

دلعاد
 شاعیری شور گنیرتور
 نروسیف : عبدالقادر علوان الدین
 منتدی اقرا الثقافی
 www.iqra.ahlamontada.com

بۆدابه زاندىنى جۆرمها كىتىب: سەردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پەرەي دانلود كىتاپهاى مەختەلف مەراجەه: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

www.lqra.ahlamontada.com

www.lqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی ، عربی ، فارسی)

به یارمه تی نه مینداریتی ی گشتی ی روشنبیری و لاوان له چاپ دراوه

نورسینی : عبدالخالق علاءالدین

دلداد

827

شاعیری شوږشگیری کورد

ئەي رەقىب ھەر ماوە ھەمى كورد زوبان ناي رەمىنى
دائەبىي تۆپى زەمان ئىمە رۆلەي رەنگى سوورو شۆرشىز
سەبرىكە خوينايو ھە رابوردومان

پیشه کی

دهمپك بوو تاسه و ئاره زووی ئه وهم بوو - بهلكو
دهتوانم بلیم له ئاواته بهرزو پیروژه کانم بوو - که بتوانم
به رهه می ئه ده بی و شیعره کانی دلدارم دهست بکه ویت و

به چاپی رابگه یه نم، چونکه ده مزانی جگه له شیعره چاپکراوه کانی به ره می ئه ده بی پر سوودی ئه وتوی تری وای هیه که پایه یه کی تر له جیهانی ئه ده ب ده داته دلداری. وه ساله های ساله ئه م یادداشت و شیعره به ره مه ئه ده بیانه ی که شاعیر به دهستی خو ی نووسیویه تی ئه م هال و ئه و مال، ئه م ده ست و ئه و ده ست ده کات، وه که وتبوه بهر مه ترسی تیرو پلاری چهرخی چه پگه رد. له وان هس بوو روژی له روژان شالاوی هات و باتی کاره ساتی زه مان هس ده سگیری بی و ره نج و گه نجی نرخداری ئه و شاعیره بلیمه ته مان له ده ست بدات.. هه ر وه ک گه ئی گه نجینه ی به ره می پر به های شاعیرانی ترمان له کیس چوو. ده بی ئه وه ش له بیر نه کری گه ر دلسوزی و قه درزانی ماموستا (مه جید ره ووف) ی برای دلداری نه بووایه که ۳۲ سالی ره به ق وه ک کورپه یه کی نازداری به ناز ئه م دیوانه ی هه لگرتوو. ده نا لای یه کیکی که مه ترخه م و نه خوینده وار بوایه، بیگومان نه ده ماو به ئاسانی له ناو ده چوو، مه گه ر هه ر خواش بوخوی بزانی له پیناوی پاراستنیدا چه ند ته نگ و چه له مه ی تووش هاتوو!..^(۱)

● ● ●
وه نه بیته نیا هه ر من بیرم له وه کرد بیته وه به لکو
له و روژه ی که وه شومه ی مه رگ دلداری له باوه شی

(۱) خوشکه نه رمین ئاسف ده ئی :-

به ره مه کانی دلداری مام مه مو ئیواره یه ک وه ک کورپه ی ساوا له هاو نیان ده مان برده
سه ربان و سه بیانه ییش ده مان هیناوه ناو سندوقیک .

ژپاندا هه لگرت تا ئەمڕۆ گه‌ ئی له خزم و دوستانى نزیكى
 دلدارو زۆر له نووسه‌رو ئەدیبان به‌ ئاواتى به‌دى هینانى
 ئەم ئه‌ركه‌ پیرۆزه‌وه بوون، وه‌ك ئه‌و نیازو ئاره‌زووه‌ی
 له‌دئى مندا بووه‌ له‌دئى چه‌نده‌ها كه‌سانى تریشدا بووه‌..
 وه‌ گه‌ ئی له‌ برايانى ئەده‌ب دوست بیریان له‌وه‌ كردوته‌وه‌و
 هه‌و ئی له‌ چاپدانى ئەم دیوانه‌یان داوه‌.

ماموستا مجید رؤوف له‌ سالى (١٩٥٧) دا به‌ پوختى
 هه‌موو به‌ره‌مه‌كانى شاعىرو به‌ پێشه‌كه‌یه‌كى
 لیوه‌شاوه‌وه‌ كه‌ له‌ لایه‌ن دلزاره‌وه‌ نوسرابوو ده‌داته
 خوائى خوش بوو ماموستا گى‌وى موكرىانى تا له‌
 چاپخانه‌كه‌ی (كوردستان) له‌ هه‌ولێر چاپى بكات، كه‌چى
 ته‌نیا شیعره‌كانى و پێشه‌كه‌یه‌كه‌یشى به‌ناوى خوى بلاو
 ده‌كاته‌وه‌پاش ئەمه‌ له‌ سالى ١٩٦٨ دا وه‌ك ماموستا مجید
 ده‌ئى: هه‌رچى به‌ره‌مه‌ى ئەده‌بى كه‌ دلدار به‌ده‌ستى خوى
 نووسیبووى سه‌راپا هه‌مووى ده‌داته ماموستا
 مه‌عرووف خه‌زنه‌دار به‌هيوای له‌چاپدانى، كه‌چى پاش
 ئەوه‌ى كه‌ هه‌شت سال له‌لای ده‌مینێته‌وه‌ ناچار به‌ هه‌ر
 بارێك لێى وه‌رده‌گرێته‌وه‌، وه‌ هوى ئه‌و راگیركرده
 زۆره‌ش لای ماموستا مه‌عرووف نازانم چى بووه‌؟! ئیتر
 حالى ئەم دیوانه‌ به‌م جوړه‌، له‌و كاته‌ى كه‌ نووسراوه‌ تا
 ئەمڕۆ رووناكایى به‌چاوى خوى نه‌دیوه‌ هه‌ر ژیرزه‌مین
 نشین بووه‌.. تا سالى (١٩٨٠) له‌سه‌ر داواكارى خوم براى
 خوشه‌ویست ماموستا مجید رؤوف به‌تێرادیته‌و پى خوش

بوونه وه هاته پيش و ئهم ديوانه دهستخه تهى دلدارى
 براى خسته بهر دهستم، كه شايانى سوپاسى بى پايانه،
 بهراستى منيش له و ساوه به شانازى يه وه كه وتمه
 كردوكوش و كوكرينه وهى هه شتيك په يوه ندى
 به شاعيره وه هه بيت وه نامه م بو چه ند نووسه رو
 ئه ديبيكى ئاشناو شارازا به ژيانى دلدار نووسيه، بو ئهم
 مه به ستهش چه ند جاريك چوومه ته كويه، وه به په روش و
 رشت بووم له سهه زورترين زانيارى ده باره ي
 شاعيره وه دهستكه ويت. پر به دل چه زم ده كرد زوو به
 زووش ئهم ديوانه بخريته بهر چاپ و بلاو بكرىته وه
 به لام: ئهركى زورى روژانه و بارى قورسى ژيانى ئه مړوو.
 نه بوونى كاره باي شهوانى زستان و چاو نو پر كردنى
 وه لامى هه ندى نووسه رو ئه ديب كه زه كاتيكى باشى له
 كات ئى وه رگرتين، ئه وهش بو سوودو بهر ژه وه ندى
 ديوانه كه بووه.. سهه رپاي ئه مانهش له بهر هه ر هويهك
 بوو بيت چوار جار سهه راپا ئهم ديوانه م
 نووسيه وه.. ئيتر ئه مانه و له گه ل هويهكى گرنگى
 ترش بوونه به رهه لست كه درهنگ ئهم ديوانه بخريته
 ژير چاپ.

ديوانى شيعرى دلدار بو يه كه م جار له سالى ١٩٦١ و
 دووهم جار له سالى ١٩٧١ دا له چاپخانه ي كوردستان له
 ههولير بلاو كرا وه وه..

دلدار شیعری بلاونه کراوه ی که مه هه رچی هه یه تی
 له دیوانه چاپکراوه که یدا هه یه ته نیا دوو پارچه شیعری
 نه بیت؛ یه کهم له ژیر ناوی «ئاده میزادو ئه دیان» دووهم
 به ناوی «موفره دات» ئه و دوو پارچه شیعری له بهر
 په یه روه ی باری کوومه لایه تی و سیاسی ماوه ی
 بلاوکردنه وه ی نه بووه، به لام یادداشت و به ره مه
 ئه ده بیه کانی تری جگه له چهند ووتاریک که له گه لاویژ
 بلاو کراوه ته وه ئه گینا هه ر به هه لگیراوه یی ماوه ته وه و
 بو یه کهم جار که وته به ردهستی ئیوه ی به ریز، با ئه وهش
 بلیم که من زور به ئه مانه ت هه ر چونیک شاعیر بوخوی
 نوسویه تی بی دهسکاری کردن وام خسته بهر چاو، ته نیا
 به پی ی پیویست و وشه و رسته م گوپیوه ته سهر شیوه ی
 رینووسی ئه مرو مه به ستیشم له وه دا خزمه تی زمان و
 ئه ده بی کوردی بووه.. وه شیعریه کانی شی به گویره ی
 دیوانه دهست خه ته که یم نووسیوه ته وه به پیویستم
 نه زانی جی گورکی ی پی بکه م. ئیتر تکام وایه له
 که م وکوپیمان ببورن چونکه هه رئه وه ندهم له توانا
 بووه و به مهش هیوادارم توانیبیتم خزمه تیکی ئه ده بی
 کوردیم کردبی و هه زار سلاویش بو گیانی پاکی بی گهردی
 (دلدار) ی شاعیری جوانه مهرگی کوردو کوردستان.

عبد الخالق علاء الدین مصطفی

هه ولیر ۲۰/۳/۱۹۸۳

یادداشت //

خوږيا هه موو شاعیرو نووسه رو نه دیبیکي ناوداری کورد سه ربورده و میژووی ژیانی تایبه تی خووی وهك دلدار بو نه وهی دوا روژ نووسیا بو نه وهی ناگاداریه کی راست و ته واویان له باره ی به سه رهات و هه ست و نه ست و ناوات و ثاره زوویان بوایه .. به لام به داخه وه زوږ به یان له م باره یه وه که مته رخه میان کردوه، نه وهش بووه ته هو ی نهك ته نیا ون بوونی زوږ لایه نی ژیانی شاعیر ته نانهت دیار نه بوونی میژووی راسته قینه ی هاتنه دونیاو کوچی دوایشیان، نووسه رو میژوونووسانیان خستوته سه رگه ردانی و گه ږان به شوین سه ره داویك که ئاسوی زانیاریان که می رهوشه ن بکاته وه . ناچار په نایان بردوته به ر ناواخنی شیعه رکانیان یا نه بی بگه ږین به شوین نه وانه ی که هاوته مه ن و هاوچه رخی شاعیر بوون وه له زاری نه م و نه و شتیک بییه ن و په رده له سه ر هندی لایه نی ژیانی شاراوه ی شاعیر لاده ن .. نه وهش به هر باریک نه دی نه وانه ی که هاوچه رخ و هیچ شوینه وارو زانیاریه کی واشیان ده رباره نی یه ... چون ...؟!

ده توانم بلیم دلدار یه که م شاعیر بووه که میژوو به سه رهاتی ژیانی له کورپه یی تا پیش کوچی دوا یی به م شیوه ریک و پیکه بو نووسیین، چ شتیکی شوین پرسیارو گومانی بو نه هیشتوینه ته وه که نیمه لی بدوین دلی خو ی بووالا کردوینو په رده ی له سه ر ناخی دهروونی پر هه ست و سوزو ناواتی پیروزی لاداو، وهك شریتیکی سینه مایی هه موو لایه نیکی ژیانی تایبه تی خو ی نیشان داوین، جا دووباره من نه وه ده لیم که شاعیرانی پیشومان نه وه یان بو نه کردوین، ده با له مه ولا له سه ر په پیره وی دلدار ، شاعیرو نه دیبانی کوردی نیستامان بو نه وهی داهاتوو نه وه بکه ن .

نیتربا پیکه وه بکه وینه گوینگرتن له دلدار به سه رهات و یادداشتی خو ی بگپړینه وه بومان . نیتر نیوه و یادداشته میژوویه که ی دلدار .

دهقی یادداشته دهسخته تاییه تیه که ی دلداز،

موزه که راتی یونس ره ئووف - دلداز -

دهم نا دهم ئینسان خوئی له هه موونه و موحیته ی که تییدا نه ئی رزگار
هکاوله و شتانه ی که له ده وریایه دوور نه خاته وه، تا وای لی دیت غهیره ز (خوئی)
نه بی جیتری به میشکدا نایت به چاوئیکی تیژه وه سهیری پاشه پوژ دهکات که
برده های نهقدارن و هینده له سهریه ک و زوئن که نهک به چاری ئیعتیادی تا

به چاوی نه ندیشهش ناتوانری نه مه ی که له و دیوی شارر ابیته وه نه وسا که
 ههروه که هه ورئیکی نه زانین دلی ئینسان داگیر دهکا تروسکه ئیکی دوری
 ئومیدیشی ژیان له میشکی نه و که سه نه چه سپینێ جا به تینی و بی تینی نه
 تروسکه به دلی نه و که سه و ئامانجه کانی و حاله تی ژینی به وه به ستراره
 ههروه کو ئینسان سهیری دووا روژی دهکا، به چاوئیکی پر حه نانه وه سهیری
 رابردوشی دهکا بیشک سهفه حاتی ژیانی به ک هه ل نه داته وه. هه رچی به کی که
 زاگیره به خه تیکی ئاشکار بوئی نووسی بی نه خوینیته وه وه حه وادیسی رابوردوی
 دیته وه یاد، ئایا ژیان بیجکه له زنجیره حه وادیسیک زیاتر چیترتان به میشک دادی
 که ته عریفی بی بکه ن؟ باوه پر نا که م..

له سالی «١٩٣٨»، وه کو ئیمرو که دهستم دایه قه له م که به مونسه به تی
 عومری بیست ساله م موزه که راتم ته سجیل بکه م چوار لاپه ره م رهش کرده وه،
 به لام مه و سیمی کوشش و خو بو ئیمتحان ئاماده کردن بوو به نیوه چلی و به جیم
 هینشت. که چی له دووا چارا نه و ده فته ره ی که موزه که راتم تیدا نووسی بووه که لی
 شتی به قیعه تی تیدا بوو لیم ون بوو نازانم که کام دهست نه م خه زینه به نرخه ی
 له دهست دام؟

وا نه م چارهش به مونسه به تی نه وه ی که له مونته های کولیه ی حقوقم و
 نه مه ئاخیر ساله که خو م به قوتابی دانه نیم، پاش مانگیکی تر نه م له قه به
 پیروزی که ساله ها پیمه وه نوو سابوو ئه ویش «قوتابی» له سه رم لانه چی. دهستم
 کرد به نووسی نه وه ی موزه که راتم، هه موو ئومیدم وایه که چ حه لقه ی زنجیره ی
 رابردوم لی ون نه بوو بی له گه ل نه مهش ناحیه ئیکی زور مهیم له ژیا نا لانیه که
 نه ویش ته ئریخی نه و روژانه نازانم که حه وادیسی لی قه و ماوه چونکه له وه ختی
 خو ی نه م ته ئریخانه م لای خو م ته سجیل نه کردو وه، به لام له وه نه مینم که نه توانم
 وه کو شه خسیکی نه جنه بی سهیری یونس ره ئووف بکه م و زور به نه مینی
 موزه که راتی بنووسمه وه مرا زیشم له مه نه مه یه که ریگی عاتیفه نه ده م که یاری
 به قه لم بکات و شتیکی نه قه و ماو بخه مه ریزی قه و ماوه وه، وه شتیکی قه و ماو
 بخه مه پایه ی. نه قه و ماوه وه، دیسان زور هه ولی نه وه نه ده م که به ته رتیب نه م
 موزه که راته ته سجیل بکه م تا بتوانم عیله تی که لی شتی بی ته فسیر بکه م جا
 نازانم له مه موه فقه نه بم یانا نه مهش عائیید به خوینده واران.

- له دايك بوونم -

من ناوم يونس ره ئووف کوږی مه حموود کوږی مه لا سه عدم له بڼه ماله ی
«خادم السجادهين»^(۱) له روژی (۲۰) ی شوباتی سالی (۱۹۱۸) له کوږی له دايك
بووم، دايك ناوی (زه هوه) کچی خورشید نه فهندي یه، فامیلیای^(۲) دايکمه له م
زاده نوله زه هاوه وه هاتونه ته قه راغ زنی کوږی وه ئیسکانیان کردووه، تا حاجی
قادرې کوږی مه شهوور له م فامیلیایه یه، ئیستاش نه م تیره ی که له (کانی له له،
سی گردکان، سی کانی، نومرگومبه ت) دانه نیشن به (دهر به ندي) نه ناسرین به
زویانیک^(۳) قسه ده که ن که نزیکې (باجه لانی) یه که لی خزم و ئاموزای له کانی له له
هه یه که دینه کوږی دايکمه زور به چاوکی به سوژه وه سه یریان ده کاو خوی
بې یانه وه هه لته شه نگینې، باوکی دايکمه خورشید نه فهندي هه ر به مه ئموریه ت
مه شغول بووه وا نه لین که کاتبیکې چاک و پیاوړیکې عاقل بووه، دايکمه ئافره تیکې
دل نه رمی جار جار زور توږه ی، سه خې، به ته دبیره یه، بیجکه له مه ش زور
موتنه حمله یه، وه عیزه تی نه فسیکی زور نادری هه یه. نه لیم من له ۲۰ ی
شوباتی سالی ۱۹۱۸ له دايك بووم، وه ختی له دايك بوونم ته سادو فی نیهایه تی
گرانی و له به هارا بووه دونیا زور به ترس، خه لقی زور برسی و پریشان بوو، تا
نیمه که به شی خواردنی خویمان ده غلمان هه بووه، له ورژانه دا عه سکه ری
عوسمانی شوینی (چاله کانی) بېی زانیوه هاتوون هه موو ده غله که مانیان به تالان

(۲) دلدار به دریزی باسی نه و به رماله ی پیغمبر ده کات که چون که وتوته ده ست
بڼه ماله که یان و به هو ی نه وه وه نازناوی (خادم السجاده) یان وه رگرتووه -
به پېوست ته زاندراله م دیوانه دا باس بکړیت .

(۳) فامیلیا خیزان ، بڼه ماله ، خانه واده . (نووسه ر) :

بردووه ذاتن له دوا روژانی حکومتی عوسمانی باوکم له گه ل قايمه قامی کوڼه له سهر مه سئله نیک تیک چووېوو. له سهر ئیشاره تی قايمه قام به ناوی مه ثمریه تی نفوس له کوڼه نه هیشتراېوو، له رانیه بووه، برای هره گه وره م سه عدی نه گیرېته وه: نه لی - له ورژه ی که له دایک بوویت خه به رمان بو هات که ده غله که مان حکومت بردی و هیچمان نه ما باوکیشم له کوڼه نه بوو مه جبور ماین که نه شیای ناو مال بفروشین ده غلی به بکړین و خیزان ئیداره بکه ین تا خه رمانی تازه به رکوت نه بی، پاش شه ش مانگ مالی ئیمه چووته رانیه له وینده ر (نه وعه نما) خو مان گرته وه

له دوا جارا عوسمانی شکاوه وولاتی ئیمه به هودنه ئیحتیلال کړا، مه ثمرینی نه وی قبولی حوکمی ئینگلیزی کرد، مایه وه نه وه ی قبولی نه کرد په راگنده بوو، ئیمه یه که له و په راگنده بووین باوکم به ته نها فیراری کردبوو له رانیه نه ما بوو مالی ئیمه به حیمایه تی فه تاح به گ - له دوا جارا به دهستی ئینگلیزه کان کوژرا، - له رانیه ما بووه له پاشان به شه ویکی زور ناخوش به دزی بارمان کردووه هاتووه ته وه کوڼه من نه وساکه عومرم ساله وهختی بووه، باوکم وای چووېوو عه قله وه که مادامه کی حکومتی ئیحتیلال مه ته وه قیفی سهر (نیستفتایه) ههر حکومتی عوسمانی دپته وه ویلایه تی موسل، ههر به و ئیعتقادهش بووه که وه زیفه ی له حکومتی ئیحتیلال قه بول نه کرد، به لام له لایه کی تریشه وه حیسی نه مه ی نه کرد که نه گه ر له کوڼه بی تووشی زهره نه بی له بهر نه مه له پیش گه رانه وه ی مالی ئیمه بو کوڼه نه و چووېوو هه ولیر لای مه لا نه فهن دی، مه لا نه فهن دیش گوندیکی که ناوی (بیستانه) بودایی که زراعتی لی بکات و بجه وېته وه. مالی ئیمه هینده له کوڼه گیر نه بوو بوو که باری کردبوو بو بیستانه من خوم بیستانه م به فکر ناییت وه نازانم چون بووه به لام له سهر نه وه ی که نافرته تیکی هه لگیراو ئیلتیجای به مالی ئیمه کردبوو پیاوانی شیخ مارف (هه له جه) ویستبویان که بیکوژن و ئیمه ش مودافعه مان کردبوو پیاوه کانمان ده سگیر کردبوو له مه شیخ مارف که خه زووری نه حمده نه فهن دی (موتسه ریف) بوو عاجز ببوو وه نه حمده نه فهن دی ناموزای مه لا نه فهن دی بوو به و مونا سه به ته مه لا نه فهن دی دلگیرو بیستانه ی له ئیمه ساندبووه، باوکم خودا عه فوی کا اپیاویکی زور خزم په روه ر بوو زوو تووړه نه بوو و زووش ناشت نه بووه، به مه

ئیقناعی کردبوو که بېته هه ولیر دابنیشی. له و ته ئریخه شدا خالم عه بدوللا
 نه فه ندی وجه ماعه تیک دوو زابتی ئینگلیزان له هه ولیر کوشت بوو، خالوم ئیعدام
 کرابوو نه م مه سئه له یه زیاتر باوکمی هاویشتبوو هه سر نه مه که زیاتر ئیحتیما به
 مه لا نه فه ندی بکات چونکه ئیعتیقادی ئینگلیزه کان وابوو که عه بدولا نه فه ندی
 خالم له لایه ن عوسمانی په روهره کانه وه ته حریرز کراوه و باوکیشم زاته ن یه ک له و
 عوسمانی په روهرانه بوو.. مالی ئیمه هاته هه ولیر به لام له نیهایه تی په ریشانی و
 رووتی.. هه ر چه ندی ده که م هه ر خوم له هه ولیر دیته وه یاد، وام دیته به رچاو که
 له خانوو یه کی حه وشه زور به رین، له ده رگای حه وشه که نه هاتیه ژووره وه لای
 ده سته راسته مه ته به خه کی تاریکی دیوار ره شوله ته نیشتی راستی مه ته به خه که
 که لاوه ی دوو هوډه ی رووخاوت نه دیت لای ده سته چه پت هه یوانیکی بلندو
 که له گیگت چاو بهی نه که وت، دوو هوډه ی دریزو به رین له و به رو نه م به ری
 که له گیگه دا بوو ده رگایان دوو ده ری له سه ر که له گی و په نجه ره شیا له سه ر
 هه یوانه که دا بوو، لای راستی هه یوانه که قادرمه یه کی دریزه هه بوو که بو سه ربان
 نه چوو هه روا قادرمه ی نه م په یزه یه خلیسک بوو، له بن قادرمه که تاقیک کرابوو
 که جیگای کوپ بوو مه ته به خ وه یوانه که روو له یه کتر نه م به رو نه و به رکه وتبوون
 له ناوه ندی حه وشه به رینه که دا کو سه په یه کی چوار سووچی که وره هه بوو که
 پایزان و مال له حه و شان له سه ری نه نو ستین، خوم لم یاده که پاوانه م له پا بووه و
 کوچکم له سه ر بووه پېش چاوه که ی کوچکم بل پله ی زیو بوو تازه به سه ر پا
 نه که وتم نه رویشتم و به رنه بوومه وه، مندالیکی هه راشی نه سمه ری ده م و چاو
 خروکاوی ده سته نه گرتم و راستی نه کردم وه و گورانی بو نه وتم و نه یرواندم.
 دیواری خانوه که م هه ر له به ر چاوه که کوئ و که ل و کوئ بوو. بانه که مان به رین و
 ستاره دار بوو نه مه یه که م لاپه ره ی یادمه که بوتانم به یان کرد. جاریکیان نه م
 وه سفه م بو دایکم کرد ووتی روله فکرت زور تیزه.. نه مانه ت چون له بیر ماوه؟! له
 له بیکی ئافره تم هه بوو که ناوی (فاتمی سیدی) بوو من بانگم نه کرد (واوه ی
 سیدی) زورم خوش ده ویست تا ئیستا که ش که نه چه مالی خوشکم له هه ولیر
 فاتمی سیدی نه بینم جه نانی مندالیم بو ی نه بزوی و حه ز نه که م که خومی فری
 ده مه وه باوه شی له که ل ملوانکه زه ردو سوره کانی یاری بکه م به لام هه یهات نه من
 وا به چوک مامه وه که له باوه شی نه و جیم بېته وه نه نه و ملوانکه ی زه ردو سووری
 ۱۰۰ چونکه زور بیر بووه وا یای له سه ر لیوی قه بره، تا کو ئیستا نه م چه ند

ووشه یه نه نووسمه وه دهنگی غه ریپی واوه سیدم له گویدا نه زرنگیته وه که چونی نه نواندیم و دهستی له پشتی نه دام یا سه ری نه خوراندیم نه ی ووت «پسکو... بنووه چ گورگ له مال نی یه دهنگی بلویری شا دیت!!» حه قیقه تن نه م دهنگه بو من دهنگی نه و بلویره خوشه یه که هر له رینه وه ی حه له قه ییکی عومری روشتوووه . به راستی دهنگیکی دلارام و ناسووده بوو وام له دایکم بیستوووه که من زمانم بشکوت و به سه رپا که وتم زور فه سیح و قسه زان بووم به لام له عومری

چوار سالیمدا به نه خوشیکی زور گران که وتم سالیک نه م نه خوشیه م ته فسیلی کیشاوه ته وه که چاک بوومه وه لال بووم له دواجارا که زوبانم کراوه ته وه به و (لاله په ته یی) قسه م کردوووه ، نیستاکه ش نه م زوبان گرانم هه رماوه وه له گه لیک مه زایای ژیان بی به ری کردووم ، من نه م نه خوشیه م هه موو له یاد نه ماوه ته وه هه ر هینده م له بیره که «فاتمی سیدی» له باوه شی نه کردم چاروکه یه کی سبی به سه ر دانه دام پنی نه و وتم : بچین بو بازار... چیکولانه ت^(۵) بو بکرم . له قه لاتنی هه ولیر نه یهینامه خواره وه ، به لای دهسته راستا به ریگه ییکی باریکی دریزی خوله پوتی دا نه بردم تا نه گه یشتینه خانوکی زور گه وره ی دیوار سبی ، خه لقیکی زوری تیدا کو بیوووه بو نیکی ناخوشی لیوه نه هات نه مزانی که نه وی «خه سته خانه یه» نه گریام و نه مووت «ناخومه وه... ناخومه وه... هینده ی پی نه نه چوو که پیاویکی سووروسی قه له و ده هات ناوی (نالتون نه فه ندی) بوو له باوه شی فاتمه سیدی وه نه گرتم ، له ژووړیکی به ریندا له سه ر میژیکی سبی دریزی نه کردم لووتی نه گرتم ناویکی سبی زور ناخوشی به گه رودا نه کردم ، لیم نه نه گه را تا قووت نه دابایه ئینجا نه یدامه وه سیدی فاتمه ، سیدیش به ماچکردن و لاوانده وه نه بیرد مه وه ماله وه له ناو جولانه یه کی بادا درژیان نه کردم و رایان ده ژاندم ، هه روه کو عه رزم کردن که بو من ته سادونی ده وری فه قیری و ده ربه ده ری فامیلیای ئیمه ی کردوووه هه ر له وه قه قیری هه گه وره بووم ، خیزانیکی زوری وه ک مالی ئیمه له هه ولیر به کلاودروته ی و موساعه ده ی مه لا نه فه ندی به ریوه ده چوو . له گه ل نه مه شدا عیزه تی نه فسی عائله وی و خو به که م دانه نانمان هه ر موخافه زه کردوووه ، قه ناعه ت و رازی بوون شیعار ی ژیانمان بووه . من له سه ر نه م قه ناعه ته په روه رده کراوم ، له جیاتی شیرینی ژیان تالاری فه قیریم چه شتوووه تا فاتمه ی سیدی له لم به ده ره جه ییک ئیه تمامی به م ناحیه یه م داوه ئیمروکه چ

(۵) چیکولانه : چوکلات .

موره بیه کی (موسه قه قه) ناتوانی که مندا ل و له سهر خوییکی باش و چاوتیری په روه رده بکات، ته سه ورکه ن که جار جار نه چووینه قه سهری مه لاشه فندی له ویندهر حه له ویات و شه کریان بو نه هینام نه ک وهری بگرم به لکو ته ماشاشم نه ده کردن له به روهی نا که گویا نه مزانیبی نه مانه خوشن و من لینی مه حرووم و هیا حه زم لی نه بووبی، به لکو وام چوو بووه میشکه وه که له مالی خهلق ته ماشای شتی خهلق کردن خراپه، نه گهر بیت ووا بکه م فاته سیدیم لی عیجز ده بی..

جاریکتر حیکایه تی «مه پوکه و بز نوکه م» بو ناکا. نیستاش له سهر عینی خو و ماوم به عنی نه توانم زور به سه هلی له گه ل زروقی ژیا نی خو م، خو م پیک بخرم، هینشتا که به فیکرم دانایت به تاییه تی حه زم چوو بیت چ نه وعه خوار د نیک نیستنگافم کرد بی.. دایکم نه یهینشتووه که بچه «کولان» له گه ل مندا لان یاری بکه م بو نه وهی که له ماله وه عاجز نه بیم دایکم نافره تیکی به خیره کرد دوو کوپری پارچه له ی هه بوو په کیان ناوی «خدر» نه ویتریان ناوی «عزیز» بوو، نه م دوو کوپره له حه وشه دا یاریان له گه لدا ده کردم نه غلب یاریمان عیاره ت بوو له ته مسیلی ناغا و نوکه ر منیان نه کرده (ناغا) خوشیان نه بوونه (نوکه ر) خزمه تکار نیتر نه مرم ده کرد نه وانیش به قسه یان ده کردم به مه ته حه کومیکی زاتیم له گه ل خویندا نیکه ل بووه به ک له خه سانیسی نه سلیم که چه ندی نه که م ناتوانم بی ی نه و ته حه کومه بزیم. برایه کی له خو گه وره ترم هه بوو ناوی (جه واد) بوو نه م برایه م هاتو و چوی مه کته بی ده کرد. ده فته روقه له م و کتییی پرله وینه کانی له سند ووقیکی بچووک دانابوو له جییکی بلندی دانابوو زورم حه ز ده کرد منیش وه کو نه و سند و قیکی بچووکم هه بی کتییی پرله ره سمم بیی وه کو نه و به قه له م و مه ره که ب بنووسم نه نیلم که سم نیزیک ببیته وه، به لام نه و برایه م له سالی ۱۹۲۶ له گه ل باوکما چوو بوو بو کوپه وه له وی له مه کته بی نه خویند به نه خوشییکی (موفاجیی) وه فاتی کرد له دوا ی نه م حادیه سی وه فاته به سالی ک من چوومه مه کته به وه، با جاریک نیستی عجال له چوونی مه کته ب نه که م باشه، چونکه نه ویش له زرو فیکی خاسدا بووه.. با هه ندیک له ته حلیلی نه فسیه تی خو م بدویم باشه، چونکه هه ر خاسیه تی که له خو مدا نه بینم سه به بیک و مونه سیریکی هه یه.

عه رزم کردن که خاسیه تی خو زه بت کردن و ته حه کوم له چ وه رگرتووه نیستاش نه مه وی که زیاتر له بابیه تی تری نه فسی خو م بدویم. به لام زروقی نه وسا که ی عانیله وی ماموستای هه ره گه وره م بووه و سولته ی دایکم و خوشکی

له خو گه وره ترم مور شیدم بوون. عه رزم کردن که له هه ولیر زور به فه قیریمان رابوارد حه قیقه تن گه ر کلاودرون نه بوایه به هیلاک نه چووین له گه ل نه وه شا نابی ئینکاری فه زلی موساعده ی مه لا نه فه ندی^(۶) بکه م، نه ماما دایکم ئافره تیکی دیده بوو خاوه نی عیزه تی نه فسیکی زور به رز بوو، هه رگیز مالی ئیمه ی له خزمه تکارو خزمه تچی ئافره ت خالی نه کردووه له بهر نه وه من که مندالیک بووم خوم له ناو مه زاهیری زاده گانیدا دیتووه، نه ما له بهر نه وه ی که دایکم نه وساکه تازه برای ئیعدام کرابوو له پاشان له وه ختیکی زور دهست کورت وه فه قیری بوو هه رده م چاوله گریان له رووخوشی دوور بوو منیش له ناو موحیتیکی غه م نه ندو پهره رده ده کرام شیوه نیکی (که ثابته) و ماتییکی ته بیعییم وه رگرت، که دایکم نه گریا زوری بهی تیک نه چووم، خیرا فاته سیدی وه یه که له خوشکه کانم منیان نه برده لاییکی تره وه نه یان غافلاندیم حیکایه تی خوش خوشیان بو نه کردیم، له لاییکی دامان و غه می دایکم وه له لاییکی کهش حیکایه ته کانی... نه م حیکایه تانه ی که بوم نه کرا نه یان هاویشتمه ناوشه بولی خه یالاتیکی ناسووده، تا وام لی نه هات زور جارن به ته نها له گه ل خوم نه دوام به مه لیم نه ترسان که نه ک شیت بم ئیستا له گه ل خو دوانم نه ماوه، هه رچه ندی وهخت به خه یال کردنه وه رابویرم لام که مه.

له بهر نه وه ی که له هه ولیر به کری له خانوو دانه نیشتین جارجار خانوو گورکیمان نه کرد له خانیه که ی که باسم بو کردن هاتینه دهره وه چوینه خانویک که نه ویش حه وشه نیکی زه لامی هه بوو، دالانیکی دریزو له لای دهستی چه بهی حه وشه که گومبه تیکی روخاو که مه رقه دیک^(۷) (حه بیبی نه جار) ئافره ته هه ولیری نه هاتن زیاره تیان نه کرد مومیان له سه ر مه رقه ده که بهی نه کرد. له دوا جارا باوکم رویی بو کویه ئیستا نه زانم که به واسیته ی مه لا نه فه ندی وه زیفه ی کاتبه تی نفوسیان له حکومه ت بو پهراند بوو له پاش باوکم جه وادی براشم چوو بو نه وی ئیمه ش له خانوی (حه بیبی نه جار) هاتینه دهره وه چوینه خانویک که زور گه وره بوو، به لام هه مووی عانید به ئیمه نه بوو به لکو هه ر هو ده وه یوانیک که سه رکوشک بوو عانید به ئیمه بوو بییان نه وت خانوی (حاجی مه عرفی خه قاف) که له خانی حاجی مه عرف بووین دراوسییکیان هه بوو ناوی (نامینه خانم) بوو ژنیکی لاوازی زور به وبقار بوو زورم شهرم لی نه کرد نه ویش زوری خوش (۷) مه رقه د - گور - قه بر.

دهويستم کورپیکي هه بوو ناوی (نه مین) بوو زور پاک و خاویښ و به نه ده ب بوو
هه موو روژیک نه چوو هه مکتب هه موو روژیک به پېش په نجه روی مالی نیمه دا
رانه بورد گه لیکم هه سوودی هې نه برد چونکه نه چوو هه مکتب،

جارجار به دایکم نه وت (نه منیش نه چمه هه مکتب) نه یووت: (با باوکت
بیته وه ده تنیرم بو هه مکتب) هه رچاوه پنی باوکت بووم که بیته وه، به لام بی فائیده
بوو تا پاشی شین و واوه یلايه کی زور دایکم قه راری دا که نه بی بچین بو کویه،
هاوین بوو که کاروانیان بوگرتین «هه ویزه ی شه مامی، که پیاوی مام بو نیمه ی
برده کویه هه روه که عه رزم کردن سالی ۱۹۲۶ بوو که جه وادی برام وه فاتی
کرد بوو وه هه ر له عه ینی سالیشا بوو که چووینه کویه دهم و چاوی تازه تازه
نه هاتن ماچیان ده کردم دایکم پنی نه ووتم نه مه پورته - سیم العزازی -
خوشکی مام بوو یان نه مه ماموژنته یان نه مه ناموزاته یان نه مه «خاتوونه»، به
ده ست خوم نه بوو زور زوو نولفه تیکم پنیانه وه گرت زورم خوش دهويستن،
خاسه تن مام جه میل نه فندی زورم شهرم لی ده کرد، به لام نیمه که زور فقیر
بووین مام نه بهیشت که بچینه وه خانوی خومان به لکوله نزيك مزگه وتی «په لکی»،
خانویکی دوو ده ری بن ده رگاییکی گه وره ی هه بوو هه وشینکی پان وه هیوانیکی
بلند دوو هوډه به ریزیه که وه له ناو هه یوانه که هه بوو بیریک له ناو هندی هه وشه که
هه بوو که به ستل ناومان لی هه ل نه ینجا له وینده ر دانه نیشتین، نه م خانوه باوکت
به کری ی گرتبوو عانیشه ی خزمه تچی که له هه ولیره وه له گه لی هاتبوو کویه
نیشغالی کردبوو، باوکت له کویه نه بوو به لکوبه مودیری ته حریرات ته عین کرابوو
بورانیه چوو بوو رانیه له پاش وه ی من له کویه له گه ل مه حمودی ناموزام چاوم
کراوه وه کو موراقه به ی دایکم و چاوی فاتمه سیدیم له سهر هه لگیرابوو
که وتبوو مه ژیر حیمایه تی زور سارمی مام (جه میل نه فندی).

مه حمودی ناموزام له مه مکتب بوو وه بوی نه گیرامه وه که مه مکتب چه ند
خوشه چون یاری نه که ن و ته علیم ده که ن حریازه - به راستی زور شه وقم چوو
سهر خونیدن، که مه مکتب کرایه وه دهستم کرد به گریان که لازمه بجم بو
مه مکتب دایکم دهستی گرتم بردمی بو مالی (عه بدولخالق قوتب) که نیستاکه
مولاحیزی نینحیساره له شاری که رکوک نه وساکه موعه لیم بوو له کویه وه
موناسه به تی خزمایه تیکی عانیله ویمان له به یندا بوو پنی ووت (نه مه یونس

نه گری بو مه کتېب) من به ته مای نه وهی که تو ناگات لني ده بي نه ینیرم، ها نه مه خوت و یونس نه گری نه مری کرد گوی په کانی هه لقه نه عه بدولخالیقه نه فهدی ووتی: نا.. دایه به دایکمی نه ووت دایه چونکه شیري نه وی خواردبوو یونس کورپکی ناقله نه مه نه گری بیت و شتی بکات من نه زانم چونی عاقل ده کم «رووی له من کرد ووتی»: له مه کتېب شهر ناکه یت؟ ووتم.. نه.. ووتی هه لنایه یت؟ ووتم نه.. به چاویکی زور به سام سهیری کردم و ووتی: «باشه.. راهسته.. تا پیکه وه بجینه مه کتېب له سالی ۱۹۲۷ له عومری ۹ سالاندا بسووم که له دوی عه بدولخالق نه فهدی ده رویشتم وه له حه وشه ی مه کتېب دهستی گرتم بردمیه لای مودیر ناوی (عبدالرحمن نه فهدی) بوو به ته له به یی قهیدی کردم له پاشان بردمیه ژوریکه وه که له سهر ته خته ی دریز دریزان له بهر کومه له مندالیک دانیشتبوون زورترینیان له من گه وره ترو له من بچوکتريشيان تیدا بوو موعه لیمیکي باریکه له ی سپی موورهش چاویکه ییکی سپی له چاو بوو خه یزه رانیکي کورتی به دهسته وه بوو له بهر ده می میزه دریزه کانی په ک له دوی په ک راهه ستا بوو، منداله کانیشی به ووسکتی و (نیتتیا هیکه وه) سهیریان ده کرد، (عبدالخالق نه فهدی)^(۸) منی ته سلیمی نه و کرد بیجگه له دهم و چاویک نه جی که نه ویش دهم و چاوی مه حمودی ناموزام بوو، نه و دهم و چاوانه ی که له سنف دابوون هه موویانم لا غریب بوو نه وانیش به چاویکی فزولیانه سهیری نه م قوتابی په تازه یان ده کرد که پارچه عه لی خانی په کی له سهری و سهرکه واییکی موو که وایه کی «یابانی» زهره له بهر جانتایه کی په پوی شین له مل و سووره ی موو زهردیان ده کرد..

دهرسی نه وه لم که وه رگرتوه له و موعه لیمه باریکه له یه بوو ناوی (عومر نه فهدی) بوو ده رسه که ده رسی نه لف و با بوو به روویکی به پیکه نینه وه، به ده نگیکی له سهره خوی به تینه وه فیزی حه رفی (نه لف) ی کردین وه له دوی نه وه فیزی حه رفی (ب) یشی کردین نینجا له سهر ته خته ره شه کی که به رامبه رمان بوو په ک په ک هه لیستاندین و فیزی نووسینیشی کردین، نینجا خوی چه ند که لیمه ییکی له م دوو خه رفه بو ته شکیل کردین بو ی نووسینه وه به نیمه ی ووت که له ده فته ره کانماندا بینووسینه وه، عومر نه فهدی به سه رماندا نه گه را فیزی قه له م گرتن و ده فته ر دانان و وه زعیه تی نووسین وه رگرتنی نه کردین، زورم که یف به خوم

هات که له مه کتەب دانراڤ و له ناو پاش دەلێن دەکتەبلی مە .. ئە و دەرسە تەواو بوو، فیت فیتە یێکیان لێدا، معلیم چوو دەروە، مندالە کان له هەلایان دا هەر کەسە له جێی خۆی راستبۆ و چوونە دەروە شەش حەفتیکیان دەورەیان گرتە پێیان دەووتە ناوت چی یە ..؟ کوێندە ریت؟ ئیسلامی یان جوله کەیت؟ بە لام مەحمودی ئامۆزام زوو بە فریام گەیشت پێی گوتن «ئە مە یونسی ئامۆزامە، ئینجا وازیان له تەشقه له هینا، هەندیکیان بوونە برادەرەم. بەم جوړە له مه کتەبی کوێ دەانراڤ و له مه کتەبه پیرۆزه ش مامە وە تا زستان بەسەر چوو بە هار دا هات من له و مودە تە فێری گە لی شت ببووم. بە لام روژیکیان دایکم تارێک و روئی بە یانی له خەوی هەلساندم که چاوم هەل هینا دوو ئیستر راوێستا بوو بارگەیان لی ئەنا، دایکیشم قوندەرە و گۆریە لی هە پێی مە جیدی برام دەکرد چونکە له من بچوو کتر بوو، ئە وها من و دایکم و مە جیدی برام و حەوێزە ی پیاوی مام بە رێی کەوتین، فاتمی خوشکم له مالی مام بە جیما، ئیمە چووینە رانیە. پاش نیو هەوێکی درەنگ بوو که گەیشتینە رانیە، دنیا بە هار دەشت و کێو رەنگاورەنگ سەرما هینشتا بە تەواوی نە شکابوو کوێە نیسبەت بە هەولێرە وە هک گوند و ابوو که گەیشتمە رانیە کوێم وەکو شارێکی زۆر قەوغام ئە هاتە بەر چاو، دوور بە دووری رانیە شارێکی گەورە بوو بە لام له نەزدیکە وە ئەم دیوارانە ی که ئە کەوتە بەر چاوت زۆر که میان سواندە دار و سەربان له سەر بوون چونکە هەمووی که لاوێ بوو رانیە له پاش حەرە کاتی دەریەند ئینگلیزەکان بە بۆمبا وێرانیان کردبوو تازە بە تازە تەشکیلاتیان تێدا دەکرد، زۆرترینی ئە هالی رانیە عیبارەت بوون له ماله پۆلیس و شەبانە و مەئسورینی حکومەت، خەلقى دیهاتی ئە و دەورەش تاک و توك بو خزمەتکاری و رەنجبەری بە ماله وە روویان تێکردبوو (والحاصل) رانیە یە ک له و شوێنانە بوو که حەرب سەر و گۆیلاکی شکاندبوو له پاش دل له خۆبوونە وە یکی زۆر بە خۆهاتبۆ وە بە لام هینشتا برینەکانی چاک نەبوو بۆ هەردەرمان دەکرا. له هەموو لایێکە وە (خشت) ئە برا بناغە لی ئە درا، دیوار ئە کرا. رانیە ئاوەدان ئە کرایە وە ژبانی رانیەم زۆر لاخۆش بوو چونکە ژبانیکی دیهاتیانە بوو هەتا چاو نە روئی هەر حەوشە ی مالی خۆتان بوو هەوا یێکی پاک و ژبانیکی پرنیشاتم هەبوو وە نەبوو که جیبە جی که گەیشتمە رانیە دەوامی مه کتەبم تێدا کردبێ بە لکو له بە هارە وە تا پایز من تەرکی مه کتەبم کرد، ئە ویش له بەر ئە مه بوو که هەر دە یان دوانزە روژ من له رانیە ساغ مامە وە، له دواچارا (فوجئە تەن - فجأة -) تووشی

نه خوشی (مه لاریا) هاتم ئیتر مه لاریا سه ری تی کردم روژیک چاک و چوار روژ
 نه خوش بووم له گه له مهش رانیهم هه ر لاخوش بوو خاسه تن زور مه فتونی
 (قوله) بووم، قوله ئەم کانیه به رینه ی ئاورونه ی به فراوه هه موو مه شاعیری لی
 زهوت کردبووم هه ر که چاک نه بوومه وه خیرا نه چوومه سه ر قوله له ناو
 رووباره که ی مه له م ده کرد له بن داربیه کانی راوه چویلکه م لی ده کرد عه رزم
 کردن که من زورحه زله به ته نهایی ده که م وه زوریش ئاسووده به خه یالات په یدا
 ده که م ئەمه خاسیه تیکی مندالیمه، من ئەم خاسیه ته م زور چاک له قوله
 به کارده هینا سعاته ها له سه ر نه ستیوره زه لامه کانی دهوری قوله دانه نیشتم
 سهیری شه پوله وردیله کانی قوله ده میك و سهیری وینه ی (چیای رهش) که له
 ئاوه که وه دیار بوو ده میکی ترم ده کردو هه زاران چه شنه خه یالاتی نه وساکه که
 دهسته لاتم به سه ردا نه شکا به می شکم دا نه هات نه مانه ورده ورده جوانی
 ته بیعه تیان له دل چه سه اندم چاویان به ره ونه قی خویان که لایوژ ده کردم هه رکه
 مه کتبه کرایه وه

به ته بیعه تی حال چوومه وه مه کتبه بینای مه کتبه ی کونه بوو، دیسان
 هه یوانیکی درێژو دالانیک به سه ر حه وشه یدا نه نواری و له ناو دالانکه دوو
 هۆده ی ئەم به روئه و به ر بوون که یه کیکیان سنف نه ویتریان هۆده ی (معلم) بوو،
 عه ده دی قوتابی له بیست که س زیاتر نه بوون، هه ندی زور که وره وه له منیش
 بچووکتریان تیدا هه بوون له به روه ی که هه ریه ک موعه لیمان هه بوو نه مانده زانی
 که کامه مان سنفی یه ک و کامه مان سنفی دووین به یانیان وه کوله مه کتبه بی کویه
 له حه وشه ی مه کتبه ریز نه نه بووین که (نه شید) بلین یان سهیری پاک و خاوینی
 ده ست و په لمان بکه ن، به لکو هه ر نه هاتینه مه کتبه له هه یوان و حه وشه که
 ده ستمان نه کرد به یاری کردن تا موعه لیمه نه فه ندی له ژووره که ی خوی نه هاته
 ده ره وه چونکه هه ر له م ژووره ش نه نووست یه عنی مه کتبه مالی و جیگه ی
 خویندنیشی بوو به ده ست ئیشاره تی بوئه کردین هه ر که سه شوینی خوی له سه ر
 ته خته کانی له هه یوان ریزکراوه ده گرت موعه لمیش سه ر مه شقه یکی له سه ر
 ته خته ی رهش بوئه نووسینه وه خوی نه چوو ژووره وه هه ندیکیان له وانه بوون
 که قورئانیان لای (مه لا) ختم کردبوو موعه لیم ته کلیفی لی نه کردن که ده رسی
 قورئان به وانیتتر ره وان بکه ن، من یه ک له وانه بووم که ده رسی قورئانم لای
 (عبالقادر) ناویک ره وان ده کرد. نه وه ل روژی که چومه مه کتبه بی رانیه

قوتابی یه کان دهوړه یان دام یه کیکی سووړه ی موزوړدی چوار پهل نه ستووری چاو شین ، به لاما هات به بی موقه دیمه ووتی: چاوت به و دوو نه نگوسته در بهینم!! زور سه یرم پنهات چونکه چ حاجه تی نه ده کرد نه م ته کلیفه ناخوشه م لی بکات من وامزانی گالته م له گهل ده کات، زور به به ساته ت بی موبالاتی و وتم «ده بزانه؟!» هر هینده م زانی ناگرم له چاو بلند بوو چونکه هر دوو نه موستی له چاو م را کرد من له گریان و نه وانیش له قاقای پیکه نینیا ندا .. نازانم چون چاو م بی زهره در چوو، پاش ده منک چاو م هل هینا نه م نه توانی که ته حه مولی رو ناکي بی بکه م چوومه ژووره که ی موعه لیم نیزنم لی وه رگرت که بچه ماله وه . له پاش نه و حادیسه یه من و نه و کوړه بووینه براده ریکی زور مه تین. نیعتامد زور له سهری ده کرد زوړیشی نیعتامد له سهری ده کردم وه له عینی وه ختا نیقلا بیکی شی فریدایه ژبانم وه نه ویش هاویشتمیه ناو جوولانه وه و رانه وه ستان، به ته بیعه تی حال فیری تو پینی و قاشه وانی و سی باز له نه م چه شنه یاریه عه نیفانه بووم له م رووه وه زور قه رزاری (عوسمان) م .. له رانیه نه وها رامبوارد تا مام جهمیل نه فندی که ببوو موخه مینی ده غل له (زینوی) له سهر نه سپ که وت وه فاتی کرد، باو کم ناردی له شوینی (کاکه م سه عدی) که له هه ولیر (موداویمی) مه که موه به ته عقیبی ده عاوی یه وه مه شغول بوو. هاته رانیه ی. که ته عزیه ته و او بوو، کاکه م سه عدی سه یری نیستیه دای کردم زانی که من له رانیه ده فه وتیم ته کلیفی له باو کم کرد که له گهل نه و بچه هه ولیر بو خویندن . من نیستیه دایکی کافیم هه بوو له و موده ته ی که له رانیه بووم به واسیته ی مه راقی شه خسیم زور محاو له ی فیروونم ده کرد هر شتیکی نوسراوم بدیبایه نه مخوینده وه نه متوانی که به کوردی زور چاک بنووسم باو کم به رامبه ر نه م ته کلیفه مومانه عه تی نیشان نه دا ..

هاوینی سالی ۱۹۳۰ بوو که مانگ هه لات له خه ویان هه لساندم سواری نیستریکیان کردم له گهل کاکه م سه عدی ریگه ی کویمان گرت که گه یشتینه کوپه هه موو به جاریک به پیرمانه وه هاتن منیان وه رگرت، نیتر دوو روژ له کوپه ماینه وه . سواری نو تومبیل بوین هاتینه هه ولیر یه که م جار بوو له حه یاتی خو م که سواری نو تومبیل نه بووم، که چی هر وه کو نه یان ووت: نینسان له ناو نو تومبیل سهری به گیزه وه دیتو نه رشیه وه . وانه بوو، زورم لاخوش بوو پاش نیوه پرویکی

دره‌نگ بوو که گه‌یشتینه هه‌ولیر له مالی پورم دابه‌زین چونکه له‌م سه‌فه‌ره پوریشمان له‌گه‌ل که‌رایه‌وه، هاتبووه کویه به مونساه‌به‌تی ته‌عزیه‌ی مامم، شه‌و له مالی پورم نه‌نووستم به‌لکو له‌گه‌ل کاکه‌م سه‌عدی هاتینه خواره‌وه له مالی خومان نووستم خاوخیزانی کاکه‌م سه‌عدی به‌مونساه‌به‌تی سه‌ردان هه‌موو چوو‌بوونه مالی ناسه‌فی برام له مه‌خموره‌به‌ر نه‌مه که بو‌روژی دووایی داهات نوتومبیلمان گرت چووینه مه‌خمور، مه‌خمور له رانیه که‌وره‌ترو له کویه بچوو‌کتر بوو به‌لام وه‌کو رانیه فینک و ناوی ساردی نه‌بوو، به‌لکو شاریکی وشک و ناوی تال، بیجکه له نادى چ شوینی وای لی نه‌بوو که دره‌ختی تیدا بیت. له مه‌خمور هینده نه‌مامه‌وه به‌لکو له‌گه‌ل مالی طاکه‌م سه‌عدی هاتینه‌وه هه‌ولیر، هه‌ولیرم لا غریب نه‌بوو، به‌لام دیسان گورابوو به‌رده‌می قه‌لاتی هه‌ولیر که جینگه‌ی توپی ره‌مه‌زان وه‌ل‌خستنی جولانه‌و چه‌رخ و فه‌له‌کی جه‌ژنان بوو، ببوو ره‌زده دوکانیکی بلند بلندو سه‌ره‌که‌ی کرابووو نوتیل و چایه‌خانه، مه‌کته‌بی جارن و بوسته‌خانه یه‌کیکیان ببوو که راجی نوتومبیل نه‌ویتریان ببووو چایخانه، به‌لام خانه‌قا هه‌ر وه‌کو جارن بوو.

که گه‌رامه‌وه هه‌ولیر قاتیک نه‌لبیسه‌ی سه‌ترو هه‌نانه‌لونیان بو‌دورست کردم، نه‌مه یه‌که‌م جارم بوو که نه‌م چه‌شنه نه‌لبیسانه له‌به‌ر بکه‌م.

نه‌گه‌رچی له هه‌ولیر له‌لایه‌ن چ شتیکه‌وه نو‌قسانیم نه‌بوو به‌لکو وه‌کو مه‌لیکی فیری ده‌شت بووبی له‌ناو قه‌فه‌س دابنری به‌م جو‌ره دلم لی نه‌گوشرا خاسه‌تن قیره قیری براژنم که جارن خالوژنم بوو کاکه‌م سه‌عدی ماره‌ی کردبووه، دوو که‌چه‌که‌ی خالمی به‌خپو کرد، یه‌کیکیانی دابه (ناسه‌ف)^(۹) نه‌ویتریان له حه‌میدی برام ماره‌کرد که له‌سه‌ره‌موو شتیک شه‌ریکی ده‌کرد من رقم له ماله‌که نه‌بووه، یه‌که‌م نیشتیاقی رانیه‌ده‌وه‌م بیزار بوون له‌هه‌ولیر منی هاویشه‌سه‌ر نه‌مه ته‌کلیف له‌کاکه‌م سه‌عدی بکه‌م که بمنیریته‌وه رانیه، به‌لام کاکه‌م سه‌عدی دلی دامه‌وه وه‌لی نه‌پرسم بوچی حه‌ز ده‌که‌یت بجیه‌وه رانیه؟ پیم ووت: که‌له هه‌ولیر بیزار بووم.

له‌سه‌ر نه‌مه نوتومبیلی بو‌گرتم و ناردیمه مه‌خمور، وه‌ووتی: برو مه‌خمور که مه‌کته‌ب کرایه‌وه بو‌ناسه‌ف ده‌نووسم ده‌تنیریته‌وه هه‌ولیر، تو نه‌هاتوی بو‌که‌یف هاتوی بو‌خویندن پبویسته بخوینی، به‌م جو‌ره چومه‌وه

(۹) ناسه‌ف برای دلداری ده‌وه‌وله‌م که‌وره‌ترو له‌سه‌عدی براگه‌وره‌ی بچوو‌کتر بووه .

مه خموور (الحمد لله) له قره قری شه روشوړی مالی کاکه م سه عدی هه ولیررزگار بووم، له مه خموور به روژ نه چوومه دائیره ی ته حریرات که ناسه فی تیدا مودیر بوو سه یری ماکینه ی نووسینم ده کرد که چونی بی ده نووسن له حه یاتما تووشی شتی هینده سه یر نه هاتبووم که چاک سرنجم دایه ده ستیان وام ته سه ور کرد منیش نه توانم بی بنووسم که کاتبه که هه لستا چووم له شوینی دانیشتم حروفاتی ناوی خوم نه دوزیه وه به نه موسست لیم نه دا نه ویش له سه رکاغه زی نه نه قشاند، که ناوړم دایه وه ناسه فم له پشته وه راوه ستا بوو زور ترسام که شتیکی خراپم کردبی به لام که دیم پیده که نی دلم داکوت ئینجا ووم «یاء» واوم نووسیوه هه رچه ندیکی له (نون) نه دم هه ر (ح) ده نووسی له سه ر نه مه ناسه ف ده رسیکی (تایپ رایته ری) دامی له نه سراره کانی گیشتم سی روژی بی نه چوو کاغه زیکی دووو دریزم بو باووم ته قدیم کرد له سه ر نه مه ناسه ف سه عاتیکی زیرو لیره ییکی (موکافاتی) دامی، به لام له پاش دوو روژ سعاته که ی لی سه ندمه وه به حوجه تی نه مه ی یه کیکی چاترم بو له موسل جالب ده کا وه لیره که شم لای براژنم دانا که گه رame وه هه ولیر بمداته وه، به لام که گه رame وه هه ولیر نه سه عاتم بی بوو نه لیره .. سه عات هیشتا نه گه یشتبووه جی لیره ش به قه رز خه رچ کرابو من له مه خموور هه روه کوچاوم کرایه وه وفیری به ماکینه نووسین بووم هه روها دوو شت منیان زور به تین بو دوو شتی زور تازه راده کیشا یه کیکیان موجداه له نیکی کاکه ناسه ف بوو که له بابته نیشتمان په روه ری یه وه له که لی کردم نه ویش به م سوره ته بوو: -

پاش نیوه رو بوو که له هه یوان دانیشتبووین چایه مان ده خوارده وه که ناسه ف لئی پرسیم: یونس تو چیت؟ جوابم دایه وه: «من یونسیم چ بم؟» ئینسانم ووتی مرازم نه مه نیه یه عنی تو خوت به کورد یان تورک یان ئینگلیز دانه نیت یان نا؟ پاش گفتوگویه کی زور که هیچی لی تینه گه یشتم به لام یه ک شتی له عه قیده و ئیدیعاً گوړیم که نه ویش لییان پرسیم تو چیت بلیم من کوردم .. دووسی سه عات له ژیر ته ئسیری هم ووتادانه مame وه نه نیهایه تدا قه رارم دا که رقم له هه موو ببیته وه نه ما هم قه راره زور سه ری نه گرت چونکه (به هیه) کچی خالم ووتی با غه رame مه فون لی بده ین، به دووای که وتم که چوینه سه ر (غه رame نونه که) ده فته ریکی خوم له سه ر سندوقی غه رame فونه که داندرا بوو، من هه ر هه لم گرت و فریمدایه سه ر نه رز، به هیه خیرا هه لی گرت وه ووتی نه مه ره سمی مه لیک فه یسه له

سه‌یده کوری چه زره‌تی چه سه‌نه فریی مه‌دوره سه‌ر نه‌رز چاوت ... کویر نه‌بی من خوشم ده‌ویت، ئیتر ره‌سمه‌که‌ی خیرا خیرا ماچ ده‌کرد ئیتر من نه‌م ره‌سم ماچ کردنه‌و نه‌م ووتارانه‌ی به‌هیه ووتاره‌کانی ئاسه‌فی سه‌داپا له‌ بیر بردمه‌وه و قودسیه‌تیک و پیروزیکی نه‌م ره‌سمه‌م وا که‌وته دل که‌خوا خوام بوو به‌هیه له‌ ماچ کردنی ره‌سمه‌که‌ بیته‌وه منیش ماچیکی بکه‌م، فیعله‌ن ده‌فته‌ره‌که‌م له‌ده‌ست وه‌رگرت و به‌خشوو‌عه‌وه‌ ماچم کردو له‌ سه‌ر میزه‌که‌ دامننا.. نه‌مه‌ ده‌رسی یه‌که‌می نیشتمان په‌روه‌ری بوو که‌ وه‌رمگرت و به‌م چه‌شنه‌ش له‌ دلدا جیگیر نه‌بوو، به‌لام له‌پاش نه‌م حادیسه‌یه‌ش هه‌روه‌کو شتیکی تازهم دوزییته‌وه شعورم به‌خوم ده‌کرد که‌من یونسه‌که‌ی جاران نیم من... نیم کوردم، وه‌وام چه‌ز ده‌کرد که‌باز بده‌م و به‌کولاناندا راکه‌م و هاوار بکه‌م: «من کوردم، من کوردم...» نه‌م ئینقیلابه‌ غروریک و غیره‌تیک دانی که‌نازانم وه‌سفی بکه‌م. من له‌رانیه به‌شانی که‌لی که‌س تفه‌نگم دیوو، هه‌تا باوکم تفه‌نگیشی هه‌بوو به‌لام دایکم چونکه‌زور ترسنوک بوو قه‌ت نه‌یده‌هیشته‌که‌نزدیکی بکه‌وم نه‌یقیزاند نه‌بیوت: «ده‌ستی لی مه‌ده نه‌ته‌قی، له‌به‌ر نه‌مه‌وام چوو بووه‌میشک که‌تفه‌نگ ده‌ستی لی بدریت نه‌ته‌قی نه‌مه‌ویرا نه‌زدیکی هیچ چه‌شنه‌سیلاحیک بکه‌وم. له‌مه‌خموور ئاسه‌ف تفه‌نگی راو- ساچمه‌و تفه‌نگی شه‌ری هه‌بوو به‌لام من ته‌بیعی هه‌روه‌کو دایکم بردبویه‌میشکه‌وه‌که‌نابی نزدیکی تفه‌نگ بکه‌وم. نزیکی نه‌ده‌که‌وتم شه‌ویکیان ئاسه‌ف دانیشتبوو، له‌پیش چاوی من هه‌که‌تیک فیشه‌کی هاویشته‌ناو تفه‌نگه‌که‌یه‌وه‌پاشان لوله‌ی له‌من کردو ووتی «بتکوژم؟» منیش ترسام خوم هاویشته‌په‌نای لانکی نه‌سرينه‌وه‌له‌سه‌ر نه‌مه‌ئاسه‌ف زور پیکه‌نی، منی بانگ کرده‌لای خوی ئیستیعمال کردنی تفه‌نگی فیر کردم و تفه‌نگه‌که‌ی دامه‌ده‌ست ته‌کلیفی لیکردم که‌فیشه‌کی تیخه‌م و فیشه‌کی لی به‌ینمه‌ده‌روه‌هه‌ر عینی شه‌و ئیستیعمال کردنی ده‌مانچه‌شی فیر کردم، به‌م چه‌شنه‌روحیکی دانی که‌له‌سیلاح نه‌ترسم به‌لکو زور چه‌زم ده‌کرد منیش وه‌کو نه‌و تفه‌نگم هه‌بی وه‌روه‌کو خوی پنی ووتبووم «چه‌زم ده‌کرد که‌سه‌عی زور بکه‌م به‌یه‌که‌مین له‌مه‌که‌تب ده‌رچم تفه‌نگم بو بکریته‌، ئیتر یه‌که‌م خو ناسینم که‌کوردم و دوهم ئیستیعمالی سیلاح فیربوونم نه‌م دوو شته‌به‌ته‌واوی ئینقلابیکی زور به‌قه‌وتی خسته‌ماخولیاو نایدیاله‌وه‌. نه‌و موده‌ته‌ی که‌له‌مه‌خموور مامه‌وه‌زورترین وه‌قتم به‌مه‌کینه‌ی نووسین و غرامه‌فون لیدان وه‌له‌چرینی تفه‌نگ رانه‌بوارد که‌شه‌وانیش

له سەر جیگا راده کشام خه یالم له شه ره تغه نگ و سواری ده کرده وه ئه م خه یالاته
ئه با سه به بیکی بو ئیجاد بکه م و هه رده م سه به به کەش ئه مه بوو که کوردو.....
به شه ر بین و له سه رچی؟ نازانم..

کاغه زی کا که م سه عدی هات ئه مه ی تیدا بوو که وا مه کته ب به م زووانه
ئه کریته وه به یوسته بکه ریمه وه هه ولیر، فیهلن هاشی دوو روژ من له هه ولیر بووم
دیسان هاتمه وه نیو شه پو هه للای براو براژنم به لام ئه مجاره به هیه شم له گه ل
هه ناردرایه وه، به هیه ئه که رچی به عومر به سی سال له من که وره تر بوو به لام
خوی له ته رازوی مندا ئه کیشا زورمان به کتر خوش ده ویست و زوریشمان رق له
یه کتر نه بووه له سه ر هیچ له گه لم به شه ر ده هات زور خرابی ئی نه دام و زور زووش
ناشتی ده کردمه وه ده سستی له مل ده کردم و ماچی ده کردم، کچیکی زور خه یالی
بوو به لام خه یاله که ی هه رده م له ته سه ور کردنی شتی نا جائیز به کار ده هینا
مه سه لا له سه ر ووتاری خوی زور که سی دیوه که دوستیان هه بووه فلان و فلان
حه زیان له یه کتر کردوه، فلان ره سمی بو فلان نارده وه ئیتر له م لاوه وه به هیه
ته قریبه ن که سی بی دوست نه هینشتبووه وه. براژنم خه یاته یی ئه کرد شاگردیکی
هه بوو ناوی (نه عیمه) بوو کچی پیاویکی شه ر به ت فروشی فه قیر بوو، به لام
نه عیمه کچیکی زور دلارام و جوان و زور وریا و ده م به پێکه نین بوو له خۆم به دوو
سی سال بچوو کتر بوو به لام زور له من و به هیه عاقلتر بوو زوو و تیک ده چووین،
به لام هینشتا ووتاریکی وای نه ووتوه که دلم لئی شکابی. زور جارن که من و
به هیه پێکه وه به شه ر ده هاتین نه عیمه شاهیدی بو ئه دام که خه تای من نه بووه که
کا که م سه عدی وه یا براژنم دلایان ده شکاندم نه عیمه [له گه ل من دانه نیشته غه می
له گه ل ده خواردم و له گه لم ئه گریا ئه مه خوشه ویستی نه عیمه ی روژ به روژ له دل
زیاد کردم، زورم لا خوش بوو له ده مانن عاجزیمدا نه عیمه خۆیم به سه ر شانیدا
بدا وه کو جارن سه رم بخورینی و به ده نگیکی به گریان وه پیم بلی «بیغه ما قایدی
یوغتی، نیستا و ا هاش هانزده سال ئه م موزه که راته ئه نووسمه وه هه ست به مه
ده که م که قوه تیکی خاس، قوه تیک که هه مووی وه فاو خوشه ویستی و براهه تی به
به ره و نه عیمه رام ئه کیشی، ئه که ر نیستا لام بایه ده سه ته کانیم ماچ ده کردو ئه مه م
تی ئه که یاند که من ئه وساکه چه ند موحاجی ئه م (عیجزمه به ی) ئه و بووم.

مه کته ب هاشی مانگیک ئه کرایه وه نازانم بوچی کا که م سه عدی منی هینایه وه
هه ولیر، له گه ل ئه مه ش ئه م ئیحتیجا چه م به که س نه ده ووت، له سه ر ته وسیه ی

براژنم کاکه م سه عدى منى لای (مه لا برايم) ناویک له خانه قای شیخ جه میل
 نه فەندی له بهر خویندن دانا سوخته خانەم لا خوش بوو چونکه زۆر که سی وه کو
 منى تیدا بوو، هه موومان به هاوین سوخته وه به زستان مه کته بلی بووین مه لا برايم
 پیاویکی باریکه له ی رهنگ که نجی ده م وچاوم یله ودریژ خروکاوی بوو جلکی پاک و
 خاوینی له بهر ده کرد، چاوه کانی رهش و مه یله و بچوک بوو زۆر قه شمه رجاروده م
 به پیکه نین بوو، له گه ل نه مه شا له گه ل سوخته کانی زۆر تووره و ته نگاو، له سه ر
 نه دنا شت (فه لاقه ی) نه کردین، به لام معامه له یکی تاییه تی له گه ل من ده کرد
 چونکه برای سه عدى نه فەندی بووم وه سه عدى نه فەندیش دوستی مه لای
 موخته ره م بوو! پاش مانگیك مه کته ب کرایه وه مه دره سه ی نه وه لی یه ی که ناوی
 (شعبه) بوو که به کوردی ته دريساتی تیدا ده کرا نه م شه هاده یه ی که له رانیه
 وه رم گرتیوو وه له مه خموور به هیه لئی دراند بووم و ناسه ف به سه مـغ بۆی
 پێک هینا بوومه وه له گه ل خۆم برد به بێ نه مه ی که سم له گه ل بیت چوومه مه کته ب،
 پرسیم هۆده ی مودیر نه فەندی له کۆی یه؟ فه راشیک نیشانی دام چوومه
 ژووړه وه نه فەندی که کی که نه ج به سام دانیشتیوو، به سه ر نیشاره تی کردم که جیم
 ده ویت! چوومه پێشه وه به ده ست سه لامیکم کرد و شه هاده که م دایی، خویندیه وه
 ووتی تو یونسی برای ناسه فی؟ و وتم «به لی» ووتی ئیمرو مه کته ب نیه سه ی نا
 دووه ی روژی شه موو وه ره وه تۆمان له سنفی سی قه ید کرد، و وتم «باشه»،
 سه لامیکم کرد و چوومه مال به ده نگیکی به رز و وتم «چیترا ناچه سوخته خانه»،
 نیستا چوومه مه کته ب خۆم قه ید کرد، براژنم ووتی: چاکت کرد،...

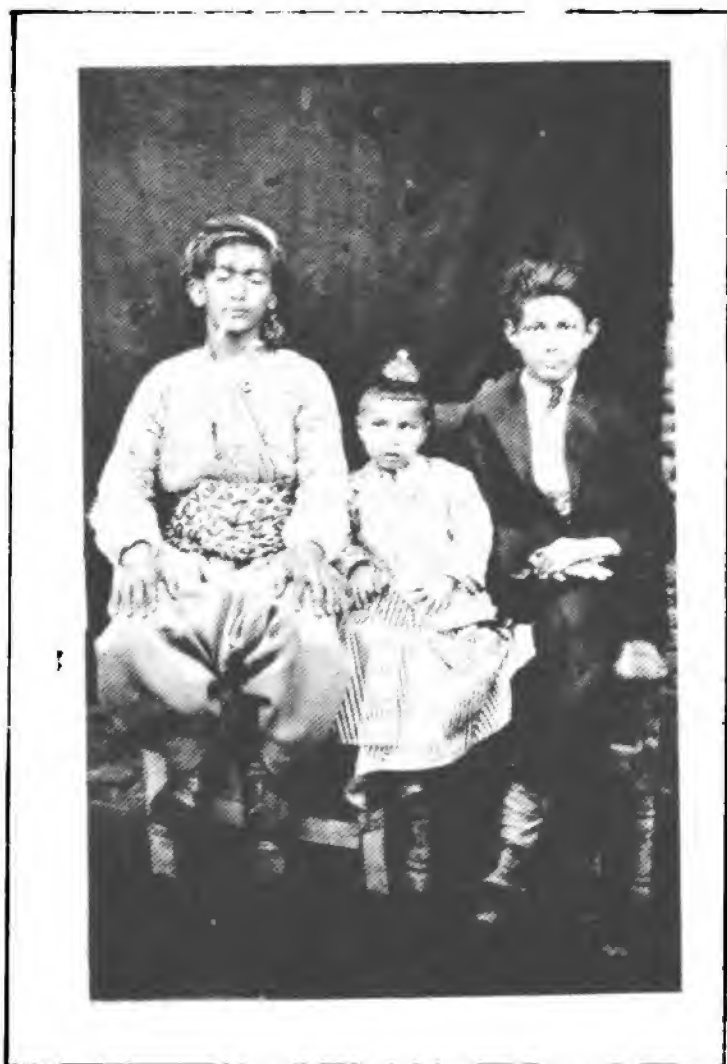
روژی شه مووات زۆر به نیشاته وه چوومه مه کته ب له حه وشه که ریزیان
 کردین ناویان خویندینه وه له پاشان سنف سنف هه ر سنفه چووینه ژوریکی
 تاییه تی یه وه نه توانم بلیم زۆرترینی سنفی سی یه م له خۆم به عومه ر زۆر که وړه تر
 بوون، غه ریب بووم له ناویاندا هیچ کامیانم نه ده ناسی، غه یره ز نه مه ی که له
 ته که مه وه دانیشتیوو ناوی خۆمان به یه کتر ووت ناوی ئیسماعیل حاجی که ریم
 بوو ئیسماعیل یه که م که س بوو له مه کته ب ناویم زانی و بووینه براده ری یه کتری
 به ره به ره روژ به روژ هه واله کانم ناسی به لکو به وردی سه یری هه لستان و
 .انیشتیم ده کردن نه مه (حه مید که ریم) ه کوریکی رهنگ زه ردی جفاره کیشی
 به رو ریشداره، له هه لستان و دانیشتندا وا به دیار ده که وئی که نه خلای زۆر

چاك نيه، نه مه (كه ريم شه ريف) ه كوپيكي كورته بالاى دهم وچاوپان لووت باريكي چه ناگه هه لگه راوه به رهنگيكي گه نيمى مه يله و نه سمه رى هه به زور ره فيقى (حه ميد كه ريمه) زور جار ان پيگه وه حه ياتى شهوى رابوردويان بو به كتر نه گيرنه وه، كه چون قوماريان كردوه وشه وه باغى سه عيد ناغا رايان بواردوه، نه مه (نه جمه دين) ه چوار شانه ي ورگ زه لامى رهنگ زهردى ددان شاشى چلكنى دوو دان زيړه، كه هه ردهم جفاره به جفاره بى نه كات كه وه ختى نيس تراحت هات له سه رجنگا كه ي خوى نابزويت به لكو ميژه كه ي نه كاته ته پلى به سته نه ليت و مل با نه دا: (نجم الدين) دهنكى زور خوش بوو به لام كه هه ر به سته ي توركي ده زانى نه م سى كه سه به تاييه تى هه موو لايه ك خومان لى نه هاراست زور تخونيان نه ده كه وتين، به لام له گه ليشيان به شهر نه ده هاتين چونكه له نيمه گه وره تر بوون نه وانيش به چاوپيكي بچووكه وه سه پريان ده كردين به لام به ره كه تدا هيچيان نه ده زانى له لاي هه يته تى موعه لمن، ناويان (گاي ناو گولكان) بوو نه مه حيسام نافيع ناغايه، كورپيكي چوار شانه ي سه رگه وره ي بالا به رزه، ليو نه ستور رهنگ زهره چا وره ش چلكى زور جوانى له بهر نه كرد، به لام نازيره كترين كه س بوو، حاجى كه ريم نه فهندي موعه ليم ناوى لينابوو «حه په لورى ميش خور» ژيانى شه خسيم له مه كته بدا له وانه نه بوو كه ديار بم به لام نيهماليش نه ده كرام له هه موو ده رسه كان وهك باش نه بووم له هه نديكيان وهكو (ته تريخ و جوغرافيا و دين و نه شيا) به كه م بووم، له حيساب مته وه سبت، له عه ره بى نه زان بووم، زور رقم له ريزه ده بووه وه هينده ي بى نه چووكه خاوهن خانووه كه ي نيمه تيدابووين نيسرارى كرد كه لنى ده ربچين كا كه م سه عدى چووله قه لات له تهك مالى يوسف نه فهندي قازى خانويكي بهك چاوه يى گرت نه گه ر چى ناخوشى و تاريخى و كوئى خانوه كه زيكره ياتى كوئى براژنمى هينابووه جوشش و دهم و سه عات به دهم شهر وه باسى خوشى خانوى خويانى ده كرد منه تيكي دوو رو دريژى به سه ر خوا دا ده كرد كه به م حاله رازيه وه هه تا به هيه ش چونكه ده سته خوشكه كانى له ده ست چوو بوو جار به جار به ده ننگيكي ناخوشى زور له نازكى و حه نانه وه دوو نه گريا، نه مه به ته بيعه تى حال سه به بيكي زور مولانيم بوو كه ناگرى فيته له مالى نيمه نه كوژيته وه به لام من كه رى خوم به ستابووه وه هه ر له مه كته ب ده هاتمه وه له گه ل جهليل يوسف نه فهندي كه پيگه وه له مه كته بيش له سنفيكا بووين به يارى تا نيواره مان راده بوارد، به واسيته ي جهليله وه زور كه سى تريشم ناسى وهكو

(جه لال قادر) كه برازاي حاجي موسته فاي تووتنچي بوو، له مهكته بي ئيسرائيليه كان له سنفي سي يه م نه يخيوند، جه لال كوريكي سپيلكي چاو گه وړه ي دهم به پيگه نين بوو، كوردي زور چاك نه ده زاني منيش توركيم چاك نه ده زاني، به لام به راستيش يه كترمان خوش دهويست پاشان (موسته فا موحه مد) م ناسي كه كوري محه مدي ته ها بوو له سنفي پينجه م نه يخيوند، موسته فا كوريكي كورته بالا سر گه وړه چاو زيندوي رهنگ گه نجی بوو، زور به تين بوو له به تيني قه درمان نه گرت نه م تپه هر به يه كه وه نه گه راين.

له م نانده ا بوو كه كاكه م ناسف مال و مندالي هه نارده وه هه ولير چونكه له وه زيفه ده ستيان له نيش كي شابووه، ته بيغي نه م خانوه ي كه تييدا بووين زور بچووك بوو له بهر نه مه خانويكي ترمان له خواره وه ديتو وه كه دوو هوډه بوو يه كيكيان له سهر وه نه ويتريان . له خواره وه به لام نه م نه ده كوڼ بوو كه ته سهر نه ده كرا چون راوه ستاو ليره شتيكي خوشم به ياد كه وته وه نه ویش سي چوار روژ بوو براو براژنم شهره دندوكيان بوو به لام (مع الاسف) هه موو روژي كاكه م سه عدي كه ده هاته وه له ده رگه وه براژنم به ورگي زلي يه وه كلاوه كي خوار ده كرده وه يه كه م ته وانجي تپه گرت و نه ده گرت كاكه م به دهم و چاوو باريك ولوچ لوچاويه وه پيډه كني ، چه ند روپيه كي بو ده رنه هينا هه روه كو له م پاره يه (مفاوه زاتي) سولح بكانه وه ئيستيعه ادي نيشان نه دا نه ویش پاره كي له ده ستي با نه داو نيوروپيه ي نه دا يه وه ده ست، روژيكيان خوي و به ختي كه چ پاره ي پيدا نه كرد بوو ته بيغي دبلوماتيكياتي سه له فن بي قيمه ت بوو، شهر هه لگيرسا خيرا كاكه م سه عدي رايكرده ده روه شه و درهنگ هاته وه من و نه وان له هوډه ي خواره وه ده نووستين شه و كه هاته وه يه كتريان نه دواند به ياني له وسه ري من له هاوار هاواريك راپه ريم كه سه یرم کرد..

براژنم كاكه مي له ژير خوي ناوه پني ده لي: وه لا نه مجاره له بهر ده ستم رزگار نابي خو له رقي تو شه قم برد!! كاكه شم هاواري ده كرد كچي راوه سته شتيكم دوزي يه وه نازانم چي يه؟ ئيتير له م مشت و مره راست بوومه وه له جني خومه وه نه مزريقاند نه مووت (براژن به ره هللاي نه كي راست بيته وه نه تكوژي!!) به كاكه شم نه ووت: (نه گه ر سازاي خوت له بهر ده ستي به ره لا ده كي!!) مرازم نه مه بوو كه له م حاله ده وام بكن، چونكه زورم لا سه یر بوو كه

« دندار له ته مهنی دووانزده سالیدا »

ژن بپاو بهاویته ژیر خوئی) به لام ته وه سولاتی کاکه م سه عدی براژنم له سر
 سنگی لاکوت که هه لستا دهستی دریز کرده میزه که ی ژوور سه ریانه وه که
 هه مانه ی زه خیره ی له سر ریز کرابوو شانیه کی بچوکی سه رانی هینا دهره وه
 ووتی: نا ئه م شانیه هین کی یه؟ براژنم ووتی ئه مه شانیه ی به هییه سی چوار
 رۆژه هه راسانی کردووم به خوای چاک بوو دۆزرایه وه به م گویره یه سه د باره
 ناشتی به شه رمه زاری و تهره دوده وه له دهرگا هاته ژووره وه شه ر ئه مانه تن
 خوئی له پشت دهرگا شارده وه، ئه وئی رۆژی یه که م نیشم له مه کته ب ئه مه بوو که
 ئه م حادیسه یه م بو باوکم نووسی باوکیشم به ته علیقه وه که هه مووی هه زه لیات
 بوو بو کاکه م سه عدی نارده وه له سر ئه مه کاکه م سه عدی زلله یکی له بنا گوئی
 دام و سویندیشی خوارد که له نیو پاش به زلله قسه له گه ل هه موو که سیك بکات
 براژنم ووتی: له گه ل منیش؟ ووتی کی له گه ل تویه تی!!

کاکه م ئاسه ف له به غدا گه رایه وه هه ر له عه ینی گه ره ک خانوکی زور
 خوشی گرت ئه شیا مان گواسته وه ناوی ژیا نیکی تازه که و ته مالی نیمه، به لام وا
 نه بی ئه م ژیا نه چ ته ئسیریکی مه حسوسی کرد بیته سه ر شه رو ناکوکی به ینی
 کاکه م سه عدی و براژنم به لکو ئه م ناکوکی یه هه رمابوو به لام هیچ کام لا
 به راستیا ن نه بوو «نه عیمه»، چیترا شاگردیه تی براژنمی نه کرد، رویشتنی نه عیمه
 به تالی یه کی زوری له به ر چاوی مندا به جی هیشته به تالی یه که ی هه ر له به ر
 ئه مه نه بوو که زوری خوش ده ویستم به لکو شتومه ک کرین له بازار له سه ر شانی
 نه عیمه بوو که و ته سه ر شانی من ئه مه م زور بی ناخوش بوو به لام مه جبوریش
 بووم بیکه م، که م رۆژ وابوو دوو جار گوشتم پندا نه نیرنه وه بازار ناخوری تووره
 نه بووم چیترا به قسه م نه ده کردن له سه ر ئه مه شکایه تیا ن لی ده کردم کاکه م
 سه عدی به شکایه تی وان وه ک بورکانیک به سه ر سه ری مندا ئه ته قی به لام زور
 جاران ئاسه ف مو حافه زه ی ده کردم و به نه رمی دلی ئه دامه وه که کاکه سه عدی
 برای گه وره یه ئه بی له قسه کانی عاجز نه بم من ئه مزانی که کاکه م سه عدی
 له سه ر ئه مه ی که زوولیم توره نه بوو زوریشی خوش ده ویم ئه م له ئاسه ف چاکتر
 سهیری نه واقیسی ده کردم، به لام من له دلدا ئاسه فم له ئه زیاتر خوش
 ده ویست و زیاتر مه یالی ئاسه ف بووم.

له م ته ئریخه ئاسه ف بی نیش بوو، زوو زوو سه فه ری به غدای ده کرد به
 واسیته ی براده رایه تی که له به غدا په یدای کرد بوو، توانی ته ئسیریکی وا بکات

که ئیجازە ی (محاماتی شەرعیە) بو کاکەم سە عەدی ئیحرارز بکات، بە مە کاکەم سە عەدی بوو بە (محامی) ئە وروژە ی که ئیجازە ی محاماتی بو هات شە ریکی زۆر گەرە لە بە ینی ئە م و ژنە کە ی قە وما، شە رە کە ش لە سەر ئە مە بوو که نابێ براژنم خە یاتە یی بکات ئە ویش رازی نە دە بوو، ناخیری مە وە ق بوو بە شە رو قیرە قیر پێی سە لماند، ئە مە وا بزائە م یە کە م (ئینتیسار) بوو که لە حە یاتی ژن و میردایە تی ئە ودا رووی دا بوو.

ئاسە ف برادەرێکی زۆری ئە هاتنە لا زۆر جارێان منیان دەر ئە کردە دەرە وە دەرگایان لە سەر خۆ پێو ئە دا، ئە م ئە زانی بوچی؟ شە وێکیان (سە عەدی جە لالی) موعە لیم هاتە لای ئاسە ف سە عەدی جە لال گە نجیکی ئە سە مە ری قە دە بالای خوێن شیرین چاوە کانی رە ش و گەرە جلکی زۆر جوان و رێک و پێکی لە بە ر دە کرد، لە پاش ئە مە ی که دانیش ت منیان دەر کردە دەرە وە هێندە ی پێ نە چوو ئاسە ف منی بانگ کرد چوو مە لایان سە عەدی جە لال پێی و وتم (یونس) تۆ لە مە کتە ب رە فیق و برادەر ت زۆرە؟ و وتم بە ئی و وتی شتیک ت پێی دە لیم ئە گەر بە قسە م بکە ی پایسکلت بو دە کرم و وتم: بە پێ پایسکل بە قسە ت دە کە م، هە ندیک پێکە نی و وتی: ئافە رین، تۆ کوردیت؟ و وتم بە ئی کوردم، و وتی گونگەرە هە موو روژی لە مە کتە ب لە گە ل برادەرە کانت یە کتر بگرن بە خۆ تان بلین «بە چە شیر» وە ئە وە ی و وتی من کورد نیم لێی بدە ن، و وتم «باشە».

بە یانی لە مە کتە ب بای سی ئانە قە زوانی سوێرم کە ری، بە سە ر سی چوار برادەر م دا بە ش کرد و پێم و وتن: «ئیمە کوردین بە چە شیرین با بگەرین ئە و ی نە بێتە بە چە شیر بە چە ریوی یە لێی بدە یین، ئە م فیکرە یان زۆر لا خۆش بوو، گەر این سی چوار کە سی تریشمان بە زە بری مشتە کوڵە و دە نکە قە زوان کردە (بە چە شیر) هە فته یێکی پێ نە چوو که مە کتە ب زۆر ترینی ببوونە بە چە شیر هە ر فیتفیتە ی ئیستراحتی ئی ئە دا و ئە و بە جارێک لە هە موو لایێک هە للا بلند ئە بوو ئە یان ووت «بە چە شیرین، بە چە شیرین» و راوی بە چە ریویە کانیان دە هینا، شکایە ت زۆر بوو ئیدارە ی مە کتە ب پێی زانی، روژنکیان مودیر کۆی کردینە وە و وتی:

«لە ناو پاش ئە و ی بلی بە چە شیرم سە ری دە شکینم، ئە و ی بلی بە چە ریویم لاقی دە شکینم، هە مووتان بران کوری پیاوان»، (کوردن) واز لە م شە رو هە للا یە

بهینن، نهوی وازی لی نه هیننی له مه کتەب دەری دەکەم... بەمە ئیدارەیی مه کتەب ئیستراحتی کرد قەزوان فرۆشیش چیتەر قەزوانی نه هیننایه مه کتەب... ئەم مناوهره یه ی سه عەدی جه لال به م دوو که لیمه قسه یه نیهاییه تی هات به لام له پاش شه ش سال ته ئیسیری خوئی به خشی، پاش مانگیگ له پاش حادیسە ی مه کتەب شه ویکی زۆر سه رمای به هار کاکه ئاسەفم منی بانگ کرده ژۆره که ی خوئی پیاویکی تری لا بوو که واییکی شوهره یان له بهرکردم و جامانی به کیان له سه ر نام ئاسەف ووتی: له گەل کاک ره شید برو، چیت هئی بلی وابکه منیش وۆتم «باشه»، باران زۆر به تاو نه باری بایکی به قوه تی نه هات تاریک بوو چاوچاوی نه نه دیت، من و کاک ره شید رویشترین تا چووینه ده ره وه ی شار، له ویندهر پیاویکی تر ئینتیزاری ده کردین، هه رسیکمان رویشترین له بهر روئاکای بلاچه ی بروسکه به رخۆمان نه دیت خوومان له گیل و به رد نه پاراست له رینگا ره شید هئی وۆتم «ئیسنا نه چین بو مالی زابتی ئیستخبارات، شتیگت نه ده می تو نه چی له ده رگا نه ده دیت خزمه تگاریکی هیندی دینه ده ره وه شته که ی بدی و بلی نه مه بو فەخامه تی مه ندوبی سامی به گه ر ووتی راوه سته، تو کینیت... ناوی خوئی هئی مه لی وه رامه وه سته گه ر په لاماری دایت بتگری راکه و بلی: ئاگر... ئاگر... باشه، وۆتم باشه... تیگه ی شتم... به پشت قشله سوراینه وه چووینه وه بهر تیلخانه، له وی سوراینه وه، ریزه خانویه که هه بوو ره شید ووتی: «ده رگای دووم هه وه، هانی نه م زه رفه ببه، زه رفیکی دریزی دامی زه رفه که م وه رگرت و چووم له ده رگام دا پیاویک ووتی: «منوهای؟ وۆتم، نه نا... هات ده رگای لی کردمه وه، به له هجه ییکی هیندیانی ووتی شتریت؟ زه رفه که م دایی وۆتم «فه خامه تی مه ندوبی سامی، سه یریکی دوو دریزی کردم به ددانه سه یی په کانی پیم پیکه نی ووتی «زین... زین... ئیتر زه رفه که ی وه رگرت و من گه رامه وه، ره شید و کابرایه که ی تر له سه ری کۆلانه که له په نا دیواریکا راوه سته بوون، سه یرم کرد هه ردوکیان ده مانچه ی رووتیان به ده سته وه بوو وۆتم «دامی، ره شید ووتی راوه سته وه ره دوام ئیتر کابرای که نه مناسی له سه ر جاده لایدا، من و ره شیدیش به ده رگی نه حمه دیه به سه ر قه لات که وتین و به ده رگی گچکه هاتینه خواره وه، ره شیدیش له سه ر جاده به لایکا روئی که هاتمه وه ئاسەف دانیشتبوو ئینتزاری نه کردم ئیتر به بی نه وه ی چ قسه بکه م هاوهلی خۆم شووشت و جلکی خۆم له بهرکردو چووم له بهر ئاگر به رامبه ری دانیشتم، ئاسەف ووتی «ماندونه بی، وۆتم ده ستت ماچ ده که م ئیتر هه ناریکی

دامی و ووتی ئەمە ی ئیمشە و بە کەس نە لێیت، و وتم باشە .

هەر کاتی شێخ مەحمود دەستی پێ کردبوو، کە عەلی مەحمودی کاکە خانی لە حکومەت عاسی بوو کوردایەتی لە هەولێر بە دەرهجەیک شیدەتی ستاندبوو کە نە توانم بلیم زۆر بە هیستریا ئەچوو، بە لام سەبەبی هەرە گەورە ی نەم کوردایەتی یە عاسی بوونی عەلی مەحمود دیعایە ی منە وەرەکان، خاسە تەن نەم دوو سی تەنگە بوو کە لە پاش هاتنی مەندوبی سامی بۆ هەولێر، شەویەک بەم شەو تاریکە ی بە هاردا بە هەولێر وە نران، حەقیقە تەن نە توانم بلیم نەم دوو سی تەنگە کاری هەزاران دیعایە ی کرد، من تەبیعی کە لە گەل نەفسیەتی خۆم رێک دەکەوت هیچتری ئی تێنە دەگەیشتم هەر ئەمە ندەم ئە زانی کە من کوردم و بەس وە واشم ئە زانی کە مادامە کی من کوردم، ئە بی کورد لە هەموو دنیا ئازاتر بن وە چاکتر بن زۆر جار سە عید سەید عومەر ئاغای زاوام لە سەر ئەم وە تەرە توورە ی دەکردم عەقڵی پێ نە دەهیشتم، رۆژیکیان ئەحمەدی خواجە ئەفەندی هاتە لای ئاسەف پێی و وتم «یونس تۆ کوردیت...؟» و وتم «بە ئی» ووتی «کوا شاهییدت کە تۆ کوردیت...؟» و وتم «ئاسەف شاهییدمە، ووتی «ئاسەف بە شاهیید ناشی» ئیتر نەم ئە زانی چۆن جوابی بدەم وە، لە پاشان ووتی «من شتیکت ئە دەمی» کە ووتیان بە چی بزانی تۆ کوردیت، ئەم شتە یان نیشان بدە،

دەستی درێژ کردە باغە لی دەفترێکی بچوکی دەرھینا، لە ناو دەفترە کە رەسمیکی دەرھینا دایە دەستم ووتی «ئەمە شێخ مەحمودە مەلیکی کوردوستانە، منیش رەسمە کەم وەرگرت زۆر کە یفم پێخۆش بوو کە رەسمی مەلیکی کوردستانم لای، بە لام کوردوستان کوێندەرە؟ ئەمەم نە ئە زانی لە کە سیشم سوئال نە دەکرد پاش دوو رۆژ موحەلە ییکی میسریم شەق و پەق کرد رەسمە کانیم دەرھینا وە ک شریت بە سەمخ بە یە کترمە وە نووساندن «رەسمی مەلیکی کوردستانیشم لە گەل وان تیکم بەست ئە و سەری شریتە کەم لە دارێک خست و سەرە کە ی تریشم لە دارێکیتر خست و دارە کانم لە سندووقیکی موقەوا چە سپاندو دوو کونم لە سندووقە کە خست بەم چەشنە «ئەستە نبۆلە باقان» یکم دروست کرد لە محەلە کە سەیری مندا لانم ئە دا، کە دەگەیشتمە سەر رەسمی شێخ مەحمود ئە مووت: «ئەمە شیرێ شیرانە مەلیکی کوردوستانە، بەم سوورە تە شیرێ شیران و مەلیکی کوردوستانم نیشانی مندا لان ئە دا...» کە هاوین

هات مه کتەب ته عتیل بوو داوام له ئاسەف کرد که ئەمەوی بچمەوه رانیه، خێرا موافە قەتی کرد، بەتەنیا ناردمیانهوه له کۆیه عوسمان سه عید به گ^(١) که کۆنه ره فیقی مه کتەبم بوو ته ویشم له گەل خۆم هه لگرت چووین کاروانچیمان دۆزیه وه به منو عوسمان ئیستریکمان به کری گرت، شهو له خان نووستین به یانی له سه ری زوو کاروان باری کرد، هه موومان به ری که وتین، هینشتا روژ له هیچ لایه که هه لته هاتبوو، که به سه ر چناروک که وتین، له ژیر ئەم ئاسمانه شینه به رینه دا کزه بای به یانی به په نجه ی سیحری یاری له گەل رووی کردین هه مووشتیک تازه له خه وه له سابوو که رمایی ژیا نی تیدا نه جوشا هه مووشتیک له ناو رووناکی زور پاکی به یانی له ناو ئەم فه یزه خودایه سه مای شادومانیان ده کرد له هه موو لاییک مه ل بالیان رانه وه شاند له سه ر ئەم دار بو نه و داره له وقوچکه بو ئەم قوچکه زور به نیشات و سووکی یه وه نه هات و نه چوون ناو ریکت له پشته وه بدا بایه وه شاری (کویت) لێوه دیار بوو که ته مه دوو که لیککی وه کو سه ره بوشیکی ناو ریشمی شین به سه ر دلارامیکی جل سه ی دادرابی نه وه ابوو، له ژیر ئەم بوشینه شینه دا خانوه سه ی یه له گه چ دروستکراوه کان له میانی ئەم خانوه سه ی یه مل که شانه خال خالی سه وزت نه دیت که لقو بو یی داره به رزه کانی جه وشه کان بوو، ره زه کانی کۆیه ت وه ک رووباریک ده هاته به ر چاو که له شیمالی غه ربیه وه له چپای باواجی یه وه هه لبوقل به شیمالی کۆیه دا تا روژه ه لاتی شار دریز ببه وه، له که ندوله ندی روژه لاتدا ون نه بوو تا چاوت نه رویشت هه ر که ندو ده شتایی دریزه چیا بوو، که دوواییه که ی له ئوقدا به ریزه چپای دوو که لی ده هات له ناو ته م شارابوونه وه که سه یری پیشه خوشت بکرا یه ده شتی به رینی بیتوینت نه که وته به ر چاو که سه راها باوانیکی به رین هه موو به بوشی سه ی دا بوشراوله لای روژناواو ژووریه وه به چیا به رزه کانی خوشناوه تی وه له لای روژه لات به ده ربه ندو چیا ره شه که و جه نوبیشی (هه ییه ت سولتان) بوو، ئەم چپایه بوو که منی له سه ر راوه ستا بووم. روژناکایی تا نه هات زیاتر تینی نه سه ند، زیاتریش سینگو و دروشمی چپایه کانی به دیار نه خست روژ هه روه کو له پشت فلکه ی ده ربه ند خه رمانیک ناگری تبه ر بووی به م چه شنه خه رمانه ی تیشکی بلیسه ی سه ند به ره به ره تا نه هات جه رگی ئاسمانی سه یواژ نه کرد تیشکی روژ لوتکه هه ره به رزه کانی خوشناوه تی روون کرد بووه وه به ره نگیکی ئالتونی دا بپوشتبوو به رده کانی ره نگا وره نگ نه بریسقانه وه هه ر نه تووت قایشن له گوپکه ی ئالتون

گیراون، له دیوی بیتوندا ئوفوق زور بهرین نی یه، به لکو بهریناییه که ی هر له جنوبی شهرقه وه به س، چیا به رزه کانی کوستان یه که له دوا ی یه که وه که هر یه که به سهر یه که که وتو به بهر ئاسمانا هه لچو و قه ندیلیش وه که هه وریکی سبی هه موو نزار لیوی به لیوی ئاسمانه وه نابوو ماچیکی نه به دی و سهرمه دی کردبوو هه ردو لایان له م ماچه دا وه ستاو لیو له سهر لیو مابوونه وه، هاژه ی با فره و چرپه ی بالدار زره ی زهنگوله ی کاروان فرمه فرمی ئیستری مل قه وی که به عزم و سه باتیکه وه به ردیان نه شیلو به سهر چیا ده که وتن، دهنگی «ده ی های» هه تیوه کاروانچی چاورهش هه زه وانه هه لکیشراوی گورچ و گول که وه کو سوسکه له هه له ت و په له تی چیا به لاریدا به سهر ده که وتن، نه مانه هه موو جارچار منیان له م خه وه خو شه رائه پهراند که له باوه شی ته بیعه تدا نه مکرد راهه ریم چ راهه رینیک هه موو^(۳) یه که پارچه عاتیفه، خوم سه رخوش سه یری عوسمانم کرد نه وه له من سه رخو شتر بوو،

زه رده خه نه ییکی زور جوانی له سهر لیوی بوو، که چاوه بچو که شینه کشته کانی تیبریم ووتی: «به خوی دنیا جوانه»، نیتر هه ردو وکمان به دوا ی کاروانه که دا ریگا زور نشیوه قادرمه قادرمه که مان گرت به رده ستان پیکرد که له چیا بیینه خواره وه هه ردو و لامان به دهسته خومان نه بوو، پیکه وه مان ده ستان کرد به گورانی ووتن دووباره چوومه وه نه ورائیه ی که دونیام تیدا ناسی دووباره له سه رو چاوه ی ناوی رونی قوله مه له م کردو له ژیر دار بیه به رزه کانی وه کو جارن هالم دایه وه

له م هاوینه دا بوو که باو کم له وه زیفه ی کاتب ته حریراتی رانیه عه زل کرا، نه م خانوه ی که تیدا بووین هین خومان بوو باو کم فروشتی دوانزده هیستری به کری گرت، له شه وریکی مانگه شه وه دا خومان ناماده کرد که بارکه ین مالی نیمه خه لکیکی زوری که وتبوئی ته قریبه ن نه هلی رانیه به ژن و پیاوه وه هاتبوون که به ریمان بکه ن، له م شه وه حادیه ییکی زور سه یر له ماله که ی دراوسیمان قه وما نه ویش مام عه ولای چایه چی، چایخانه ییکی بچو کی هه بوو نه گه ر چی بازاری زور گه رم نه بوو، به لام مام عه ولا هه روه کو رقه له گول رزقی خوی بکا، شه و تا دره نگ هه ر خوی جای بو خوی تی ده کردو گرامه فونی لیته دا، ژنیک هه بوو ناوی فاته خان سالی دوانزه مانگ چاوی نه ییشا، فاته خان له سه ر که بره به رزه که ی

(۲۱) به سیله : به نیجازه .

ناوهندی حه‌وشه‌ی خویان دانیشتبوو گویی له غلو غلوی مالی تیمه راکرتبو له نکاوێک گۆیمان لی بوو که فاته‌خان بانگی کرد «ئه‌وه‌ کێ‌یه‌ له‌ کۆ‌ده‌رگای ژووره‌وه‌یه‌؟» ئافره‌تێک له‌سه‌ر گوی سوانده‌ی ئیمه‌وه‌ پهی ووت «فاته‌خان چیه‌؟» ووتی «گۆرانه‌، له‌گۆ‌ده‌رگای ژووره‌وه‌یه‌، ئیتر ئافره‌ت شه‌ش شه‌ش هاواریان ده‌کرد «گۆرانه‌، گۆرانه‌، به‌مه‌ ئه‌م پیاوانه‌ی که لای باوکم دانیشتبوون هه‌موو به‌جاریک راه‌ری‌ن و ده‌وره‌ی مالی مام عه‌ولایان دا ده‌ پانزده‌ پیاوی به‌ تهنه‌گه‌شه‌ به‌ شخاته‌ لێدان هه‌یوان و ژیر که‌ پهی مالی مام عه‌ولایان پشکنیه‌وه‌

هیچیان نه‌دۆزیه‌وه‌ هه‌موو به‌جاریک سه‌رکۆنه‌ی فاته‌ خانی قوربه‌سه‌ریان کرد که ترساوه‌ بۆیه‌ وای کردووه‌ به‌لام له‌سه‌ر قسه‌ی باوکم سی پۆلیسیان له‌به‌ر ده‌رگای مالی مام عه‌ولا به‌جێ هیشت و زه‌لامه‌کان گه‌رانه‌وه‌ حه‌وشه‌ی ئیمه‌وه‌ هه‌زاران له‌عنه‌تی ئافره‌تیان نه‌کرد ئیمه‌ش مندا له‌گه‌ل له‌سه‌ر گوی سوانده‌که‌ی مالی ئیمه‌ به‌رامبه‌ر به‌حه‌وشه‌ی مالی مام عه‌ولا دانیشتبووین باسی خوشی خوشمان نه‌کرد، له‌م ئانه‌دا شله‌په‌یک له‌بن که‌ پهی مالی مام عه‌ولا هات هه‌موو چاومان لێبوو که زه‌لامیکی بۆره‌ی راست بووه‌وه‌ به‌ره‌نگاری دیوار بوو وه‌کو به‌سه‌ر پێه‌لکه‌ بکه‌وێت ئه‌وها به‌سه‌رکه‌وت خۆی فریادیه‌ کۆلان و هه‌رای کرد له‌م ئانه‌دا پۆلیسه‌کانی به‌رده‌رگا به‌ ناگاهاته‌وه‌ هه‌ر یه‌کتیکیان تهنگی پهی بوو

ئه‌ویش تهنگی پێه‌وه‌نا، چاومان لی بوو که ره‌تیکێ برد به‌لام نه‌که‌وت خۆی گه‌رت‌ه‌وه‌ وه‌ک ئاسک ده‌ستی کرده‌ گومبه‌ته‌ خۆی گه‌یاند هه‌م له‌م ئانه‌دا مام عه‌ولا هاته‌وه‌ به‌خۆی و ورگی زلی‌یه‌وه‌ هاواری کرد چی بکه‌م من لێره‌ نه‌بووم ده‌نا وه‌لا قورتارم نه‌ده‌کرد، پۆلیسیک ووتی «چی، چی؟» مام عه‌ولا ووتی «ده‌خوا سه‌لامه‌تتکا ناهیلی پیاوه‌ندیک خۆی له‌ پێش ژنان هه‌لبیکیشی!!» به‌مه‌ خه‌لکه‌ که‌ له‌ قاقای پێکه‌نینیاندا.. مان له‌مه‌ ورد ببینه‌وه‌ که ئه‌م دزه‌ له‌کوینده‌ر خۆی شارده‌ببوه‌وه‌ له‌ پاشان زانرا که وه‌ک تووره‌گه‌ خۆی به‌ که‌ پره‌که‌وه‌ هه‌لواسیو، ئه‌م زه‌لامانه‌ی که له‌ دوا‌ی نه‌گه‌ران هه‌ر سه‌یری کۆن و قوژبن و ده‌وری خویان کردووه‌ که‌سیان سه‌ری به‌رزه‌ نه‌کردبووه‌ که‌ بیدینی به‌م ته‌رزه‌ ئه‌م دزه‌ ناپه‌سنده‌ به‌ ئه‌عجوبه‌ له‌به‌ر ده‌ستی ده‌ پانزده‌ بیست تهنه‌کچی رزگار له‌ زلله‌ وه‌تکی

بۆلیس قورتار بوو.

ئەمجارەش ھاتىنەو كۆيە ، بەلام ئەمجارە لە خانوى خۇمان دانىشتىن من زۆر لە كۆيە ئەمامەو چووم بۆ ھەولير كە دەوامى مەكتەب بگەمەو بەلام زۆرى ھى ئەچوولەگەل مالى ئاسەف دووبارە گەرامەو كۆيە .

ئىستى سالى ۱۹۲۲ من لە (كۆيە)م و سنفى چواری ئىپتىدائىم و عومرم چواردە سالە دىسان كە وتمەو ھەروەھاش من ئاگام لە پارەو مەسرەفى بازار نىيە بەلكو بەيانىان مەكتەب و ئىوارانىش لەگەل كۆنە رەففىقى رانىم «عوسمان» بە گەران رادەبويىزىن . بە راستى مى خۆم دايە خویندن لەم سالە لە ئاخىر مانگانى تەدرىس شتىك لە ھەموو كۆيە رویدا كە بە ژن و پیاو ھە ھى ھەژان ، ئەتوانم بلىم خودا بە رەھمەتى خۆى سەبەبىكى وای بۆ ئىجاد كردم كە من لەم حادىسەيە دور بگەمەو .

مەوسىمى ئاخەلىوھى بە ھار بوو ، ھەموو قوتابى يەك بە ھەماسەت خۇيان بۆ ئىمتىحان ئامادە دەكرد تىم تىم و ھەستايىم ھەرتىمە ئىواران لە ناو باخچە يەك لە باخچە زۆرەكانى دەورى شار كۆمەلەى ئەبەست و بە ھەماسەت تى ئەكۆشى ئەو رۆژەى كە حادىسەى تىدا قەوما برادەرى زۆر خوشەويىستم لە مەكتەب «بابەكە»ى حاجى مستەفا لە مەيانى دواندا ھى و وتم : «يونس ئەتۆلە كۆيندەر سەعى دەكەى؟» و وتم من و عوسمان ھەردووكمان لە ئاشان سەعى دەكەين ، ووتى : «بۆچى نايىت لەگەل من و بابە رەسول و سەلاھەددىن و ھەمىدى تاهىر چەلەبى لە رووبار سەعى بگەين؟» جىگايەكى زۆر خوشمان ھەيە چايەخانە نزىدىكە ھەموو جارىك كە ويىستان ئەنيرىن لە چايەخانە چامان بۆ دىت ەسر من و سەلاھەددىن دىينە دووات ھىكەو ئەچىن ئىمە تەئرىخمان بە دەستەو ھەيە توش تەئرىخ لەگەل خوت بەھىنە ، لەسەر ئەمە ئىتفاقمان كرد كە من گەرامەو مالاو ھەمەسەلەكەم بە عوسمان ووت ، عوسمانىش موافەقەتى كرد ەسر قايمەقام خەبەرى نارد بوو كە زيارەتى باوكم دىكا ، لەبەر ئەمە ھەرچەندىكى خزمەتكارىش ھەبوون كە خزمەتى مەجلىس بگەن بەلام باوكم ئەمرى كرد كە من و عوسمان خۇمان ون ئەكەين من ئەم ئەمرەى باوكم زۆر ھى ناخوش بوو بەلام چارەش نەبوو ئەبايە ئىتاعەتى بگەم لەبەر ئەمە ئەو وەختەى كە سەلاھەددىن و

بابەکه هاتنه دوام زۆر به شه رمه وه مه سئه له م تىگه ياندن ئىعتىزارم ئى خواستن
 به جيان هيشتم وويشتن، منيش له هاش نه وهى قايمه قام ههلسا رووى
 كتييه كه م هه لگرت و چوومه وه كوئه هه وارى جارام (ئاشان) دهستم كرد به
 خويندنه وه نيو سه عاتى به نه چوو گرمه يه ك هات زه وى له رانده وه دووسى كه سم
 له ژوور بوون ليم پرسين نه م گرمه يه چى بوو؟ ووتيان «مومكينه قايمه چى به
 به ردى شكاند به»، فיעله ن قايمه چيه كان^(١٢) له نزديك نه م شوينه ي كه ئى بووم زۆر
 جار له كانگه به توپ به رديان نه شكاند به مه ئيقناعيم هات رووم وه رگيراوه سه ر
 كتييه كه ي دهستم، هينده ي به نه چوو عوسمان به هه را كردن هات زۆر به
 شله ژاوى و مشه وه شيه وه ووتى «يونس ههلسه خيرا باوكت توى ده وى»، منيش
 به راكردن به دواى كه وتم له ريگا ليم پرسى چى قه وماوه؟ ووتى: نازانم ئيتيرمه راقم
 زيادى كرد له گه ل مه راقا راكردن يشم شيدته ي ساند، كه گه يشتمه ماله وه سه يرم
 كرد له مالى ئيمه شينه، له خودانه، گريانه، باوكم له زارى مزگه وت راوه ستابوو
 به ي ووتم: «يونس له كوينا ده ر بووت؟»، زوبانم تيك ئالاو ووتم: «له ئاشان،
 له ئاشان»، ووتى خيرا برووه مالى كه چوومه ديوى ژووره وه، به جاريك به رووما
 هاتن، دايكم، بۆرم، مامۆزى، ئامۆزاكانم براژى، خوشكم به جاريك لىيان نه پرسيم
 : «له كوئى بووى، له كوئى بووى؟»، سه رم ئى شىوا بوو، ئاره قه به ده م و چاوما
 نه هاته خواره وه وه ك و كوتره يه ك كه له ژوور يكا هيشيله حه پسى بكات و په لامارى
 خواردنى بدات به م چه شنه موته قه زيع سه يرى ده وى خوم ده كردو نه مقبىژاند
 «له ئاشان بووم سه عيم نه كرد چقه وماوه؟ بو؟ ئيتير دوو دوو سى سى نه شكى
 چاويان نه سريه وه و پينه كه نين نه يان ووت (الحمد لله) به لام فاتم فاتمى خوشكم
 وه كو شيت لاشعوورى خوى به دادام ده ستى به كرد هه م ليم بدا هه م ماچم
 بكات، هه م نه گريا هه م پينه كه نى، من به رامبه ر نه م كرده وه يه هينده ي نه مابوو
 شيت بم دلم شه ق با، تووره ببووم به لام سه رساميش بووم به ره كه تدا له م ئانه
 عوسمانم به فريا كه يشت زۆر خيرا مه سئه له كه ي تىگه ياندم كه بابەكه و سه لاح و
 بابە ره سه وول رو حه ميدى تاهير چه له به له رووبار بو مبابه كيان له ده ست ته قيوه
 هه موويان كوژدان. كوژدان... مردن. له گرياندا رامكرده دهره وه عوسمان يشم
 به دوا كه وت چووينه رووبار دارو به رد ئينسان بوون، هه موو به جاريك نه گريان،
 ئافره ت شه رميان نه مابوو به زريكه و هاوارا يان ده كرده رووبار، هه رداره مه يت
 بوو نه گويزرايه وه، له م حه سشاماته نه متوانى بزانم كه چه ند كه سن به لام

(١٢) قايمه چى : له كويه به وىك سانه ده نين كه به كرى كيچ بروسكردن هه لده ستن .

ئەمەندەم زانی که هەر حەمیدی تاهیر چە لە بی ماوە ئه‌ویش بریندارە .

موتە باقیتر هەموویان مردوون گەرامە ماله‌وه، تا نیوه شو هەر گریام
پاشان بە دەم هەنێسکە ی گریانە وه خەوم لێکەوت، هاشی دوور و ژ چوومه زیارەتی
حەمید که بریندار بوو بۆی گێرامە وه که خزمەتکاریکی سەلاح بۆمبایەکی لە ناو
رووبار دۆزیبووه‌وه خەبەری دابوو ئه‌وانیش تە دبیریان کردبوو که
هەلیبوه‌شینن بارووده‌که ی ئی دەر به‌ئین، سی چوار روژ بوو خەریکی بوون
زۆرترین بورغی و بزماریان ئی دەر هینا بوو، بە لام بورغیەکی گەورە ئی یان عاسی
ببوو سەلاح سویندی خواردبوو که ئه‌بی هەر دهری به‌ئینی لە بەر ئەمە هەر
ئیسراری لە سەر نه‌کرد، پاشان که مەئوس ببوو بۆمبایەکی بە دوو دەست
هەلگرتبوو بە قووت بە بەردیکی زەلامی دادابوو بۆمبا تە قیوو کەس سەری
سەلاحە دینی نه‌دۆزیبووه‌وه، بابە رەسول و بابە کەش وه‌کو بە برینداری
هەلیانگرتبوونه‌وه بۆ شو و مردبوون، دوو مندالی تریش که بەرخیان نه‌شوشت
هەردووکیان دەست بە جێ مردبوون. ئیتر بەم سوورەتە ئەم بۆمبایانە ی که
ئینگلیز لە پاش حەربی عەلەمی یە که م لە سەر ئەمە ی که کۆیە حاکمی سیاسیان
دەکرد بوو لە حکومەتی ئینگلیزی عادیلە عاسی ببوون، بە کۆیی دادابوو لە
وهختی خۆی فەقی یە که دوو مریشکی به‌ی کوژراوه ... خانووە‌های به‌ی وێران
کردبوو، به‌ی ئەم بۆمبایەش لەم بۆمبایانە بوو که لە رووبارە که ئەوساکە نه‌تەقی
بوو بە لام لە پاش دە سال لە مەوسیمیکی که دار بەری ئەدا گول ئەهشکوت ژیان
تازە نه‌بووه‌وه داری پینچ لاوی تازە هەلچووی بزێ گولی جوانی هەلوهراندن چرای
ژیانی کوژانده‌وه .

ئێستا من لە سالی ١٩٣٣م سنفی پینچی ئیبتیدائیم، لەم سالە مەجرای
ژیانم گوژا، لە دەوری مندالی هاتمه‌وه‌ریکی تر که ئیتزانیکم به‌ی وه‌رگرتبوو لەم
سالە دا :

١ - دەستم پێکرد بە وردی دیوانی حاجی قادری کۆیی موتالە عە بکەم بە لکو
شیعرەکانیم ئە غەلب لە بەر کردبوو، دیسان مام که زۆر بە وردی گوی لە شیعر
قەسائیدی شاعیرانی کۆی وه‌کو (عەونی، راجی، عاسی، حسینی) رابگرم و

دندار له پوټی سی یه م
سه ره تاییدا

له بهریان بگم به مهش نیکتیفام نه ده کرد هر شیعریکی کوردیم بکه وتایه بهر چاو نه منووسی یه وه له بهرم ده کرد تا نه غلب شیعره کانی وه فایی (کوردی، بێ کهس، زیور، پیره میرد) م له بهر کرد زۆرم لا خوش بوو که به یانیان حه مه رهش و غریب موسته فا له مه کتبه نه هاتنه ده ره وه به حه ماسه وه شیعرى (ئه ی وه ته ن مه فتوونى تۆم) ی بێ که سیان نه خوینده وه له م ساله دا به ره به ره هه ستم به خۆم ده کرد له زهت له شیعر وه رنه گرم به لکو زۆرم لا خوشه .

۲ - عه بدول که ریم سه ید نه حمه د^(۱) که به خزمایه تی نه گه یشته مه بووه ره فیه قه عه بدول که ریم به سێ چوار سال له من گه وره تر بوو کوپێک بوو زۆر رای له خو بوو خه یالیکى واسیعی هه بوو، باوکی سه ید نه حمه د له شاعیره کانی کوپه نه ژمیردا به (حسینی) ناسرا بوو به لام له به ره وى چونکه نه شعاری وه ته نی نه بوو که س ناوی نه ده برد، له نه و ساتی غه یری گه نجه کانیشدا له به ره فه قیری نیهمال کرابوو به لام (حسینی) وه نه بێ زۆر باکی به و نیهمال کردنه بووبی به لکو نه م له دونیای خویدا دونیای فه قیری و نه ده ب زۆر قانیع و رووخوش نه ژیا، بابه شیخ زۆر ره فیه قی (عومه ر عه بدوللاو نه حمه دی حه مه مه لاو عه ونی شاعیر بوو) به ته بیعه تی حال منیش تیکه لی نه م تیه بووم زۆری بێ نه چوو که له گه لیان بوومه ره فیه قی، عه ونی له بازار به قال بوو لاویکی قه ده بالای رهنگ گه نمى چاوره شی چاو گه وره لووتیکی به که وانه ی ناوه ندی به سه ر دوو لیوی تیک قه رمساوی باریکا هاتبوو خواره وه، زۆر که م قسه ی ده کرد، به لام نه غلب قسه کانیشی نوکته و حیکایه تی عیبه رت نامیز بوو، وه ستا عه بدللای ناموزای ئاسنگر بوو نه یده زانی بخوینی و بنووسی، به لام له عه قل و ره ئی و ته دبیردا هه موو لایه ک نیعتمادیان له سه ر نه کرد، عومه ر کوپیکی سووره ی مووزه ردی چاو کالی به شه وکه ت بوو زۆر به قاقا بێ ده که نی روحیکی گوشاد ده نگیکی خوش دلیکی بێ گه ردی پاک به راستی میر کورانی ئیجراز کرد بوو، نه حمه د کوپیکی باریکه له ی زه ردی چاوگه وره ی لوت خه به لام نیوچه وانیکی بان، هه یکه لیکى جوانی هه بوو زۆر ده نگى خوش بوو زویریش ته فه نونی له شه ده به ستن ده کرد چاو له ده ر بوو دوستداری و عه شقبازی نه کرد، به راستی می بازی به ئیرس بوو ما بووه به لام له سه عی نه کردن چاو له وان نه ده کرد به لکو به ته نها له ماله وه زۆر سه عیم نه کرد له م ته نریخه له گه ل نه م براده رانه فه یری جگه ره کیشان بووم به لام له ماله وه بیه جگه له خوشکم زیاتر کهس نه یه زانی که من جگه ره نه کیشم.

۳ - جاروبار هات و چۆی مزگه و تم ده کرد، فه قی یه کانی مزگه وت زۆر حورمه تیان نه گرتم، جار جاریش له سهر نه مه موجداه له یان له گه له ده کردم، که بوچی نویژ ناکه م؟ به کافر ئیتی هامیان ده کردم به جه هه نه م ته هیدیدیان ده کردم به لام من زۆر به توندی جوابم نه دانه وه تا وای لی نه هات که پێیان بلیم (ئیسوه عیباده تی نه وهام ده که ن وه یا بلیم «وه رن تیم بگه یینن که دین چیه؟» له سهر نه مه دوورو دریز نه که وتینه موجداه له نه م موجداه له یه ی من وه جوومی نه وان رهدی فعلیکی له نه فسمدا ئیجاد کرد، که تووشی شکوک هاتم وه شککه که شم نه مه بوو خودا چیه؟ زۆر چاکم له یاده که جارێکیان به مندالی له دایکم پرسی بوو: توبۆ نویژ نه که یه؟ ووتی: «بۆ خوا کورم» پیم ووت «خوا له کوینده ره...؟» ووتی «له هه موو شوینیکه، نازانم، گریام و وتم نیشانم بده خوام ده وی» ئیتر زلله نیکی لیدام نه م زلله یه هاویشتمیه سهر نه مه که خوا به شتی به ترس به ترس بهینمه پێش چاوی خۆم دیسان له بیرمه له رانیه جارێک مه لا حه ویز نه فه ندی (معلیم) ده رسی دینی هێ نه وتین لیم پرسی: ماموستا خوا چۆنه؟ جوابی دامه وه: خوا چ رهنگیکی نیه، جیسمی نیه، به هیچ ناچی به لام هه یه نه بیسی گوی ی نیه، نه بینن چاوی نیه، نه دوی زبانی نیه تیگه یشتی؟ و وتم: «چون جیسمی نیه، به لام هه یه؟ که وابوو نیه..» له سهر نه مه چوار داری له دهستی دام نه و دارانه ی مه لا حه ویزه نه فه ندی وه که زلله که ی دایکم نه م سوناله ره هیه ی له میشکدا نیشتمه وه نه م جاره له گه له نه م فه قی یانه ی که موجداه له م ده کرد نه م رهدی فیعلی که له نه فسمدا هاتبووه وجود هه رگیز نه منه ویست که به ته نها له م حیره ته بمینمه وه به لکو (ئینتیقامه ن وه ئیستیه زانه ن) به نه زانیان پیم نه ووتن «نه که ر راسته خوا ده ناسن خوام هێ بناسینن، نه م ته کلیفه زۆر جار ان نه وانی نه هاویشته سهر نه مه که له دائیره ی سوورده تی «قل هو الله احد» ته عریفی خوام بۆ بکه ن، به لام من جوابم نه دانه وه (کئی نه لی نه مه وایه) نه یان ووت: خوا ده فه رموی .. نه مووت «کئی گویی لی بوو که نه مه ی فه رموو...؟» نه یان ووت: «ته بیعی پێغه مبه ر» نه مووت: کئی گویی لی بوو له گه له پێغه مبه ردا که خوا نه مه ی هێ فه رموو...؟ نه یان ووت عه جاییب نه مه وه حی یه هه ر بوزاتی موباره کی پێغه مبه ر هاتوته خواره وه که سی ترگویی لی نابێ. نه مووت: چ مه علوم که نه م ته عریفه هه ر پێغه مبه ر خۆی داینه ناوه، وه نه ویش وه کو ئیوه خوای نه ناسیوه...؟، به مه زوبانیان نه به سترا تووره نه بوون نه یان ووت: «هیشتا تو جاهیلیت، هیشتا ناتوانی ئیعرابی «ضرب عمرو زیدا» بکه ی

چون نه توانی که پیغمبر به خوانه ناس نیتیهام بکه ی؟! نه مومت باشه تووره مه بن، من کوردم عه ره بی نازانم چ عه بیی تیدا نیه که نه زانم «ضرب عمرو زیدا، چون ئیعراب نه در ی به لام نیوه نیسلامن وخوا نانا سن، نه مه عه ییه! له سه ره نه مه باره ها تیک نه چووین له لایان نه هاتمه دهره وه نه وان منیان به (مولحید) منیش نه وانم به جاهیل و دروژن نیتیهام نه کرد... عوسمان سه عید چوو بو ره واندوز من زورم کرد که باوکی له کوپه به جی ی بهیل به لام هر چه ندیکی خو ی رازی بوو نه ما باوکی مومانه عتی نیشاندا، به مه لیک ته فریق بووین. نیستا وا له سالی ۱۹۳۴ چومه سنفی شه شه م.

۱ - برادره کهانی مه کته بم: عومه ره عه بدوللاو نه حمه د عه بدول که ریم، نه حمه د هه رسیکیان له (به که لوریا) راسیب بوون و مه کته بیان ته رک کرد ده وری نیغه له ده وری پیشه خو مان مندالتر بووین له بهر نه مه نیداره ی مه کته ب به هه موو وه سیله به که وه ته شجیعی نه مه ی نه کردین، که موته سیل سه عی بکه یین ناوی کوپه له ناو ناواندا زیندو بکه یینه وه، دوو سی سال بوو مه کته بی کوپه له نیمتیحاناتی وزاریدا (به که لوریا) یا یه ک ناجیح یا دوو نیکمال هه بوو به س.

ته شجیعی هه یه ته ی موده رسین نیغه ی به ناز کرد بوو وه نازه که شمان قبول ده کرا، هه موو لایه کمان تووشی غوررک هاتبووین. نه م غروره سه وقی نه کردینه سه ره نه مه ی که رقه له گه ل یه کتر بکه یین حه قیقه ته ن له سنفدا زور موته نافیس یه کتر بووین و موعه لیمه کانیش نه م مونا فیه سه یان لا خوش بوو.

۲ - ناخیری سال هات، حه فته یه ک له پیش نیمتیحان (زه کی نه فه ندی) که موعه لیمی ته نریخ بوو هاته ژوره وه موجه له یکی (الهلال) ی میسری به ده سه ته وه بوو، هه روه کو جاران وه کو نه سه که نده رنامه بخوینیتیه وه به م سووره ته به نیشاره ت و به ده نگ، خولاسه ی (دوه لی مه مالیکی) بو ته قریر کردین له پاشان ووتی له م موجه له یه دا (فال نامه) هه یه فالتان بو بگر مه وه بزائن موسته قبه لتان چونه؟ نه مری کرد یه کی کمان به را کردن چوو له بازار هه ندیکی برنج هیئا نیتر له ده وری کو بووینه وه، یه ک یه ک چاومان نه نوقاند به سی نه موست هه ندیک برنجمان هه له نگرت له پاشان دانه کانیمان نه ژمارد کام ره قه می بگر تابه وه، (زه کی نه فه ندی)، سه یری نه م ره قه مه ی نه کرد نیتر هه ر که سه جومله ییکی خوش وه ناخوش به یری ده که وت. نو به ی من هات منیش ره قه میکم نیجاد کرد سه یری

ره قه می کردم ووتی (لایمکن ان تنجح فی الحیاة لانک ترید ان تقتل عصفورین بحجر واحد، فیطیران منک وترجع انت بخفی حنین) به مه ره فیه کانم له بیکه نینیاندا، من چاوم هر بوو له ئاو به لام خیرا دهستم دریز کرده به نجه ره که ی هشته وم قورئانیکم هینا زور به ته هوره وه سویندم خوارد که مومکین نیه نه بی من هر ناجیح بم وه له حیات سه ربکه وم له سه ر نه مه زه کی نه فندی رووی وه رگیرایه قوتابیه کان ووتی «فال درویه، هر که سی عزمی هه بی نه و ناجیح ده بی، نینجا بهی زانی که له وه ختیکی نه وها ناسکدا شتی وا هینانه مه کته ب و قوتابی به ره و خرافات رواندن چهند غه له ته.

۳ - له عینی روژدا معلیمی کیمیا (فه خری نه فندی سامی) سنفی شه شی کوژ کرده وه ووتی «نینشا نه لالا سالیکیتر ده م وچاوتان له م سنغه نابینم، لام محه قه که زورترینتان ده رنه چن و ده که ونه شاران هه ندیکتان ده خوینیتیه وه، هه ندیکیشان مل نه داته لایکی تر له به ر نه مه به پنیوستم زانی که نیمروکه ناخیر جار کوتان بکه مه وه رازوگله یی له یه کتر بکه یین با دلمان له یه کتر نه مینی، له هه موو شتی که خوشتر زکریه یاتی خوشه، من گله ییم له هیچ کامتان نیه هه مووتان ساعی و به نه خلاقن وه تیگه یشتوون، نه که ردلی هه ر کامیکتانم شکاندبی له سه ر

مه سه له حات و قازانجی نه و که سه بووه وه له قه راری دلی خویدا له م ته هوره ی خوم زور به شیوان بوومه وه.

برایانم: ئیوه نینشانه لالا ده رنه چن و نه که ونه حیاتیه ته حسیل وه به لام حه ز ده که م که ژیاننان تیگه ینم، ژیانیه ته حسیل وه ک ئاوینه یه ک وایه که ژیانیه حه قیقی تیدا دیاره، به لام ژیانیه حه قیقی وه ک موسابه قه ی ریاژه وایه نه وی چاک ته مرینی کردبی و نه ترسی نه و که سه هونه رنه باته وه نه بی ئیوه ته مرین زور بکه ن ته حسیلی ئیپتیدائی موقه دیمه به کی زور به سیتی عیلمه، نه بی ته مرین زور بکه ن و سه یری نه م ئاوینه یه ش بکه ن کی چون پشکه و تووه ئیوه ش خاسیه تی نه و بگرن. مه ترسن ترسان گه ئیشت له ده ست نینسان نه دا، ئیوه نه چنه شاران نه نواعی ده م وچاوه بینن، نه نواعی ته بانیه و نه خلاقان تووش نه بی و نه نواعی جه معیاتان تووش نه بی.

مه ترسن مو داخه له بکه ن ته شریکی مه ساعیان له گه ل بکه ن به لام ویجدانی خوتان موعه زه ب مه که ن هه ر ئیشیکی که کردتان سه یری ویجدانتان

بکەن ، ئەگەر مووعە زەب بوو ئەمە گەرەتترین جەزایە ئەگەر مەسعود بوو ، ئەمە بە قییمەترین موکافاتە ، نیتەر ئیستا یەک یەک بین موسافە حەم لە گەل بکەن و خودا حافیزتان بێ ، یەک یەک هەلساین دەستیمان گوێش ئەویش بە روومان بێ ئەگەری بە چاویەک کە هەموو بڕایەتی و خوشە ویستی بوو ، لیمان ورد ئەبۆو هەخری ئەفەندی هیشتالە ژوورەو بوو کە مەلا عەبدولرحمان ئەفەندی مودیر هات ئیمە ی دووبارە خستەو سنف ، لە بەردەممان راوەستا ووتی «پاش نیوهرۆ هەمووتان وەرته مەکتەب لە لای من چا بخۆنەو و تەعلیماتی ئیمتیحانیش وەر بگرن» .

پاش نیوهرۆ کە هاتینەو لە حەوشە ی مەکتەب فەقی مەحمودی فەراش سەماوهریکی گەرە ی لە بەردەمی خوێ دانابوو ، تەخت و کورسیش ریز کرابوون نیتەر مودیر ئەفەندی لە ناومانان هات و ئەچوو جفاره ی دایە جفاره کێشەکان لە پاش ئەو ی کە گەلێک نەسیحەتی کردین کە قۆپە نەگەین ووتی «چ ئیحتیاجی نەسیحەت ناکات هەر وەکو بۆ ئیدارە مەعلووم بوو دەوهری ئیمسال زۆر لە دەوهرەکانی پراوردوو باشتەر ، ئومیدیش وایە کە دەوهری سالی ئاتی لە دەوهری ئیو باشتربن .

سالی ١٩٣٥

لە پاش ئەو ی کە هاوینیکی زۆر خوشم لە «مەلا زیاد» رابوارد لەم هاوینە دا ببوو مەکتەبی مەزەرە ی توتنی خۆمان لە گەل عومەری عەلی یە گۆج ناو کە تووتنەوان بوو زۆر بە کەیف و تەشققە لە رامبوارد ، گەر پامەو کۆپە باوکم و ئاسەف ووتیان کە ئەبێ بچم بۆ هەولیر لەو ی لە سانهوی بخوینم ، نیتەر ئوتۆمبیل گرت چوو مەهولیر لە ویندەریش بۆ سیاحت چوو مەگەر کوک مالی کاکەم حەمید ، کە ئەوساکە بە هیە کچی خالی گراستبوهو ، چووم لە مالی بە هیە میوان بووم ، زۆر خزمەتیان کردم کە مەکتەب کرایەو حەمید هەموو کتیی سنفی یەگەمی مەهوسیتەو قاتیکی ئەلبیسە ی جوانی بۆ کردم نارد مەهولیر ، کە مەکتەب کرایەو چوو مەهوسیتە ، خۆم لە سنفی یەگەم تەسجیل کرد .

۱ - دیسان که پامه وه ناو شه پو هه لای براژنم و کاکه م سه عدی ، جاران شه ریان له گه ل به کتر ده کرد له سه ر ناگزوری نیستا شه ره که یان نه غلب له سه ر نه حوالی که چه کانیه تی که به کیکیان له که رکوک ژنی کاکه م حمید ، نه ویتریان ژنی کاکه م ناسف بوو ، به لام من هه روه کوتاکه هوده که ی سه رکوشکم نیشغال کردبوو ، نه وها دوور نه ویستام جار جار به ووتاری نه رم نه رم هه ردوولام سارد ده کردنه وه ، نه م مه وقیفه ی من ، که کوتره ی ناشتی بووم ، زور جار وا نه بو ، ساچمه ی شه رم به سه رو گویناک نه که وت ، نه ماما زوری بی نه نه چوو هه ردوولا به رامبه ر من په شیمان نه بوونه وه زور جاریش وا نه بوو که به سه ر ناکوکی به دفه ردا موه فقه نه بووم ، موده تی سی چوار روژ له ماله که دهرم نه په راند .

۲ - براده ره کانی مه کته بی شوعبه م هه موو هاتبوونه مه وه سیته بیجگه له نازیره که کان نه بی ، که له به ر سقوت کردنیان مه کته بیان ته رک فه رمووبوو ، هه ندیکیان بیوونه پولیس هه ندیکیشیان بی نیش له هه ولیر نه سوپانه وه ، زور له سه ر شه قام تووشی به کتر نه بووین زور به نیحتیرامه وه سه لاممان له به کتر نه کرد . نیمه قوتابی به غریبه کان کوپی و شه قلاوه یی و رواندوزی له هه ولیر به عینایه تیکی تاییه تی معامه له یان له گه ل نه کرا وه به چاویکی زور موقه دهر سه یر ده کراین ، که س رقی له نیمه نه نه بووه ، به لکو (بالعکس) محبه تمان نه توانم بلیم له دلی هه موو هه ولیری که هه بوو ، چونکه وایان نه زانی به راستی کوردین مه سده ری وه ته نی یه ت وحه ماسه ت نمونه ی کورد زوبانیکی فه عالین ، له به ر نه مه قوتابی به هه ولیری که کان زور خویان لی نه نزدیک نه کردینه وه ، زور به نینتیباهو هه ماسی که وه گوینان له شیعره هه ماسیه کانی (عه ونی، دلاوه ربی که س، زیوه ر، نه حمه د به گ،) رانه گرت که بومان نه خویندنه وه له هاش نیوه رویان له چایخانه ی مه گردیج که هه م مه کته به و هه م چایخانه یه ک بوو که تاییه تی قوتابی لی دانه نیشتن ، له م چایخانه یه به (مسامرات) و خوشی به شه ویش له مالی قوتابی که کوی که له گه ل شه قلاوه یی و رواندوزیه کان موشته ره که ن له محه له ی عاره ب خانوونیکیان گرتبوو، به گورانی و نه شعاری وه ته نی راما ن نه بوارد نه غلب شه وانی جومعه تا دره نگ دانه نیشتن ، له هه ولیری که کان خاصه تن (فه تاح جه بار) که به خه سه ره مه شه ور بوو وه (جه لال قادر) وه (مسته فا محه م د) وه (برهان محه م د) که به جاheid موله قه ب بوو ، نه مانه دهم و سات له گه لمان بوون، فه تاح خه سه ره و کوریکی چوارشانه ی بالا به رزی

نه سمه ری، ده ست و پهل نه ستوری شه پانی بوو، زور به وشه خسیه تانه نه چوو که له سینه ما نیشان نه درئ، شه پانی به لام دهم به پیکه نین، راست، زور جوامیر بوو، ته قریبه ن هه موو قوتابیه کانی هه ولیزی له شه ق و قسه ی نه ترسان، نه یان نه توانی که له ووتاری دهر بجن، خه سره و به نیشتمان په روه ریکی (متطرف - موته ته ریف) نه ناسرا، وه یه که له م که سانه بوو که قیاده ی نه م موزاهه ریه ی کردبوو، که له سالی ۱۹۳۲دا به رامبه ر به حکومت نیشانیان دابوو، زور جارن که له مه کته به ی مگردیج دانه نیشتن وه نه که وتینه باسی دوورو قول، که ره یه کیکی ناجانیز بهاتبایه خیرا مگردیج نه فهن دی به لامانه وه نه هات به ده نگیکی هیواشه وه نه یووت «کونشمه یین» یه عنی «مه دوین» مگردیج نه فهن دی نه رمه نیه کی به ناو سالان که وتو پیاویکی باریکه له ی سهی، چاوشین، روو چرچ، قژ سهی، زور پاک و خاوین بوو، به راستی زور قوتابیه کورده کانی خوش ده ویست، نیمه ش زور حورمه تی ویمان نه گرت.

۲ - زورم حه ز ده کرد که سعاته ها له گهل جاهید^(۱) پیکه وه دابنیشین باس له شیعو نه ده بیات بکه یین، نه وه روه کو (جه بار ناغا کانی) که مامی جاهید بوو، شاعیریکی موناسیب بوو، شیعری زور ته رو غه زه لیاتی زور گ رمی خوی وکانی بو نه خوینده وه، منیش نه شعاری غه رامی شاعیره مه شهووره کانم بو ده خوینده وه، جاهید کوریکی به شه وکه تی دهم به پیکه نینی شوخ بوو، هه لستان و دانیشتنی زنده گی وگه نجایه تی نه به خشی، به نه لیبسه ی زور جوان و پاره یکی زوره وه هه تا له ده ستی بهاتبایه خوی له له زهت و سه فاهه ت دوور نه نه کرده وه نیمه ته بیعی هه ر هه فالی چایه خانه ی مگردیج بووین و به س، زور جارن نه سیحه تم نه کرد که جه وه ری نه ده بی خوی به م سه فاهه ته نه کوژینته وه، نه ده ب به بی سه قافه ت چ قیحه تی نیه، روویداته خویندن. هه روه کو جاهید له مه کته بدا سنغیک له پیش منه وه بوو له نه ده بدا پایه کی به رزی وه رگرتبوو، زور نه م ووتارانه ی منی لا مه رغوب نه بوو به لکو نه یووت «حه یات فوره سه تیکه زور به قیحه ته به خه فه ت و میشک مه شغوول کردن له ده ست خومانی بده یین جاریکتر نه م حه یاته مان بوناگه ریته وه، که به رهندو خراباتی تکراری بکه یینه وه، حه قیقه ت نه مه یه که منی تیدام دونیای من نه م دونیایه یه که خودا له قورئاندا سوئی و مه لاو شیخه کانی بی هه لخه له تاندووه نه ویش: مه ی، کچی

جوان ، شیعرى خوش ، كه يڤ خوشيه نه مەى نه ووت و به رووما بى نه كه نى به لام
من وه نه بى وشه گه رمه به تينه كانى (جاهيد) زۆرم ته ئسیر تى بگات ، به لكو
(بالعكس) به يه كيكم دانه نا كه خوى به ده ستى خوى نه كوژى و ناگرى زيره كى و
جه وه رى نه ده بى خوى نه كوژينيه وه ، زۆرم په روش بوو كه به م ته رزه نه م لاوه
به ره و كه وتن ، به ره و سووك بوون به ره و تاريكى بروت ، له گه ليك موناقه شات و
ووتارى به ينى خوماندا ، هه ستم به خوم ده كرد كه هيج نازانم زووتىگه يشتم كه
خويندى مه كتبه و ده رسه كانى زانينه كه ي له وانه نيه گوى موجداهه ليكى بى
به ريه وه له به رنه مه زۆر به هه ماسه ته وه له كتبخانه ي كاكام سه عدى ده ستم
بى كرد كه موتاله عات بكه م ، له پيش هه مووشتىكا ، ته نريخى سه ورده ي فرانسو
ته نريخى يونانم به توركى موتاله عه كرد ، له پاشان ته نريخى ئيستيقبالى جه لال
نورى مه شهوورم هه رى جوزه ته دقيق و خويندنه وه و ته نريخى كوردو
كوردستانى نه مين زه كى به گه و ته نريخى بابان و سوران و موكرىانى سه يد حسين
حوزنيم به كوردى خويندنه وه . نه مانه هه مووى دروشمى رابوودويان هينامه
به رچاو ، له گه ل خوم زۆر موجداهه لم نه كرد ، مام به ره به ره ميشكم بكه مه وه ،
ته قديرى ته نريخ و ته نفيزى بكه م .

له م ته نريخه بوو كه ديوانى ناليم زۆر به وردى خويندنه وه ، شيعره
جوانه كانى نالى له گه ل شيعره ناگرينه كانى حاجى قادر له ميشكمدا له سه ر
زه عامه تى نه ده بى شه ريان بوو ، له م شه ره شتيكيان به من به خشى ، نه ویش بو
شيعرو نه ده بيات رواندميان ، زۆر خه يالى وام له ميشكمدا بوو كه هه زم ده كرد به
ناوخه لقيدا به رپايان بكه م خوم ئيمتيحان كرد كه نه توانم شيعر دا بنيم شه ويكيان
تا دره نگ نه نووستم قه سيده يكي پانزده به يتيم دانا ، كه ته سه وري دا يكيكم تيدا
كردبوو ، بو روله له سه وره كوژراوه كه ي چون نه گريا ! نه مه يه كه م شيعر بوو كه
دامناوه ، ئيستاتى نه گه م ، ئايا بوچى قه سيده يكم له سه ر تيلابى چاوى كچىكى
جوان دانه نا ؟ ئايا ئيحساسم نه بوو ؟ يان لاو نه بووم .. ؟ به ئى هه م ئيحساس و
هه م گه نجايه تيم هه بوو ، به لام نالى كه بو دلدارى راي نه كيشام و حاجى قادر كه
بو نيشتمان په روهرى راي نه كيشام نه م دوو شا شاعيرانه هه ردووكيان جياجيا
ته ئسيري خويان له دلم كردبوو ، به لام موتاله عاتى ته نريخم و موحيته
ناگرينه كه م و نه فسيه تى بو خزمهت تينوم نه مانه هه رسيكيان منيان به لاي
(حاجى) دادا هه ر كه نه مويست غه زه ليكى غه رامى بليم دهنگى په روژى حاجى

به سهریدا نه قیژاندم و نه ی فرموو :

باسی زولفی دریژو چاوی به خه و
نه براوه بووه تری خه سره و

نیترده ستم له قه له م شل ده کرد مه جرای ته فکیرم نه گوراند . من له هه ولیر
هر شیعریکم که دانه نا ، نیشانی جاهیدم نه دا ، نه ویش زور نازکانه بو
ته سحیح نه کردم نه مه له نگه ، نه م که لیمه به قافیه نیه ، نه م ووتاره زه عیفه ،
نه وهابی باشتره نه م به یت له گه ل هینه که ی پیشه خو ی له وه زندا جیاوازن نیتر
به م سوورده ته چوت و چیل شیعره کانمی راست نه کرده وه ، له پاشان ده سستی
نه گویشیم نه بیوت «ته بریکت نه که م» روژ به روژ به ره و ته کامول نه پویت ، توله
موسسه قبه لدا نه بیه شاعیریکی باش نه م ته شجیعیه ی جاهید روژ به روژ میشکی
نه کردم وه مه راقی شیعر ووتنی زیاد نه کردم . له مه کتبه بی مه وه سیته موراقی بی
عام که ناوی (عه لی حوسین ...) بوو له لایه ن (خورشید سه عید)ی مودیر
دانرا بوو به جاسوس له سه ر نیمه ، نیمه ش نه م وه زیفه موباره که ی (عه لی) مان به
ته جاوزو ته حقیر کردنی ته قدیر ده کرد ، به رامبه ر نه مه خو ی پیرانه نه گیرا ،
نه چوو له لای مودیر شکایه تی لی نه کردین مودیری مه کتبه بیش هر روژه چه شنه
ته کبیریک و چه شنه به هانه یکی بی نه گرتین به م حاله رامانبوارد ، تا نیمتیحانی
نیهانیماندا ، نه و روژه ی که نه تیجه ی نیمتیحانمان وه رگرت له چایه خانه ی
مگردیج زور خراهمان له یه کتردا ، نه و خو ی وچه ند خزمیکی بوو ، نیمه ش هفت که س
بووین ، شهر که وته سه ر جاده هر ده ست بوو رانه وه شا ، که به رد بوو تی
نه گیرا ، هر دار بوو نه وه شینرا ، به م چه شنه شهر ساعه تیک ده وامی کرد ، تا
قوه تیکی کافی له پولیس هاتن نیمه یان برده مه رکه زی پولیس ، له وینده ر
که فاله تیان له هه موو لاییک وه رگرت و به ره لایان کردین ، سبه ی هر له دائیره ی
پولیس سولحیان بی کردین ، قه زیه یان سه دکرد .

له م ساله له هاوین له پیش وه ی که بجمه وه کوپه ، مانگیك بو رابواردن
چومه گوندی (تیمار) که سی کیلومه تر له هه ولیر دوور بوو وه مولکی سه عیدی
سه ید عومه ر ناغای زاوام بوو له وینده ر له گه ل فلاحه کان زور زور یه کترمان
خوشویست . فلاح - کرمانجه تی - وه کومندالیک وایه هر که سیک که به پووی
زور بی بکه نی و بیلایونیته وه خو ی به ناسوده یی نه هاوینته باوهش و به سه هلی کلیلی

دلی خوږیت نه داتې ، هینده ی بې ناچۍ که له ته کته وه دانه نیشی داخی دلی خوږیت
 بو هل نه ریژی و باسی ناگزوری خوږیانت بو نه کات به لām هر ریگیکی که بو
 نازادی ولهم کوته رزگار بوونت که نیشاندا خیرا سهرت بو نه له قینۍ و به قسه ت
 ناکات زور له ناغا نه ترسن زراویان له مه لا چوو له گډل نه وه شا نه گډر بزائن
 ناغا گه یان له حکومت زه عیغه و بې دهسته لات به هه موو وه سیله ینکه وه دزی و
 به هه موو ریگاییکه وه دروزنی له گډل نه کډن ، نه گډر بشزائن که مه لا لای ناغا
 مه رغوب نیه نه یکه نه قه شمه ر جاری خوږیان ، نه ماما (شیخ) لای کرمانچ فو قی
 هه موو شتیکه ، شتیخک نه توانی زور به سه هل شه وکته تی ناغا بشکینۍ ، به لām
 ناتوانی سولته ی ناغا وه ربگری .

زور جار (مه لا هه مزه ی) موختار که له وه ختی خوږدا سپاره ی خوږندبوو ،
 به ته نها که نه یتوانی حروف لیک بکاته وه له قه بی مه لایه تی ئیحرار کردبوو ، وه
 ته میزیکۍ عه قلی و ته دبیری بې هه متای له چاو نه وانی ترا به خوشک نه برد ، به لی
 زور جار نه م مه لا هه مزه یه لām دانه ینشت له پاش نه وه ی که دوو سی پارت دامه مان
 نه کرد ، نه و باسی غه درو زور داری ناغا و من باسی بې دهسته لاتی و بې په یمانی
 خوږیانمان بو یه کتر نه کرد ، هه ستم به مه کردبوو که به س مه لا هه مزه له
 ووتاره کانم ده گات ، وه هر مه لا هه مزه شه گډر بیه وۍ له م گونده زه لاهه که
 (۱۵۰) ماله بتوانی که شعوریک فری بداته ناو کرمانچه کان ، به لām نه مهنده
 بې باوه ر بوو ، که هشتی به برای خوی نه نه به ست وه به سیپه ری خوی بروا
 نه ده کرد که سیپه ره ، نه م بې باوه ریه خاسیه تیکه که له ناو میلله تی جاهیلدا
 گه وره ترین میکرو به له له شدا ، له خوږینی نه م له شه دا نه ژۍ .^۱

له شه خسی بې پنجه وانه ی کرمانچدا زور شت نه بېنری گډر به وردی لښی
 وردبی یه وه زور شتی لی نیستینتاج نه کړی له پیش هه موو شتیکا نه بې له گډل
 کرمانچدا زور واقعی بی چونکه بیجگه له مه ی که نه بیینی و بیجگه له مه ی که
 نه بیبیسی چیتر له ژیان نازانی ، چونکه نه خوږنده وارو هیچ نه زانن له ژیاندا هینشتا
 له ده وری زراعیدا نه ژین و زور مه ربووتی زه وۍ و خرافات و زگی خوږیانن هیچ
 وه ختی که نه مه لی وه عی لښی نا کریت ، وه به چاری مه سلحه ی عامه سه یری هیچ
 شتی که ناگډن ، نه م سه به به کافیه که ته بیعه تی چوار بې یان هه بې^(۲) بیجگه له
 ته هدید نه بې له هیچتر ناترسین به لکو ته هدیدی بې ته نفیز له نه زه ر ده شته کیدا

چه شنه دروڼه ك و خوځه لكيشاننكه كه پياوې زوړ بې سووك ډه بې و زوړ له پېش
چاو نه كه ویت ، له (تیمار) سه عید ناغایان زوړ مه رغوب نه بوو ، چونكه به
ته عبیری خویان بې دهست لات بوو ... نه م زاهیره یه زوړ به ناسانی وپه نهانی
رهوشتی دیهاتی بو ناشكار كړدم ، كه نه ویش بو نه مه ی نفووزی له ناو دهشته كید .
به قووت بې نه بې هه ردهم لیدهر بې پیاو خراب بې به كوشتن مال سوتاندن .
مه رومالات لی دزین ، هه تك بې كړدن ، لیت بترسین ، پیاویش له دهشتا بو نه مه ی
كه خوی نه شكینی نه گه رنیدیعایتك هه بې ، نه بې پیاوې دزو كار كړده رابگری ،
نه گه رنیدیعاشت نه بې ، نه بې مل بو یه كینكي دهست نه ستوور كه چ بگیت .

نه مه خاسیه تيكه كه له گال خوین و كوشتی دهشته كي تيكال بووه نه م
خووه شیان له هه ره میژو یكي دووره وه وه رگرتووه له و وه خته وه رگیراوه كه
دراوسې یه كانی كورد ته خت و تاجی كه یانی یان له ناو برډو به ته حرینو هاندانی
روڼه سای عه شایر له زد یه ك جامی ئیتیجادی لی شكاندوون ، ته بیعی سیاسه تی
(فرق تسد) له زه مانیکي زوړ دووره وه له كوردستان ته تبیق كراوه ، كه ته فره قه و
خودپه سندی به دهره جه یه ك (تركزی) كړدووه ، كه نه توانم بلیم هه لكیشانی
مومكین نیه ، ته بیعی نه م خودپه سندی كه هه موو مه عنایكي خوش ویستن و
ته ماعی وحه ساده تی تیدایه ، هه رفه ردیكي له كوردا كه بیگری زوړ حه ز له
(ته سه لوت) و له لی ترسان ده كا . نه مه ش ناشكرایه كه هه ركامینكیان دهستی بوو
له م ناحیه وه دریخی ناكات نه م خودپه سندی یه كه باسم كړد . نه م رهوشتی كه
له دهشته كي هیناوه ته وجود له دهسته لاتداره كان به غرورو غه در به دیار
نه كه وی ، له بې دهسته لات هكانیش حه ساده تی بې به خشیون ، نه م حه ساده ته ی
كه نه وانی هاویشتو ته سه ر ته بائیعی ئافره ت ، له عه له یهی یه ك دووان ، عه یب بو
یه كتر دیتنه وه ، خوړه پېش كړدن وه له ریگای نه م خوړه پېش كړدنه نه نوعی نا
جانیزی كړدن به رامبه ر به دهسته لات سه رومالیان هین خویان نیه ، به رامبه ر به
پیاوړك كه لئی بترسن وه یا نه مه لی شتیكي لی بكن پیاوې زوړ سه خی وچاو تیرن ،
بو باقیتر قابیلی چرووك ودهست قووچاون .

به لی نه م وه خته ی كه مه لا هه مزه م له گال دانه نیشت و پيكه وه له مه شاكيلی
ژیان نه دواين ، نه م هه موو حه قانیقانه ی سه ره وه شم له میشكد ا نه هات و
نه چوو ، زوړ مه نیووسو بیچاره ملم بو نه م راستیه كه چ كړدبوو به لام محاوه لاتی
زوړ فاشیلېشم هه رده كړد .

رۆژنیکیان کابرایه کی هه ولیری که ئاسنگه ر بوو به هوی ئه وهی به قهرز
 گاسنو ماسنی بو فله لاهه کان دروست کردبوو ده مه زه نی کردبووه ، وه
 بوته مه ی قهرزه کانی به ده غل کوپکاته وه بووی کردبووه تیمار ، ته بیعی هه موو
 لایه ک زور حورمه تی وه ستایان گرت وه ستا هپاوینکی زهرده له ی دهم قوچی را
 له خو بوو ، نه مه ی نه زانی که ئاغای نه م گونده سه عیده وه ولیری وه خوشی
 هه ولیری ، نه م حاله غروورینکی بی په روای بی به خشی بوو ، له مه یانی قسه دا
 هپیان ووت : وه ستا خه تاب هه ر هپاوه له شوینی خویدا چاوکراوه وه ستا
 خه تابیش نه هینای نه بردی ووتی «وه لا کرمانچ قه ت عاقل نابنه وه هه ر
 که رن !!» نه م ووتاره منی تاساند مه جلیس قسمینکی وسکت و قسمینکیش به
 عه سه بی یه وه بی نه که نی ، مه لا هه مزه م هاته هال ووتی «نه که ر سه عید ئاغا
 ده نگ نه کا ، من نیمشه وه به زمینکی وا به وه ستا خه تاب ده که م که زوری بی
 بی بکه نین، جوابم دایه وه که به زمه که بکات و مه سنوولیه ت له مله من بی ، مه لا
 هه مزه برایه کی هه بوو ناوی حه سه ن بوو پولیس بوو به سیله⁽³⁾ هاتبووه
 نه لیبیسه ی پولیسی له که ل خویدا هینابوووه برایه کی نه لیبیسه ی پولیسی له به رکردو
 سواری ماینیکیان کرد له سه ر بسته که ی دیار مالانه وه تفه نگیکی ته قاند به تاو
 بووی کرده ئاواپی ، وه خت شه و بوو مانگه شه ویک وه ک پوژ وابوو ، مالی سه عید
 ساواریان نه کوتایه وه ، ئاواپی به جاریک به ژنو هپاوه وه له ساواری مالی ئاغا
 وه رهاتبوون . که حه سه ن به سواری لینکی دایه سه ر ئاواپی که م که س
 حه سه نیان ناسی یه وه ، به لام خیرا تییانگه یاندره که ده نگ نه که ن . حه سه ن به
 عاره بی ووتی : وه ستا خه تاب ی ئاسنگه ری هه ولیری لیره یه ؟ نیمه ش ووتمان
 بو ؟ برایه کی مالی دزیاری لا ئاشکرا بووه ، له سه ر قسه ی برایه که ی زورترینی
 نه شیا لای وه ستا خه تابه که هینایه تی له ده شت بیان فروشی ، نیمه مه فره زه ی نه له
 به یانی یه وه به هیلاک چووین ، نه م دینهاتانه مان نه هینشت نیستا له (عه زه) ووتیان
 که نیمرو هاتووته (تیمار) باش چاوه شه نه فه ندی وا له سه ر ریگا راوه ستاوه
 نینتیزار نه کا نه بی نیستا ته سلیم بکه ن .. نه حمه د چوو جه له وی ماینه که ی
 گرت ووتی . فره موو دابه زه چاییک بخوره وه - پولیس قونداغه تفه نگیکی لیدا
 وه ستا خه تابیش خوی له پشت دوو زه لام ئاخنی بوو به کوردینکی شکستی
 هه ولیریانی نه یووت «جوو بووم له سه ر ده ستان مسلمان بووم ، ته سلیمی نه م
 کافره م نه که ن ، هه من له ریگا ده م کوژینه وه، جوابی پولیسمان دایه وه که وه ستا

خه تاب نه هاتوته تیمار ، له م ئانه ش وهستا خه تابیان به دوو سئ که س برد چاروکه یکی ئافره تانیان بیدادا له گه ل ئافره ته کان هاویشتیانه بهر ساوار کوتانه وه ، به م چه شنه پولیسه که دوو سئ جاریتز هاته وه هر جاره به جوریک له مزگوت یان له سه ربانه که ی جوریکی له ته ویله .. نیتز به م چه شنه نه یان هیشت تا به یانی وهستا خه تاب له ترسی پولیس بنووی ، له م مه یانه خوئی به قوربانی هه موو شتیکی کرمانچ نه کرد ، به یانی زووله خه وه لسا به ره وه ولیر که پرایه وه نیمه ش مه محمودی پیاوی سه عیدمان له گه ل ناردو کاغه زیکم بو کا که سه عدی برام نووسی که وا نیشانی وهستا خه تاب بدات پولیس به به غه له تی ملی نه ویان گرتووه ، له وسه ر که مه محموده که پرایه وه ، وهستا خه تاب گلوزیک جفاره ی غازی بو مه لا هه مزه وه نه م که سانه ناردبوو که رزگاریان کردبوو ، وه ووتیوشی سه لام له هه موو خزمه کان بکه پێیان بلئ مه راق نه که ن (الحمد الله) مه سه نه له که درو بوو ، هه ر به مه ش ئیکتیفای نه کردبوو ، به لکو بو شه وه سه ته ییکی مومیشی له سه ر قه بری (شیخ نه لالا) سووتاند بوو هاشی سئ سال زانیبویه وه که نه مه مونامه ره بوو ، زور توو په سویندیشی خواردبوو که نه مه یان له سه ر ناچی ؟ !

نه م حادیه سه سیته شتیکیان نیشان نه دا که ده شته کی نه گه ر ترسیان نه بی و (توجیه) بکرین هه رده م بو مو حافه زه ی حقوق و که پامه تی خوینان فه عالتزین ده ستن .

گه رامه وه هه ولیر بو نه مه ی بچه وه کویه له پێش نه وه ی که سه فه ر بکه م حه فته یه که له هه ولیر مامه وه ، نه و قوتابیانیه ی که له به غدا نه یان خویند ، هه موویان به موناسه به تی ته عتیل که پابوونه وه هه ولیر ، له وانه (سه ید فه تاح سه ید عه زیز) ناویک که له (دار العلوم) ده ی خویند زور نه فکاری کورده واری سه وری بهرپا نه کرد به و بونه ی که من زور تینوی نه و نه فکارانه بووم خوم لئی نه زدیک ده کرده وه له و ته نریخی کفاحی پولونیا م وه رگرت و خویند مه وه حه قیقه ت و وه زعیه تی پولونیا زور به وه زعیه تی کوردستانی حالی نه چوو ، میله تیکی گه وده و به مه زیه ت وولاتیکی بهرین و ده وله مه ند ببووه (ضحیه ی) سیاسه تی دراوسی به به قوه ته کانی سه دان هه ول و ته قه لای سه ر به ستیان دا هه موو جاریک فه شل بوون به لام نه به زین ئیسراریان له سه ر خه بات هه رکرد تا له دوو اجارا موه فه ق بوون و به ناوات گه یشتن ، دیسان هه ر له سه ید فه تاح کتیبی (قضیه الكردیه) ی

بلچ شیرکو دہستکوت فہ زایحاتی تورکیام خویندہ وہ کہ لہ گہل کوردہ کان کردبوویان بہ لام سہید فہ تاح دیعایہ ی چہ شنیک و تہ کلینی چہ شنیکتر بوو ، دیعیاتی سہوری دہ کردو تہ کلینی دانانی جہ معیاتی تہ عاونی و ثیق تیسادی دہ ہینایہ بہ رو ہہ ردووی بہ بو یا غیکی حہ ماسہ ت بو بو یا غ دہ کردم نہ مانہ سہریان لی شیواندم لہ پیش نہ مہ ی کہ بوم ساغ بیتہ وہ مرازی چہ وہ یا بہ راستی بو چ چہ شنہ نیشینک نامادہ یہ جوومہ کو یہ .

لہ کو یہ زور گیر نہ بووم جوومہ (مہ لا زیاد)^(۲۱) بو سہر توتنچار عوسمان نہ فہندی ناویک کہ لہ تورکیا وہ بہ خہ بییری زراعی لہ لایہن حکومت جہ لب کرابوو ، لہ پاشان نیستیغنا ی لی کرابوو نہ م عوسمان نہ فہندی یہ ، لہ سہر نہ ساسی نہ مہ ی کہ توتنی سہینا غ توتن بہ بی ناو پەرورہ کردن دہ کات ہاتبووہ مہ لا زیاد لہ نہ رزیک توتنی داچاندبوو کہ دہم زنی و ناوہ زہن بوو ، عوسمان نہ فہندی کوردی نہ دہ زانی لہ گہل مہ لا زیاد ی یہ کان ہہر بہ نیشارہ ت قسہ ی دہ کرد ، بہ شہ و غرامہ فونی لی نہ داو کرمانچ گہل لہ دہوری کو نہ بوونہ وہ ، بہ روژیش نیشی دہ کرد بہ م سوورہ تہ عوسمان نہ فہندی دہم وسات مہ شغول بوو بہ لام عہ سران نہ ہاتہ لای من قاوہ ی نہ خوار دہ وہ و باسی خوش خوشمان بہ دہم یاری (دومینہ وہ) لہ گہل یہ کتر نہ کرد ، حہ قیقہ ت من لہ مندالی یہ وہ ہندیک تورکیم نہ زانی وہ لہ گہرہ یشدا بہ موتالہ عہ نی تلا عیکی زورم لہ تورکی پیداکرد ، نہ م جارہ بہ ہوی عوسمان نہ فہندی تہ مرینیکی باشم لہ سہر بہ تورکی دواندن کرد لہ گہل نہ وا پہ چاکی لہ ہجہ م نیستیقامہ تی سہند وہ خہ تی تورکی لاتینی لہ نہ وہ وہ فیر بووم . عوسمان نہ فہندی پیاویکی کور تہ بالای قہلہ وی دہم و چاو خروکاوی دہم بہ پیکہ نین بوو .

- سالی ۱۹۳۶ -

مہ کتب کرایہ وہ کہ نیکیالی تہ حسیلیم بکہ م مہ جببورام کہ بگہ ریمہ وہ مہ ولیر ، گہ رامہ وہ مہ ولیر ، بو کتیب کرین جوومہ کہ رکوک لہ مالی کا کہ م حہ مید دہ روژ مامہ وہ ، زور بہ حورمہ ت وئینعای مہ رامہ وہ گہ رامہ وہ . لہ پیش نہ مہ ی (۲۲) مہ لا زیاد : گوندیکہ کہ وتوتہ سہ رزی ی بچوک و سہر بہ ناوچہ ی (تہ ق تہ ق) ہ .

که ده‌ست‌گه به زکریای (سالی ۱۹۳۶) با نه‌مه‌م له فکر نه‌چی که من له‌م ساله له عومری (۱۸) سالی‌دا به‌که‌م جار بوو که سینه‌مام دیوو ، له‌مه‌وېش هر ناویم بیستوو ، وه نه‌و فلیمه‌ی که به‌که‌م جار دیم فلیمیکی ئینگلیزی بوو ، چه‌ته‌یی و ئیجرامی ته‌مسیل ده‌کرد ناوی (Black eyes) بلاك نایس بوو به‌لام لام زور غه‌ریب نه‌بوو چونکه له (مبادی العلوم) دا له قیسمی فیزیا سینه‌مامان خویندبوو من نه‌سراریم نه‌زانی .

، ۱

حادیسه‌ی موراقیبی عامی مه‌کته‌ب که له به‌شی سالی ۱۹۳۵ دا به‌یانم کرد بسوو مایه‌ی به‌کیتی‌یه‌کی زور به‌قووه‌ت له‌به‌ینی قوتابیه‌ غه‌ریبه‌کان و هه‌ولیره‌کان . هه‌روه‌کو باسم کرد بیجگه له‌م حادیسه‌یه‌ش ئیمه به‌عنی قوتابیه‌ غه‌ریبه‌کان له هه‌ولیر هر خوشه‌ویست بووین به‌لام نه‌م حادیسه‌یه (بالذات) مه‌جالیکی تری داینی که به‌روحیکی بر ئیعتیماده‌وه له‌گه‌ل به‌کتر هه‌لبستین و دابنیشین ، خورشید سه‌عید که مودیری مه‌کته‌بی مه‌وه‌سیتیه‌ی هه‌ولیر بوو له‌و ساله‌شدا نه‌عه‌ری (....) په‌روه‌ری له‌باو بوو وه به‌راستی به‌ناوی نه‌وه‌ی که قوتابیه‌کانی هه‌ولیری له‌عه‌ره‌بیدا زور زه‌عیفن وه نه‌بی نه‌مه‌چاره‌بکری وه نه‌م چاره‌کردنه‌ش به‌دانانی لجنه‌ی نه‌ده‌ب و خیتابه‌موباشه‌ره‌کرا ، نه‌م لجنه‌یه به‌ (نظاره‌تی) موعه‌لیمی ریازه‌داوده نه‌فه‌ندی ئیداره‌نه‌کرا وه هه‌رکه‌سی که داخیل نه‌م لجنه‌یه بایه ئیمتیازیکی ناشکرای نه‌درایی وه نه‌غله‌ب نه‌عزایانی نه‌م لجنه‌یه‌ش منداله‌کانی مه‌نموورین بوون به‌م هوپه‌وه ته‌فره‌قه‌ییکی زور له‌سوونی ئیستیمعالی نه‌م ئیمتیازانه‌که‌وته به‌ینی قوتابیان خاسه‌ته‌ن نه‌م پوژه‌ی که حه‌فله‌ی به‌که‌می نه‌م لجنه‌یه هه‌ر بو قوتابیه‌کان له مه‌کته‌ب کراو له‌م حه‌فله‌یه‌دا مودیر و داود نه‌فه‌ندی هه‌ردووکیان خوتبه‌یاندان ، له‌خوتبه‌که‌یان نه‌مه‌یان به‌یان کرد که هه‌رکه‌سی به‌جدی بو تره‌قی نه‌م لجنه‌یه تی نه‌کوشی له‌پیش جاوی ئیداره‌ سووک و موخته‌مه‌له له‌ده‌سه‌کانی سقوت بکا له‌و روژه‌وه هه‌موو سبه‌ینان که نه‌چووینه مه‌کته‌ب له‌سنفه‌کاندا له‌سه‌ر له‌وحه‌ی په‌شدا جومله‌ی ناشیرین ناشیرین له‌عه‌له‌یهی کورد نه‌نوسرا ، به‌رامبه‌ر به‌م نه‌عمالانه‌شکایه‌ت کردن زور

فائیده‌ی نه‌بوو ، قوتابیه‌ کورده‌کانیش به‌مه‌جبووری له‌بن‌جومله‌کانی وان جوابیان به‌ناشیری نی نووسیوه .. غه‌ریب نیه که ئه‌م‌جوملانه له‌سه‌ر دیواره‌کانیش نو‌سرابوون ، به‌لام‌غه‌ریب ئه‌مه‌بوو که ئیداره‌ی مه‌کته‌ب به‌شیده‌ت ته‌حقیقاتی نه‌کرد که بگاته‌جوابده‌ره‌کان ، تا روژنیکیان مو‌دیرووتی نه‌که‌ر تا مو‌ده‌یینکی که‌م‌ناشکرا نه‌بی کی ئه‌م‌جوملانه ئه‌نووسی مه‌جبوورین که (مه‌شبووه‌ین مه‌موو ته‌رد بکه‌ین) وه‌مه‌شبووه‌ه‌کانیش ناشکرا بوو کینه ، چونکه مه‌موو روژیک له‌لایه‌ن ئیداره ته‌حقیقاتیان له‌گه‌ل ده‌کرا له‌تیغه ئه‌مه‌بوو که مه‌شبووه‌ه‌کان مه‌موو کورد بوون ئه‌و روژه‌ی که موته‌سه‌ریفی تازه (ئه‌حمه‌د توفیق به‌گه‌) زیاره‌تی مه‌کته‌بی کردو به‌کوردی چه‌ند ووتاریکی دا ، ئه‌م‌ووتاران‌ه‌ی موته‌سه‌ریف قوتابیه‌ کورده‌کانی له‌هه‌ست به‌بی‌که‌سی کردن رزگار کرد ، له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ش عه‌زمیکی به‌قوه‌تی دانی که مقاوهمه‌ت بکه‌ن له‌پاش هاتنی موته‌سه‌ریف و خوتبه‌خوشه‌که‌ی له‌جه‌ریده‌ی (بلاد) دا چه‌ند مه‌قاله‌بینکمان خوینده‌وه که دیفاعی (عه‌لی که‌مال به‌گه‌) ی تیدا نووسدا‌بوو ، داوای ته‌تبیی قانونی لوغاتی محه‌لی ده‌کرد ، سه‌دای خوتبه‌کانی عه‌لی که‌مال دووباره‌کی له‌پاش سکوت کردنی کورد مو‌ده‌ی شه‌ش سال ئه‌م سکوتیه‌ی شکاند ، ئینجا له‌سه‌ر نه‌ساسیکی تازه له‌به‌غداوه ئیدیعانات ده‌ست‌ه‌ی کرا . له‌هه‌ولیریش که قوتابیه‌کان ناگایان له‌هیچ نه‌بوو ، مورا‌قه‌به‌یان خسترایه‌ سه‌ر به‌راستی له‌هه‌موو لاینگه‌وه ته‌زیق کراین ، شو‌رته مورا‌قه‌به‌ی نه‌کردین ، ئیداره‌ی مه‌کته‌ب عونفی ئیستیعمال ده‌کرد ، دیعایه له‌عه‌لیهمان زو‌ر به‌قوه‌ت ئیشی ده‌کرد ئیمه به‌رامبه‌ر ئه‌م هه‌موو عونفه له‌پاش ئیجتیماعیکی که له‌روژی (٢٠)ی‌کانوونی یه‌که‌می سالی (١٩٣٦) له‌به‌ینی هه‌فت قوتابی کرا قه‌رار درا که به‌سووره‌تی شکایه‌ت نه‌حوالی خو‌مان و عونفی مه‌کته‌ب له‌موته‌سه‌ریفی (لیواء) و نه‌شرافه‌کانی لیوای هه‌ولیر بنووسین . فی‌عه‌ن نووسرا وه‌ره‌وانه کرا . به‌لام‌بیجگه له‌شتیک نه‌بی چ نه‌تیجه‌ی مه‌حسوسمان نه‌که‌وته ده‌ست نه‌و‌شته‌ش نه‌مه‌بوو که له‌زوبانی ه‌یوایی گه‌وره‌وه‌بو‌یان گ‌یراینه‌وه که به‌سووره‌تی واس‌ری شتی‌وا حه‌یه‌وی نیشاندان زه‌ره‌ره ، هه‌ر که‌سیکی که ئه‌مانه‌ی نووسیوه وه‌یا هه‌ر جه‌ماعه‌تیک که ئه‌مه‌ی کردووه بین به‌ناشکرای ئیدیعا بکه‌ن ئیمه تا ناخیر نه‌فه‌س له‌گه‌لیانین خیرا تیگه‌یشتین که حکومه‌ت به‌رامبه‌ر به‌و نووسینانه زو‌ر مشه‌وه‌ش بووه وه‌ناشزانی کی‌یه ، نه‌یه‌وی به‌م سووره‌ته نیقاب له‌سه‌ر ئه‌م

جه ماعه ته لابات ، ته ببعی ئه م نووسینه که و ته به رچاوی هه موو که سیکي
لیره شاهه به راستی نیستیفا ده بیکی زوری له لایه ن ئینتیهای قهومی به وه
به خشی .

«۲»

له م ساله بوو نه مرد رایه مه کته به کان که قوتابیانی سنفی سی یه م ته دریبی
عه سکه ری بکه ن . خورشید سه عیدی مودیر که ئیدیعی فتوایه تی نه کرد له گه ل
ته له به کان نه ویش جلکی فتوهی له به رکردو نه چوو بو ته دریب بو نه مه ی که
عه مه لی نه قوتابییه کان له سه ر حه دیسی «إخشوشنوا فإن الترف یزیل النعم»
ته علیم بدات موافقه تی له مودیرییه تی مه عاریف وه رگرت که به یی یان مه کته بی
مه وه سته سه فره بیکی ناو چیا بکات وه بو نه مه ش «میر ناخور ئینتیخاب کرا» .

□ □ □

به داخه وه لیره دا کتوپر یاد داشته که کوتایی دیت و دلدار له نووسین
ده وه ستی . نه گه رچی به شی هه ره گرنگی ژیا نی دلدار پاش نه و قوناغه وه ده ست
به ده کات .

وه هو ی پهران و ته واو نه کردنی وه ک ماموستا مه جیدی برای ده لیت :
«دوو ده فته ری تر یه کیان به نووسینی من و گو قتی دلدار نه ویتریان دلدار
به ده ستی خو ی نووسیوی وه زور شتی به نرخ ی ژیا نی نه وی تیدا بوو نازانم
چون .. وه که ی بز بوون وه ده ستمان چوو ؟

وه دلدار خو شی به روشی وون بوونی نه و ده فته ره له سه ره تای
یاد داشته که دا ده رده بری و ده لی :-

«که چی له دو واجارا نه و ده فته ره ی که موزه که راتم تیدا نووسیوو وه که لی
شتی به قیمة تی تیدا بوو لیم وون بوو ،

نازانم که کام ده ست نه م خه زینه به نرخ ی له ده ست دام ... ، سه ره رای
نه وه ش مه رگی ناوه خت ماوه ی نه دا نه ک هه ره نه وه ته واو بکات به لکو که لی
به ره می بر به ها و ناواتی تر به چی بینی .

«خویندنی له شاری که رکوک دا»

دلدار پاش ته واوکردنی بۆی دووهمی ناوهندی له ههولێر ههواری دیسان دهگۆڕی و دهچینه مانی ئاسه فی برای که له که رکوک مووچه خوړی دایره ی «په ی» بووه ...

له سالی (١٩٤٠) دا سانهوی ته واو دهکات ، وه ماوهی ئه و سێ سال خویندنه ی له که رکوک دا پایه کی به رزتر له ژیا نی دلدار به دی دهکری ، دهگاته لوتکه ی خوین گه رمی لایه تی و کامل بوونی هوش و بیر ی ، نه و مه لبه نده نو ی به هه وینی شیعر و ماخولیا یه کی تری به گیانی به خشیه وه ، زۆر شیعر ی پته و ی نه ته وایه تی له و ی داناه وه ک شیعر ی «ئه ی ره قیب» وه شیعر ی «لاوی کوردان بو زۆری تریش به ره مه می سالانی خویندنی که رکوک ی یه تی .. ئیتر له سالی ١٩٤٠ دا ده چینه کولجی حقوق له به غذا له بۆی (دوو ه ما) دووا ده که و ی و بۆ سالی ناینده پێدا دیته وه .

ده توانین بلیین ژیا نی دانشگای تا ته واوکردنی ، په نگ دانه وه ی راست و په وانی زاتی دلدار نیشان ده دات ، چونکه له و ماوه یه دا به ته وای به هره و توانای دلدار ده رکوت و له هه موو لایه نیکه وه ئاسو ی بیر ی فراوان بوو ... ییگومان تیکه لاو بوونیشی له گه ل کومه لگایه کی گه وده ی په هه مه چه شنه ی پو شنبیری و زانیاری ئه وسای شاری به غذا کار یکی زۆری کرده سه ر شه خسیه تی و له ناو زۆربه ی زۆری خویندکارانی کورده وه ناسرا ، سه ره پای خه ریک بوونی به خویندن و به سیاسه ته وه له گه ل ئه وه شا هه ندی به ره مه می ئه ده بی نایابیشی بۆ به جی هیشته وین . وه له هه موو شیعره کانی دیارتر که له به غذا دایناهو شیعر ی «خه نده که ی بایی» یه ، وه له باره ی چو نی یه تی ژیا نی ئه و چه ند ساله ی به غدا ی به شیوه ی یادداشت و ده ست نووسی خو ی هیجمان ده ست نه که وت به لام له سه ر داواکاری خۆم به ریز ماموستا مه سعود محمه د که دوست یکی گیانی به گیانی دلدار بووه نوو سراویکی له باره ی بیر ه وه ری خو ی له گه ل دلدارا بو ئاردم ، وا ئیمه ش به سوپاسه وه ده ی نه ی نه به رچاوی ئیوه ی خوشه و یست .

دلدار له پوټۍ په که می (حقوق) دا

۱۹۴۰/۱۱/۱۷

ټهم وینه په ده داته موسته فا عوزیری که نازناوی
دلاوه ربووه . له پستی وینه که دا دلداری ټهمه یی ده تووس
: د به یادگاری دوا روژی روونک و بهل دلیک پیشکەش
کاکه دلاوه رکرا ټینم دلداری

۱۹۴۰/۱۱/۱۷

«دهقی نووسراوه که ی ماموستا مه سعود محه مه د»

سالی «١٩٤١» ی زاینی که له کولجی حقوق دهستم کرد به خویندن به کیک بووم له نیوان «١٠٠» قوتابی که نه و ساله له بۆلی به که م قبول کران «٤» قوتابی دیکهش له سالی رابردوه وه مابوونه وه ، به کیکیان «دلدار» یونسی مه لا ره نووفه فهندی (خادم السجاده) بوو که وا له بهر ناساگی نهیتوانی بوو له نه زموونی کوتابی سالدا به شدار بیت^(٣) له به که م دیتندا زهردی و بی هیزی نه و ناساگیه ییم لی ره چاو کرد دواتریش که م که مه ناشنای باری ژیانی بووم .

سالی به که می خویندیمان به به که وه هر بایی نه وهی که دوو قوتابی کوردین و خه لقی به ک شارین به ره و به کتری ده کردینه وه ، پیوهندی ناو کویی و هاوپییه تیمان له وهی تیه ره نه ده کرد که ریز له به کدی بنین و له گیروگرفتی دهرسه کان پرس به به کدی بکهین و له ریکه وتی دهوری میزی چیشتهخانه به کدا پیشدهستی مه سرف به مله وه گرتن بو به کدی بکهین . له رابردودا وه ها له به کدی نزیک نه بووین که به به که وه خویندیمان له به غدا ببیته قوناگی چه سپاندنی براده ریه کی کۆن . به راستی هه ردو و کمان خه ریک بووین ، به خاموشی . له نویوه تان و بۆی برایه تی بته نین .

دلدار قوتابی به کی دل زیندووی هوشیاری می شک کرایه وه بوو . به نگه گومان له وه دا نه بی که له مبه ری «لالی» له به رای ئاخاوتیدا ، وه ک بناوانیکی په نگا به ئاو بداته وه ، هه موو گوته نه بیژراوه کانی و بیروباوه ره ئاشکرا نه کراوه کانی و هه ست و سرکه و کورکه خه فه بوه کانی دابیته وه دهروونی و له ناخی گیانی و هوشی و نی دا بووبیته وه نه و بژیوه مه عنه و بییه ی جاره های جار به ده م وروژانی عاتیفه به وه وه ک تافگ هه لده پزا . له وبارانه دا که هیزی خه فه کراوی ئاخاوتنی به ها ده بوو تۆله ی نه و جارانه شی بو ده ستانده وه که به زه حمه ت مامله تی ها که ته جگه ره به کی تیدا ده کرد .

پیازی ژیانی سالی به که ممان له حقوق به دراوسیه تی براده رانه

که یاندینییه پشوی هاونیه ، بی نه وهی تیکه له به یه کدی بینه وه له وساله دا خوا
 لی خوش بوان کاکه همه ی خانه قاو عومر عوسمان و من ، ناوی دالفرسان
 الثلاثة، مان بی رهوا دیترا بوو ... هه رسیکمان له کولیچ و دهره وهی کولیچ
 هه میشه به یه که وه بووین تا نه که ره یه کیک منی ویستبایه ده یترانی به دوا عومر دا
 بگه ریت و بمدوزیت وه به داخه وه عومر هه ره له وساله دا دوو چاری ناساغیه ک بوو
 که دهره ته بی نه دا نیوهی خویندنی حقوق ته و او بکات و زوریشی موله ت نه دا
 جوانه مهرگی کرد .. ماینه وه کاکه همه و من .. دلداریش به ره به ره لیم نزیکتر
 ده بووه ، وه که له گه له کاکه همه پیشتر براده رییان ره گدو پیشه په کی
 دا کوتا بوو . له باری گوزهرانه وه دلدار سالی په که می به پوشته بی برده سهر ، له
 برایه کی گه وره تریه وه که له ناوچه ی ناوه ندی عیراق مووچه خووری حکومت
 بوو ، خه رجیه کی تیروته سه لی بو ده هات . نه وساش جاری جهنگی دووهم
 تهنگی به نابووری و نرخی پاره ی مووچه خوران هه لته چنی بوو که ده ستیان له
 یارمه تی که سو برا کوتا بکات ... به لام به حال سال چوه سهر که براکه ی
 دهستی له نیش کیشرایه وه و دلدار که و ته سه غله تی گوزهرانه وه . نه وهی لی ره دا
 پیوسته بو باس کردن ، نین له گیانی دلدار بخوازمه وه ، جوامیری به ره یه کی
 نیشتمانپه روهی کوپی بوو که به سه رحال و باری وه کی دلدار پاده گه یشتن و
 به لای که مه وه له سی به شی خه رچی به پیوه چوون دوو به شیان جی به جی ده کرد
 بی نه وهی ههستیکی تیدا بریندار بیی به پیچه وانه له خانه ی حورمه ت و به ره و
 پیری نه و کاره وه ده چوون ، ته نانه ت دوا ی مهرگی باو کم له ۱۹۴۲، هه مان
 دهستی یارمه تی بو منیش دریزکرا به لام من نه و پیوسته م نه بوو که بیمه
 هاوبه شی نه وانه ی ده ستیان ته نک بوو . له سالی دووهمی خویندنه مان وه پیوندی
 نیوانمان به ره و پته و تریه وه پویی و له چه ندو چونی یه کتر شاره زاتر بووین ،
 هه ندی خه سه لته تی دلدارم له وساله دا بو پروون بووه ، تی گه یستم دلدار گه نجیکی
 نازایه ، یه به پیستی ووشه ی نازایش نازایه . جاری له لایه ن نه وهی کوردی
 بی نه ده تی مالی دنیا، دلدار فلسیک و دیناریکی به لاه یه کشت بوو ... ده یترانی
 چی خوا بی داوه و بی نه داوه به قوربانی نیازیکی بچوکی براده ره که ی بکات ،
 په ندی عه ره بی که ده تی داصر ف مافی الجیب یاتک ما فی الغیب، به قالبی دلدار
 داپژابوو ، هه ژاریه کی که خو ی له باره ی خو یه وه باسی ده کات له جیاتی
 لی گرتنه وهی خه رج کردن بوو بووه هو ی ده ست بلاوی و گالته به هه بوونی و

نه بوونی کردن . دهست کورتی بایی تۆسقالیک عه زمی نه شکاندبوو چونکه
 ئازاییه که ی له تی شکانی هه ژاریه که ی پتری بو تی ده هیئایه وه . نه مدیت پوژیک
 له پوژان دلدار قسه قووت بداته وه وه یا له هه لوهست دابه زی به مه رایى کردن
 به رانه ر نه وازشت و یارمه تی نه م و نه وه ر ئازایه تیه که شی بوو به سه ر تیه مانى
 نه داریدا زالی کردبوو تا نه وه ی حیسانی دهستکورتی له پوو په په ی کرداری
 دلداردا سربابوو .. هه روه ک پىخۆله کویره به که سه وه دیار نییه نه داریش به
 کرده وه ی دلدار وه دیار نه بوو ، له که سیشه وه ههست نه ده کرا دلدار به
 دهستکورت دابنی ، هه ر له ئازایه تیشه وه به سه ر گیروگرتی زمانیدا به ره وه نه
 کارانه وه ده رویشته که وا په کیان له سه ر زمانى پاراو که وتبی وه که یه کیك بووله
 چالاکترین نه ندامانى پارتی هیواو گهرمترین ده مه ته قه ی به ده وری کرده وه و
 په فتاری نه و حیزبه و نه ندامه کانی به ره پاده کرد ، ئینجا نوکته شی له خوی و
 براده ره لاله کانی وه ک خوی ده گرت ... جارنکیان براده ریکی هه ردوو کمان که
 نه ویش لال بوو پیمان گه یشت و پوو ی له دلدار کرد گوئی (ها .. لاله په ته ...)
 دلدار قسه که ی لی قوسته وه گورج گوئی (ها ... قه ل به قه ل ده لی پووت په ش
 بى ...)

دلدار مروفتیکی ئازا بوو ...

له بۆلی دووه می حقوق دلدار ده رگه یه کی به پوو مدا کرده وه ، دواتر بوو به
 کولانه یه ک بو ناو ده روون و دل و یژدانی خوی : بردمی بو سلاو خانه ی «بهیه فرج
 الله الکردی»

نه م خاتوونه کیژی (فرج الله الکردی) بوو که له میسر به براده رایه تی و
 هاوپی بی و پشت گیری «محمد علی عونی» کتییی شه رف نامه ی به چاپ
 گه یاند ... به هیه ، دواى مه رگی باوکی به خوی و دایکی هاتنه عیراق و له
 قوتابخانه یه کی به رزی که چان ده رسی ده گوته وه ، له رادیوش گوتارو
 سه رگورشته ی بو نا فره ت و مندالان ده گیرایه وه . له حورمه تی باوکی لای کورد ،
 پشکیکی گه وره بو نه و کیژه مابوو له هاتوویی خویشی وه های کرد سلاو خانه که ی
 له «اعظمیه» شیوه ی سالتونی «می زیاده» ی قاهیره وه ربگری . فرج الله ناشنایی
 له گه ل باوکم دا هه بوو ، چه ند نامه یه که یشی بو باوکم یادگاری نه و ناشنایی به بوو
 لئی به جی مابوو . کاتی خوی که «شرقنامه» ی بلاو کرده وه چه ند دانه یه کی لی نارد
 بو لای باوکم ... نه م پیه ندییه کۆنینه یه ری خوش که ره وه یه کی دروست بوو بو

ئەو ھى بەھىيە بە خىرھاتنىكى گەرم و گۆرم لى بىكات . فرج الله بە خىزانە ۋە بە ھايى
 بوون ... بەرلە ۋە ھى من بىمە ناسىياۋى بە ھىيە ، دىدار چەند جاران لە بارە ھى دىنى
 بە ھايى لە گەل پېشە ۋاكانى مەحفەلى بە ھايى بە غدا ھەر لە مالى بە ھىيە ، وتوۋىژو
 گەفتوگۆى كۆرۈپ ، ھەندى تېيىنىشى لە باۋەرى بە ھايى لى ۋە رىگرتىبون ...
 شەۋانى رۆژەك لە پۆژەكانى ھەفتەدا سىلاۋخانە ھى مالى بە ھىيە پېشۋازى لە
 مېۋانان دەكردو چەندىن سەعات مەجلىس ئەدەب و نوكتە ۋە قسە ھى رېك ۋە پېك
 بەردەوام دەبوو ... بە زۆرى دىدار ۋە من ، ناۋناۋەش لە گەل كاكا ھەمە ھى
 خانەقادا ، بە يەك ۋە دەچوۋىن بۆ لاي بە ھىيە ، دەبوو لە پۆژى تايىبە تىدا بى
 مېۋان ۋە بى كۆپۈنە ۋە سەرمان لى دەدا ھەندى جار ھەر لاي ئە ۋە نىۋە رۆژمان
 دەخوارد ، بە ھىيە لە گەل دايكى بە فارسى دەدا چۈنكە كۆردىيان نەدەزانى
 ھەرچەند گىيانى كۆردا يە تىيان زۆر پېۋە دىيار بوو بە غەرەبى ۋە ئىنگلىزى ۋە
 فەرەنسە ھى ۋە فارسى جۋانتىر شىۋە ئاخۋاتنى ھەبو ۋە بىزانم دلى زۆر كەسى بۆ
 چوۋ بوو بە لام تا ئە ۋە نەندە من بىزانم دلى ئە ۋە تەنھا بۆ كۆپە دەۋلە مەندىكى سىلېمانى
 كە برادەرم بوو يەك دۈۋ سالىك دۋاى پۆلى من بوو لە حقوق ، لى دەدا
 ھەرچەندە ئە ۋە كۆپرەش بە ھىيە ۋە خوش دەۋىست چارەنۋوس لىكى ترازاندن ... لە
 بە ھىيەم بېستۈۋە دەيگوت ، ئاۋاتمە شوو بە گەنجىكى كۆرد بىكەم ۋە بىمىلاتە دىيەكى
 كۆردستان ۋە پىم بى بدا خىزمەتى ئافرەتى كۆرد بىكەم ... دىدارىش ئەمە ھى لى
 بېستۈۋە رەنگە گەنجى دىكەش گۆى بېستى بوۋىن . بۆم بە ھىيە خوشكىكى
 بەرۋىز بوو كە ئىتر پېشنىيازى ئە ۋە تۈپى لاي من دەنگ نەداتە ۋە . ئە ۋە ساش جارى
 ئە ۋە برادەرمە نە دىتېۋو كە دۋاتر دلى بۆى چوۋ ، ئىتر نازانم بۆچى ئە ۋە ئاۋاتە ھى
 نە گە يىشتە چى ... لە ۋە سالەدا كە سالى دۈۋەمى خويندەم بۆۋە لە حقوق ھەستەم
 نە كۆرد كە دىدار لە ناۋە ۋە بۆ بە ھىيە دەسۋوتى سالى سىيەم ۋە چۈرەمى خويندەمان
 كە (۹۴۳ - ۹۴۴) ۋە (۹۴۴ - ۹۴۵) دەگىرۋە دىدار ۋە من لە يەك ژۋورى ئوتىل
 «رشىد» ھى گەرەكى «سەيد سلطان ھى» مان بە سەر برد . لە ۋە دۈۋ سالى ھى
 خويندەمان بە يەك ۋە ژيانمان ھەمو ئە ۋە پۈۋە پە دەروۋىيە شرايە ۋە ھى كە بى بۆ
 بەرچاۋى برادەم بىكرۋە ، بۆ يە كىرمان كۆردە ۋە ... بە لام لە گۆشە ھى ھەزو
 دىدارىيە ۋە باسى بە ھىيە ھەرگىز لە دىدار نە پىرسى چۈنكە دەمزانى ھەز لى كۆردىكى
 يەك لايى يە ۋە بۆ ئە ۋە سەفت ۋە سۈيە . دە بى لىرەدا بە خوينەر پابگ يەنم كە
 دىدار ۋە من لە ماۋە ھى «۴» سالى خويندەماندا پۆژەك لە رۆژان ۋە لە ھىچ رىكە ۋە تىك

رووداویك و هه لوه ستیكدا به هیچ جورێك دلی به کترمان نه ئیشاندوه و هه رگیزاو
هه رگیز له پلهی ریزێ لی گرتن بۆ به کتر دانه به زیوین . دلدار راستی له و سالانه دا
هاوژنیه کی نمونه یی بوو ... سه ر له نوێ ، دوا ی دابرانی جوانه مه رگ عومه ر
عوسمان کاکه حه مه و دلدارو من ناوی «فرسان الثلاثة» مان بهی درا چونکه
به زوړی به یه که وه ده دیتراین ته نانه ت جارێکیان براده ریکم بانگ هیشتنی کردم
بۆ ماله وه ی کوتی «جگه - له کاکه حه مه و یوونس کنی دیکه ت ده وی بانگی
بکه م ...

دوه میان نه وه بوو حیسابی بۆ خه ون ده کرد . هه ر له بېرمه ماوه یه کی
کورت به ر له نه زموونی سالی چواره ممان ، سه بینه یه کیان دلدار خه ونی بۆ
گیرامه وه کوتی له خه وما توو من ، بی کاکه حه مه ، ده رویشتن تو له پېشه وه
منیش له دواته وه تا گه یشتینه کو سپێک تو بی زه حمه ت لئی سه رکه وتیت و
به ره و پېش چوویت منیش له کو سپه که که وتم و هه لستامه وه به دواتدا هاتم ...
کوتی لیم سووره تو ده رده چیت منیش ئیکمال ده بم و ده رده چم کاکه حه مه ش ،
ره نگه ، ئیمسال بمینیته وه .

ناکامیش وه ها ده رچوو . دلدار له و دوو ساله دا ده روونی ئاوس بوو به
عیشقی به هیه بی نه وه ی پوژه ک له پوژان بدرکینی خوشی وېستوه . هه ر نه و
خوگیزی ی بوو لی نه گه را به رسم نه ری دلدار تو که نه م کیزه ت خوش ده ویت ،
نه ویش به ئاشکرا ده یه وی شوو به گه نجیکی کورد بکات پیتی براتی خزمه تی
ئافره تی ده شته کی بکات ، گوندیشتان هه یه به سه ر زینی ته قه قه وه نه گه ر
داهاتیشتی که م بی خو ئافره تی زوړه ئیتر بوچی نایخوازیت ؟ ! که م وزوړ ده رفه تی
نه م بهر سپارم لئی چه نگ نه که وت . ده شی نه ویش چاوه نوړی ده رفه تیکی له منه وه
کرد بیت و چه نگی نه که وت بیت تا کو ده ردی دلی بلیته وه . وه ک ده زانم لای کاکه
حه مه ش هه چی له م باره یه وه نه درکاندوه به داخه وه ناگره که ی وه ک ژيله موی ژیر
خوله میش خوی ده خواره وه ، گه رماییشی هه ر نه وه نده ده دایه وه که له هه ندی
پارچه هه لبه ستی به د یاری ده دا ، یه کی که له وان «خه نده که ی بایی» : نه وانه ی
به شیعو به سه ره اتی دلدار وه خه ریکن دلنیا بن له وه دا که فرشته ی ناو
(خه نده که ی بایی) به هیه فره جولایه . له نووسینی دیکه م دا کوتومه ژانو
ژواری هه ناوی دلدار به و مه لوته که شیعه ره له و ده مانده بوو که به یه که وه له

ژووریکي ټوټيلي ره شيدی به غدامان به سرده برد ، وا لیره دا زهرنی نه و
 بوحرانه شم باس کرد که عاتیفه ی تیدا ته قیه وه . راستیه که ی دلدار بو ماوه ی
 یه ک دوو هه ففته بده ست نه وه لبه سته وه وه ک نیوه سه رخوش وه یا نیوه
 مه دهوش به ته واوی نه یده زانی چون وچی ده کات ، هه میشه چاوه کانی ده بریه
 دیمه نیکی خه یالی ته نانه ت له پریشتندا که مترئاگاداری به ره نگاهه کانی بوو ..
 به سر خواردنه وه له لوقنته راده ما ... هیندی جار قسم بو دوویات ده کرده وه
 نینجا تیم ده گه یی ... چه ندیکیش له وه لبه سته هونیا یه وه بومی
 ده خوینده وه ... وا ده بوو به دوا ووشه یه کدا ده گه راو پرسى بی ده کردم . له
 شوینیکی دیکه دا نویسه تم که له بری ووشه ی «چه پک» بو ووشه یه کی لی پرسیم که
 یه ک تال نه ک چه پک ببه خشیت به داخه وه نه وسه نه متوانی یارمه تی بدهم .. دلدار
 له هیچ هه لبه ستيکدا هینده ی «خنده که ی بایی» زوره ملنی له گه ل عاتیفه و
 شاعیریه تی خو ی نه کرده هیچ پهری وفرشته ئاده میه کیش بایی نه وه لبه سته
 نارایشتی له دلدار وه بو نه چووه ...

له لایه ن فکره وه فلسفه ی سه ره به کومه لایه تیه وه ، دلدار ، له وسالانه دا
 به لای ته قدیسی تاکه بی مانده کانه وه ده چو تا نه وه ی جاریکیان له وتووژدا
 پیمی گوت گه ل وه کوئه وئوتوموبيله یه که بی لیخوړ نابزویت له وه رامدا پیم گوته وه
 گه ل نه گه ر که سیشی سه روک نه بیت به گوزه رانه وه هر خه ریک ده بیت ...
 به جوریک له جوران ده جوولیت ... راده بویریت ... زاوژی ده کات ...
 راوورووتیک ده کات ، لیمی نه سه لماندو هر له و قسانه دا چووه بو باوهری
 کارلایل وکتیبه که ی که له عه ره پیدا به سه ره ناوی (الابطال) ته رجه مه کراوه .
 فکری خه سستی قه ومایه تی دلدار که له سروودی (نه ی ره قیب) دا ده رده که ویت و
 وینه کیشی ویزدانی کومه لایه تی نه وسایه تی ، له وتووژدا خه سسترو پالاوته تر
 رابه ر په رست خو ی ده نواند ... دلدار له ئاست هه ژاریدا دوو هه لوه سستی
 پیچه وانه ی هه بوو ... یه کیان نه وه بوو که وا نه ک هه ر شه رمی لی نه ده هاته وه بگره
 گالته شی بی ده کرد وه ک که گالته ی به سامانی سامانداریش ده کرد . دوه میان
 نه وه بوو که له خووه ده سستی بو که س پان نه ده کرده وه تا نه گه ر له برسانیش
 مردبایه . بو پوون کردنه وه ی نه م خاله یان پووداو ده گپر مه وه . دوو سالی
 به یه که وه زیانمان هه موو په رده یه کی بیگانه تی له نیوانماندا هه لگرتبوو تا نه وه ی
 ده توانم بلیم کیسه جودایمان نه ما بوو . کاکه حه مه ی خانه قاش بو دلدار

ههروهه ها بوو . له گه ل شه مه شدا پوژهك له پوژان دلدار داواي فلسيكي لي نه كړدووين ... به لي به يه كه وه ده ژباين و ده مانخواردو ده چووينه گه پان به لام وه هابووه شه وو پوژيك له يه كدي دابراوين به هوئ خهريك بووني دلدار به حيزبايه تيبه وه ، نينجا كه پوژي دوايي به ده وري ميژي چيشخانه وه كو بووينه ته وه تي گه ياندووين كه له دوينيوه هيچي نه خواردوه چونكه دواين فلسي له پيريوه خه رچ كړدوه ، به كه سيشي نه گوتوه برسپيه وپاره شي به نيه . له و بارانه دا گله بي دنياو قيامه تمان لي ده كړد له وه دا كه بوچي پيشتر ده نكي نه كړدوه خو نيمه مالمان كاول نه بوو بوو به لام هه رگيز نه مانهينا سر نه وبارهي له خووه نيعلاني ئيفلاسيمان بو بكات .

له كوتايي سالي چواره مي خويندم ناچار بووم بو ماوه ي (۲۰) روژيك بچه ئوتيليكي ديكه و له ژووريكدا ته نها بيم به لكو بتوانم نه ختيك خيرايي له خويندنه وه ده رسه كانم بكم كه به دريژايي سال بوم نه كرا بوو سه ريان پيدا بگرم [نيره جني باسي نه وه يانه ي تيدا نابيته وه كه نه و ساله منيان له خويندن ته نبل كړد] .

كاكه حه مه ش هه ر له و ئوتيله ژووري گرتبوو نيتير پوژي هه رسيكمان به يه كه وه ده بووين شه وئش هه روه ها تا ده مي نووستن . پوژاني ئيمتيحان دلدار لامان ده بوو تا دواي نيوه شه و ، سبه ينانيش ده هاته وه لامان و به يه كه وه به تاكسي ده چووين بو كولنج . سبه ينه يه كيان دلدار ده رنه كه وت . چاوه نوږي بووين تا نه گه رچي ديكه وه خراباين نه گه ينه ئيمتيحان ... چوينه كولنج . له و ده مه دا كه زيلي چوونه ژووره وه لي ده دا ، دلدار پيدا نه بوو ... كاغه زي پرسپاره كان به سه ر قوتابياندا دابه ش ده كرا نينجا دلدار به هه ناسه سوازي هاته ژووره وه ... پاش نه زموون ليمان پرسى بو وه ها وه خرا ؟ گوتي له پوژان دره نكتر خه به رم بووه پام كړد بو ئوتيله كه تان ده رچووبوون ... پاره ي پاسم نه بوو به پيان كوتام ... به راستي خهريك بووين ليى ده ين : هه ي مالت شيوي توشه وي تا دواي سه عات (۱۲) لامان بوويت ... به يه كه وه له وه راين ... كاكه حه مه پني گوت ئوغرت به خير نه بي بوشه وي نه تگوت دنيا ريكي خوږووه سه فلسيكي بي نامووسم ده ني هيچم به نيه ؟ به ر له و جاره هيشتان له گه ل يوونس بووم ونزيكي مانگيكي مابوو بو ئيمتيحان عه سريكيان هاته وه ئوتيل گوتي من له ئيمتيحان قبول ناكريم ! منيش له جيگه دا بووم راست بوومه وه سه به بيم پرسى ، گوتي دووقستي (اجور مدرسي)

قەرزدارم ئىعلانىش كراوه ئەوئە قەرزدار بى پىنى بى نادىرى بچىتە ژوورى ئىمتىحان منىش ئەو پارەيەم نىيە - گوتم كاكا يونس ئەگەر مەن لە جىگەي توبامايە وتولە جىگەي مەن چىت بۆدە كردم ؟ گوتمى باخە لېرىشم بۆكردبايت پارە كەم بۆپەيدا دەكردىت ... گوتم ئىنجا بۆچى ھىندە خۆت لە برادەرى خۆت پياوتر دەزانىت ؟ پارەكەم بۆپەيدا كەرد بۆيەكى ھاتى ... پىرسىم چىتەو ؟ گوتمى چاوم فرىوئە ئەم پارەيەش بايى فرىنەكە ناكات چونكە پارەكە بۆخۆم نىيە ... بەرپكەوت نىزىكى بۆژاوا ھاتمە جادە خالوانم لە رانىە و پۆدەرەو ھاتبۆون بە عادەتى خويان خەرجىيەكى تىروپىيان دامى كە زۆرم ئى زىاد بوو ... گەرپامەوئە ئوتىل گوتم كاكا يونس پارەي ئەو دوو قىستە و ھەقى چاوپىنىشت لە مەتدا ئەما ... خوا زۆرى ناردوھ .. چەندگە شو پاك بۆون ئەو رۆژانە !!!!

دەلدار لە برادەرىدا سنوورى نەدەھىشتەوھ : بەئى راستە لە خۆوھ داواي يارمەتى نەدەكرد بەلام . لەو پەرى جوانمەردىدا ئەو بى فرەقىي دەكرد كە ئەگەر لىت وەرگرتبايە مەتبەر نەبىت ئەگەر لىشى وەرگرتبايت وھەا بزانىت بە خۆت داوھ . شەخسىيەتى خويشى ژوورووى ناچارى و بى گۆزەرانىەوھ دەگرت لەو پوھوھ كە ھەبۆون و نەبۆونى لە ھەموو ھىسابىكى «پەفتارو گوشتار» دەرھاوىشتىبوو ، تاكو چارىكيان ھاتەوھ ئوتىل قاپووتىكى لەبەر بوو كە دەمى بەياني دەرچوولە ئوتىل نەي بوو .. لىم پىسى ئەمەت لەكوپوھ ؟ گوتمى ئەمە قاپووتى فلانە جوانە مەرگە براكەي ئىمىر بۆمى ھىنا ، دەيزانى پىم دەوئى .. ئەو «برا» يەي دەلدار ناوي ھىنا دوستى ئەوئەش و منىش بووبەرلە دوو سالىك براپەكى لە خۆگەورەترى كە ئەوئەش قوتابى حقوق بوو جوانە مەرگە بووبوو ... دەلدار ئەگەر ھىسابىكى بۆنۆيى و كوئى جلك وھ يا بەرماوھى زىندوو مردوو كەردبايە قاپووتەكەي لەبەر نەدەكرد ، بەلگەش ئەوئەيەكە بى دوودلى كەردن چۆنەتەكەي بۆگىرپامەوھ وھ ئەوئەي بلى لە «سوق الھرج» بە دىنارىكم كپوھ ... بەلاي ئەوئەوھ بۆونى دوستايەتى و نەبۆونى مەتبەرى تەنھا شتىكە لەوتەرزە بارەدا ھىسابى بۆ بىكرى ، راستىشى بۆچوو بوو ھەرچەند پەنگ بوو مەھىندەي ئەو ئازا نەبم و شەرمى بى جى و بى لزوم بىكرى ... ئەم تەرزە خەسلەتە لە دەلداردا شىرنترى دەكرد چونكە لە ترووكەي كى چاودا ماوھەكى بەرھو ئاشنايى و براپەتى دەبىرى كە كوردە غىرەتى بە دوو سال ئايپىرى . وابزانم لە قوولايى دلىدا ھەستى ئامادە

بوون بو خو له بیرکردن له پیناو برادر هه میشه دهیهنا سه ر ئه و باوه په
 که پەت کردنه وه ی یارمه تی برادر ده کیشیته وه بو گومان له خو کردن و به خودا
 رانه په پمبون له مهیدانی توله بو کردنه ودا : دلداریک هیچی له برادره چاونه بی
 بوچی کومه بکات له چاکه ی برادر ؟ بوچی پینی دلسوزی له برادره بیهستی ؟
 ده زانم ، له و ده مه دا که هه ی بوو قوتابیه کی بولی خو ی که وا تازه به تازه یه کدی
 ده بینن و به حال ناوی یه کدی ده ناسن ، له سه غله تیدا داوای پاره ی لی کردبوو .
 دلدار چاکه ته که ی له ژووره وه بوو خویشی له سالونی ئوتیل دانیشتبوو ، به و
 قوتابیه ی گوتبوو زه حمهت نه بی بچو ژووره که م و سه یری گیرفانه کانم بکه ..
 چه ندی هه یه ده توانیت بییهیت ، ئه و قوتابیه که بوخوشتی جه وانمه رد بوو له و
 پوژه وه بوو به برادره ی گیانی دلدار ، دواتریش بوو به برادره ی من تانیستاش
 هه ر برادره رین .. من که ئه م پووداوه بچووکانه له دلداره وه بوخوینه رده گیرمه وه
 ده مه وی له پینی واقیعه وه نه ک ته نها باوه پی شه خسی یادی دلدار بی زیادو که م
 هه ناسه هه لینی ، ئه وساش گوزهران وه ک نیستا نه بوو حیسابی بو نه کرئ ،
 هه ژاریش ئه و ده رده نه بوو به ئاسانی چاره بکرئ ، دلدار که داوای لی کرا ، له
 کوشنده ی ده ست کورتیدا کچیکی «زه هاوی» فیزی کوردی بکات وته کلیفه که ی
 هه لگرته وه و پاداشه که ی پەت کرده وه [واته بی پاره روژانه ده رسی به و کچه
 ده گوته وه هه رچه ند کچه که زویشی هه ولدا خزمه تیکی لی بسه لمینی] ده بی
 حیسابی ئه وه ی بو بکه یت که ماموستایه کی ئیمرو که له گه ل مانگانه ی
 تیروته سه لیشدا له بری هه ر ده رسه کی خارچی که ده یلینه وه «۱۰» دینار «۲۰»
 دینار «۳۰» دیناریش وه رده گری .. کوردی ده لی : هه ر که سه گوێز له هه نیا نه ی
 خویدا ده ژمیروی ، منیش ده مه وی گوێزی دلدار به وه کاله تی ئه و ، له هه نیا نه ی
 خویدا بژمیرم نه ک له خه رمانی تیکرای گوێزی عاله م . باره ها له گه ل خویدا
 لیكدانه وه ی ئه وه م کردوه ئایا ئه گه ر من له وه زعی دلدارا بوومایه خویندتم بو
 ته وا و ده کرا ؟ ته نگانه ی ده ستکورتی وه مه ری زمان و بی ئومیدی له په وینه وه ی
 ئه و دوو گرفته زله کولیان لی ده دام بایی سه ر به کتیب داگرتن وتیگه بیشتنی ؟ ئایا
 ده متوانی شه وو پوژیک نان نه خووم قوتابیش بم ؟ ده مویرا به زمانی لاله وه پوو
 به پووی جه میپوره ی بینه ران و گوی گران وه رگه پیمه خوتبه ی سه ره پی یه ک
 سه عاتی ؟ هه لبه ستم بو ده هات ؟ نه خیرو سه د جار نه خیر . له داوی مه رگی
 باوکم که گه پامه وه بو به غذا له بیره وه ری «۴۰» پوژه ی مردنی دا ئاهه نگیکی

تازیه مانه ی بۆگه را له یانه ی سه رکه وتن ... نۆره ی دلدار هات گوتاره که ی بخوینته وه . چەند دیریکی لی خویندنه وه زمانی گیرا ... ویستی به تانوت له خودان زمانه که ی به گه پ بهینته وه ، بۆی نه کرا ... له سه ره خو کاغه زه کانی بهیچایه وه به په وانی و بی گرفت عوزر خوازی له خه لقه که کردو گوتی نه خوشی زمانیم هه یه وا نیستا کرتیمه وه لی ناگه پری گوتاره که م بخوینمه وه بیه خشن . گه رایه وه بۆ نه و شوینه ی لئی د، انیشتبوو بی نه وه ی که س ههستی به خوداشکانه وه ی لی بکات وه یا نه وتی مانه ی لی به سه ربگیرته وه . له لای خودمه وه زال بوونی دلدار له وده مه دا به سه ر شه رم و به خودا شکانه وه ی زمان نه گه پانی ده می گوتاری خویندنه وه ی نیو کو بوونه وه یه کی نه وتویی دا که لیک نازایانه و نازادانه تره له خویندنه وه ی لووس و لیک و به تین و ته وژی گوتاری نیو سه عاتی و دوو سه عاتی له وده مه دا من له جیاتی دلدار موچرکم پیدا ده هات ده زانم دلدار ده یقوانی بی نووسینه وه له و مونسه به یه دا بدوینت و زمانیشی نه گیری به لام به لای که مه وه دووتی بینی خستیه سه ر په سند کردنی گوتار ناماده کردن : تی بینی یه که م نه وه یه که به گه وره کرتنی نا ههنگه که لئی ده وه شیته وه گوتاری بو حازر بکری . تی بینی دووهم نه وه یه ده شی گوتاری ناماده نه کرا وه موو جار ان نه گاته پایه ی نه و مونسه به ی تییدا ده گوتری ، پایه ی باوکیشم لای دلدار ژوو روی هه موو حیسابیکه وه بوو . به داخه وه نه مزانی نه و گوتاره ی چی لی به سه رهات نه و « ٤ »، ساله ی به یه که وه خویندنه مان له حقوق به تیکرایی و « ٢ »، ساله ی به یه که وه ژیانمان له ژوو ریکدا به تاییه تی ، هینده ی له ژیان و نه ده ب و شه خسیه تی دلدار شاره زا کردووم بتوانم به دریزی له سه ری بنووسم به لام لیره دا وه رامی پرسیار له باره ی چوئیه تی ژیاننی نه و چەند ساله ی ده ده مه وه نه ک توژینه وه له باسی (دلدار) ده که م چی له و پوو په پانه ش خرا نه به رچاوی خوینه ره وه بایی وه رامه که ده کات به لام ماوه ته وه تی بینی کی دوا یین له باره ی فورمی شه خسیه تی دلداره وه ده ربزم که ته عبیر لی دانه وه ی ناسان نییه زور جار انیش خومم به و شی کردنه وه یه وه خه ریکاندوه بۆ نه وه ی هه ر نه بی له شیوه یه کی مه فهوومدا په راوینیک به ده وری وینه ی نه قش به ستووی ته ماوی و ناموی شه خسیه تی دلدار له هه ستندا بکیشم به لام وه که به موی جیوه بگرم ، هه ر جاره وستبیتم په راوین به ده وری نه و خوولیا یه وه بکیشم خوولیا بلاوه ی لی کردوه .. دلدار م بو ده رده ست نه کراوه له به رچاوی زه یندا دلدار په رده یه کی ته مومزی به ده وره وه

بوو نه یده هینشت هینده ی مروئی ناسایی بو بینه ر ناشکراو خوش خوین بی .
 چه ندیکی له گه لیدا ژیا بیتم و وتوو یژم له گه لدا کرد بیت و له یه کدی نزیک
 که وتبینه وه زانیو تم نه می ده بیبیم و ده بیبستم هه موو «دلدار» نییه : پشکیکی
 حه قیقته تی دهرده کوت که وا هه رگیز بایی لی شاره زا بوونی ته واوی نه ده کرد
 هه ستم ده کرد ، پشکی شرابه وه ی دلدار به خوی و نهینه کانیه وه ، وه ها
 راپه چه کی قوژینه حه شاره کانی نه فسی دلدار دراوون بوونه ته بوونه وه ری
 سه ربه خو که وا په نگه له فهرمانی دلداریش دهرچووین . به لای باوه ری نه وساو
 نیستاشمه وه .

کردنه وه ی دهرگا داخراوه کانی نه و ژیرزه مینانه کاری پسپو ری
 سایکولوژی بوو به مهرجیک دلدار خوی یارمه تی کرانه وه یانی دابایه . هه رگیز
 دلدار له خووه پتر له نیوه ی حه قیقته تی خوی دهرنه ده خست وه یاخود پئی
 دهرنه ده خسترا هه رچه ند ده یزانی ، نیمه ی براده رانی ناگاداری نه حوالی هه ین
 نه یده کوت برسیمه ، نه یده کوت سه رمامه نه یده کوت موقلیسم ، نه یده کوت
 بی ئومید عاشقم ، نه یده کوت فلانه په فتارم له گه لدا مه که ن ، نه یده کوت دلم
 بده نه وه دهردی هه ره قوولی ناودلی به زماندا نه ده هات ، حه زی له شتیک کرد بایه
 به خاموشی و بی نه وه ی له چاوون بهه قی خشکی بو ده کرد . به لام ده بی یزانی
 که نه حاله ته ی نامویی و ته ماویه تی له دلداردا نه بوو بوو نه خوشی مه که ر
 نه خوشیه که ی زمانی بده یته وه به و حاله ته . ئینجا که به دواکاته وه له مهرگی
 ناکاتی راده مینم ده بیبیم ، یا به ریکه کوت یا به داخوازی بریاری واقع ، جوانه
 مهرگ بوونی دلدار ناکامیکی گونجاوه له گه ل نامویی ته مومژدا چونکه نه و ته رزه
 حاله ته به رده وام بوون هه لناگری : نهینی له گه ل ته مه نی دریزدا ریک ناکه وی .
 دلدار به شه یادداشته ی وا بلاوده کرتیه وه نه که ر چه ند په رده یه کی ژیا نیشی به
 نه کراوه یی گل دابینه وه ، هینده ی هه لپشته سایکوزان کنه ی تیدا بکات به ره و
 نه و هوپانه ی که په نامه کیه تی له دلداردا کرد به پیک هینه ریکی شه خسیه تی وه که
 که د.علی که مال له ریی شیعره کانی «متنبی» یه وه به ره و دوزینه وه ی گریی
 (ئودیپ) له نه فسی «متنبی» دا پوشت . دلدار ی خاوه نی «نه ی ره قیب و»
 «خنده که ی بایی» توژینه وه ی نه وتویی لی به زیاد ناگیری .

دندار کلتی قوتایی یه تی کولجی حقوقی راوه ستومکن له راست بو چهپ -
مه جید ره نووف دندار ، مه محمود جه میل .

دانیشتومکن ره شید بلجه لان ، ناسف ره نووف

کویهو (دواهه وار)

دلدار که کولنجی حقوق له ۱۹۴۵ دا ته واو ده کات ، له گال ناسه فی برای که نه و سا له کار و فرمانی میری دور خرابووه بیکه و په له شاری کویه نیشته جی بوون . وه له و ماوه شدا بی وهستان و خه سانه وه دلدار هر خه ریکی پاریزه ری و خویندنه وه نووسین بووه ، زور خه لک پووی تی ده کرد ، به راستی هشتیوانی پیاوی بیچاره و خه لکی په ش و پووت بوو ... جگه له کویه زور ده عواش له پانیه و قه لادزه و هه ولیرو دهره وهی هه ولیر دیوه ، نه وانه ی یاساناس و حاکم بوون ، نه وکات پنی لی دهنین که دلدار له یاسا زور شاره زاو پاریزه ریکی به تواناو سه رکه و توو بووه ...

وه سه ره پای ناته واوی باری ته ندروستی و خه ریک بوونی به پاریزه ری و به سیاسته وهش ، له گال نه و هشا چه ند بابه تیکی نه ده بی نایاب و هه نندی به ره می شیعی جوانیشی بووه ... له به هاری سالی ۱۹۴۸ دا کار به ده ستانی میری داوایان له دلدار کرد که بیی به (مدیر - ناحیه) ی سه نگه سر ، به و مه رجه ش له ویش دانه نیشی و ببیته و ه کیل قایمه قام له پانیه ... هه رجه نده نه و ته رزه و هزیغه به تاییه تی نه وکات به پایه کی به رزو ده سکه و تیکی گه وری شه خسی داده ندرا ، له گال نه و هشا دلدار نه و داواکاریه ی میری به لاهه ناو نه ی کرد ... چونکه وه ک گوتمان دلدار بو زاتی خو ی نه ده ژیا هه مووکات و گیانی خو ی بو به رزه و هندی دوو اپوژی نه وه دواکه و تووه کی ته رخان کرد بوو ...

له نه یلولی هه مان سالدا واته (۱۹۴۸) «ناسه ف» نه و برایه ی که جیگای باوکی بو گرتبووه و هشتیوانی سه رده می مندالی و پوژانی هه رزه کاری بوو ، کتوپر له ته مه نی «۴۲» سالیدا کوچی دواپی ده کات .. نه و کاره ساته خیزانیه زور کار ده کات سه ر دلدارو باری ژیا نی زیاتر قورس ده کات نه گه رچی به سه رخویشی نه یناوه و دهری نه برپوه .

جا له پووی خوشه ویستی و وه فاوه بو منداله کانی کاکی بوو به باوکیکی میهره بان و دهستی سوژی به سه رداگرتن .

دنداری پاریزمر شه‌مه‌ش دووا وینه‌یه‌تی له ژیندا

کۆچی دوایی

پاش تهواکردنی کۆلیجی حقوق واته له سالی ۱۹۴۵دا مه رگه ته نیا سی
سال ماوهی ژیا نی دل داری داوه .

ئه و سی ساله ش خه ریکی هاریزه ری (محاماة) و خویندنه وه و نووسین بووه
له گه له نه ساغیشا هه ر ئاشنا بووه به تابییه تی دوو نه خوشی (پرماتیزم و
ئاوسانی دل) به رده وام ئازاریان داوه .

له پۆزی ۱۲/۱۱/۱۹۴۸ که تازه له نه خوشیدا راست بیووه له کۆی یه وه بو
هه ندی کاروباری خۆی دیته هه ولیر ، له گه له کاک (عومه ر حه بیب) دا له یانه ی
فه رمانبه راندا نان ده خۆن و ده چنه سینیه مای (حه مرا) له گه رانه وه دا له نزیک
ئوتیل (قه ره ح) براده ره که ی لاده داو دل داریش به شه قامی (مظفریه) دا به ره و
ته یراوه شوپده بیته وه بو مالی سه عدی برای . که ده گاته راست ئوتیل (کوکب
الشمال) رته ده باو ده که وی ، به هه رباریک خۆی ده گه ی نیته چایخانه که ی بن
قه لاتنی و پاده کشی ، تومه ز به خواردنه که ی یانه که (مییمبه ری سووره وه کراو)
ده بی (ته سه موم) ده کات ، خه لقه که ش وایان زانیوه سه رخۆشه به عه ره بانه
ده بییه نه خه سه خانه ، به لام بی به ختی دکتوری (خه فه ر) نه وشه وه له مالی
دوستیکی خه ریکی مه ی خواردنه وه ده بی به سه ری پاناگات ...

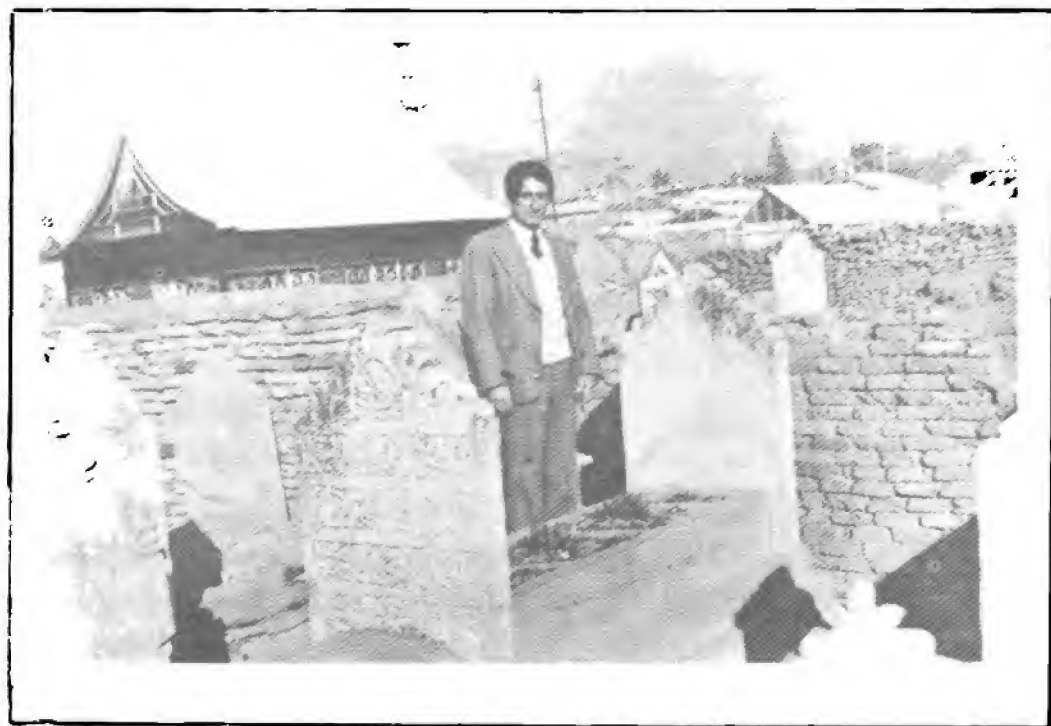
ئه وه به گویره ی دیوانه چایکراوه که ی - چاهی کوردستان - به لام
له لایه کی تروه کاک موسته فا عوزیری به جوړیکیترباسی بو کردم و گوئی :-
دلدار له گه له (عومه ر حه بیب) ی^(۱) براده ری پاش حواری پینچ سه عات
ماندی بوون و سه رما چیشتن به دره نگ وه ختیک له کۆی یه وه ده گه نه هه ولیر ،
ئێواره ی ئه و روژه من چاویم به دلدار که وت پیم گوئ : بامیوانداریت بکه م و بچین

بۆ سینه‌مای سه‌لاحه‌دین گوتی : به‌نیازین له‌گه‌ل کاک عومه‌ر به‌چینه‌ سینه‌مای (حه‌مرا) ... ئیتر وه‌ک له‌پاشا زانیم دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئیواره‌ له‌یانه‌ نان ده‌خۆن که (میمبه‌ری سووره‌وه‌کراو) ده‌بی ده‌چنه‌ سینه‌مای ناوبراو ، به‌لام پێش ئه‌وه‌ی فلیمه‌که‌ کو‌تایی بی‌ دل‌دار دلی ده‌گوشری و دیته‌ ده‌ره‌وه‌ ، وا ریک‌که‌وت ئیمه‌ش فلیمه‌که‌ی سینه‌مای سه‌لاحه‌دینمان به‌ دل‌ نه‌بوو زوو بی‌زار بووین و به‌جیمان هیشت ، کاتی به‌ره‌و مال‌ ده‌هاتینه‌وه‌ غه‌ربه‌ غه‌رب و قه‌له‌ بالفیکی زۆر هه‌بوو که پرسیم گوتیان : ئه‌وه‌ پیاویکی سه‌رخۆش که‌وتیه‌ ، هه‌رچه‌نده‌ دل‌دار هه‌ول‌ ده‌دا به‌ خه‌لقه‌که‌ رابگه‌ینن محامی‌یه‌و سه‌رخۆش نیه‌و نه‌خۆشه‌ به‌لام توانای ئه‌وه‌ی نه‌ما‌بوو سه‌ره‌رای زمان گیرانه‌که‌شی که‌ کاتی ئاسایی هه‌ی‌بوو ، ویستم بچم بزانی کێ‌یه‌ ؟ هاو‌پێ‌یه‌که‌م (پۆسته‌م جه‌بار) نه‌یه‌یشت گوتی : چیت داوه‌ له‌و هه‌رایه‌ ... ئه‌وه‌ بوو به‌هۆی ئه‌وه‌ی که‌ من ئه‌و ده‌رفه‌تم له‌ده‌ست ب‌روات و نه‌زانم ئه‌و نه‌خۆشه‌ی به‌سه‌رخۆشیان دا‌ناوه‌ ئه‌وه‌ دل‌داری شاعیری هاو‌پیمه‌و لی‌ی قه‌وماوه‌ ، نه‌گینا به‌هه‌ر باریک‌ بوا‌یه‌ چاره‌سه‌ریه‌کی وام ده‌کرد مه‌گر خوا ده‌نا سه‌رئه‌نجامی به‌وکاره‌ساته‌ نه‌هاتباو منیش ئه‌وه‌نده‌ داخ و حه‌سه‌ره‌تم بۆ نه‌ده‌خوارد ...

بۆ سه‌به‌ی له‌ خه‌لکیم زانی به‌و عه‌ره‌بانه‌ی که‌کۆل هه‌نگرو حه‌مه‌اله‌کان به‌کاری دینن ده‌یه‌نه‌ بۆلیسخانه‌ی سه‌را گۆیا سه‌رخۆشه‌و له‌گه‌لی بکه‌ونه‌ تو‌ژینه‌وه‌ ، که‌چی (مه‌هه‌زی خه‌فه‌ر) (ئیبیراهیم حه‌نا) ئه‌وشه‌وه‌ له‌ مالی‌ دو‌ستیکی خه‌ریکی خواردنه‌وه‌ویاری بۆکه‌رده‌بی . دل‌داریش به‌وشه‌وه‌ ساردی زستان بی‌که‌سو بی‌چاره‌ له‌وی ده‌مینن ته‌وه‌ ، جگه‌ له‌ ماندی بوون و سه‌رمای تری رینگای کۆیه‌و ناتا‌واوی باری ته‌ندروستی و له‌وانه‌شه‌ خواردنه‌که‌ی یانه‌ش له‌به‌ر چه‌وری که‌م وزۆر کاری تیکرده‌بی ، ئه‌وانه‌ تیکرا هه‌مووی بوونه‌ هۆی کاره‌ساتی کۆچی کتو‌پری دل‌داری شاعیرمان

(٢٤) عومه‌رحه‌بیب عه‌به‌جوللا : ١٩٢٣ - ١٩٧٦ .

یه‌ک له‌ ناشناکاتی دل‌دار بووه‌ ماوه‌یه‌ک پارێزه‌رو معاون ته‌سو‌یه‌ بووه‌ له‌ سالی ١٩٥٩ بووه‌ به‌ (هاکم) ئیتر تاکو‌چی دو‌وایی له‌وه‌ مایه‌وه‌و له‌شاری کۆیه‌ نی‌زاره‌ .

نوسمر له سمر گوزی دنداردا

بووه مان مه به ست چوومه دوكانه شپه كه ی مام حه یدهری بویاغی ، دیتم
 بیایو یکی به ناو سالان كه و ته ی له سه رخو خه ریکی بیلاو بویاغ كردن بوو ، دوا ی
 پرسیار لی كردنی و دواندنی له باره ی چوینه تی پرودانی مردنی دلداره وه كه
 نه وسا واته له سالی (۱۹۴۸) دا شاگردی یانه ی فره مان به ران بووه وگوتیا
 خواردنه كه ی دلدار له یانه خواردوویه تی ژه هراوی بووه ؟.. سه یرم كرد مام
 حه یدهر خو ی له م مه سه له یه گیل كردو ته واو ترسی لی نیشته ، وای ده زانی قول
 بېچ ده كړی و ده یی نه بولیسخانه !!... زور به نادلی و بېچ بېچ چهند قسه یه كي بو
 دركاند م .. به هه ربارك نه و هم لی زانی كه لیژنه یه ك له نه فسه رو بولیس ده چنه
 یانه و چیشته كه رو شاگرد هكان ده به نه سه راو له گه لیان ده كه ونه توژینه وه و
 چیشته كه ش له لایه ن بزیشكانه وه ته ماشا ده كړیت ، له سه رنه نجامدا
 ده رده كه ویت خواردنه كه یان تيك نه چوه و ژه هراوی نه بووه) .

نیترونه وه زیاتر نیمه ی خسته سه ر نه و پروایه ی كه هو ی مردنی دلدار ته نیا
 خواردنه كه نه بووه به لكوراكه ی كاك موسته فا عوزیری ته واو به لای راستی یه وه
 چووه .

نیترونه به م چه شنه له ۱۲/۱۱/۱۹۴۸ دا له هه په تی شوخی و لاویدا له
 ته مه نی (۳۰ سی) سالی دا چرای پرشنگی ژینی نه و شاعیره دلیره مان
 ده كوژینه وه ، نه و دله مه زنه پرئاوات و نامانجه ی له لیدان ده كه ویت و مال ناوایی
 له و خاك و هوژه ی خواست كه هیزی میشك و دل و زمانی له بیناو نازادی و
 به ختیار یانا به خت كرد ، خاكي پاكي نیشتمانیش لاشه ی له گورستانی گه وړه ی
 هه ولیر خستوته باوه ش .. خوم چوومه سه ر گوره بی نازو توژاویه كه ی .. چاوم به
 ده وروپهستی گورستانه كه شدا گپرا ، له درك و دال و پوش و په لاش و زه مه ند
 چیترم به رچاونه كه وت .. خه یال بردمی بودوور .. بووولاتی بیگانه ، بو ناو نه و
 كه لانه ی نرخي شاعیرو نه دیبانیان ده زانن . كه چون په یكه ری پیروزیانی
 له گوره پانی شاره كانا بو دروست ده كه ن و چوار ده ورلجان ده كه ن به دارو
 دره خت و گول و گولزار هه موو سالیكیش یادی كوچ كردنیان ده كه ن ، شاهه نگیان بو
 ده گپرن و چه پكه گولی جوان و پاژاوه یان له سه ر گورا داده نن خو نه گه ر بلنیت
 نیمه ش نیمه ی كورد ته نانه ت به چه پكه گولیک و سالی جاریک سه ر دانیس
 به سه ریان ناكه ینه وه .. كه هیچی تی ناچیت !! وه بگره گوریشیان بی سه رو
 شوینه .. به راستی كار ه ساتی كوچ كردنی ناوه ختی دلدار كووستیكي سه ختی

سته مکارانه ی تری پۆژگار له راست نهوهی کوردا نیشان دا .. وه نه بی
 نه وکاته - هر به وهش وه ستابی به لکو له هه مان سالد ا چهند نه ستیره یکی
 پرشنگذاری تر له نه دیب و شاعیرانمان له ئاسمانی کوردستانا ئاوا بوون ..
 ده توانین سالی (۱۹۴۸) له ساله نه حس و شوومه کانی میژووی نه ده بی کوردا
 بژمیرین : نه مین زه گی به گی : نه دیب و میژو نووسی به رزی کورد له
 ۱۹۴۸/۷/۱۰ دا مال ئاوایی لی کردین .. پاش نه و :

زیوهر : شاعیری به هره داری کورد له ۱۹۴۸/۱۱/۱۰ کوچی دوایی
 کرد .

دلدار ، ته نیا دوو دۆژ دوی زیوهر له میوانداری ژیان ماوه ته وه .
 بی کهس : شاعیری مه زن پاش دلدار مانگیك وشهش پۆژ واته له
 ۱۹۴۸/۱۲/۱۸ ژیان به چی دیلی و ده که ویته گه ل کاروانی کوچ کردوان .
 زۆر له نووسه رو روشنبیرو شاعیران به مردنی کتوهری دلدار تاسان و
 کاری تیکزدن رهستی دهروونیان به شیوهی جوراوجۆر ده ربری یه که له وان
 دلزاری شاعیر به م پارچه شیعره پر سۆزه شین بو دلداري جوانه مه رگی براده ری
 ده کاوده لی : -

هه ی پۆ کاکه پۆ کاک دلدارم پۆ
 هاوپی به نرخ و به ها دارم پۆ

شاعیری گه نچو پر شعورم پۆ
 نه دیبی گه وده بی قسورم پۆ

محامی گه لی هه ژارانم پۆ
 ری نیشاندهری بیچارانم پۆ

دلداري زاناو زۆر فه ننانم پۆ
 خاوهن بیري به رزی جوانم پۆ

گەنجىكى پاك و پىگەشتوم پۇ
ھونەرمەندىكى تىگەشتوم پۇ

لاويكى نازاۋ حەق پەرۋەرم پۇ
تىكۈشەرىكى كۈلنەدەرم پۇ

شەۋ چىراي شەۋى كوردستانم پۇ
ھىۋاي دۈۋا پۇڭى نىشتىمانم پۇ

گەنجى پەنجەپۇۋ داخ لە دلم پۇ
ئەسىرى چالۋ چەۋۋ گلم پۇ

خونچەي نەشكوفتەي ھەلۋەريوم پۇ
نەۋجەۋانىكى خىر نەدىوم پۇ

كۆچ كىردۈي يانزەي چلو ھەشتىم پۇ
يونس رەئۋۋى پاك رەۋشتىم پۇ

ھەيرۆ كاكە پۇ كاك دلدەرم پۇ
ھاورىنى دىلزارى دل بە بارم پۇ^(۳۰)

قانع شاعىرى ناۋدارى كورد لە پارچە شىعرەكە يا لە ژىر ناۋى (شىۋەن بۇ
پېرەمىرد) بە دوۋ دىر شىعرى ناسكى پىر سۆز يادى كۆچى دلدارىش دەكاۋ
دەئى : -

دلدارى كۆيى نەۋچۈۋى لاوم
پەردەي تارىكى خستە سەرچاوم

- خو و ره و شتی دلدار -

دلدار که نجیکی سو ورو سپی مو و زهردو بالا به رزی میسری گوشت بوو ، دوو چاوی گه شی نیگا تیژی هه بوو ، له کاتی بیرکردنه وه و لیکدانه وه دا چاوه کانی ویل ده بوون وه لام له مست و تابلینی قسه خوش بوو ، زور جار له کاتی ئاخاوتنا ینکته و قسه ی نه سته قی ئه هینایه وه ، له سه ره تای قسه کردنا زمانی ده گیرا ، به لام که ده که و ته گه رمه ی دواندنا که م ریک ده که و ت بگیری ، هو ی ئه م زمان گیرانه ش خو ی له یادداشته که یا باسی کردوه .. سه یر ئه وه بوو نه یده توانی له سه ر کاغه ز ووتاریک بخوینیته وه که چی له کوپونه وه ی زور گه وره له به رده م میز راده وه ستا بو ماوه یکی دریژ (له بهر) زور باش وره وان دهدوا ، ته نانه ت جاریک له ئاهه نگی نه وروزی سالی ۱۹۴۸ داوای لیکرا که هه رده بی به نووسین ووتاریک پیشکه ش بکا ئه ویش ووتاره که ی نووسی به لام له کاتی ده ست پی کردنی ئاهه نگه که سه یری کاغه زی نه کردو هه ر له بهر خویندیه وه ، ئه و ووتاره ش دوا به شدار بوونی بوو له جه ژنی نه وروزی نه ته وه که یدا .

دلدار خه ت و نووسینیکی جوانی هه بوو جگه له زمانی کوردی که زمانی نه ته وه که یه تی ، زمانی عه ره بی و تورکی و فارسی و ئینگلیزی زور باش و که میکیش فه ره نسی زانیوه ، له نووسینی لاتینی شاره زابوه دلدار جگه ره ی زور ده کیشا ، له گه ل خواردنه وه شدا مه گه ر جاروبار ده نا ئاشنایه تی زور نه بووه .. هه روه ها ئاره زووی نیشان شکینی و پاوشکارو چوونه دهشت و دهرو سه یرانی هه بووه ، له هونه ری وینه کیشانیشا به توانا بووه و هه زی پی کردوه ، ئاوازی گورانی فولکلوری به تاییه تی لاوک و هه یرانی زور پی خوش بووه .. مه به سته ئه م دوو دیر شیعه ری عه ونی^(۲۶) له باره ی په یوه ندی کومه لایه تی یه وه یه گجار لا په سند بووه ،

(۲۶) فارسی یه که شی ئه مه یه :-

بسوزان	مینبه ر	بخور	مه ی
مه کون	ئازاری		مه ردم

که له بنچینه دا له فارسی وەرگیراوه :
 نویژ مه که پوژو بخو عاله میش رهنجیده مه که .
 مه ی بخو باده بخو فیکری به نادیده مه که .

دلدار له کاتیکا قوتابی ئامادهیی دهیی له که رکوک شهیدای کیژیکی
 نازداری خزمی دهیی ناوی « ... »^(۲۷) .

ههست و سوژی پرچوشتی ئه فینی بوئه و دلارامه وهک کانیهک له هونراوهی
 « ئه ی بادی شه مال » دا دهرده بیته وه ، به لام قه ده ریش واده کات که ئه م دوو
 دلداره پیک نه گهن ونه گهن به ئاوات . دواي ئه مه که ده چیت به غدا به پی ی
 نووسراوه که ی ماموستا مه سعود محهمه د « بهیه فرج الله » ش توانیویه تی
 بچیت ناو گوشتی دلی پرسوژی دلداره وه وه ئه وعیشق و خوشه ویستی ی بوئه و
 خاتونه شوخه له شیعر ی « خه نره که ی بایی » دا خو ی دهرخستوه .. پاش
 ئه مانه ش که خویندنی ته واو کردو هاته وه کو یه ، مه رگ ماوه ی نه دا بیته خاوه ن
 ژن و مال ، به لام دلدار هه رگیزاو هه رکیز له بیر ناچیت وه ناوی له تو ی جگه ری
 جگه رسوژی پر ئاواتی نه وه ی کورددا هه ر ده مینی وهک حاجی قادر
 فهرموویه تی : -

ئهوی شاعیر نهیی کوره وه جاغی
 له سایه ی شیعره کان بابی کورانم

دلدار تابلیتی لاونکی کومه ل په روه رو روح سووک و بی فیز بوو به شداری
 ههست و نهستی زوربه ی دانیشتوانی شاری کو یه ی ده کرد ، خوشیان
 ده ویست و چوو بوو ناو دلپانه وه ، خاوه ن دلکی پرسوژو ناسک و دوست په روه ر
 بووه ، ئاشنایه تیکی تایبه تیشی له گه ل باوکمدا هه بوو دیته وه یادم جاریک له مالی
 ئیمه دانیشتبوو دوو گه نجی روشنبری تریش له وی بوون ، له باره ی کومه لی
 کورده واریه وه ده دوان . دلدار له سه ره خو خه ریکی پیچانه وه ی سیفاره یه ک بوو
 ئه وسا من له قوتابخانه ی سه ره تایی بووم ئه و باسانه له میشکدا جیی
 نه ده بووه ، هه ر ئه وه ندهم له بیره که دلدار گو تی :

(به داخه وه ژماره ی دانیشتوانی کورد له بهر شه رو شو رو کاره ساتی

(۲۷) ئه و خوشکه خاوه ن مال و منداله . ناوهینانی په سند نه کرا

زه‌مانه له زۆر بوون نییه .

دوواچار که چاوم پیکه‌وت له چایخانه‌یه‌کی خوارقه‌لاتی هه‌ولێر دانیشتبوو
منیش له‌گه‌ل چه‌ند هاوڕێیه‌کا له‌ چایخانه‌ گه‌وره‌که‌ی هه‌سه‌ن په‌زای به‌رانبه‌ری
بووین ، نه‌وسا قوتابی خویندگای ماموستایان بووم ، دلدار له‌دوای ناردم ، که
چووم چوونی و چاکیه‌کی گه‌رمی له‌ گه‌لا کردم و لای دانیشتم .. جانتایه‌که‌شی
له‌سه‌ر لاته‌خته‌که‌ی ته‌نیشتی داناوو .. نیازی چوونه‌ رواندوژی هه‌بوو .. هاش
ماوه‌یه‌ک گفتوگو چاوه‌ شینه‌ گه‌شه‌کانی تیپریم و زه‌رده‌خه‌نیه‌ک گرتی و دوعا
خوازی کرد .. ئیتر هه‌ر ئه‌و دوعا خوازی و جاریکی تر چاوم به‌ دلدار
نه‌که‌وته‌وه .. کاتیکی من میوانی به‌ندیخانه‌ی (وه‌شاش) بووم له‌ به‌غدا ، ئه‌و
ساله‌ش سالی (١٩٤٨) زستانیکی سه‌خت و پرشه‌خته‌و به‌ به‌فرو باران بوو .
(ئه‌نوه‌ر ئه‌ده‌م) که‌نجیکی سوله‌یمانی بوو هاته‌ لام و کوتی (نه‌ترانیوه‌ دلدار
کوچی دواپی کرد) !!

له‌کویه‌ له‌ لایه‌ن کاک عه‌ونی هه‌بیبی شاعیر ئه‌م نامه‌یه‌م بو‌هات ده‌لی :
ئه‌و دوو په‌رسیاره‌ی^(٢٨) ئاراسته‌تان کردبووین ده‌رباره‌ی خوالی خوش‌بوو
دلدار ی شاعیر ئه‌دیبا به‌ کورتی وه‌لام دانوه‌ تکایه‌ دلگیر مه‌بن :
دوستایه‌تی من و دلدار له‌ سه‌ره‌تاوه‌ له‌ماله‌وه‌ دراوسی‌بووین وه‌من له‌گه‌ل
(ئاسه‌فی) براهی دلدار زۆر دوست‌بووین به‌تایبه‌تی له‌سالی (١٩٣٥) که‌ له‌کویه‌
نیشته‌جی‌بو ، ئه‌مجا دلدار ی ئه‌دیبا و شاعیر په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل مندا به‌هه‌تر کرد
وه‌ هه‌میشه‌ هاتوچوی ده‌کردم ده‌هات بو‌لام وه‌هه‌ندی جار به‌ارچه‌ هه‌لبه‌ستی
ده‌هه‌نا نیشانی ده‌دام وه‌ ده‌په‌رسی په‌سندی ده‌که‌ی یان نا ؟ جارجار په‌سندم
ده‌کرد وه‌ هه‌ندی جار به‌خنه‌م ئی ده‌گرت ، به‌لام به‌خنه‌گرتنه‌که‌ی زۆر به‌ی خوش
بوو .. روژیک هات داوای لیکردم چه‌ند به‌ارچه‌ هه‌لبه‌ست به‌ هاوبه‌شی بنووسین ،
یه‌که‌م هه‌لبه‌ستمان به‌بۆنه‌ی پووداوێکه‌وه‌ ئه‌مه‌بوو : ئه‌وه‌ی که‌س بی‌فه‌له‌ک
دائیم له‌ خوینی خوی ده‌گه‌زینی ، هه‌تا دواپی ، وه‌ چه‌ند هه‌لبه‌ستیکی
دیکه‌شمان نووسی به‌یه‌که‌وه‌ ئه‌مه‌بوو سه‌رمه‌تای دوستی و په‌یوه‌ندی له
نیوانماندا .

وه‌ بیروپام به‌رامبه‌ر دلدار که‌ شاعیر ئه‌دیبا و نیشتمان‌په‌روه‌ر که‌
دلسۆزو به‌ به‌زه‌یی وه‌که‌وه‌ موو که‌سانیکی دیکه‌ وایه‌ . دلدار مرو‌فیکی دل‌هه‌ک و

ساده و قسه خوش و دهم به پیکه نین بوو .. زور هیوای به دوواریژی
نه ته وه که یه وه بوو . هه میشه ئاواته خوازی به ختیارى گه لو نازادی نیشتمان
بوو . هه تا بلئی دوربین بوو . له کوری دانیشن چراییکی پرشنگدار بوو . له
دوستایه تیدا به وه فا و ئی بوردو بوو ، له باره ی شاعیری و مروفی دلدار : نه وه ی
دیوانه که ی بخوینیت وه ده زانی شاعیری ته دلدار له چی پله و پایه دایه به تایبه تی
له دوو پارچه هه لبه ستدا :

یه که م ، سروودی ئه ی ره قیب دووهم هه لبه ستی (لاله باس) ئه م دوو
پارچه شیعره به ته وای وه کو ئاوینه بیرورای دلدار له هه موو رویکه وه نیشان
ده دا . دلدار له پله ی ژبانی یه که مدا سه رکه وت ، به لام له پله ی دووهمه مدا
ده ستی نه چل یه خه گیری بوو ماوه ی نه دا ، زور ئاواتی له گه ل خوی برده ژیر
خاکه وه به لام وه کو حاجی قادر فهرمویه تی :

(مه رگو ژین میسلی سینه رو تاوه * نه وی باقی بمینی هه ر ناوه) له
جیگاییکی دیکه مامه ندی که رکوکی شاعیر ده لیت :

به ری سه عی و فیداکاری گه ئی شیرینه وه ک شه ککه ر
وه ته ن په ره ره عه زیزو گه وره یه زور به زره عینوانی
کاک بورهان جاهیدی شاعیریش ئه م نووسراوه ی ده رباره ی بیره وه ری
خوی له گه ل دلدارا بو ناردم -

دوستایه تی و ناسیاویم کاتیک له گه ل دلدارا په یدا کرد که خانویکیان له نزیک
مالی ئیمه وه له قه لاتى هه ولیر به کری گرت و بووین دراوسى ، ئیتیر له هاتوچو کردنی
قوتابخانه دا گه ئی جار تووشی یه کتر ده بووین . سه یرم کرد لدویکی تابلایت
به شه رم و په وشت پاک و هیمن بوو ، له به رته وه پوژ به روژ .. ئاره زووی پیک
گه یشتن و دوستایه تی له دلی هه ردو کماندا زیاتر ده بوو . هه رچه نده نه وسا
قوتابی بووین ده ستمان له شیعره نه دا بوو ، به لام ماوه ی سالیک تانه وان به سه ردا
رویشتن ، هه رپیکه وه وه ک برا زور به خووشی راما ن بوارد .. له و پوژه وه که لیک
جودا بووین .. دلدار نه مزانی چی به سه رهات تا نه و پوژه له رانیه له مالی کاکه ی
سه عدی که مه ئمووری نفوس بوو له وی گه یشتنه وه یه کتری دوو شیعره مان
پیکه وه دانا ..

یه که م : - هه جوئیکی شاعیرانه مان دانا بو خوا ئی خوش بوو شاعیری
ناسراو (کانی) که (عبد الجبار ئاغای دوغره مه چی) مامه مه : نه ویش نه مه یه : -

ئەنفىيەت كانى دەلن مسكو گولوى تىكەلە
دار وەكازىشت لە دارستانى گوندى ھەرتەلە

باش ئەكەى تەقلیدى لەنجەى قازى شاپازە شەلە
مەیلی ئەشعارت وەكو جارائە ئایا ئەم ھەلە

ھەتا دووبایی ...

دووھم شیعەر کە لە گەل دلدەر پیکەو وە دامانناو ، دیری یەكەم مەن و دیری دووھم
ئەو دایناو .. ئەویش ئەمە یە :

شەھبازی یاشەھینی شاھى یا شەھلاری تۆ
بى دلی بى منروھتى عاشق کوژی خوینخواری تۆ

ظالمى غارەت گەرى تالان بەرى بۆگیان وەل
لەشکرى تاتاریە دوو زلفەكەى تاتاری تۆ

ھەتا دووبایی ...

بەم جوړە گەلى جارىش لە بەغداو كەركوك گەيشتوینە یەكترى و چەند پوژىك
پیکەو وە ماوین ، باسى شیعرو ئەدەبى كوردیمان كردوھ .. گەلى ئاخ و داخمان
ھەلیناوە بۆ دوواكە و تنمان لەم بابەتە . خوا لى خوش بوو ئینسانىكى گەلى
تىگە پشتوو نیشتمان پەرور بوو ریزی لە ھەموو لى قەوماوان و ھەزاران دائەنا
مروڤىكى زۆر پەوفاو بەرھەم و خزم دوست و دل نەرم و ھەلیم بوو ، زۆر جار
بەزەبى بە ھالى منا ھاتوو و گریاوە بۆم .. چونكە مەن لە ژياندا گەلى ئازارم
خواردووھ لە دەس خزم و كەس . خوالى خوش بوو ھەزار رەھمەتى خوالى لى بى
خاوەن دلىكى ناسك و بى غەش بوو ، دروودەلەسە لای ئەم ئینسانە گەلى قەدەغە
بوو ، بۆمال و سەرۆھتى دونیا ھىچ ھەولێ نەئەدا .. داخى گرانم زۆر سوودی لە
ژيانى خوى نەدى ، كاسەى ئەجەل پرووى تى كردو لە دەستمانى دەرچواند ..
ھەرۆھكو مەن بە شیعەر ووتووھ :

دلدەر (مەلى) بوو دەرچوو لە دەسمان

بردی له گهل خوئی مهیلو هه وه سمان

ههش ئه و ئینسانه ئیمه چون بژین
له گهل کی دانین شیعو ههله سمان

ئه و مهله روئی بو بههشتی خوئی
ئیمه ماینه وه به دووای قهه سمان

وهه هیمبلی دلداری نازدار
منو تو له ژین چی بو مه به سمان

ههه مینده نه بو که نازاد بژین
بشکینین هه موو بهندو قهه سمان

وا تو شکاندت دهه چووی به شادی
منیش نه شکینم که سمان له که سمان

له ژیر خاکیش بی (جامید) هه رلاته
دلان وهه گری دهنگی جهره سمان

« بیروپای سیاسی دلدار »

دلدار وهنه بی هه به سۆزو عاتیفه ی ناسک وهیا به شیعو خه یالاتی پر
ئاوات باری ناله باری پر تهنگو چه له مه ی کوردی چاره سه ر کرد بی به لکو وهک
هه ر پوله یکی خه باتکه ری تر هاتوته مهیدانی نیکۆشانی پر مه ترسی سیاسی
سه رده می خوی ، له سالی (۱۹۳۸) دا چوو پال حیزبی هیوا^(۳) وه به هوی
زرنگو چالاکی و لی هاتوویی خوی له ماویه کی که م دا بوو به سکرتری ئه و
حیزیه . وه به چاوی پر ریزو خوشه ویستی له لایه ن ئه ندامانی سه رکرده تی به
تایبه تی سه روکی حیزب (ماموستا ره فیق حلمی) یه وه سه یرکراوه . هه ول و
کۆششیکی زۆری له پیناوی پیش خستن و به هیز بوونی ئه م ریکخراوه
نه ته وه یی تازه کرد ، پیش کۆتایی جهنگی دووه می جیهانی به سالیک واته له
« ۱۹۴۴ » دا « هیوا » له به ره هندی هوی سیاسی تیک چوو .. وه له سالی ۱۹۴۵
به ته واوی نه ما ئه و تاقی کردنه وه سیاسی یه و بلاو بوونه وه ی بیرورای نه ته وایه تی
و پیشکه وتن خوازی له ناو که لاندایه تایبه تی پاش کۆتایی شه رو له ناوچوونی
به ره ی فاشیه تی که کاریکی که وره و گۆرانیکی گرنه و باریکی تازه ی
خسته کایه وه .. ئه مانه و ئاره زووی که رم و گۆری خزمه ت کردن و به رده وام بوون
له تیکۆشانا بوونه هوی ئه وه ی که دلدار رییازیکی تری سیاسی بگری و له سالی
(۱۹۴۶) دا بجیته ناو حیزبی (تحرر) و ، بوو به ئه ندامیکی کارامه و دیار و
کۆلنه دهر . به راستی ره وشت و کار و کرده وه ی پۆژانه ی دلدار له گه ل جه ماوه ردا
جیی شانازی هه موو کوردیکی خاوه ن برۆا بوو .. هه رگیز به چاوی ته سکی
حیزبایه تی سه یری خه لکی نه کردوه .. ئه ستیره یه کی گه ش بوو له ناو به ره ی
نیشتمانی دا ، زۆر جار داندراوه به سه روکی لیژنه ی سه ره په رشتی کردنی
ئاهه نگه کانی جه ئنی نه ورۆز ، به زۆری ووتاری پیشه کیش هی ئه و بووه .. دلدار
هه تا بلییت گیان پاک و دلسۆز بووه خۆبه خت کردنی گیانی بو نه وه چه وساوه که ی
لا هه ر ژان

.. بووه

لام وایه تاک تاکه رۆلێ وەك دلداری هەڵدەكهوێت كه سه‌روهت و سامان و پایه به‌رزى له ژيانا مه‌به‌ست نه‌بێ و هه‌مووی به‌ قوربانى به‌رژه‌وه‌ندى گشتى نه‌وه‌كه‌ى بكات ، وه‌ ده‌ستكه‌وتنى ئه‌مانه‌ش بو‌ پارێزه‌ریكى رۆشنیبری به‌ توانا له‌ هه‌موو سه‌رده‌مێكا ئه‌ركى زۆر ناوێ .. بێگومان پاره‌و جاهو مالی دونیاش سولتانیكه‌ هه‌موو كه‌س ناتوانی خۆی لى لا‌بدا ، مه‌گه‌ر پیاویكى خاوه‌ن ب‌روا .. ب‌روا به‌ دوا رۆژى نه‌وه‌كه‌ى خاوه‌ن هه‌ست و سۆز ، خاوه‌ن دلیكى مه‌زنى دلسۆزى وەك دلداری نه‌بێ .. دلداری له‌ دووا دوایی سالی پيش كوچ كردنیا .. شو‌رشیكى تر له‌ بیروباوه‌ریا په‌یدا بوو كه‌ له‌ سنوورو نه‌خشه‌كێشراوى ئه‌و حیزبه‌ش چووه‌ ده‌ره‌وه ، هاته‌ سه‌ر ئه‌و رایه‌ى كه‌ پیاویسته‌ كورد خاوه‌نى پارت و سه‌ركردایه‌تیه‌كى شو‌رشگێرى تاییه‌تى خۆى بێ و له‌ گه‌ل رێكخراو و حیزبه‌ سیاسیه‌كانى تری وولاتدا ته‌نیا هاریكاری و ئاشنایه‌تى بێ) .. له‌ به‌رئه‌وه‌و هه‌ندى بیروپرای تر له‌ گه‌ل سه‌ركردایه‌تى « تحرر » يشدا ساردى و نا ئومیدی لى په‌یدا بووه‌ وەك له‌ رۆشنیبریكى كوردم زانى هه‌ندى له‌ و سه‌ركردانه‌ى كه‌ ماون دانیان به‌ وه‌ ناوه‌ كه‌ پێشنیارو راكانى سیاسى ئه‌وسای دلداری راست بووه‌ و زیاتر له‌ گه‌ل بارى كۆمه‌لى كورده‌واریدا گونجاوه‌ .. دلداری پیاویكى واقعی بوو ، هه‌رشتێك به‌ پێنى زانست و به‌رژه‌وه‌ندى نه‌وه‌ى كوردا ب‌روای پێهێناوه‌ .. له‌ سیاسه‌تدا زۆر دووربین بوو . خه‌یالى له‌ پروداو و به‌سه‌رهاتى رۆژانه‌دا به‌ند نه‌بوو به‌ لكو‌بیری له‌ چاره‌نووسى دوا‌رۆژى دوورى گه‌له‌كه‌ى كردۆته‌وه‌ . هه‌میشه‌ خاوه‌نى هه‌لوێست و رای تاییه‌تى خۆى بووه‌ .. گه‌رسه‌یری ئه‌و ووتاره‌ به‌ نرخه‌ سیاسیه‌ى بکه‌ین كه‌ به‌ لاتینی نووسیه‌تى راده‌ى رۆشنیبرى و بیر فراوانى سببای دلداریمان بو‌ ده‌رده‌كه‌وێت ، كه‌ چه‌ند به‌ وردى كه‌ ووتۆته‌ به‌ راوردى هه‌لسه‌نگاندنى بارى سیاسى ئه‌وسای كورد و سه‌رئه‌نجامى شه‌رى جیهانى دووهم ، به‌ لیدوانیكى زانستى پیمان ده‌سه‌لمینی كه‌ ئه‌و شه‌ره‌ هه‌ر به‌ره‌یه‌كى لى سه‌ركه‌وى چ ئاوات و ئامانجى ئیمه‌ى كوردی لى نا‌يته‌ جێ وه‌بگره‌ بو‌ هیچ گه‌لیكى تری تینووبه‌ ئازادى .. ئه‌و رایه‌ش پێچه‌وانه‌ى بیروپرای گه‌لى لای خوێنده‌وارى ئه‌وه‌كات بوو . كه‌م كه‌س له‌ كورده‌وارىدا به‌م چاوه‌ سه‌یری ئه‌و شه‌ره‌ جیهانىیه‌ى كردوه ، زۆر له‌ لاوانى كورد ب‌روایان به‌ (نازى) بووه‌ ، گه‌لیكیش ئومیدی به‌ سوێندخۆران هه‌بووه‌ .. سه‌ره‌نجامیش مه‌زه‌نده‌و رای راستى دلداری ده‌رخست .. وه‌ له‌ رایه‌كه‌ى تری سیاسى كه‌ دلداری ب‌روای پێ بووه‌

(٢٩) دلداریك له‌ ده‌سته‌ى دامه‌زرینه‌رى حیزبى هیوا‌بووه‌ .

گوتویه تی (هیچ جوولانه وهیه کی شوږشگیری سیاسی بهی سهرکرده یه کی داناو لی هاتوو ناگاته ئاوات و مه به سستی ، واته سهرکرده لیخوږی که شتی سهرفیرازی جوولانه وه که یه) ..

له راستیشا نیمه با بلین : داخو کام وولات .. کام گهل و میله ت ، له ژیرده سستی و ژیانی کویره وهری بزگاری بووه و نازادی وه ده ست هیناوه و که بشتوته ژیانی به خته وهری . که ر خاوه نی پیشه وایه کی داناو زاناو نازاو دلسوز نه بووبی ..؟ نه و پیاوانه ی که میژوو به قاره مان و مه زنی داناو کین ..؟ بیگومان نه و مروفه هه لکه وتوانه بووین له تاف وکات و چه رخیکا وه که نه ستیره یه کی کهش له ناسمانی وولاتیکا هه لاتوون و ده وری خوین له سهرکرده یه تی نه وه که یان دیوه و که له که یان که یاندوته ژیانی پر شانازی نه مروش نیمه به چاوی پر ریزو ته قدیره وه سهریران ده که یین هه رواش بووه و هه رواش ده بی .

نیتر به هه رباریک دلدار هه تا نه و ساته ی سهری نایه وه و مال ئاواپی لی کردین هه موو کات و گیانی خو ی له پیناوی پیشکه وتن و ژیانی پر کامه رانی و نازادی نه وه ی کوردا به خت کرد بوو پروانا که م پوژی له ژیانی نه م مروفه مه زنه به ئاسوده پی به سهر چووبی ...

دلدار که لی ئاواتی به رزو پیروزی بو که لی کوردی له دلا بوو به لام داخ .. سه د داخ هه موو ئامانچ و رهنج و هه ول و خه باتی نه و لاوه دلیره ، مه رگ به یی برده ژیر خا که وه .

- پایه‌ی زانستی دلدار -

دلدار گه نجیکی ئەدیو خوینده‌واریکی هوشیار بوو ، له‌و ماوه‌که‌مه‌ی ژیاڤیا توانیویه‌تی بپیته‌خواه‌نی گه‌نجینه‌یکی زانیاری‌و‌روشنییری زور‌غراوان ، گه‌سه‌یریکی بایه‌تی په‌رتوکه‌کانی کتییخانه‌تاییه‌تی‌یه‌که‌ی بکه‌ین . جگه‌له‌و کتیبانه‌ی که‌له‌لارا‌هه‌میشه‌خه‌ریکی خویندنه‌وه‌یان بووه . بومان ده‌رده‌که‌وی که‌دلدار له‌ریزی هه‌ره‌پیشه‌وه‌ی لاوه‌روشنییره‌کانی کورد‌داده‌ندری .. وه‌نه‌بی خو‌خه‌ریک‌کردنی به‌خویندنه‌وه‌به‌ند بووبی به‌چه‌شنه‌کتییکی تاییه‌تی به‌لکوله‌هه‌موو‌بابه‌تیکه‌وه‌بووه .. له‌به‌رئه‌وه‌شاره‌زاییکی زوری له‌باره‌ی (میژو ، فه‌لسه‌فه‌و‌ئه‌ده‌ب‌و‌زانیاری‌و‌روشنییری وه‌بگره‌ئابوریش ، په‌یدا‌کردوه‌جگه‌له‌وه‌که‌پاریزه‌ریکی (محامی) به‌تواناو‌یاساناسیکی باش‌بوو .. ده‌باسه‌یریکی لیسته‌ی^(٢٠) کتیبه‌کانی بکه‌ین که‌به‌ده‌ست‌خه‌تی‌خوی‌به‌م‌جوړه‌نووسیویه‌تی :

« لیستہ ی قائمہ ی کتبہ کانئ یونس رؤوف ،

۱۹۳۹	۱ - مجلة القضاء
هارولد لاسکي	۲ - حقوق الانسان
عبدالجليل مصطفى البياتي	۳ - في سبيل العفه
نقولا حداد	۴ - الاشتراكية
جعفر الخليلي	۵ - عندما كنت قاضياً
مہريوانی	۶ - ديوانی سالم
غريغوري ثبروف	۷ - الذنبقه البيضاء
جزء الاول - هنري افرستر	۸ - تكوين العراق الحديث
بشير مشير	۹ - مصباح الديوان
مجيد خدوري	۱۰ - تحرر العراق من الانتداب
(توركي)	۱۱ - تورك قانون مدنیس
عدد - (۱ - ۲ - ۳)	۱۲ - الحقوق السنة الاولى ۹۴۱

- ١٣ - مجمع قوانين وحقوق وجزاء (توركي)
١٤ - قانون الاساس العراقي دكتور خليل عثمان
١٥ - تاريخ قانون استاذ عبد الرحمان بزاز
١٦ - قانون الروماني عبد حسن الزيات
١٧ - دليل العراق ١٩٣٥
١٨ - مذكرات مجلس التأسيس العراقي جزء ١ : ٢ (مصطفى محمد)
١٩ - اقتصاد السياسي دكتور عبد الحكيم الرفاعي
٢٠ - مجلة الحقوقية استاذ منير القاضي
٢١ - عمر الخيام احمد حامد الصراف
٢٢ - القانون المدني استاذ عبد الحميد الوشاحي
٢٣ - القانون الاداري الدكتور مصطفى كامل
٢٤ - الاقتصاد السياسي دكتور جابر
٢٥ - العقوبات التطبيقية دكتور مصطفى كامل
٢٦ - الاحصاء الاستاذ جرجى
٢٧ - المالية الاستاذ
٢٨ - مختارات من القصص الانكليزية ابراهيم عبد القادر المازني
٢٩ - عيلم الميراث والوصايا الاستاذ الاول مكسيم غوركي
٣٠ - الام
٣١ - الافاق الاجتماعية وعلاجها تولستوى
٣٢ - محاورات افلاطون زكى محمود نجيب
٣٣ - جمهورية افلاطون حنا خباز
٣٤ - الفلسفة في الاسلام الاستاذ ج ديبيور
٣٥ - نتائج الحرب العظمى رفرى صيود
٣٦ - حياة والفقراء ج الاول والثاني حسن جلال
٣٧ - الاغنياء والفقراء هـ ، ج ويلز
٣٨ - روفائيل لامارتين
٣٩ - تاريخ الفكر العربي اسماعيل مظفر
٤٠ - الفلسفة الحديثة ج ، ٢ احمد امين وزكى نجيب محمود

عبد الرحمن بدوي	أشهنجلر	٤١ -
دليل بيريز	الديمقراطية	٤٢ -
S—A راهبورت	مبادئي الفلسفة	٤٣ -
أندريه موريه	اندچار فرانسة	٤٤ -
توفيق الحكيم	اهل الكهف	٤٥ -
عبدالفتاح ابراهيم	على طريق الهند	٤٦ -
دكتور ابراهيم جودت	عمر الخيام	٤٧ -
زكى نجيب محمود	قصة الفلسفة اليونانية	٤٨ -
حسن صادق	النظريات التاريخية الدستورية	٤٩ -
أسكندر دumas	غادة كامبليا	٥٠ -
گوته	الأم فرتز	٥١ -
الاستاذ رشيد عالي الكيلاني	قانون العقوبات / قسم النظري	٥٢ -
الاستاذ حسن ابو السعود	اصول القانوني	٥٣ -
الجزء الثاني مكسيم غوركي	الأم	٥٤ -
	فلسفة المحدثين والمعاصرين	٥٥ -
جزء الاول محمد امين زكي	كوردو كوردستان	٥٦ -
احمد امين	فيض الخاطر	٥٧ -
	قانون العقوبات البغدادى	٥٨ -
كونتس دى سيجور	خواطر الحمار	٥٩ -

(١) نووسينى ناوى هه ندى له كتيبه كان له روى ريزمانى يه وه هه له ى تىدايه به لام به پيوستى نه زانى دهسكارى بكم هه رچونى دلدار نووسيوويه تى وام خسته به رجاو

« دلداری نووسه رو ئەدیب »

دلداری وهك له شیعردا توناو بههره‌ی هه‌بووه هه‌روه‌هاش له نووسین و هه‌رگیران و چیرۆکیشدا ده‌ستیکی بالای بووه .. نه‌و ماوه که‌م و کورتی که له ژيانا بووه . هه‌ر به‌خویندنه‌وه‌و نووسین کاتی خۆی به‌سه‌ر بردوه ، وه‌هه‌ندی به‌ره‌می نایابی ئەدیبی نه‌وتۆی بو‌به‌جێ هه‌شتووین که‌ نیشانه‌ی پایه‌ به‌زری ئەده‌بی دلداری ده‌رده‌خات .. وه‌له‌به‌ره‌مه‌کانی !!

١ - زوبانی کوردی و ئەده‌بیات :

هه‌تاریکی ئەده‌بی زۆر به‌ها‌داره ، شانازی کردنی نووسه‌ر به‌ زمانی کوردی یه‌وه‌ نیشان ده‌دات .. به‌ شێوه‌یه‌کی زانیاریانه‌ی وردبینه‌وه‌ ده‌که‌وێته‌ به‌راورد‌وه‌هه‌لسانگاندنی زمانی کوردی له‌گه‌ل زمانی دراوسێکانا وه‌ به‌ره‌په‌چی نه‌و به‌یرو‌پا‌کو‌نه‌ ده‌داته‌وه‌ که‌ گۆیا زمان و ئەده‌بی کوردی ساوا‌یه‌ و ناتوانی له‌گه‌ل چه‌رخ‌ی ئێستا بروت !! نه‌و ته‌رزه‌ به‌یرو‌پا‌ چه‌وتانه‌ش ده‌گه‌رێته‌وه‌ سه‌ر باری ناله‌باری رابوردوی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی و ئایینی کوردستان .. به‌تایبه‌تی به‌داخ‌وه‌ ده‌لێن هه‌لوێستی زاناو خویندکارانی ئایینی ده‌رباره‌ی زمانی شیرینی کوردی .. که‌ به‌ درێژایی رۆژگار له‌ناو چوار دیواری ژووری مزگه‌وته‌کاندا هه‌موو تواناو ته‌مه‌نی خۆیان بو‌دانانی په‌راویزو حاشی‌یه‌و شی‌کردنه‌وه‌ی زمانانی تر ته‌رخان کردوه ، هه‌ر به‌وه‌ش نه‌وه‌ستا‌ون هه‌ولیانداوه‌ له‌ نرخ‌ی زمانی کوردی - زمانی باب و با‌هه‌یراینان که‌م بکه‌نه‌وه‌ که‌م شاعیرو نووسه‌ر گه‌ر شیع‌ر وه‌یا نامێکه‌یه‌کی به‌ کوردی دانابی ، له‌ په‌لارو توانجیان رزگاری بووبی .. ئالیه‌ره حاجی قادر لی‌یان ها‌تۆته‌ وه‌لام و ده‌لی :

یه‌کسه‌ر عوله‌ما دروشت و وردی
نه‌بخویندوه هه‌یچ دوو حه‌رفی کوردی

ئوستادی خەتن لە ئەم سیانە
وەك دى لە زمانى خۆى نەزانە

جا بەر بەرەكانى زمانى كوردى پېشخستن و گەشە پېدانى زمانانیترببوو
كارو كردهو و ئەرکی سەرشانى روژانهى زاناو خویندكارانى ئاینیمان وە بە
هەزاران سەریان نایەو و تەمەنى دوورو درێژى خویان لە دەریای بى پایانى
مشتومرى (صرف و نحو) دا بەبادا (لە گەل ئەو شا تەنانت لە کاتى ناخاوتنى
روژانهى ناو خەلكیشدا هەولێ داو و وشەى قەبە قەبەى بەتوێکلى عەرەبى
بەکاربێنى خۆى پى دەرخستوو گویا پیاویکی زاناو لى ماتوو ..

دیسان حاجى قادر شاعیری مەزنى کورد هاوار دەکاودە ئى : -
قەیدو تەزبیبو حاشیەو ئیعراب
هەموو بابردى بوونە مەوجى سەراب

عولەمامان بە قەولى بى سەرو پا
پاکی خنکا لە بەحرى وشكى هەوا

لە یادمە خوشکە نەجیبە خانى جەلى زاده بە شێك لە تەفسیری قورئان بە
كوردی هى (مە لا محەمەدى) باوکی بە چاپ راگە یاندو بلاو کرایەو وە لە لایەن
هەندى مە لاو نیمچە خویندە وارهو و هێرشیان برده سەرو بە شتیکی ناره وایان
داده نا !!

تەنانت نالى - شاعیری جوانى و ناسکی چونکە بە پیت و پتەوى کوردی
هاته مەیدانى شیعەر نووسین لە تانە و توانجی ئەوانە رزگاری نەبوو زۆر کەس بە
ناره زایی و سەرسورمانەو و تەماشای بەرەمى تازەى نالى کردو . بە لایانەو
سەیر بوو بە کوردی شیعەر بنووسریت ناچار نالى وە لامیان ئەداتەو و دەلى : -

تەبەى شەككەر بارى من كوردی ئەگەر ئینشا دەکا
ئیمتحانى خۆیە مەقسوودی بە عەمدا وادەکا
یا لە مەیدانى فەساحەتدا بە میسلى شەهسوار

بئى تەئەمۇل بە ھەمۇو نەوعە زمانى رادەکا
كەس بەئەلفازم نەلى خو كوردى يە خو كوردى
ھەركەسى نادان نەبى خوئى تالیبى مەعنا دەکا

ئىتر لەسەر ئەنجامى ئە ھەلوئىست و بىرورا چە وتانەدا رەنچ و توانا
بەرھەم و بەھرەى سەدان بلىمەت و ھەلکەوتە و زاناو ئەدىبىانى كورد بو خزمەتى
زمان و ئەدەب و مېژوى بېگانە بوو . . . ۋە بە خوئان و يەرھەمیانە ۋە كە وتونە تە ناو
شە پۆلى دەرياي بى سەرۋىنى كىتېب و فەلسەفەى نە تە ۋەى ترو بى سەرۋىنى
كوچيان كوردە جا كە ئىمە سەيرى ئە و وتارە بە نرخی دلدار دەكەين ۋەك
شرىتېكى سىنە ما بە سەرھاتى رابوردوى ناسوورى مېژوى ئەدەبى كوردىمان
دېتە ۋە ياد ، لە بەرئە ۋە ھەقە ئىمە شانازى بە و تەرە ئەدىب و شاعىرو
روشنبىرانە ۋە بكەين كە پېش ئىمە ھاتونە تە مەيدانى خەبات و تىكوشان ،
خامەيان كوردتە چەكى دەست و خزمەتى زمان و ئەدەبى كوردىان كوردە ئاوات و
ئامانجى ژيانىان بى گومان دلدارى لاو يە كېكە لەوان كە تا دووا ھەناسەى ژيانى
خامەى بو ئە ۋە مە بەستە پېرۋزە لە كارابو ۋە سەيركە . . .

سەدان سال بە سەرچو ، بى شومار ، زانامان ھاتن و سەريان نايە ۋە ، تا
لەم دووايى يەدا ئەمىن زەكى بەگ مېژوى كورد و كوردستانى بو نووسىن - دەنالە
سايەى ئەوانە ۋە ئە ۋە شىمان نەدەبوو .

بە راستى دلدار لە و وتارەدا توانا ھونەر و شارەزاىىكى زورى
نیشاندا ۋە ، بە ھەمۇو كە سىك دەسەلىنى كە زمانى كوردى لە زمانى دراوسىكان
كەلى دەۋلە مەندترە ، بە تايىبەتى توركى و فارسى ئەگەرچى ئەوان بە سەدان سالە
خاۋەنى تەخت و بەختى خوئان بە ھەمۇو توانايانە ۋە خزمەتى زمانەكەيان
كردو ۋە دەيكەن . كوردىش لەسەر ئەم ھەمۇو بە سەرھات و كارەساتى
بى پسانە ۋەى دورو درىژى رۆزگار لە توانادا ھەيە نامىلكە يەك بە كوردى
بنوسرىت بى ئە ۋەى پېويستى بە چ ووشەيكى بېگانە ببىت . . . بە لام زۆر زەحمەتە
نامە يەك بە فارسى ۋەيا توركى بنوسرىت ۋەپنا نەباتە بەر ووشەى زمانىكى تر
حاجى قادر ئە ۋەى چەند جوان دەست نیشان كردو ۋە كە دەلى :

شەپىھى جولا كە پازى نەبى بەسەر دېرى خوئى
مەلىن فەساحەتى كوردى بە فارسى ناگا

به لاغەتیکى ههیه هیچ زمانى نایگاتى
له بى تهعه صوبى کوردانه بى په واج و بهها

دلدار چونکه زمانى عه ره بى و تورکى و فارسى باش زانیوه توانیویه تى
وه ستایانه سه نگ و دهوله مەندى زمانى کوردى له چاو ئه و زمانانه دهست نیشان
بکات و په ردهش له سه ره ژارى و نابووتى زمانى فارسى و تورکى هه لدا ته وه ..
۲ - ئه ده ب به خواری سه یر ده کریت :

ئهم ووتارهش بشتگیری مه به ستى پیشو ده کات .. دلدار له مه یدانى
زمانه وانى و ئه ده بیاتی کوردى شوره سواریكى چالاک بوو له و باره یه وه
ئاكادارى و زانیاریكى ته واوى هه بووه ، جا به هه موو تین و تاو دل و ده رونی یه وه
هاتووه وهك شورشگیرىك هیرشى بردوته سه ره نات و اوویكى كوومه لایه تى و
ئه ده بى ، به لای من وایه له و ووتارانه یه که له چ کات و سه رده میکا نرغ و به های
که م نابیته وه ، وه بولاوانى دووا روژیش ده بیته سه رچاوه یه کی ئه ده بى پر
سوود .

دلدار له فه لسه فه شا ده ستیکى بالای هه بووه .. له و چه ند ووتاره ی که به
عه ره بى به ناوى (ازلیه الکون) ی نووسیوه تا بلیى بیرکردنه وه یه کی قوول و
به رزو ورده کارى

پێوه دیاره ، وه له سه ره بیروباوهرى « به هائیه کانش »^(۳) لى دووان و
لیکولینه وه یه کی جوانى هه یه ، ئه و ووتارانهش له ناو که شکوله که یدا تا ئیستا
هه لگیراوه و بلاونه کراوه ته وه . هه روه ها دلدار شاره زاییكى ته واوى له باره ی
ژیانى کورده وارى و ده رامة تى خه لکی کوردستان هه بووه .. باسیکی به کوردی
وه چه ند ووتاریکی به عه ره بى له ژیر ناوى (اقتصادنا الوطنی) مشکلة التبغ - به
دریژی نووسیوه وه هه موو لایه نیکى ئابوورى و که م و کورپی داب و ده زگای
(انحصار) به شیوه یه کی زانستى ده رخستوه . به راستى باسیکی به نرغه . که
ئه یخوینى یه وه وا ده زانى پسپۆریکی ئابورى ئهم ووتاره ی نووسیوه . وه له ژیر

ناوی (مه‌ئەمورانی پەرەزەدەکاران - الموظفون المربون) لیدوانیکی پەرەزەدەیی زۆر جوانە لەسەر مووچە خۆرو ماموستایان دەدویت .. بە لای دلداریاوە ئەم کە کارگیری وولاتن ئەو چینهی تریش پێگەینەرو پەرەزەدەکاری رۆلە و نەوێ دووا رۆژی کوردن دەبی هوی گوزەران و موچە بەراتیان لەگەڵ ئەرکی سەرشانیان بگونجی و ئەوانیش لە کارو کردەوێ رۆژانەیان دەبی دلسۆز و قەدرزانی نیشتمان و نەتەوێ کەیان بن .. ئەم ووتارەش بڵاوەکراوەتەو هەنچونی نووسیبوێتی لەگەڵ یادداشتە کەیدا هەلگیراوە بەلام بەداخەو هەندێ بەشی ووتارەکە وون بوو نەماوە لەبەر ئەوە نەخراوە بەرچاو .. وە لەبارە وەرێگرانیشتا دلداری تواناو هونەری خوی نیشاندانە ، ئەوەش لە شیعری (الطلاس) ی (إيليا أبو ماضي) کە لە عەرەبی یەو وەرێگیراوەتە سەر کوردی و وەستاکاریکی زمانەوانی ئی دەردەکەوێت .

وە شیعری (قەل و ربوی) شیعری لاقونتین ی لە زمانی فەرەنسی یەو کردوێ بە کوردی چیژ و کیشی ئەوتوی داوەتی کە لەبنەچەکی جوانترو شیرنتر بوو . دلداری ئەسپی خوی لە مەیدانی چیرۆک نووسینیشدا تا داوە ، هەرچەندە بەرەمی لەم لایەنەو کەبوی بەجی هێشتووین تەنیا چیرۆکی « سەرکیش » ه ئەمەش لە عەرەبی وەرگیراوە بەلام وردکاری و توانایکی بەرزی تیدا دەرخیستوو وە کۆتراوە . مستی نمونە ی خەواریکە ..

دلداری لەگەڵ ئەو تەمەن کورتی یەو ژیان پر ئەرک و ناسوورە ی توانیبوێتی بلیمت و بەهرە ی خوی لە هەموو بابەتیکێ ئەدەبی دەرخوا بێگومان گەر قەدەر ماوە ی دلداری داواوەرگ و زوولە باوەشی ژیا نا هەلی نەگرتبا کەلی بەرەمی پر

بەهای تری پیشکەش بە زمان و ئەدەبی کوردی دەکرد کە وە کەنجینەیکێ نازدار تا دۆنیا مابوو شانازی پێوە بکرایە ..

ژیانی کورتی دلداری بەهی شاعیری گەنجی ئازادی خوی بولغاری (بوتیف)^(١١) و (ابو القاسم الشابى)^(١٢) تونسێ دەچیت .

به رهه مه ئه ده بی یه کانی دلداری

« زوبانی کوردی و ئه ده بیات »

زۆر له میژیه له گه لێک مونا سه باتدا ئه بێم و ئه یخوینمه وه که زوبانی کوردی له ئه ده بیاتدا دواکه وتوووه !! تا ئه مجاره یه کێکیان له وه لامی ره خنه یه کدا ئه لیت « له جینگایه که ئه ئی زوبانی کوردی ساوا یه وه له جینگایه کی که ش ئه فه رمون ئه ده بیاتی کوردی به رزه ئه م دوو ووتاره پێچه وانه ی یه کترین ، چون ئه بی زوبانی کوردی دواکه وتوووه ئه ده بیاتی به رزی ؟ » وامده زانی ئه م که سه ی که ئه م وه لامی دراوه ته وه له هه له ی وه لامه ره گه یشتوه و نیشانی ئه دات که چی نه ک له وه که لیک که سی تریشم بیست که زۆرترینیان له وانه ن ده م له ئه ده بیات ئه دن که وه لامی ره خنه لێگیرا و راست و دواکه و تنی زوبان له گه ل پێشکه و تنی ئه ده بیات ریک ناکه وی بۆم به دیارکه وت که هیشتا لاوانی کورد له تیکه یشتنی مانای ئه ده بیات بێجگه له مه ی که دیوانه چیتری ئی نازانن و زۆر به په رۆشیکه وه ش ئه لیم تانیستا باسیکی راست و عیلمیان به زومانی کوردیان له سه ر ئه ده بیات نه خویندۆته وه ، گه ر به زوبانی بێگانه ش ئه مه یان به رچاو که و تبی نه یان زانیوو وه نه یان ویستوووه که بزائن که ئه م چه شنه باسانه نه ک نه و زوبانه ی که پنی نوو سراوه به لکو له جفزیکی به ریندا هه موو زوبانیک وه هه موو ئه ده بیاتیک نه گریته وه ... لاتان سه یر نه بی به چاویکی له په یوه ندی دوور - تجریدی - سه یری « ئه ده ب بکه ن زۆر به ئاسانی بۆتان ئاشکرا ده بی که ئه ده بیش وه کو « فه لسه فه » وینه کێشان و به رد تراشی وه هه موو چه شنه زانستی یه ک به تایبه تی بۆکه س نیه ، چ باب و دایکیکی ناسراوی بۆخوی

ههلبژاردوو وه چ نیشتمانیشی بو نیه هه ر ئاده میزادیکی که جه وه ری ئه وی
تیدابی لای ئه وه له هه ر شوینیکدا که پایه ی درابیتی له وینده ر شانیه شینی
نه مری لی دروست ئه کا ، هه موو ئاده میزادیک که سوکاریه تی هه موو دونیا
سه را پا نیشتمانی به تی ئه ی خونیده واری خوشه ویست ، بو ئه وه ی که به
ریگایه کی راسته و دوو راسته قینه ئه م ووتارانه ی سه ره وه ت پیکیش بکه م
پیویسته ئه وه نده یارمه تیم بده ی که له گه ل من هیندیک به سرنجیکی تیزه وه
مکه وناتی حه قیقه تی هه سته ت و ماهیه تی ئه م موحیه تی که تیدا ئه ژیت بکه ی
« تو .. که وره م زینده یکی ئه ندیشه دارو به

هه ستیت له ناو زه ریای دونیایکی شت و مه کی هه سته ی ئاده میزاد ئه ژیت
هه ر شته ی که ئه که وته به رچاوت چه شنه شوینه واریک «اثر» له قولترین شوینانی
دهروونت به جی ده هیل و ده ته اویته سه ر ئه م ماخولیا به ی که خوت ئه توانی
دهسته لاتت به سه ریدا بشکیت وه هه ر شته ی که ئه که ویته به ریه که له ئه عزایانی
حسیه ت چه شنه پایه ییک ، چه شنه نرخیک ، چه شنه خوشییکی بو دانه نیت و وه له
دهروونی خوتا چه شنه دلارامیک و جوانییکی بو دیار ئه که یت ... بیجکه له م
شه پولانه ی که زه ریای زیان به سه رتدا دینی چه ند شه پولیکی تریشی که
موخته مه عت هیناویه ته دی یاری به دل و عاتیفه ت ده که ن بناغه ی باوه ریک و
هه سته ی به پیروزیکی به رزت له میشکدا دانه مه زرینن که ئه ویش وه کو «دین»
عه نه ناتی قه ومی و عاداته ئه مانه و گه لیک تریش که ناتوانم بیانژمیرم وه کو
په روه رده ی ماله وه ت وچونی ژیا نت وری و جیت له پایه دا وه هه والی باش و خراپ
میشکتیانی مه یاندوه چ گومانم نیه که به رامبه ر هه ر شته ی که هه سته ی
پی ئه که یت و هه ر تینه ی که رات . ئه کیشی وه هه ر پیروزیه ی که ملی بو که چ
ئه که یت هه سته یکی تاییه تی وه وینه یکی بالای ئه م شتانه ت له میشکی خوتا بو
داناوه که دلت بو ی لی ئه دا ، ئه گه ر ئه م هه سته ی تاییه تی به وه ئه م «وینه»
بالاییه ت خسته ناو قالبیکی ووتاره وه وه به دیارت خستن ئه م هه سته ی و وینه به
«ئه ده ب» وه ووتاره کانیش «ئه ده بیات» وه خوشت «ئه دیبی» .

سه یر بفرموون که ئه ده ب به سوره تنیکی (ته جریدی) چه ند له پابه ندی
دوو رو له سه ره خوینی نزیکه ، گه ر خوینه واری ئه م چه ند دیرم کورد نه بی
ئینگلیزیک یان فره نسیک یان عه ره بیك وه یا تورکیك بی په یره وی باسه که م

ناگوری ، چونکه مادامکی ئاده میزاد تی ده فکریت وهستی تی فکرینی خوئی ده کا هیچ گومانی نیه چه شنه ئه ده بیکی هیه ، وه چ گومانیشی نیه که ئه م ههستیه باوی سه ندو وهکو بورکانیک له موحیتیکی ووتاردا ته قی ئه ده بیاتیکی «پیدا ده کات وه» ئه دیپیک ده هینیه وجود ، وا بزانم تا ئیستا به وینه یکی وا له «ئه ده ب» دوواوم که ئه توانن ئه ده ب به سووره تیکی له هه موو «اعتباراتیکی» زوبان و جیگه روت بهینه پیش چاو واش به پیوستی ده زانم که به عه ینی چاو سه یریکی زوبانیش بکه ین و په ی دهستی له به ینی «زوبان» و ئه ده ب نیشان بده ین .

زوبان ، وهکو هه مووتان ئه یزانن که ئه م ده نگو مه قته عانه یه که ئاده میزاد «ته له فوز - تلفظ» ی پی ئه کات وه هه ر چه شنه ده نگو مه قته عیک بوشتیکی زانراو وه یا ئامانجیکی مه علوم دانراوه هه موو زوبانیکی له غایه دا یه ک و له نه وعیدا جیاوازن وهکو : به م شته شله ی بی تام و بویه ی که تینووه تی پی ئه شکینین و ناتوانین بیی ئه و بژین ، کورد پیی ده لیت «ئاو» عه ره ب پیی ده لی «ماء» فرس پیی ده لی «ئاب» و تورک پیی ده لی «سو» ... ئیتر ... سه یر بفرموون ئامانج له هه موواندا که ناو لیانی ئه م شته شله یه - یه ک و ئه ما نه وعی ناوه که جیاوازن قوه زوبان کاریکی تریشی هیه که زانستی ئاده میزاد له شت و ماخولیای ده روونی خوئی ئاشکرا ده کات - سه یر بفرموون زوبان نه بوایه چون ئه متوانی که ئه م ووتارانه تان عه رز بکه م که له میشکدا کو بیوونه وه وه ده روونی داگیر کردیو ، که وابوو زوبان وه سیله یکه که ئاده میزاد بو له یه کتر گه یشتن گرتوته ده ست ، هه ر به مه ش ئه توانم بلیم که زوبان «ئه ده ب» نیه به لکو وه سیله یکه که «ئه ده بی» پی دیار نه خستری ، شوینی زوبان له ئه ده بدا وهک شوینی بو یاغ له ره سم و مه ره ر له هه یکه ل وه تار له موسیقا وایه . ئایا ئه توانن که بلین که «ره سم» ره نگو بو یاغ ؟ ته بیعی نه .. به لام چونی یه تی ته رتیب کردنی ئه م ره نگو بو یاغانه به سووره تیکی وا که وینه کیشی مرازی بووه «ره سم» من ئیستا هارچه کاغه زیکی چوار سووچم له پیش چاوه که به چه ند ره نگیک بو یاغ کراوه که ئه وانیش رهنگی زه رد گه نمی ، ئاسمانی ، سوور ، سه وز ، فسته قی ، بنه وشه یی و ره شو قاوه یی و شینه ئه م رهنگانه به جوړیک له م کاغه زه دراوه که وینه ی کچیکی زوړ دلارام شوخی هیناوه ته دی .

ئایا ئه توانن بفرموون که مه ره ر هه یکه له ؟ ته بیعی نه ، به لام

چۆنییه تی دراشینی مه مه ر که هه یکه ل تراش ویستویه تی و نه م دروشمه ی که هاویشتونه سه ری هه یکه لی هیناوه ته وجود . هه روه ها که س ناتوانی بلیت «تار» موسیقایه ، به لکو نه م دهنگانه ی که به هو ی په نجه ی لی راهاتوی تاره ژهن له تیلی تاره که دپته ده روه «موسیقایه» عه ینی قیاسیش له سه ر زو بان بکه ن سه یر ده که ن که زو بان «ئه ده ب» نیه به لکو نه م مه عناه ی که «ئه دیب» ئه یه وی که له گو ی داگروه یا خوینده وار بگه یینی وه یا نه م ئیجساسه ی که به دیاری ئه خات نه و «ئه ده به» .

کام زو بان زۆرتترین ئیجساسی بی به دیار خسترا بی ئه و زو بانه ئه ده بیساتی زۆرو کام زو بان به رزترین ئیجساسی بی به دیار خسترا بی ئه و زو بانه «ئه ده بیاتی» به رزه .

ئیستا له پاش ئه و پیش ده ستی یه ی که وا هاویشتمه به رچاوتانه وه ئه شی که به رسن ئایا ئه ده بیاتی کورد به رزه یان نا ؟ وه ئایا زو بانی کوردی ئیحتیاجاتی ئه ده بی ته ئمین ئه کا ؟

بو ئه وه ی که وتاره که مان به سووره تیکی ریک بپته خواره وه جوابی سوئالی دووهم بدهینه وه باشتره ئه ویش :

ئایا زو بانی کوردی ئیحتیاجاتی ئه ده بی ته ئمین ئه کا یان نا ؟ نه م ده رگا تازه یی که له م باسه دا کردمانه وه پیویستی به زانستیکی زۆرو شاره زاییکی ورده .

گه ر بمانه وی که بو ئه مه ی پاسخی نه م پرسیاره ی سه ره وه بدهینه وه نه موس ت له سه ر بنه چه که ی زو بانی کوردی دابنیین و ئیسپاتی بکه ین که زو بانیکی سه ره به خو یه و ابزانم «تویکه گویزه که ی» مه عالی توفیق وه هبی به گ بو نه م ئامانجه کافیه . نه ء : گه ر بمانه وی له رو ی قابیلیه تی زو بانی کوردی وردبینه وه پیویستی پیک گرتنیکه له گه ل دراوسیگانی ، له م باسه دا مرا زمان بنه چه که ی زو بانی کوردی نیه به لکو قابیلیه تی نه م زو بانه یه که سه ره به نو و نیسبیه ن ده وله مه نده بو نه م پیک گرتنه گه ر زو بانیکی روژئاوایی وه کو ئینگلیزی وه یا فره نسی وه یا ئیتالی به نین و زو بانی کوردی بی بگرین نه زانینیکه بیجگه له شه رمه زاری چیتری له دووا نیه ، به لام پیویسته که زو بانیک بکه ینه مایه ی پیک گرتن که له حه وادسی ته ئریخی و سه قافه ت و دین له گه ل کورد موشته ره ک بی

که ئه ویش زوبانی دراوسێ یه کانی یه تی ئه وانیش «عه ره بی ، تورکی فارسی یه ، با جاریک زوبانی کوردی وه فارسی پیک بگرین . زوبان له هه مور میلله تیکدا دوو چه شنه : شیوه ی پێ دووان که «لوغه تی شه عبیی وه یا «عامه» ی پێ ئه لین و دوو هه شیوه ی پینووسین که «لوغه تی ئه ده بی وه یا خاسه» ی پێ ئه لین ، زوبانی فارسیش له م خسوسه وه لوغه تی شه عبی و لوغه تی ئه ده بی هه یه ئیمه له م مقاره نه یه دا چ کارمان به یه که مینیان نیه بو مرانمان دوو مهینه که لوغه تی ئه ده به : بو میسال روباعیکی خیام ته رجومه بکه ین بزانی له زوبانی کوردی و فارسیدا ، بو به دیارخستنی فکریکی تاییه تی کام لا زۆرتر محتاجی وشه ی بیگانه ن

مرغی دیدم نشست بر باره طوس
در پیش نهاده کله کیکاووس
بالکه همی گفت که افسوس . افسوس
کویانگ جدسها و کجا ناله کوس

بالا ازینم دی له شه زوره ی تووس هه لنیشت بوو
که له ی سه ری که یکاوس له پیش ده می دانا بوو
به که له که ی ئه ووت هه ی داخه که م هه ی داخه که م
کوا زره ی زهنگه کان و کوا دهنگی ته پلپان

خه یام بو دیارخستنی ئه م فکریه محتاجی «جه ره سی» عه ره بی بو ، کوردیش محتاجی «شووره» که ئه سلی یه که ی «سور» ی عه ره بی یه بوو هه ردوولامان له که لیمه ی «که لله» به شدارین ئه شی ئه م وشه یه فارسی بی کورد وه ری گرتبی و ئه شی کوردی بی و فرس وه ری گرتبی به لام چونکه «که لله» ناوی یه که له به شانی له شی ئاده میزاده ، کام لا زوبانیان کۆنتر بی ئه وی تازه له کۆنه که وه ری گرتوو .^(٤١)

با روباعی یه کی تری ئی وه ربگرین - خه یام ده ئی :

«از (حادثه) زمان آئیده مه‌رس»
«وز هرچه رسد چونیست پائیده مه‌رس»
«این یکدم (نقد) را (غنیمت) می‌دان»
«از رفته مندیشت واز ئاییده مه‌رس»

(٤١) دلدار خوشی له شیعه ره کانی دا تووشی به کارهینانی وشه ی عه ره بی زۆر هاتوو به تاییه نی له شیعه ری (مه ی) دا .

کوردی یه که ی :

«له قه و ماوانی پاشه روژ مه پرسه»
«وله هه رشتیکی که دیت و ده قه و می له میش مه توژه وه چونکه»
«ئه وساته ی که له ناو ده سسته به قازانجی بزانه»
«له رابورد و ورد مه به وه ، له هاتوش مه پرسه»
خه یام له به دیار خستنی ئه م بیره مومتاجی «حادثه ، زمان ، نقد ، غنیمه»
ی عه ره بی بوو . کورد مومتاجی به هیچ کامیان نه بوو لیڤه دا هه رد وولا له
ووشه ی «مه پرس» به شدارن .
با سه یریکی سه عدیش بکه ین که ئه لی :
خاک راهی که برد میگذری ساکن باش
که عیونست و جفونست خدودست و قدود .

یه عنی

ئه م خوله ی که له ریکا به سه ریدا ئه رو ی زور به هینم به له سه ری
چونکه هه موو چاوو برژانگو کولم و به ژن و بالان .
لیڤه دا نازانم له م نیوه شیعه ردا سه عدی چۆن ئه توانی بلی من شیعیکی
فارسیم گوته !! ئایا له دوانزده ووشه دا پینجی عه ره بی نیه ؟ که ئه وانیش
«ساکن ، عیون ، جفون ، خدود ، قدود» ن . با سه یریکی حافزیش بکه ین که
ده لی :

«الا ایها الساقی ادر کأسا وناولها
«که عشق آسان نمود اول ولی افتاد مشکلها
«به می سجاده ره نگین کن گرت پیری مغان گوید
«که سالک بی خبر نبود رزاه و رسم منزلها

کوردی یه که :

ئه ری ئه ی ساقی جامیکم بو پرکه بمده ری
دلدار ی له ئه وه ل جارا ئاسان و دووای یه ی شیوانه
به مه ی به رمال رهنگه که نه گه ر پیری موغان بلی
چونکه شاره زا له ری و جیی ریکادا بی ئاگانیه
حافز له م شیعه ردا په لاماری «عشق ، اول ، مشکل ، سجاده ، سالک ،
خبر ، رسم ، منزل» ی عه ره بی بووه .

ئەمە و نپوه شیعری یەكەمى ئەم قەسىدە یە نا هینمه نیو باسه وه چونكه
 هەمووی عەرەبى و وه له بنه چه كه دا هین یه زید كوری معاویە یە له پیش ئەمە ی كه
 چیتى له سەر بنووسم با سه یىكى شیعری توركیش بكه ین نامیق كه مال كه
 توركتىن شاغیرانى توركه وه یه كێكه له داواكه رانى مه غولێ یه تی تورکیا له
 به ناوبانگترین شیعره كانی ئەلێت :

اولماز بو وطن فرض محال اوله ده حتى
 چكماز كوره نك سرتی بو تابوت جسیمی

كوردی یه كه ی :

ئەم نیشتمانە نامری تا له محالا واشى دابنێن كه مرد
 پشتی ئەم كه ردوونه ئەم مردوه زه لامە ی پێ راناكیشری
 باشه نامیق كه مال بو دیارخستنی ئەم بیره په لاماری «وطن» فرض
 محال ، حتى . كره ، تابوت ، جسیم، ی عەرەبى داوه له كوردی یه كه یدا هەر
 په لاماری . (محال) ی عەرەبیم داوه .

باشیعیڕێكى تری ئەم بلیمه ته بكه مه كوردی باشتیه ، دیسان ئەلێت

«ظلمك طوپ وار قلعەسى وار كۆللەسى وارسە»

«حقنەده بو كۆلماز قولو دونماز یوزد واردەر»

«گوز یوحمه گوناشدن نه قادار نوری قراسە»

«دونمار ابدی هر کیجه نك کوندوزو واردەر»

ئەلێت^(١٧)

زۆرداری گەر لاکەل و مه تریزو گوللە ی هەبى حە قیش

بازویکی تیک نه شکاو رویکی وەر نه گیراوی هە یه ، چاوت له

روژ مه نوقینه هەر چه ندیکی تیشکیش به دیاره وه نه بى چونكه

هەمووشه وێك روژیکى هە تاهه تایی نه کوژراوه ی هە یه .

هەولێر - یونس رهوؤف .

ئەدەب

بەخواری تەماشای ئەکریت

زۆر جار وایە کە لەسەر ئەمە ی «ئەدەب» چیه و چۆن پێک دێت وە لەگەڵدا ئەهمیەتی چیه ؟ لەگەڵ یەک دەستە و یاقە ی یەک ئەبین ، زۆر شتمان بەسەر زوبانا دادیت و ئەسپ لە گەڵێک مەیدانا تاو ئەدەین . بەلام زۆر بە پەرۆشە وە ئەلیم هیچ جارێک ئیمە کە لە بابەت ئەدەب ئەدوین ، بە چاوی راست سەیری ئەدەب ناکەین بەلکو هەرکەسە بە چاوی خۆی و بە پێی باوەری خۆی ئەدەب ئەپێوی وە لە ئەگێرتە وە بیگومان ئەم نووسینە ی کە ئیستا پێشکێشتان کراوە زاده ی چەندوچوونیکە کە لە ئانی بی ئیشی لەگەڵ چەند کەسیک کراوە هەرچەندیک ی لەم چەندوچوونە دا محاو لە یکی زۆر نیشان درا ، کە بە چاویکی بی دەخلانە «محاید» سەیری ئەدەب بکریت ، بەلام بی سوود بوو هەر هیندە ئەزانرا سەری گوریس ئەکە و تە دەست یەکیکمانە وە ئەویش بوخوی رای ئەکیشا ناچار هەر وەکو بەنیوچلی وازمان لە گەڵێک شت هیناوە ، وازمان لەمەش هینا و ئیمانمان بەم ووتە یە هینا کە ئەلین : «با هەرکەسە بە چاوی خۆی شت بدینی و بە گەزی خۆی بی پێوی» کاکە (ر) ئەگەر هیچ نەبی با لەسەر لاپەرە ی گەلاوێژ ئەم پاسە زیندو بکەینە وە ، باخویندە واران ی گەلاوێژیش لەم چەندوچوونە بەشدارین ، راستە هەر وەکو هەموو لاییکمان باوەریمان پێ هەیه کە ئەدەبیات لە زرونی مادی یە وە هەل ئەقوێ . یەلام شەرت نیە کە ئەدەب هەر لە دەوروگری ئەمە بسووریتە وە کە مەشاکیلی مادی لە ژيانا بە دیاری ئەخات .

ئیمە کە ئادەمیزادین ، کردگارمان شتیکی زۆر بەنرخ ی دواوە تە ئیمە کە ئەویش تیفکرین و ئی وردبوونە وە یە ، هەرشتیکی کە لە دەوری خۆماندا

به رچاومان نه كه ویت چ كه م چ زور فریمان نه داته سهر سرنج لیدان و لی وردبونه وهی دوری و قوولی سرنجه كه به ستراوه به رادهی زانستی و نازکی ته بعی ته ماشاكر ، ئینجا هه ركه سیک گهر سرنج و ههستی خوی له حاله تیکی موعه یه ن توانی به رازاوه وه بیهاوینته به رچاوی خهلقیتز نه و كه سه نه دیبه و

نووسینه كه شی «نه ده بیاته» زور نه شی پیم بلین «نایا هه موو نووسینیکی رازاوه نه ده بیاته ؟» به بی راوهستان زور به باوه ری یه وه نه لیم «به لی» چونكه گهر به چاویکی راست سهیری نه ده ب بکهین ، نه بی سهیری هه موو سوچیکی نه ده بیات بکریت . به بی درو نه ده ب زور له تیشکی روژ نه کات ، كه تیشکی روژ به تاییه نی چ رهنگیکی مه علومی نیه به لکوله چه ند رهنگیکی زانراوه وه پیک هاتوه ، نه م رهنگه زانراوانهش تا تیشکی روژ نه دهینه بهر به للور بویمان به دیار ناکه ویت ، نه مه ی كه ئیستا هه ندیک له ئیمه خویان پیوه هه لواسیوه كه «چاره نه حوالی مادی گه له» و نه م چاره یهش نه بی به هه موو وه سیله ییک له گه ل بگه یندریت نه مه ناحیه ییکه له ناحیه زوره کانی نه ده ب ، زور كه م بینایی یه گهر ووترا «نه ده بیات» هه ر نه م لایه مان بکه وینته به رچاوه هه روه هاش «نه ده بیات» غرامیاتیکی روت نی یه . به لکوله چه ند لایه كه وه تو نه توانی ههستی ئاده میزاد بهش بکریت هه موو نه م چه ندانه یه وه هه موو به شانیه . من بهش به حالی خوم هه روه كو نه م شیعره ی كه نه لی :

خوايه من و تو با بکهين حساو

چ دروی نه بی به بی چاو و راو

به نه ده بیاتیکی زور به رزی دانه نیم چونكه حاله تی رینجبه ریک به ته واوی نیشان نه دا ، هه روه هاش قه سیده جوانه کانی «وه لی دیوانه» وه یا شیعره به رزه کانی «مه وله وی»ش به روحی نه ده بیات دانه نیم ، هه روه كو لاوکیکی زازایی كه باس له رمانی نه ماره تیکی كورد نه کات و مه له مه یه کمان بو نه گهریته وه به جوانترین نه دبیا تی نه زانم ، هه روه هاش قه سیده نه لفیه كه ی حاجی قادر كه نه لی :-

«ووتم به به ختی خه والو ...» به ئیعجازیکی نه ده بی نه ژمیرم نه مانه ئیکرا وه پیکه وه له تیکه لاویانه تیشکی نه ده بیاتی كورد نه هیئتیه ووجود ، دل رووناك كه ره وه ی ژین ، ره وشه ن كه ره وه ن . كاکی خوم ، گهر نه چوو بی یه سهر

که لی داره وه ، وabزانم توش له گه ل من هه روه کو ئینکاری نووسینه جوانه کانی
(پوشکین و تولیستوی و ماکسیم - گوپگی) ناکه ی هه روه هاش ته قدیری زاده ی
میشکی (لامارتین و شکسپیرو الاکسندار توماس و فیکتور هوگو) نه که یت به لام
لیم ببوره که به چاوئیکی به بیزه وه سهیری نووسینی نه مانه ی دوایی بکه یت و
له چاو نه ده بیاتا به هیچیان دابیننی ی نه م جار هاش لیم ببوره که ر بلیم بو به
خواری سهیری نه ده ب نه که یت .

نه زانم هه ندیک که س نه لین که نه م نه دیبانه ی که خوایان به
ته نگ وچه له مه ی که له وه مه شغول نه کردوه نه مانه هه ستیان له ژبانئیکی
زاده گانی و بورجوازی پیکه وه ناوه ، نه لین نه مانه له ژبني راسته قینه ی که له وه
دوورن تاهه ندی که س زویان دریزی نه که ن و نه لین نه دیبانه کانی پیشوومان
نه وانه ی که ئیستاش شیعر ی «کلاسیک» نه لین ، به زاری خوایان نادوین به لکو به
که یف و هه سستی که وره کانیان نه جولینه وه هه رچه ندیکی ئیمرو شیوه ی نه ده بی
گوپاوه له تاییه تی یه وه بووه ته گشتی ، مرازم نه مه یه هه رچه ندیکی ئیمرو
نه دیبانه کان نه ده ب بو نه دیب دانانین ، به لکو نه ده ب بو گشت داننن به لام له
ناحیه ی مرازوچه وه دی نه ده بی یه وه له هه ر ناحیه یکا بروین له نه ده ب ناچیه ته
ده روه وه زوریش بی دلی یه که ر نه مه نده دان به خوماننا بهینن و بلین بیجکه له
نه ده بی (نیجتماعی) هه مووچه شنه نه ده بیاتیکی تر راست نیه و نه دیبانه کان
بوریه دلی زاده گانه کان و بورجوازی یه کانن ئایا خاوه ن نه م باوه ریانه پیمان نالین
که (حه بییه) بیجکه له وه ی که «نالی» حه زی لی کردبی کئی له زاده گانه کان حه زی
لی کردبوو ، به لام نه ی نه زانی موغازه له ی بکات ته کلیدی له «نالی» کردبوو ، له
جیاتی نه وپی هه ل بلن ... نازانم «نالی» که ر بو خاتری دلی پر ناگری خوی نه ی
ووتبی :

هه ناسه م زولفه که ی لاداو مه یلئیکی نه کرد چاوی
نه سیم نه نکوت و شه و رابووردو نیرگس هه ر له خه ودا یه
وه یا له کووری دله وه نه ی ووتبی
خو نه زانی و نه چینه جی ی غه ربیان
به مه رگی خو ت نه که ر چاوان سیاکه ی
نه ی بو خاتری دلی کئی وه یا به گویره ی هه سستی کئی جو لواهه ته وه ؟

به راستی زولیکي زور گه وره له (موسسه فا به گي کوردی) نه که ین گه رباوه پیمان به مه هه بی که له واته ی :

«لای هه رکه سی نه چم مه نعم نه کا خوټ بوچی پیسوا کرد
دریغ کوا حالزانی ره بی تووشم بینی بیماری»
ته عبیری له هه ست و دلی خوئی نه دابی . وه یا زور (نامه ننتقیه) هه رچه شنه
نه ده بیکی له و ته رزه مان که و ته به رچاو بلین نه مه شعوریکي دروټیه و شاعیر بیجگه
له موجاراتی هه سستی له خو گه وره تر چیتري نه کردووه ... و ایزانم که س نیه که
نینکاری هه سستی ناگرینی نه م کچه نیرانی به بکات که نه لیت .

«نهال سرکش ، لاله دورنگ ، گل بی وفا ،
«دراین چیمه ، به چه اومید اشیان بندم ،
نه مام سه رکه شو ، لاله دوره نگو ، گول بی وه فا
له م چه مه نه دا به چ نومیدیک هیلانه دروس که م
نایا توخوا ! نه بی نه م شیعره جوانه ی «جامی» که نه لیت :-
«هنوز اندک شعوری دارم ای ساقی زمن مگوزر»
«به چشمی» مستی خود تکلیف کن ابن جام خالی دا» کوردی .
هیشتا توژی شو عورم ماوه ساقی به سه رماتی مه پهره
به چاوی مه سستی خوټ نه م په یکه خالیه ش پرکه

ته عبیر له شعوری کام ناغا ، کام به گ ، کام میر بدات ... من ته سه ور
ناکه م که زورترین له ناغاو به گو میر بتوانن که هه ست به م هه سستی به ش بکه ن
وه یا خوئی لی وه ربگرن . به لی ، که س هه یه که نینکاری نه ده بی (نیجتماعی) ..
بکات ؟ ! وه یا ته قدیسی نه کات ؟ ! وه یا هه ولی بو نه دات ؟ به لام «نه ده بیات» هه ر
به ته نه ا نه ده بی «نیجتماعی» نیه به لکو نه ده بی «نیجتماعی» ناحیه یکه له
نه و احی نه ده بی ... په نگیکه له حوت په ننگه که ی تیشکی روژ ، به لام تیشکی
روژ نیه چ نووسه رچ شاعیر له نه ده بی (نیجتماعی) گه ر رووت بی بو نو
به هارات بنووسی وه یا شیعره دابنی چ تامو بو نیکی نیه گه ر گریمان «مکسیم
غورکی» له داستانی (دایک - الام) دا گه ر به رووتی له کریکاره که بدو ووبا چ

قیمه تی نه نه بوو ، به لام نه م داستانه بوئی به دلی هه موو که سیکدا چوو ، چونکه که لیک ته حلیلاتی نه فسی و ههستی به رز ، نه فکاری ووردی تیدا کوکردوته وه بیجگه له وهش نه وسافی زور دلگر دلگری تیدا به بیان کردوه گهر به چاوی تازه پیگه یشتوه کانمان سهیری داستانی (الام) بکهین پیویسته دهست بدهینه قه له میکی سوورو خهت له ژیر هه موو واته ییکی له (ماده) دوور بکیشین و بلین جه نابی گورکی لیره غه له تی فهرمووه ، به لام ، نه مینم ، که تازه لاوه کان نه م وواته ی من به (کفر) دائه نین نه گهرچی دهستلات نیه ، مه نتیقه خوارو خیه که ی نه وان له (نه ده ب) نه م غه دره به سهر (گورکی) دا نه بری به لی دهستلات نیه گهر به چاوه خیه که ی وان سهیری هه موو نه ده بیاتیک بکهین هه موو نه ده بیاتیک به خواری نه بینن «نه ده ب» به راستی شتیکی سه ره خویه له مه جموعه ی ههستی ئاده میزاد هاتوته دی له هه موو شوینیکدا هه یه ، ئاده میزاد باوانی یه تی ، هه موو دنیا نیشتمانی یه تی ، هه تا ناتوانین بلین نه ده بی شوینیک بو شسوینیکی تر دهست نادات ، چونکه تیپی لاوه کان نه مه نده ی که به نه ده بی بیگانه موته نه سیرن سه دایه کی نه مه ئاگایان له نه ده بی خومالی کوردی نیه وه نه مهش مانای نه مه یه که (نه ده ب) به هر زوبانیک ووترابی ته نسیری خوی هر نه به خشی ، چونکه نه ده ب وه کو باقی فهنه کانی تر موشته ره که له ئی حساساتی ئاده میزاد گهر به چاویکی تاییه تی سهیری نه ده ب بکهین هر روویکی تاییه تی نه ده ب نه بینین و زور نامه نتیقه که رهنگی نه م تاییه تی یه له هه موو نه ده بی بدهین ، چونکه مومکین نیه ، بیگومان لاویکی گهل به رستی خاوهن ریگه «مبدا» له ههستی خویدا نه لی :-

«نه ده ب هر نه مه یه که باس له ناگوزوری گهل بکاو وه یی بلاوبکاته وه»
هه روه هاش که نجیکی هه رزه کار نه لی :

«نه ده ب نه وه یه که باس له هیزو ته وژی دلی چه زکرده و نازو دلارامی یاربکات»

بی موناقه شه پیاویکی وینه کیش نه لی :
«نه ده ب نه وه یه که به سوورده تیکی جوان جوانی ته بیعت به ئینسیجامه وه بو ت ده ربخات»

له لاوه پیاویکی عه سکه ری دژی شه رانی نه لی :
«نه ده ب نه وه یه که باس له کرده وه ی پاله وانان و مه جدی خوینینی

شەركەران بكا،

بەراستی ئەدەب بە تەنھا هیچی لەمانە نیه بەلام هەموویەتی بە تەنھا
سەیری ئەدەب بکریت هەموو ئەم نەواحی یانە ی تێدایە و گەلیک نەواحی تریشی
کە بە ئیتلاە بۆمان دیار ئەکە ویت یەک یەک بەرز ئەبنە و هەو هیچیان لە ئەدەب خالی
نیه . لێرەدا ئەزانم لاوەکانمان لە چی غەلەت بوون ، ئەمان لە تەحلیلی عیلهی
ئەدەب غەلەتن . چونکە جارێان باوەری وابوو کە ئەدەبیات لە روحیاتە و هەل
ئەقوڵی و شتیکیە لە مادە بەدەرە . بەلام ئیستا شتیکی وازیمە و ئیسپات کراوە کە
هیچ شت نیه لە مادە رووت بی ، بەلکو هەموو شتیکی هەتا ئەدەبیش (مۆنبە سیقە)
لە (مادە) و سەرچاوەکە (مادیاتە) ئەم نەزەریە یە ئەساسیکی فەلسەفیە و مرازی
ئەمە یە کە زانین چی یە و هەستی چی یە ، جارێان مەدرەسە ی قەدیم ئەیان ووت
نمونه ی هەموو شتیکی لە مێشکدا هە یە و ئەم فێربوونە ی کە ئەبێ ئیقرار بە مە یە
کە لە مێشکدا وینە ی هە یە . بەلام مەدرەسە ی تازە ئەلێت : فێربوون ئەم
مولاحەزاتانە یە کە مێشک پێکە وە ی ئەنێ لە سەرنجداتیکی مادی (مەلمووس)
بێجگە لە مە هەر شتیکی بگوترێ واهیمە یە ئینجا کە ئەم نەزەریە ی دوایی یە
سەرکەوت و هەموو کەس باوەری بێ هینا تەبیعی ئیستا کە مە یە کە بلی ئەسبابی
عیلم و نەقش و موسیقا و رەسم و ئەدەبیات هەموو (مۆنبە سیقە) لە (روحیات) یان
مە غەنویات) بەلکو هەموو ئیمانیا ن بە مە هینا وە کە چ عیلم چ فنوون هەموو لە
زروقی مادی هەل ئەقوڵی با ئیستا ئەم جارە لێرە بێبیرینە وە بۆ جاریکی تر ، باس لە
مەراحیلی تەئریخی ئادەمیزاد و ئەدەبیات ئەکە یین ، دیسان هەولی ئەمە ئەدەیین
کە لاوەکانمان (زۆر بە پەرۆشە وە) چەند بە غەلەت لەویش گە یشتوون .

هەولێر - یونس رەوؤف

«نوسینی کوردی»

که گه لایوژ له ئاسمانی وولاته که ماندا دهستی به درهوشانه وه کرد
که لیکمانی له خه و راپه پاند چاوی خه والوی پی هه لێنان ، په لاماری قه له م و
کاغه زماندا ، به راستی گه لیک نووسه رانی نه وچه وانان نووسینی جوان جوانیان
بلا وکرده وه هه روه ها په خه گره کانیش «ناقد» گه لیک په خه ی به نرخیان له م
گوفاره یه به تایبه تی له بابته وشه ی تازه دا که وتووی زوبانی کوردی خسته
به رچاوانه وه هه ر په خه یه ش له وهختی خویدا وه لامی درایه وه . به راستی
هیندی نوقاتی په خه بازه کان زور به تین هیندی نوقاتی وه لام ده ره وه کانیش
به تینتر بوو ، من به ش به حالی خوم که خوینده واریکی ئەم گوفاره یه م حه دی
ناوهنجی به سه ره پی لی هه ل بریندا ده بژیرم که نابیی ئیمه زور زور به کوردی یه کی
په تی بنووسین ، چونکه بو ئەم «ئینقیلابه» گه وره یه ئاماده نه بووین ، هیشتا
هه رچی یه کی که پیویستی ئەم کاره بی نه مان کردوه ، که ئەویش فهره نگیکی
کوردی دانان و ئەم فهره نگه په ره پی سه ندن ، ئینجا کوردی په تی نووسینه وه
ناشبی له سه ره ریگه ی کونه مان - کلاسیکی - نووسه ره که لیماتی عه ره بی و فارسی
به راده یه که به کار بهینی که خوینده واری کورد بهاویته سه ره ته ماشا کردنی
فهره نگی ئەم دوو زمانه و گیره وکیشه ، به لکو پیویسته که به ره به ره نووسینی
کوردی به ره و خاوینی و له که لیماتی بیگانه پاک کردنه وه برویند ریت که ئەمه ش
به سالیکی و دوو سال و سی سال پیک نایت ، به لکو ئەبی وه کو میرو له کاره کانمان
بجوو و به نرخ بی ، به رامبه ر (وشه) و (کوردی په تی نووسین) له مه ی
سه ره وه م به چاکتر نه زانی که پیشکیش لاوانی هاو زبانمی بکه م .

به لام ... داخم ناچی که په خه گره کان به رامبه ر نوقته بیکی زور موهمی
«نوسینی کوردی» بی خه به رو هیشتا لی نه دواون که ئەویش شیوه ی
نووسینی کوردی یه ، مرازم «ئینشایه» له به ره مه خوم زور به گونا هبار زانی که تا
ئیسنا ئەم په خه یه م له نووسه ران نه گرتوه و ئیسنا هه لم لی هه ل که وت ،

هاویشتم ، هه موو ئاواتیکم ئەمە یە که نووسەرەن بە چاویکی برایانە سەیری
 بفەرموون لە هه موو زوبانیکی سەر زەمینا ، نووسەر شیوەی پێ نووسینی
 زوبانەکانیان داناوه ، که ئەم شیوانەش لە زەوقیکی بەرز و خاوینی خویان یە ک
 لە چۆنی دوواندنێ هاونیشتمانیان هیناوتەدی . لەم بابەتە نووسینی زۆر
 جوان جوان و سوود مەندیان پیشکیش لاوهکانیان کردووه ه ئەوەی ئیمروکە
 بە سەر شوێن و ریگای پیشەخوێاندا دەروێ و هیچیش گومانی نیە که
 شوێنەواریکی بەرز و ئاشکرا بو پاشەخویان بە جێ ئەهێلن . زوبانی کوردی و
 پێ نووسینی ، ئەویش چەشنە فەنیکی که پێویستە خو زۆر پێوه ماندووبکریت .
 بەتایبەتی ئەم زوبانە لە بەرگیرە و کێشە و چە لەمەنی زەمانە لە سەر وەختیکی زۆر
 لە میژە که ئیهمال کرابوو ناگەر بە راستی سەیری میژووی ئە دەبیاتی کورد
 بکهیت سەیر دەکهیت که زۆر ساوا یە . بەلام ئەم حەقیقەتە نابێتە مانەندی
 ئینکاری ئە دەبیات و زوبانی کوردی وە ناشیبتە هوی ئەوەی که کورد زوبان لە
 زیندوکردنە وە زوبانە که یاندا بێ (ئومید) لە دونیاییکی مەئسوسدا بژین بەلکو
 پێویستە هه موو بە جاریک بو زیندوکردنە وە بەرزکردنە وە هه ول برهین بەلام
 زۆر که ندو کۆسپمان دێتە پیش که هه ره گەره ترینی ئەم کۆسپانە دوو کۆسپەن .
 یە که میان ، مەسئەلە ی کوردی پەتی و دوو میان شیوەی پێ نووسینی
 کوردیە . مەسئەلە ی یە که م شتیکی عیلمیە که قابیلی گۆران نیە یە عنی ئە گەر
 بەرامبەر هه ر که لیمە ییکی عەرەبی و فارسی و تورکی که لە کوردیدا بە کار
 دەهێندریت که لیمە ییکی کوردی بو بدۆزیتە وە و لە شوینی دابنریت باوەرناکه م
 که س بتوانی بیگۆری ، چونکه (ئیسیتیقراریک) و سە باتیک پەیدا دەکات .
 مەسئەلە ی دووهم که (شیوەی پێ نووسینە) شتیکی فەنی یە (Art) که هه رکه سه
 بە گۆڕە ی دلی خو ی شیوەی نووسین دەنووسی ، وە هه رکه سه هه سستی خو ی
 لە سەر کاغەز دادەنی لە بەر ئەمە شیوەی نووسین لە هه موو (زوبانیکا) ئاوینی
 روونی هه سستی نووسەرە من لەم پەخنە یە مرازم ئەم شیوە یە ش نیە بەلکو مرازم
 (نووسینی کوردیە) .

هه موو زوبانیکی گەلانی سەر زەمین لە گەل یە کتێردا زۆر لە یە کتێردا
 جیاوازی جیاوازی ئەم زوبانانە هه روا نە بێ لە که لیماتدا جیاوازی و بەس بەلکو
 لە ئوسلوبی و تاریشیاندا جیاوازیان هه یە . مەسە لا قوتابی یە ک بە کوردی دەنی
 «ئە چمە مەکتەب» قوتابی یە کی عەرەب بە عەرەبی دەنی «اذهب الى المدرسة»

قوتابی یه کی تورک به تورکی ده لی «مکتبه کید بورم» ده سهیری ئەم سێ زوبانه بکن که ههرسیکیان دراوسی یه کترن چه ند له گهل یه کتر له ئوسلوبی ووتاریاندا جیاوازی گه ووتاری قوتابی یه عه ره به که به کوردی ته رجومه بکریت ئەبی بگوتری «ئەچم بو مه کته به که» و ئە گه ووتاری قوتابی یه تورکه که به کوردی ته رجومه بکریت ئەبی بگوتریت «مه کته ب دهچم» به مه لاتان به دیار ده که وی که جیاوازی له ووتاردا چه ند زوره نووسینی گه لی نوسه رانی کوردم خویندووته وه ، چاوم به نامیلکه و کتیه کانیا ن زور که وتوه ، ئەتوانم بلیم بیجگه له سێ چوار که سینک که س نیه که به لوس وپوسی به زوبانی کوردی بنوسی ، وهیا بیجگه له م چه ند که سانه که سی تر نیه که له نووسینه کانیا ندا گری و قورتیکی زور گه وره ی تیدا نه بی ، گه وره ترینی ئەم په شمانه - (عیوب) په شمه ی پاش وپیش کردنی (مبتداو خبری) جومله یه ، پیش وپاش کردنیک ی وها که نه ک بلیم ره ونه قی نووسینه کانیا نی بردووه به لکو له شیوه ی ووتاری کوردی شوراندوه وه کو یه کیکیان له گو فاری گه لایژدا له نووسینیکیدا - ناوی که س ناھینم به لکو نه و خوی ئەناسی - له جیاتی ئەوه ی بلی «من حه ز له ژینی ته نها یی ناکه م» ئەنوسی «من ژینی ته نیا حه ز لی ناکه م» خوینده وار به شی یه که می ئەم جومله یه ی دیت که ئەمیش «من ژینی ته نیا» یه جی به جی میشکی ئەکه ویته ته وژم و سوورانه وه که ئایا مرازی نووسه ر له م ووتاره یا ئەبی چی بی ؟ ! به لام له دوایی دا چاوی به «حه ز لی ناکه م» که وت ، هه ره کو جامیک ئاوی ساردت به سه ری دا کردبی به م چه شنه ئەتاسی . یه کیکی که ش هه ر له عه ینی گه لایژدا له جیاتی ئەمه ی بلی «مه دحی وه ها له ده ستووری ئەده ب به ده ره» ئەنوسی «مه دحی وه ها چوونه ده ره وه یه له ده ستووری ئەده ب» ئیتر یه کیکی که ش ... شاید زوره وه به هه له چووش گه لیک زورترن . به راستی بکه ومه ناو هه لوه شانندی نووسینی کوردی وه یا ئەم نووسینانه ی که له گه لایژ بلاوئه کریته وه ئەترسم به شتیکم ئیتیها م بکن که زوری لی ئەترسم ئەویش «خود په سندی یه» هه ر نووسینیک ی که به م چه شنه ی که ئیشاره تمان کرد نبووسری ، ئەگه رچی باسه که ی زور سوود مه ندو به رز بی به لام له بهر ناته واوی که ل وکومی که س سوودی شتیک ی لی ناکات ، ئەمه ش وایزانم له دووسه به به وه هاتوووه :

۱ - ئەم برایانه ی که باسینک له زوبانی لاییده وه (ئەجنه بی) وه رنه گیریته

سه‌رکوردی : پیت تهم باسه نه‌کاته کوردی وانه‌بی که شیوه‌ی جارانی هه‌ل
بوه‌شینێ له‌ پاشان به‌شیوه‌ی کوردی دابمه‌زینێ دای برژینێ . که نه‌مه‌ش زۆر
پنۆسته‌ وایی چونکه هه‌روه‌کو باسماں کرد شیوه‌ی بی‌نووسینێ هیچ زوبانی‌ک به
ئه‌وی ترناچی .

۲ - وه‌یا نووسه‌ر که نووسینه‌که‌ی ته‌واوکرد ، به‌ چاویکی ره‌خنه‌وه سه‌یری
نووسینه‌که‌ی ناکاته‌وه که بزانی که‌ل وکوومی له‌ کۆینده‌ره وراستی بکاته‌وه .
نه‌گه‌ر هات و نووسه‌ران تهم دوو شته‌یان فریدا بێشک خوینده‌وار له
کۆسه‌پی سه‌رسامی وتی نه‌گه‌یشتن رزگار نه‌که‌ن . مه‌به‌ستم له‌م ره‌خنه‌یه دوو
شته :-

یه‌که‌م : گۆفاری گه‌لاویژ وه‌کو کیمیا خانه‌یی‌ک وایه که هه‌موو کوردیک له‌م
کیمیاخانه‌یه‌دا زوبانی کوردی له‌ هه‌موو ناته‌ وایی‌ک و ناشیرینی‌ک بشۆرینێ ،
چه‌شنه شیوه‌ی نووسینیکی وای ئی به‌یندریته ده‌روه‌ه بتوانرێ ئیدیعیای پێوه
بکریت : ئینجا تکه‌ له‌ گۆفارخانه‌ی گه‌لاویژ ده‌که‌م که هه‌ر نووسینیکی بو‌هات
له‌ پاش ئه‌وه‌ی که رای له‌ باسه‌که بوو زۆر به‌ ووردی بیخوینیته‌وه ، که‌ل وکوومی
ئینشایی راست بکاته‌وه چونکه گۆفاران نموونه‌ی پاک و خاوینی زوبانن .
دووه‌م : زۆر تکه‌ له‌ خوینده‌واران ده‌که‌م که ده‌نووسن له‌ شیوه‌ی نووسینیا‌ندا
وورد ببنه‌وه هه‌روه‌کو زانراوه ، نووسین هونه‌ریکی زۆر بالایه تهم بالایه‌ش
له‌ سه‌ر شانی نووسه‌ران و قه‌له‌م به‌ده‌ستانه وه‌له‌ لایه‌کی تره‌وه‌ش نووسه‌رانی
ئیمرو‌مام‌وستایانی نووسه‌رانی به‌یانین گه‌ر نه‌مانه ئیستا له‌که‌ل وکومیدا نووسین
خاوین نه‌که‌نه‌وه نه‌وان تهم باره‌ گرانه‌یان نه‌که‌وێته سه‌رشان . بێجگه له‌مه‌ش
به‌رامبه‌ر شتیکی مومکین نووسه‌رانی ئیمرو‌به‌رامبه‌ر پۆلانی خویان شه‌رمه‌زار
نه‌بن که نه‌مه‌ش به‌ ئیش‌ترینی نیشی دلانه .

تهم نووسینه‌م بو (گه‌لاویژ) نارد بلآونه‌کرایه‌وه

- دلدار -

هه‌رچه‌نده به‌شی سه‌ره‌تای ئه‌م ووتاره‌ی که دلداری له‌ ئاهه‌نگی نه‌و‌روژدا
خو‌یندیتی‌یه‌وه‌ ، ون‌ بو‌ه‌وه‌ نه‌ماوه‌ ، به‌لام له‌ سو‌ودو‌نرخ‌ی ئه‌ده‌بی که‌م نه‌بو‌ته‌وه‌
بو‌ئی خستمانه‌ به‌رچاو .

«نوسه‌ر»

«خاتونانم و گه‌وره‌کانم»

گه‌ر بێینه سه‌رحه‌قیقه‌ت ئه‌مانه‌ی که له‌سه‌ره‌وه به‌ نه‌و‌روژمان ووت زو‌ر
له‌مه‌یدانی خه‌یاڵاتا ئه‌سپهان تیدا تاو نه‌داوه‌ ، به‌لکو بێجگه له‌ جو‌زنیکی زو‌ر
که‌می واقع نه‌بی چیتزمان بێ به‌یان نه‌کرا .

جه‌ژنه‌ی رو‌ژی نه‌و‌روژ له‌سه‌ر ئه‌ساسیکی دینی وه‌یا حادیه‌سیکی
ته‌ئریخی وه‌یا واقعیه‌تیکی تایبه‌تیدا دانه‌هاتوه‌ ، به‌لکو ته‌بیعه‌ت هه‌روه‌ک گه‌لی
شتی به‌سه‌ردا فهرزکردوین ئه‌م جه‌ژنه‌شی بو‌داناوین له‌رویکی راستدا جه‌ژنیکی
زو‌ر په‌رویزی هه‌موو گیانداریکه ته‌سه‌ور به‌رموون که له‌وولاتیکی هه‌رچوار
فه‌سلێ سالی به‌ریک و پێکی تیدا به‌دیاربکه‌وێ یه‌عنی هاوینی گه‌رم و به‌تین ، پایزی
به‌ته‌پ و تو‌زو باران ، زستانی به‌ به‌فروپه‌چه‌ره‌ک و سارد ، به‌هاری په‌رگول و
نه‌خشین بێ ، ئه‌م دانیشتی ئه‌م وولاته‌ به‌ مرووری زه‌مان چ زانستی یه‌کیان له‌
ته‌بیعه‌ت و هه‌رگرتبێ که هه‌رگیزلێ به‌هه‌له نه‌چن !! جالای کورد و فو‌رس له‌هه‌ره
پیشوی وه‌خته‌وه ئه‌م پو‌ژه‌یان به‌سه‌ری سال داناهه‌ . له‌م پو‌ژه‌دا زستانی زو‌ر
سارد به‌رامبه‌ر به‌ به‌هاری جوان له‌ مه‌یدانی زه‌مینا ئه‌شکی به‌م شکانه‌ ده‌رگای
سالی تازه ئه‌کرێته‌وه سه‌ر تاقی پشتکه هه‌موو ته‌بیعه‌تی داخیل ده‌بی ، به‌لام
هه‌ر وه‌کو هه‌موو لایه‌ک‌تان ئه‌زانن ئاده‌میزاد په‌وشتی وایه هه‌موو ئاهه‌نگێک به‌
بلویری خو‌ی لی‌ بدات ، هه‌موو دیمه‌نێک به‌ چاوی گه‌وره‌یی خو‌ی سه‌یربکات ،
جابه‌قیقه‌تی ئه‌سبابی ئه‌م جه‌ژنه به‌ مرووری زه‌مان به‌ پێی جیاوازی بیروباوه‌ر
گو‌پاوه‌ ، هه‌ندی که‌س هه‌نه ئه‌لێن ئه‌م جه‌ژنه‌یه پو‌ژیکی دینی‌یه ، له‌ ئایینی
زه‌رده‌شته‌وه به‌ میرات ماوه‌ته‌وه ، وه‌ ده‌لیلێشیان ئه‌مه‌یه که له‌م جه‌ژنه‌یه دا ئاگر
ئه‌کرێته‌وه که‌په‌مزی ئایینی زه‌رده‌شته وه‌لی ئه‌مه راست نیه . به‌لام که ئایینی

زهردهشت (ظهوری) کردوه ، نه يتوانيوه ئه م پوژه له ناوبيا به لكو بيجگه له ئيعتيراف پيكردي چيتري بونه مابووه ئاگري نه وروژيش ههروه كومه عالي زاناي كه وره ئه مين زهكي ئه فهرموى : بيجگه له ئيعلانى روژى نه وروژ چيتري تيدا

به سته نيه ، چ مه ساسيكي به ئاتهش ده بى و ئاينى زهردهشته وه نيه به پيى مه علوماتى «شه هنامه» گويان ئه بى ئه م جه ژنه يه ، له ده وري سه لته نه تى «جه ميشدى كه يه وه» په يا بووبى وه به سه رى سال قبول كرابى ، وه لى ئه م جه ژنه يه له ده وري ملوكى «ئاخه من Achamenid» ئيراندا (ته به قه ي پيشداديان) به سالى ره سمى تازه قبول وه زه ماوه نرى پيوه كراوه ، له پيش هاتنه سه ر ته ختى (طبقه ي⁽¹⁾) پيشداديان ئه م جه ژنه يه هه ريوه به ركي پيروژى له پيش چاوى ئاده ميزاددا پيروژ مامه ندى زه منزه مه بوه ، شاهانى «ئاخه مه نى» له دواى ئه وان بنه ماله ي «كه يان» هه روه ها پشت له دواى پشت سه ريان بو دانواندوه چونكه ئه م به رگه ي كه ته بيه تى ژيان له به ر نه وروژى كردوه قابيلى كه ون بوون نيه ، هه رده م له گه ل زه مان ئه به دى يه تى و جاويدانى خوى پاراستوه .

كه ئاينى ئيسلاميش به رووناكى و پرشه نكي يه وه دونيائى رووناك كرده وه بريقه ييكي تازه ي داوه ته نه وروژ له ده وري (معتضد) به سه رى سالى خه راجى داندراوه له دواى ئه وانيش سلجوقيه كان ره سميه ن به سه رى ساليان قبول كردوه ... جه ژنى نه وروژ له زه مانى حكومه تى عوسمانيدا جه ژنيكى ره سمى بووه ، ده وائيرى حكومه ت ئيشى نه ده كرد ، وه هه تا له ده ستيان هاتبى به به زم و وازى ئاهه نكي دراوه تى .

ئه م پوژه «خاتونان و گه وره كانم» روژيكي پيروژه وه سنعه تى عه نعه ناتىكي پيروژى ته ئريخيه ، جه ژنى نه وروژ له فرس و كورده واري دا به جه ژنى «نيل» وه يا «شم النسيم» ي ميسريه كان ده چى كه له ته بيه ته وه بو ته بيه ت و ئاده ميزاد ماوه ته وه .. له نيوپاش «خوشه ويسته كان» تا به هار ئه روا له كوردستاندا هه موو روژانى چوارشه م له ناوباغ و چيمه نزارى دلگيرا زه ماوه ندو سه يرانى پي ئه كرى له مه يرانا سواره كان چاپوك سوارى نيشان ئه دهن له لايكى تره وه ش كچ و كور هه لپه ركي سه رگه رمانه ي گه نجا يه تى ئه كه نو له هه ر قوله دا ئاوازي گورانى خوش به رز ئه بيت وه تاله ده ستيان بى به مه ي ته بيه ت خويان سه رخوش ده كه ن تا ئه كه ون لى ئه خونه وه . خاتونان و گه وره كانم ... به هه موو دليكمه وه

پېروژبادی ئەم روژه تان لی ده که م ، چونکه ئەم جه ژنه یه هه ر سه ر به کوردا نیه به لکو جه ژنی هه موو گیانداریکه بریا له نیو ئەم گیاندارانه دا ئاده میزاد به رامبه ر به مه رحه مه تی ته بیعه ت هه ستیان به به هه شتی ژیانیان ده کرد که ئەم زه مینه و ئەم ژیانه خودا بو به ختیاری داناوه و به هه ری ئاده میزادی بو چاکه پی به خشیوه .. نه ک هه ر ژیان به ویترو تال بکات .

ئیمرو هه موو جیهان به چاوکی پر ترس و ئامانجه وه سه یری ئەم شه ره ئەکات^(٤٣) ئەیه وی که له شی پر زامی خویناوی له ئاسوده یکی پر خوشیدا بهه سینیته وه ، وا تارمایی زور به دهستی دوشمنانی سه ره بهستی وه که هه وری زور چلکنی بهر ئاسمان هه لبرینگاوه نه ما دایکانی روله کوژراو خوشکانی برا نه ماو خیزانانی مال تیکدراو ، هه موو لایه کیان گویان رایه ل کردوه که دووا ته قه ی توپی شه ر ئاوه ر بدری ئەوه ل ئاوازه ی موسیقای ئاشتیان گوی لی بی ، که لی ئاده میزاد هه روه کو سالی تازه مان به ره و به رگیکی نوی ژیانیکی ئاهه نگ ئامیز په یره ویکی راستی له ویجدان نیزیک ئەروا . که هه ر نو قته یه ی به هه زاران دلوه ی شه هیدانی بی گونا هه پیناوی ئەشخاسانی خاوه ن ئایدیالی خراپه وقینه جویدا رویوه نوو سراوه ته وه .

ئیمه که له م دونیا په دا وه کو هه موو لایک (تتخس) به (خطام) ده که ین ، له م پوژه پېروژه دا نیازی زور که رمان که له دلکی که رمی به زولی ئاده میزاد موعه زه ب هاتوته ده ره وه له یه زدانی که وره ئەپارینه وه که شادی نه وروژ به هه موو دونیا دا تا کو ئەبه د له نیو په رویزی ئاشتومانیکی زائیل نه بوودا به رپا بکات ...

ئیترو سوپاستان ده که م .

(٤٣) وا جوانتر بوودلار بلیت (بنه ماله ی پێشدا دیان) نه ک وشه ی (طیقه) به کارینی .

(٤٤) مه بهستی شه ری جیهانی دووه مه - ١٩٣٩ - ١٩٤٥ .

عمر خیام

شاعیری خوش گوشتاری کورد «سه لام» چوار خشتی به کانی خه یامی
پی به پی به کوردی هه لگیراوه ته وه هه ربه چوار خشته کی له که لایوژدا
بلاوی نه کاته وه نه م کاره زه حمه ته وانه بی له توانای هه موو که سیکا بی شیعر به
شیعر ته رجومه ی کردو ده ست له بنج و بناغه ی مه عنا نه سلی نه دان عاده تن دوو
هیندی ته تلیفیک زه حمه تی پیوه نه کیشری مرازم نه مه نیه که له م نووسینه دا
مه دحی «سه لام» ته قدیراتی خومی نیشان بدهم به لکو چوار خشتی به کانی
«سه لام» خویان مه دح و ته قدیراتی «سه لامن به لام مرازم نه مه یه که «خه یام» به
خوینده وارانی خوشه ویست بناسم وینه ی ژیا نی نه ده بی و میژو خوی به ووردی
به یان بکه م له پیش نه وه ی که بکه ومه ناو نه م باسه وه نه مه وی که حیکایه تیکتان بو
بگیرمه وه «وا نه گیرنه وه که جاریک شه ش کویری زگماک له هیندستانا تووشی فیلک
نه بن . یه کیکیان نه که وینه لای لوتی یه وه «خرتوم» ده ستی لی نه دا نه لی «فیل به
عه زیایکی زور که وره نه چی» دوو میان ده ست له ددانی نه دا نه لی «نا فیل له که ل
نیزه فره رق ناکری» سی یه میان که وتبووه لاگویی یه وه خوی له دووانه که ی پیشووی
تووره کرد ووتی «نه مه یه که کویری نازیره ک بدینم» موناسه به ت چی یه ؟ فیل له
باوه شینه نه کات عه زیای چی ؟ نیزه ی چی ؟ چواره میان ده ستی به قاچه کانی
که وتبووه قاقای پیکه نینی دا ووتی «ماشاش الله ، ماشاش الله له م عاقلانه» باوه شین و
کوله که زور له یه کتر دوورن فیل به کوله که نه چی» پینجه میان ده ستی له ته نگه ی
فیل که گیرا زور تووره بوو به سه رنه وانی تر دا قیزاندی ووتی سی وس ، شهرم
ناکه ن نیستا چاو ساغیکمان لابایه وای نه زانی هه موو کویری که وه نه نیوه که م
نیدراکن ، نه م ژاوه ژاوه تان له چیه ؟ فیل هه روه ک دیواریک وایه برایه وه ،
شه شه میان قسه که ی بری و زور په ست ببوو ووتی «باوکم نیوه زور غه له تن فیل
نه به عه زیا نه به نیزه ، نه به باوه شین ، نه به کوله که ، نه به دیوار نه چی ده مت له

گوريس بده . هه روه كو دهست له هيل دابی چ قه رقی تیه ، قه رقی نیه می ئی ئه وویس

به کلکی فیله که که وتبوو . جا ئه م شه ش کویره ئی یان بووه که شمه که ش و قیره قیر به لام حیکمه ته که ئه مه بوو هه موویان راستیان ده کرد وه هه مووشیان درویان ده کرد . شاعیری شیرین گوشتار شیخ سه لام به ره به ره روباعیه ته کانی خه یامی هه به شیعره هه لگیراوه ته وه ، وایی ده رپی له گوشتاری که لایوژدا بلاوی ئه کاته وه . ئه م کاری وا زه حمت و ئه م هونه رمه ندیه له پیاویکی هونه رمه ندی وه که سه لام نه بی نه وه شان وه ی لای هه موو کوردیک مه علومه . کوردو زوبانی کوردی له به ره وه ی که زه مانیکی زور دورو دریژه که وتو ته بن باری نیگه تی و به دبه ختی ئه و ملوانکه گه وه رینه ی که پیشونان بو ئیمه یان به جی هیشته که ئه ویش (ئه ده بیاته) پسان دراوو هه ر دانه ی پرژاوه ته لاییکه وه بو کو کردنه وه ی ئه م ملوانکه یه که لیک که س له هه ول و ته قلا دایه به لام له لاییکی تره وه ش وه نه بی میشکی کورد هه رچاوه نوری ئه مه بکات ، تا ئه ده بیاتی کوئی خوی بزینته وه ئینجا دهست کا به ئینتاجی ئه ده بی تازه داکه وتوو به لکو که لیک له شاعیره کانمان ته که به ته که مه ده نی یه تی حازره و ئه ده بیاتی عه سری یه وه ده رو ئن بی شک له م کاره موباره که ی دوایه دا کرده وه ی شیخ سه لام که روباعیاتی (خه یام) ی مه شهوور ده کاته کوردی ، له هین هه مووان به رزتره وه کو روژیکی به هاری شه وق به خش زور دلیرانه له ئاسمانی کوردستان ئه بریقته وه ، ئه مه وی که له م باب ته وه ته قدیرات و مه منونی یه تی ئه ندیشان و ئه ده بیات په روه رانی کورد پیشکیش شیخ سه لام بکه م به لکو روباعیاته کوردیه کانی خه یام له کوردستاندا هینده ی روباعیاتی ئینگلیزی خه یام که له لایه ن (فیتز جرالده وه) هوندراوه ته وه حه قده رو روح په ره یه .

خه یام ، تا ئیستا له کوردستاندا هه روه کو له جیگایانی تردا ناسراوه وا نه ناسراوه ، به لکو ئه م ئه ستره به رزه هه موو شوینیکی رووناک کردو ته وه هیشتا به چاکی تیشکه کانی دۆل و شیوو ئه شکه وته کانی کوردستانی رووناک نه کردو ته وه ، به لکو (اعتقاداتی) دینی و شوهرتی (خه یام) به مه ی په روه و کوفر نامیزی بویته باعسی ئه مه ی که ئه م له کوردستاندا وه که نه ناسراوی وایی . تاله م روژانه دا روژیک به مونسه به تی باسیکی فه لسه فی به سه سه ره کی ناوی خه یام هاته ناوه وه ، (فه قیکی) تووره زور به ئیفتیخاره وه هیچ شه رمی

نه کرد ووتی «خه یام به له عنه ت بی» هیچ له گه ل مورته دان فه رق ناکړی هر چه ندیکي که س گویی نه دایه نه م هه له وه ریه به لام گه ر نه م کابرایه له مه جلیسینکي

تر نه م قسه ی بکړد بایه ، نه م قسانه ی خوی ته ره سوخ پی ده کرد ، نه مه ش ده لیلی ده ره چه ناسینی (عومه ر خه یام) ی مه شهووره له ناو زومره ی زورترینی تی نه گه یشته ووان و تازه چاوه ل هاتو وانی کوردا . به لی وه نه بی (عومه ر خه یام) هه رچه ندیکي فله یله سوفیکي شه رقی خاوه ن میشکیکي زور ووردی ئیرانی به تا به م دووایی به نه بی که له لایه ن موسته شریقه کانی پروژئاووه ناشکراکرا که س نه یده ناسی . وه نه م ته خته به رزه ی بو دروست نه کرابو ، چونکه عه سه بی به تی دینی و شوهر ته ی خه یام به له دین ده رچوون وله لایه ن دوژمنه کانی به وه له وه ختی خویدا پرو پو غانده ییکي زور له (عه له یهی) کردن بووه سه به بی نه مه که خه یام له لایه ن هاو وو لات و هاو زوبانی به وه ناوی نه یته ناو ناوان . تا دکتور عبدالله چه وده ت به گ له دیباجه ی ته رجومه ی روباعیاتی (خه یام) دا حادیه ییکي زور نه نگیزی) نووسیوه ته وه که ده لی براده ری خوشه ویستم خه لیل خالید به گ له میسته ر براون (M — Browne) ی بیستوه که نه و وه خته ی (مظفر الدین) شاه له ناو رپادا گه شتی ده کرد له (له نده ن) وه فدیکي له (جه معیه ی عومه ر خه یام) ی چوو بووه لا که داوای موساعه ده ی نه مه ی لی بکه ن که مه رقه ده که ی زور جوان هه ل بندریته وه نه م وه فده ده ستیان پی کرد که زور موقه ده سانه و ته قدیرانه . ناوی عومه ر خه یام بیه ن و مه کانه تی زور به رزی عومه ر خه یام له به ینی میله ندا عه رزی شاه بکه ن که له گوفتاره کانی خویان بوونه وه ئینتیزاری ته شکور نامه بیکی گه رمیان له حه زره تی شاه کرد بوو ، به لام شاه رووی کرد بووه (رئیس الوزراء) ی ئیران که له گه لی بوو وه پی ی ووتبوو «ناقا این عمر خیام چه خریست» به عنی ناغا نه و عومه ر خه یامه له چ تیره ییکه ؟ به مه ئیزه لری جه هل و وه فده که ی خستبوه ده ریای حیره ته وه . نه گه ر شاهیدی نه م مه سته له یه (میسته ر براوان) و (خه لیل خالید به گ) نه بووایه له بابیکي که خاوه نی نه م قیتعه شیعه ری که ده لی :-

«آز مشبکهای رنگارنگ پک پرتو فدا ت

«کفر و دین ، دیرو حرم شد مبدد زنا رشد

«ساقی روزی ازل چون جرعه ی برخاک ریخت

«تاک شد انکور شدمی شد نصیب یار شد .

که هينده وردو نازک و بالاو شاعيرانه يه ثم زاته به رزه کوریکي هينده بئ
جه وهه روکه ودهنی لی بووبی هیچ باوه رنه دهکرا .

له مه وه واديوار دهکه وی که تا وهختیکي زور نيزیک هه تا شازاده کانی
ئيرانيش که عاده تن زور نه ديپانه و به سه قافه تیکي قهومی په روه رده دهکران
خه ياميان نه ناسيوه وه نه مهش هه موسو وچی ثم ناوه پيسانه يه که دوژمنه کانی
بويان ريشتووه . وه ياخود نه مه يه که عومه ر خه يام له وهختي خویدا شووره تی به
شاعير وه رنه گرتووه وه ثم روباعياتانه ی که هه يه نه غله بی بته سووره تیکي
(عرض) و له مونسه باتدا يان (ئيرتجالينه) و تيبش نه بوويته سه به بی نه مه ی
که ناوی بکه ويته ريزی شاعيرانه وه تا (دهوله ت شاه) له کتابة که ی که ناوی
:ته تريخي نه ده بياتی ئيرانی) يه ناوی خه يامی زور به سهر سه ره کی بردووه .
يه عنی ثم زاته به شاعيریکي خاوهنی نه و ميه نه ته ی نه ناسيوه ، باله م بابه ته وه
چيترلی نه دوین ، چونکه نه گه رينه وه سه ری .

به گویره ی ثم ته دقيقاتانه ی که دکتور «کريسته نس» له موقه ديمه ی
ته رجومه ی روباعياتی خه يامی دا نووسيويته ی سالی (۱۹۰۵م) (عمر خيام)
ناوی به ته واوی (غياث الدين عمر ابن ابراهيم الخيامی) يه له سالانی
(۱۰۲۵ - ۱۰۵۰) ميلادي له نيشابور (که شاريکه له خوراسان له دايک
بووه) . ثم ته دقيقه زور ئيختلافی له گه ل ثم وهختانه هه يه که موئه ريخيني
پيشوی روزه لات ، چونکه رهزا قولي خان هيدايت له کتابة که ی ناوی (مجمعي
فصحاء) يه نه لی خه يام له سالی (۵۱۷هـ) وهفاتی کردووه يه عنی نه بی له سالی
(۱۰۹۹م) وهفاتی کردبی . نه حمه دی کوری عمری کوری عه لی (نه لنيزامی
العروض) که قوتابی خه يام بووه له کتابة که ی که ناوی (جهار مقاله) يه نه لی :
له سالی (۵۳۰هـ) زياره تی قه بره که يم کرد نه وسا که به یان و وتم : که
ماموستايه که م چوار سال له مه وپيش وهفاتی کردووه . به م گویره يه نه بی له سالی
(۵۲۶هـ) وهفاتی کردبی که نه بی له سالی (۱۱۰۸م) وهفاتی کردبی وه هه روه کو
دکتور عبدالله جه وده تيش نه لی له سالی (۱۱۲۳م) له (مرو) دا وهفاتی کردووه
به عنی ته سادونی سالی (۵۴۱هـ) دهکا ئايا له م سالانه کاميان راسته ؟ .
هه رچی (دکتور عبدالله جه وده ته) به گویره ی ته دقيقاتی (دکتور
کرستيه نين) ده روا نه گه ر ثم موده ته ی که (کريسته نس) دايناوه که له به ينی

سالانی (۱۰۲۵ - ۱۰۵۰) میلادیه بگریته پیش چاو به گویره ی ته قدیری دووایی که (۱۰۵۰م) یه نه بی عومری (۷۲) سال بوویی ، نا نه گه به پی ی ته قدیری یه که می بی نه بی عومری له (۷۲) سالان تیپه ریپی . خاوه نی (مجمعی الفصحاء) که رهزا خان هیدایه ته نه ئی :- له سالی (۵۱۷) وه فاتی کردوه و به ده لاله تی نه م روباعیه ی که ده ئی :-

هرگز دل من ز علم محروم نشد
کم ماندز اسرار مفهوم نشد
(هفتادو) سال عمر کردم شب و روز
معلوم شد که هیچ معلوم نشد

ته رجومه که ی به کوردی نه مه یه : «دلی من هیچ وهختیک له عیلم بی به ری نه بووه که م نه سراری وابووه که تی نه گه یشتبم ، خه فتا و دوو سال عومرم رابوارد شه و روژ لیم مه علوم بوو که هیشتا هیچم ئی مه علوم نه بووه ۷۲ سال ژیاوه جا (۷۲ - ۵۱۷ = ۴۴۵) له دایک بوویی که ته سادونی (۱۰۲۷)م ده کا . به مه وه قسه ی رهزا قه ولی خان هیدایه ت زور نیژیکی به یانانی (دکتور کریسته نسن) ه که نه ئی : له (۱۰۲۵) له دایک بووه . وه نه گه به گویره ی ووتاری (نیزامی نه لعرووز سه مه رقه نری) که نه ئی له سالی (۵۲۶ هـ) وه فاتی کردوه و عومری خه یام به ۷۲ سال ته قدیر بکه ی نه بی له سالی (۱۰۳۶) له دایک بوویی ، به لام نه م ده لیله ی که به ده سته وه یه که نه ئین (۷۲) سال ژیاوه وه نه ویش نه و روباعیه یه که وا عه رزمان کردوه ئایا به ده لیلیکی مه قبول له قه له م نه در ی یان نا ؟ بو نه مه ی که ئیعتوباری پی بکری نه بی دیسان نه مه ش بزانی که خه یام له و ساله ی که نه م روباعیه ی ووتوه و له عه ینی سالد و وه فاتی کردوه ؟ بو نه مه ش هیچ ئیستینا دگامان به ده سته وه نیه . به چ مه علوم خه یام له پاش نه و روباعیه ده سالی تریش نه ژیاوه ؟ له بهر نه مه ته ئریخی له دایک بوونی خه یام هه روه کو له پیش چاوتانه شتیکی مه جهووله و به رویکی ته قدیری یه وه باس ده کری . نه م موده ته ی که دکتور کریسته نسن دایناوه که له به ینی سالانی (۱۰۲۵ - ۱۰۵۰م) له دایک بووه عیبار ته له (۲۵) سال موده ت بو نه مه ی بییته مه دانی ته قدیر بو له دایک بوونی شه خسیک شتیکی زور نامه نتیقیه . له بهر نه مه ی که (عروزی

سه مه رقه ندی) خوی خه یامی دیتوو و زوری خوش وویستوو . به لکو (خه یام) ماموستای بووه و ایزانم له ته قدیری ته ئریخی و وه فاتیذا زور به هه له نه چوو به لکو راسترینی وهخته به لام له به رنه وهی که تا ئیستا به راستی نه زانراوه که خه یام چه ند سال ژیاوه ، هه روه کو به یانمان کرد . ثم روباعیهی که (ره زاقولی خان) ئه یلی ده لیلیکی زور به قوه ت نیه ئه توانین که هه ر عینی روباعی به ئه وهل محاوله ی ته قدیری عومری (خه یام) دابننن و بلین خه یام هه ر (۷۲ - ۸۰) سال ژیاوه به مه وه سالی له دایک بوونیشمان به سووره تیکی مه نتیقی پی ته قدیر ده کری که مومکینه خه یام له به یینی سالانی (۱۰۳۶ - ۱۰۴۴ م) له دایک بووبی که ته سادونی (۴۵۴ - ۴۴۶ هـ) ده کا . وه شوینی له دایک بوونی (خه یام) دیسان له موجه له یه هه روه کو حسین دانش خان له ته رجومه ی خه یامدائه لی :-

خواهونی (ته ئریخی اللفی) که (ئه حمه دی کوری نصر الله تتوی) یه ئه لی له گوندی «شمشاد» که تاببعی شاری (به لنجه) له دایک بووه (ص ۴۲) هه ند یکیشیان ئه لین له گوندی (بسنگ) که له مه نتیقه ی ئه ستراباده له دایک بووه . به لام (شه هروزی) قه زوینی خواندمیر ئیتیفاهن ئه لین که نیسابور - نیشاپور) له دایک بووه . وه ئه مه ش راسترینی^(۱۰) شوینانه (یا قوت الحموی) له کتیه که ی که ناوی (معجم البلدان) هه باسی شاری نیشاپور ئه کا وه ئه لی (شاریکی زور که وره یه سه رچاوه ی ئه قل مه ندان و زانایانه ، پیاوی زور که وره ی ئه هل که وتوو . له ژیاوی خومدا شاری وهام چاوپیی نه که وتوو . خه لقی نیشاپور به لوله کوزکان ئاو ئه به نه ژیر ئه رزه وه و له ژیر زه مینه کانی خانوه کانیاندا ئه یخونه وه ، هینده ئاوی شیرینه که وهخته بلیم باوه ر ناگری هه روه کو ناسیبیتم زور خاوه ن میوه و خیرو به ره که ته چه شنه (ریواسی) کیان هه یه که له دنیا دا شتی وانیه !!

وادیار ده که وی که نیشاپور شاریکی عیلمی و عوله مای زور لی پی گه یشتوو . تا هه روه کو دکتور عبدالله جه وده ت ده لی : وا شورته ی سه ند بوو که هه ر که سیک له نیسابور له لای (موفق الدین عبداللطیف النیسابوری) ده رس بنحوینی ئاخری زور خیر و ئه بیته پیاویکی گه وره له به ر ئه مه ده سته ده سته خه لق روویان له نیسابور ده کرد بو خویندن زور که میان وابوو که هینده ی به خت هه بی لای (موفق الدین) ده رس به ربکه وی (ص ۹۹۰) (میر خند) له زوبانی

(نظام الملك) دا نه گيريتووه - كه وامه شهوور بووه كه ههركه سيك لای (موفق الدين) خویندبیتی نه بیته پیاویکی گه وړه له بهر نه مه باوکی - په عنی باوکی (نظام الملك) نه وی ناردوته نیسابور بو خویندن كه چوووه دوو فوتابی تری زور زیره کی لاچاو پی كه وتوووه كه په کیکیان (خه یام) و نه ویتیشیان (حسن الصباح) بووه . هینده ی پی نه چوووه كه (ابو القاسم) كه (نظام الملك) هه له گه لیان بوویده دوست ، روژیک هه رسیکیان داده نیشن . حسن الصباح بیان ده لی : «وامه شهووره كه كه سيك له بهر دهستی (موفق الدين) ده رجی زور به اختیار نه بی ، نه وانیش نه لین «به لی ، وه نه لی «ثیمه نه گه ده رجوین به پیاویکی گه وړه بو دووه کانی ترمان چ بکا باشه ؟ «نه لین ، تو بلی «نه لی ، با هه ر کامیکمان زووتر پی گه یشت و شانیکي بو یارمه تی دووه کانی ترمان بکات .. له سه ر نه مه په یمان نه به ستن ساله ها به سه ر نه مه په یمانه دا ده روا (ابو القاسم) نه بیته وه زیری (ثالب نه رسه لان) ی دووه مین پادشاهی ده وله تی سلجوقیه وه له قه بی (نظام الملك) ی نه دریتی بو نه مه ی كه په یمانه کی به بیر بینیتووه (خه یام) و (حسن الصباح) نه چنه لای و داوای یارمه تی لی ده که ن . روونه کاته (خه یام) وه زیفه یه کی گه وړه ی له ده ولت عه رزده کا ، خه یام له بهر نه مه ی كه زور لاگیری جا هو سه توه نه بوو . له په ناییکا ئیداره کردن و له سه ر ته دقیقاتی علمیه ی زور له م وه زیفه پی خوشتر هاتبووه به رچاو وه به م قاله جوابی وه زیر نه داته وه . جا (نظام الملك) سالی (۱۲۰۰ مسقال) زیری له واریداتی نیشاپور بو ته خسیس ده کات رهوانی نه کاته وه ، نه م وه زیفه یه ی كه بو خه یامی دانا بوو و قه بولی نه کردبوو نه یداته (حسن الصباح) به لام له دووا جارا وا ده رده که وی كه (حسن الصباح) نه یه وی مه رته به ی وه زاره تی له (نظام الملك) زهوت بکات له بهر نه مه له باره گای (ثالب نه رسه لان) ده رنه کری له ده وای دوو سال (نظام الملك) به خه نجه ری فیداییکي (نیسماعیلی) كه موئه سیسی نه م مه زه به (حسن الصباح) بوو نه کوژری «روضه الصفاج ۴ ص ۶۱ .

وه به گویره ی ته دقیقاتی دکتور کریسته نسن پیاویکی (ابو الطاهر) ناو موساعه ده ی خه یام ده کا كه ده وام له سه ر ته دقیقاتی علمیه بکات . به گویره ی نه م ته دقیقاته نه گه ر راست بی ، نه بی له پاش کوژرانی (نظام الملك) موچانه ی خه یام برابی ئینجا نه م (ابو الطاهر) ه بو خه یام رسکابی ویارمه تی کردبی : عومه ز

خه يام) له عيلمی فه له کيات زور شارهزا ، فه له کيکی مه شهوور بووه نه (۱۰۷۴م ، ۴۹۲هـ) له سهر ته کليفي (نظام الملك) که وه زيږی (جلال الدين ملکشا) له گڼل هوت (نجوم گه رانی تر) ناردنيه به غذا له وې سرنجی نه ستيران بدا - رصد - نه تيجه ی نه م سهرنجاننه زيږي (ملکشاهيان) ته تليف کړدبوو . خه يام هه روه کوله فه له کيات پېشره وی زانايانی گرتبووه بهر له عيلمه کانی تریش به دووا نه که وتبوو به لکوله (عيلمی رياضيات) (متفوق) زور تيدا مه شغوول بووه . تا (وېپهک Woopene) ده لي ئيبن خه لدون له موقه ديمه که پيدا که ووتويه تی له ۱۶ مه خره ج زياتر معاده لاتی جه بريه حل کړد تاگه پشوتوته ۲۱ مه خره ج ، هه مووی به نه زه ريات وريگايانی هه نده سی راست ئيسپات کړ .

مرازی عومر خه يام بووه «هه روه هاش (غه زالی) (عومر خه يامي به رياضیکی فه لسه فی ناسيووه . له شوینی خویدا ئيشارهت نه دريټه سهر ته دقيقاتی (غه زالی) . شهروزی ده لي» خه يام دکتوريکی زور شارهزا بووه . تا نه ميري سنجار قيچکه ی لي ده رجووبوو زوری له بهر نازار بوو ، بو چاره کړدنی له دوی عومر خه ياميان ناردبوو ، عومر خه يام له جاری يه که مدا ده ست له چاک بوونه وه ی نه مير نه شواو نه م قسه يه به وه زيږی نه مير نه لي مه لي قوله ره شيکی نه مير نه مه ی گوئی لي نه بي و نه جي بو نه مير نه گيرټه وه . له دوی نه مه که خه يام زور ئيه تيمام به ته دوی نه مير نه دا ، نه مير قيچکه کانی چاک نه بټيه وه هينديکيش حه ز له چاره ی خه يام ناکا به لام نه م حه ز لي نه کړدنه که ی لا به ديار ناخا عومر خه يام لای نه ميري سنجر به ناوی (نه ديم) ی نه مينټه وه به لام مه سله کی عيلميه ی خوی بزرناکا وېي له نه تواری پاره په رستی شاعيرانی نه وه خته نانې ، به گویره ی قسه ی (نه حمه د خه يات) ناويک که له زه مانی خه يام ژياوه وه کتبييکی ده ست خه تی له دووا به جي ماوه نه م کتبي به لايه ن (دکتور عبدالله جه وده ته وه) ته دقيق کړاوه . نه لي «خه يام» حه ز لي کر ده ی شاعيره ی مه شهووری نيشابور «مه هه ستی» ناويک بووه ، نه م کچه شاعيره يه له گڼل خه يامدا زور دلشادانه له قه سري نه ميري سنجر دا ژياوه .

«طه يمی دووه م ص ۱۱۴ - ۱۱۵

(۴۵) له ته رجومه ی (عمر الخيام) (احمد حمد الصراف) ی محامی ص ۸۶

(دلدار) .

«سه رکیش»

بۆ نه وهی تازه ، بۆ لاوانی میسر و روژه لات ، میژوی نه و کاروانه موناخیله یه که و دانراوه بینه نه وه یکی به خشنده تابتوانن بۆ پاشه روژیکی به رز بازیدهن «ماموستا ابراهیم الوردانی» .

وا نه مهت بۆ نه نووسم ئاوینه ییکی کونی رهنگ ته لخیشم له سه ر میزه که دانراوه ، روخساریکی تیداخوی که هه موو غه م و نه ندویه که (نیضال) وای لی هه ل قه ندووه که بۆ خه باتی مانه وه بیه ره مزکی پیوستی که ساسی نه مه جاری دووایی یه که نه م ئاوینه نه م دهم و چاوه نه بیینی چونکه له پاش نه وهی که له نووسینی نه م نامه یه نه بمه وه زور به دیقه ت نامه که نه پیچمه وه نه یخه مه ناو زه رف له پاشا پولیکی بوسته ی لی نه دهم ، زور له سه ره خو نه بیه مه لای یه که م سندوقی بوسته و بوئی فری نه دمه ناوی ... له دووایی به هه نکاویکی به هیزو هیمن و به تین رووئه که مه سه ر پردی (قصر النیل) وه سه ری خو م بۆ هه موو (قاهیره) و قاهیره بیان دانه نوینم و روو وه ره نگیرم و خو م توور. هه ل نه دمه ناو ناوی «نیل»

نازانم چون ده ست به م حیکایه ته بکه م ؟ بیر له خو کوشتن هه ر زاده ی ئیمروم نیه به لکو زاده ی پیری که و چه ند حه فته یه ک پیش نه وه وامزانی که چاکترین ریکا بۆ خو کوشت نه مه یه پیشه کی له سه ر بانی نه پارتمانیکی قاهیره به رووتی رابویرم و سه رما هه موو که رمای له شم بمژی وژیانم تیدا نه هیل و ره ق بیمه وه بیریکی هیچ و بی مه عنا بوو به لام لای من زور ته بیعیه چونکه خوا هشت و ناخوا هشت بی من له ناو چوار دیوار له سه ر بانیکی نه پارتماندام له هو ده بییکم که مانگی به نیولیرم به کری گرتوو وه له سه ر قاتی شه شه می بلنترینی نه پارتمانانی قاهیره هه لکه وتوو له نکاویکا بایک هات چرا کزه که ی که له هو ده که م هه لو اسر ابوو کوژاندی یه وه ، پاشا زانیم که نه وتی بۆ تیدا نه ماوه و منیش قروشیکم نه بوو که بچم نه وتی بکرم و بگه ریمه وه جا نه وها هو ده که م به تاریکی ماوه و تاریکی نه م

تارماییه زیندوهی شاردهوه ، که هیشتا هه ناسه ئه مژی . وه چیم له دهست نه مابوو بیجگه به بریقهی چاوی خۆم نه بی ، به ربه ره کانی رهشایی ئه م تاریکیه تیره بکه م جا ته نهایی و تاریکی پیکه وه فری یان دامه سه ر ئه وه که بیر له رابردوو بکه مه وه رابوردوییکی نزیك .

چ بیره وه رییکه ؟

بیجگه له خه باتی به تین نه بی له ریگای مانه وهی ژیان چیترا نه من له ته حسیلی عیلدا تا ستفی دووی حقوقم خویند به لام فه قیری رایگرم تا پیم بلێ «که وابوو فره رق له به یینی توو کوره دهوله مه ندیکا چیه ؟ هه ر شتیکی من له ته حسیلدا فیربووم میشکم به چه ند مه فهومیکی تازهی سه ره به ستی و زانستی و که رامه ت کرایه وه . وهله مه عه دهی حکومی فیربووم که ئه رز خره وه مه خلوقاتی ئاده میزادی له سه ر ئه ژین ئه وانیش سپین و سوورن و زهردن و رهشن . له هه ریه ک (٢٥) سال جارێک له گه ل یه ک ئیعلانی جه نگ ئه دن و هونه رمه ندی له ئالات و ئه ده واتی کوشت و برین ئیجاد کردن ئه نوینن له وه ختانی شینهیی به یینی جه نگه کان شتیکیان دا هینا ناوی - بروسکه - که هه ربایه و زور سرنجی شتیکیان دا که بی ئه لین (فلک) بیرله شتی زور نه یینی و غامیض ئه که نه وه ، تا داوی سه رداری و حوکم فه رمایی بو خویانی تیدا بکه ن .

به ئی به ئی گه لێک شتی تر فیربووم ... چاکه و که رامه ت و سه ره به ستی و باوه ری و عه داله ت ئه م هه موو شتانه زه خیره یکن که ئه بی ئاده میزاد دایان بکات تاله ناو گه لیکی پر ئاهه نگه وه سه عود بژی ، وه ئه مه ش فیربووم ، که ئه بی ژن بخوازم تا مندا لم بیی و ژماره ی نفوسی وولاته که م بی زیاد بکات و فیربووم که ئه بی هه رچه ندیکی هه ژاریم نابی دزی بکه م و نابی درو بکه م و نابی شتی بکه م که موخته مه عم زه ره ری ئی بدینی .

به لام چ قازانجم له مانه کرد ؟

وابه سه قافه تیکی په شوکاوی به سرنجی خۆم ئاو دراوه وه هاته مه ده ره وه . گه رام که له شوینیک بژیم که چاکه و سه ره به ستی تیدا بی قه دری پیاوه تی بگرن و دان به ره و شتی چاکه دا به یینی ، به لام به بی ئه وهی که زانست چ که لکیم بگری هه ره وه کو کتیه کان ئه یانه وی به و چه شنه ژیا م . له ورۆژهی که به جی هیشت خۆم گه لێک ئیش و کارو دوای یه که ی ئه م ئیشه یه که ئیستا ئه یکه م ئه ویش کابتی محامیکی موفلیسم که له پایه ی ده هه مه . ئه و محامیه که سی نایته لا ئیلا ئه گه ر

موعجیزه ییک روونه دات . خاوهن ئیشی بئی میَشک له ده رگا ئه داوه منیش
 معاشه که م که ی محامی پاره ی زیاد بوو ئینجاله وی وه رنه گرم که نه مه ش
 به ده گمنان و نه قه و منی نه وهل جاروام دانا که نه بئی قانیع بم هه رووه کوفیربووم .
 به لام نه و قه ناعه ته زور شتی بئی نه ویست ، نه ویش نه بایه هه ندیک جار به
 برسی به تی رابویرم هه ندیک جاریش کری هوده که م ته ئخیرکه م وبه پیلایوی دپاو
 کراسیکی شرو زگیکی به تال هه موو جاریک بسوریمه وه هه رووه کو هه موو لایک
 نه وه شم به سه ردا تیپه ریوه که دلم وه که نه ربو دلسوزی و خوشه ویستی ئافره ت
 نه سووتا . دلم بو ئه و مه خلوقه نه سووتا که به دیار که وتوووه که له له نیوه ی
 دانیشتوی ولاته که م زیاترن به م دووایی به که وته به رده ستم . زروف وای کرد
 که له مه کته بی محامی کچیکی چاکی هیمنی ناو (له یلا) بناسم وه ندیکی له گه ل
 دانیشتم هه ستم به دلسوزی هاوملیکی نازکی به که رمایی لاییتی هه ردوو لاله م
 ته مه نه ئاودراوی خاوین کرد . من باسی . خوم بو کردو نه ویش باسی خوی بو
 کردم ... زور زوو خوشم ویست وه سستیشم به واقیع کردبوو . نه ویش
 خوشه ویستی منی به چاویکی خاوینی به فرمیسک تی زایراوه وه قه بول کرد . که
 هه ر نیگایه ی هه موو مه عنایه کی دوستایه تی و دلسوزی و دل روونی تیدا بوو ، به
 زور به یه که گه یشتنمان (له یلای) دل ساف هه سستی به مه کرد که نه بئی له گه لم
 بیت و بچین و بو شوینیکی دوور تا مه سعودم بکات .

ئه لیم نه و ده مانه ی که له یلام بئی ناسی ئیستاش باوه ریم به مه هه یه که
 چه شنه سه عاده تیکی هیمنی بئی به خشیم که هه رده م له ناو گیزه لوکه ی هه ژاریمدا
 دلی نه دامه وه و له وه ختی خوی هه ستم به مه کرد که من خاوه نی شتیکی زور
 به نرخم که نه ویش دلگی زیرینه که هه موو مالی دنیا نه هینی ، له و ده مانه
 هه رچه ندیکی رووم له هه ر لاییک ده کرد تووشی کوسپه ی فه شه لی نه بووم به لام له
 خه ونیکی زورخوش نه ژیام گه لیک جار له به رخوا نه پارانیه وه که له شوینیکدا
 جیگیرین ژیانیکی خیزانی زور مه سعود دامه زرینین . وه واما نه زانی که خوا
 نه مه ی بئی نه کریت ، که خانویکی بچوک و معاشیکم بداتی تا بچم داخوازی له یلا
 له باوانی بکه م و بیخوازم مندالمان بئی وه بکه وینه خوشی ، له ناوه ندی نه م خه ونه
 مندالانه به خه به ر ده هاتین که له یلا دایکی هه یه و باوکی هه یه و بئی شک بو ی له
 مه ردیک ده گه رین که خوشی له گه ل بدینی و به ری و جی بیت . به لام من کوره

کرمانجیکم و که سم نیه لیم بپرسی وه یا خۆم تێ بگه یێنی جا من له کوێ و نه و له کوێ ، غه مێکی تربالی به سه ره له کیشام خۆم له پێش چاوه که وت وه رقم له هه موو (موجته مه ع) نه بووه وه ئیستا که من له به رزترینی شوینانی قاهیره نه ژییم روو به فرمیسکی چاوان و له شم به ناوی باران نه شۆم ... من له و خه یاله و دهنگی هات و هاوارو قیره قیریکم که وته به رگوێ راوی به کیکیان نه نا ، هینده ی پێ نه چوو گویم له یه کیک بوو که زۆر به پارانه وه داوی نه مه ی ئی نه کردم که ده رگای ئی بکه مه وه ، له ناو جیگایه که م هه لستام له قلیشه ی ده رگایه که هه ر چه ندیکی تاریکیش بوو تارمایی پیاویکم دیت که کراسیکی له به ر بوو زۆر به هه ناسه برکی و ترسو له رزه وه نه یووت راوم نه نین ، من مه زلومم - برۆاکه من مه زلومم گویم له ده رگه وانه کان بوو که له ده وری دزه که نه گه ران ئی ئی نه گه ران و هاواریان نه کرد ... که هاتووته سه ربان ... لیزه وه وێ نه گه ران تا یه کیکیان که زۆر ماندوو بوو و وتی بێ شک دزه که بازی داوته سه ربانی ئاها رتمان ه که ی ته که مان وه بالی نه گه رپین به سه ، ئیتر به م حاله خۆم له قوژبنیکی هۆده تاریکه که م مات کرد بوو .. وه نه م پارچه و پوچه قانونی که له حقوق ده رخواریان دا بووم له گویم ئه یچرپاند که من دزیکی له قانون هه لاتووم دا کردوو ه ... وه پیویسته له سه رم ته سلیمی دهستی عه دالهت و قانونی بکه مه وه ... من له م بیر کرد نه وه یه بووم هه ستم به دهستیکی له رزوک هه ناسه بیکێ سوار کرد که شانم نه گری ده م و چاوم نه سووتینی نه پارایه وه که له هۆده که م دایکه م تا نه م هه لایه نه برپته وه جوابم پێ نه درایه وه ... چونکه مێشکم به چه ند بیر ه وه ریکی په شوکا وه وه له سوپان و ته وژم دا بوو . له عه نه تم له چرا که ی کوژا وه کرد . که بسووتا بایه قیافه تی کابرام پێ نه دیت نه وسا نه مزانی راست نه کات یا درو نه کات به لام نه م کابرایه دلسوزیمی به ته وژم پێخست و حاله تی که ساسی و ئی قه و ماوی هه موو عاتیفه بیکێ ئی هه ژاندم ، خیرا پارچه و پوچه کانی قانونم قوت داو به سه هلی هه زم کرد مام که له کابرا بپرسم که کێ یه ؟ وه خه لقی کوینده ره ؟ وه له کوینده ره بوو ؟ و بوچی راوی نه نین ؟ و وتی «پیم بروا ناکه ن ... به شیتیم تێ نه گه ن ئیمشه و وایان زانی که من له دزی نه گه ریم ... وه لاسویند نه خۆم که من مه زلومم - مه زلومی ؟

به ئی مه زلومم ... من پیاویکی نه فتاده م ... کوریکم هه یه که له قاتیکی نه م نه پارتمان ه دانه نیشی .

خوم بئی رانه گیرا ، که بهم درو ئاشکرایه ی ئهم کابرایه پیکه نیمو
 قه شمه ریم بئی کرد ، له دلی خومدا و وتم ئه بئی ئهم سوالکهره ، که هیئده نه ماوه
 دروشمی جلکی شری و ناکه سی له ووتاره کانی و هه ناسه ی له م تاریکیه بیته
 به رچاوم ئه بئی ئهمه کئی بئی که پارچه جه رگی له م ئه پارتمانه داینشتبئی ؟ ئهمه
 شوینی دهوله مه ندانه ... شوینی ئهم دهوله مه ندانه یه که سه ودا له سه رکری
 هوڊه ناکه ن لایان فره قی به یینی سه د وه حه فتا شتیکی هیئده که مه که ئهم سه ر
 ئیشه و چه ندو چوو نه ناهینی ...

کابراش ووتاری خو ی نه برپیووه مابلی :

«من لام ساغ بووه ته وه که ئه ولیره دانه نیشتی ، وا هه فته ییکه هه موور وژیک
 دیم لئی ئه پرسم ده رگاوانه کان ده رم ئه که ن ، تا ئیمشه و بریارم دا که له تاریکیدا
 خوم بشارمه وه و بیمه ژوو ره وه وام کرد ده رگه به ده رگه لیمدا وله دانیش توانیم
 ئه پرسی به لکی ئه یدو زمه وه تا که یستمه ده رگاییک لیمدا ، ئافره تیک ده رگای
 کرده وه ... نه یه نشت بدویم ... له هاواری دا منیش رام کرد ، چه ند
 زه لامیک که له ده نگی ژنه به ئاگا هاتبوون سه ریان له دونام و راویان نام

لیم پرسی «ئهم کوره ی تو ئه بئی کئی بئی ؟ ووتی «کورم ... تو نایناسی به لام
 هه ر ئه بئی پیاویکی زور به ناوبانگی لی هاتبیته وه له مه کته به کانم بئی خویند ... به لی
 له مه کته به کانی حکومه ت و بووه خاوه ن شه هادان من فه لایکی فه قیرم قه رارم
 دا که کوره که م بئی بگه نیم ناردومه قاهیره و مه سه ره فم لی کرد تا وه ک کوره
 پاشایه کانی لی ده رچی . من ودا یکی خوینی خومان خوارد وه تا مه سه ره فمان بو
 په یدا کرد چونکه به خورایی قبول نه ده کرا ، جا کوره که م زور به سه رکه و توویی
 ئه یخویندو ناجیح ده بوو زوریشم قه شمه ری به و باوکانه ده کرد که کوری خویان
 وه ک من بئی نه که یاند ، به لام زور که وده ن بوون قه شمه ریان بئی نه کردم ، من له
 قه شمه ری وان تووره نه ئه بووم به لکو به زه یم بئی یان ئه هاته وه ئه وانم گشتی بو
 پاشه روژ گرتبوو ، تا کوره که م ده ر ئه چی و ئه بیته پیاویکی که وره که لکی خدمه تی
 من و گونده گه ی ئه بئی ئینجا به چاویان دانه ده مه وه .

به لام روژیک له مه کته به که یه وه کاغه زیکم بو هات که ئه لی ئه گه ر مه ساریف
 بو مه کته ب نه نیرم کوره که م له مه کته ب ده ر ئه که ن ، سه رسام مام ، ئه وئی روژی
 هه ر هیچم شک نه ئه برد گاجو ته که م ومانگایه که م و بز نه که م فروشت هیئده نه بوو
 که مه کته ب داوا ئه کات ، شه ویک هه تا سه ر نه نووستم هه ر له مه ئه فکریم که چون

ئەمەى حكومت داواى ئەكات پەيداي بكم و بينيرم تا له دوا جارا بريارم دا وه
 ووتم پيوسته كوره كم هه ر چوئيك بى ده بى هه ر بخوينى وئە و پارهيهى بو پەيدا
 بكم ... هه تا ئەگەر جهريمه يكيشم كردبى ئەبى بوى بنيرم ئيتير بو شه وى
 دوواىى چوومه سه ر مالى «سه ررافى شار» و پارهيه كم لى دزى به لى پارهيه كم لى
 دزى كه بو حكومت بنيرم نه ك كوره كم له مه كتەب دەرگا وه دلى خوشم به مه
 ئەدايه وه كه من له پاشه روژ وه ئە و وه ختهى كه كوره كم له مه كتەب به پياويكى
 گه و ره و ده وله مه ند دەرئەچى من ئە و پارهيه ئە ده مه وه «سه رراف» به لام
 ئيشه كم لى ئاشكرا بوو ، ئە و يش كه چووم پاره كه به حه والە به ناوى كوره كم
 بنيرم مه ئموورى پوسته گرتمى ولى ئاشكرا كردم سى ساليان حوكم دام ... چه ند
 مانگى كم له به نديخانه رابوارد ، نه م ئە توانى كه من بى كوره كم و ژنه كم كه
 رووت و قووت و بى نان و خواردن به جيم هيشتوه ئە م سى ساله له به نديخانه
 هه لېكه م ، هه ولى هه لاتنم دا به لام گرتميانه وه و حوكميان زياد كرد ... ديسان
 چه ند جاريك هه ولم دايه وه هه موو جاريك ئە يانگرتمه وه ، تا له حه فتهى رابوردو
 حه فت ساله م ته واو كرد ... به لى له به نديخانه هاتمه دهره وه كه بزانم ژنه كم له
 پيش چه ند سالان مردوه ، دلم نهى هينا كه بجمه وه گونده كهى خوم - ويستم
 كوره كم بدوژمه وه بى يان ووتم كه له مه كتەب دەرچووه و بوو ته محاميكي
 به ناوبانگ و له م ئە پارتمانە دائه نيشى .

ئايا پيم باورناكهى ؟ ئە مه راستيه كه يه تى ليم ببووره ... من ناتوانم نيسـتا
 له پاش ئە م هه موو حه يا چوونى حه پس كردنه كه بى كوره كم بجمه وه
 گونده كم ، ئە مه وى كه كوره كم بدوژمه وه ، ئينجا بجمه وه تا ئە و كه سانهى
 قه شمه ريم بى ئە كه ن بى يان بلیم ئە مه تا كوره كم كه پياويكى گه و ره و شارستانی
 و به ده سته سه رتانی بو شور كه ن ئەى فه لاهه نه زانه كان ... !!

ئە ليم گويم له م پياوه راگر تېوو و ئە و يش به هه ناسه بركى ئە م باسهى بو
 ئە گيرامه وه . له باسه كهى بو وه من وسكت وره ق وه ستام ... هه ستم به مه كرد كه
 من كورژ ئە بمه وه و ئە تاويمه و و به ئە رزا ئە چمه خواره وه .. ئاگام لى بوو كه
 شتيكى زور به هيز من فرى ئە داته ناو كيژه لوكهى گيژى و سه رسوران دن ...
 كابراكه ش هيشتا برواى نه كرد بوو كه من بروايم به ووتاره كانى هاتووه ،
 له سه ريه ك لى ئە پرسيم و ئەى ووت «بروام بى ناكهى ؟ بروام بى ناكهى ؟

بروای پی بکه م ... ؟ ! جوابم نه دایه وه .. مام که له ناو بزورگ که له بهردا مام ، له پارچه مومیک بگه پیم و بیان پشکنمه وه تا پی بکه م ، دوزیمه وه ، شخاته بیکم لیداو مومه که م پی کرد ، تاریکی په رڼا ورووی ئه م ئه فتا دهیم لا ناشکرا بوو .. رووبه رووبه رامبه ریه که وه ستاین زور به تین سه یرم ئه کرد ، به لام تینی چی هه ر ئیستا هیچی نامینی ، ئیتر هه ر سه یرم ئه کردو زیاتر دانه وه شام .. سه یری ئه م که ساسی یه م ئه کرد که به ندی حه فت سالان له سه ر رووی ئه م ئه فتاده یه هه لی قه ندووه و بیست سالان برسپه تی و نه زانین و نه خوښی به چی هیشتووه . به م هه موو ناشیرینه ی که کابرا به خه باتی مانه وه له ژبانی ئاده میزادی و تالاو و ژالاه وه پیکه وه ی ناوه به م هه موو له رو لاوازیه ی که ئیسقانی له شی یه که ده ر په ریوه دهستی زالم هیئری تیدا نه هیشتووه ... به لی به م هه موو دروشمه ییه وه کابرا ووتی پیم بروا ناکه ی ... ؟

- من ... من باوه ریت پی ئه که م ... باوه ریم به هه موو وشه کانی که له زارت هاته دهره وه

- توخوا توخوا

- به لی - چونکه من کوره که تم ... باوه گیان ... ! !

خوښه ویسته که م ... چ چه شنه دوایه کت له م چیرۆکه یه پیشکه ش بکه م ؟ ئه زانم ، له به ر ناخوښی کوکه و کاره ساتی ئه م چیرۆکه یه سه رت ئه سووری وا دیته به رچاوم که چاوه کانت کراوه ته وه ولیوت ووشک بووه ده ست و له شت له م باسه ئه له رزیت . به لام به راستی و ابو وه وا قه وما که دیت .. پیویسته که خوټ رابگری تا سوره تی ته بیعیه که ی دوایه کت ته قدیم بکه م .

باوکم واقعی ورما .. دهنکی لیوه نه هات ... به لی ووشه یکی نه ووت چونکه زوبانی شکا .. و نه یتوانی چ بجولیته وه تا دووکه س جلکی سپیان ، له به رکرد قول پیچیان کردو بردیانه بیمارخانه ... بیمارخانه ی شیتان که له دوری (عه باسیه) هه لکه وتووه به باغیکی جوان دهره دراوه چه شنه نه وییکی مه میمونیان له ناو قه فه س زل زل به ند کردووه پی یان ده لین ... ئاده میزاد ... به ختیاره کانیش به دلسوزیه وه وه له رووی چاکه وه ناویان لیناوه «بیمارخانه ی شیتان ئیستا وا تیده که م له هه موو که س هه لکه راومه وه تا به راده ییک ناتوانم ناشکرانه کردنیم پی رابگری ... باوه ریم وایه له م هه لکه رانه وه م گه ر روژیکی تر بژیم کومه لیک ئینسان ئه کوژم ... ئه کوژم تا ئاگری ئه م توله یه بکوژینمه وه که

خەلق بە شتیک هەلنەخە لە تینن که ناوی عەدالەت و پیاوێتی و حقوق و مساواتە .
 من بێ دەستە لاتم .. زۆر بێ دەستە لاتم و لە خۆرا ئە بینم که ناتوانم هەتا
 مێشیک بکوژم ... لە بەر ئەوە وا گەیشتم ئەم نەتیجە تەبیعیە که من ئە بێ یە کێک
 بکوژم که خۆی تەسلیم ئەکات .. ئەو که سەش هەرخۆم ... !
 بە دوعا ... زۆر سەلام لە سێ سوارە وولاتە شیرینە کهم بکە ئەوانیش
 نەزانین ، هەژاری ، نەخۆشی ، چا و چنۆکیە ! ..
 ملاحظە / وا دووبارە ئەم زەر فەم هەلیچری و نامە کهم هینایە دەرەو تاشتیکت
 بو بگێرمەو .

لە شەقامی فونادی یە کهم ئەرویشتم تا ئەم نامە یەت بو بھاویمە پۆستە .
 ئەرویشتم و هەستم بەمە ئەکرد که تەم و مژیکێ تاریک بەری چاوی گرتووم ، و
 هیندە ی نە مابوو که لە دەست هەرا هەرا و دەنگە دەنگی خەلقى شیت بێم ... خۆم
 لی ئەدان گویم لە قسە بێ سەر و پایە کانیا ن زۆر بە بێ باکی رائەگرت . چ پەکم
 لەمە نەکە و تێوو که ئایا پا لە ژنیک یا پیاوێک ئەنیم و داوای لی بوردنیشم لی
 نەدەکردن چونکە بو مردن ئەچووم .. بو ئەوە ئەچووم که خومیا ن لە کۆل بکەمەو
 لە ناکاوێکا خۆم لە کچیک دا .. کچیکێ لە تەمەن چوار دە سالان زیاتر نا .. زۆر
 جوان و دلارام و بە ئاو بوو .. هەموو جوانی مندالی و دلارامی لاویەتی تێدا
 کو بیبوو ... ئەشی عادیش بێ بەلام ناتوانم بو تی وەسف بکەم .. شتیکێ کرد لەو
 دەمە وای لی کردم که بە یەک لە فریشتەکانی ئاسمانی دا بنیم که زۆر شتم لە سەر
 بیستوون ما خولیا ی فریشتەم ئەکرد .. خۆم لیدا هیچیش بە تەما نەبووم که
 داوای لی بوردنی لی بکەم ... دیم که راوەستا ساتیک کرژی وە بە خەندە بیکی دل
 روونی جوانیکێ بێ گەرد ... خەندە بیکی دل سۆزان و هیندە نازک پڕ ئە دەب بوو
 که زوبانی تێدا ئەتوایەو .. ئەو خەندە یە لە نیو دەقیقە زیاتر دەوامی
 نەدەکرد ... پاشان لیم تێپەری ... پویشتم هەتاوون بوو .. هەستم بەمە کرد
 لە جینی خۆمدا ووشک بووم و هەموو دەماریکێ که مابووم تێدا کو شتم ، هەر
 چاوەکانم بە شوینی که و تێوون ئە یە ویست ئەم جارەش بیدۆز تەو نازانم چەندوا
 مام ؟ بەلام نیو سعات تێپەری و من لەم سەرسامیە عەجیبە مامەو ، هەستم
 بەمە کرد که خەندە ی ئەم کیزۆلە ئازایە کاری ئاوێکی ساردی کرد که لە گەروی
 تینوێک و لە لەشیدا ئە گەری وە وام هاتە خەیا ل که دەمارەکانم دامری وە و ئەم
 ئاگری تۆلە یە ی که من بو خو کو شتم رائە رفاند کو ژایەو لە جیاتی ئەمە هەستی

به جوانی زه مین شیرینی ژیان که له خه ندهی ئەم کیژۆله جوانه دابوو جیگیربوو
 ئەشی تو به شیتیم دابنئی ... به لام بو ت دووباره ئەکه مه وه که ئەم خه ندهیه
 کونیکى بۆله دنیا کردم ، کونیکى زۆر سه یروای لی کردم که له م کونه سه یری ئەم
 دنیا به جوانه بکه م ئەم دنیا به ی که خه لق لی به هه له ده چن بو ماندو بوون
 راته که ن ... ئەم ته بیعه ته هه موو سالیك پیکه نین و خروشی و ئاهه نگی تیدا نوئی
 ئەبیته وه به لام پال به و ، که وده نانه وه ده نی که دلیان به رداوه و به زیون بی
 ئومیدن تیدا ، ئەوانه ی دوودلن و فاشیلن .

لیم ببووره برا گیان

خۆم ناکوژم ... دیسان ده ژیم هه تا دیسان خه بات نوئی بکه مه وه له ناو پاش
 خه باتیک ده که م خه نده ی سه رکه وتن له لیوم ناکه ویته خواره و . ئەو خه نده یه ی
 که له کچیکى دلارامی چواره سالانم دزیوه^(١) .

(٤٦) دالدار ئەم چیرۆکه ی له عه ره بی یه وه وه رگیراوه ته سه ر کوردی دانه ری
 چیرۆکه که ش ماموستا (ابراهیم الوردانی) یه .

له به غداوه - يونس ره ؤوف

تالات بووم نه مويست كه نه م چهن د گفتاره ي كه وا بوټ دهنووسم روو به روو پټ بليم .. چونكه هر له مه ياني من و تودا نه مايه وه .. ئيسټا وا ليت دوور كه وتمه وه نه م نامه يه پيشكيش توو هه موو كچاني كوردى و ولاشت و هاوته مه نت ده كم .

كچم .. تو مندا ل بوويت ، كورپه بيكي شيره خوړه ي زور ئيسك سووك چاوه كاله بچكوله كانت سيپورى و فينكايه تيكي نه وتوى نه به خشيه دلانه وه كه هه موو لاييكان وه كو يه ك به خوشه ويستيه وه نه هه ژاين ، له گه ل ليوه باريكه سووره كانت به زهرده خنه ي به ريئ مندا لي وه نه گرزي يه وه ئيمه ت نه گرژانده وه ، به زريق و باق و گاله و گپته وه له قاقاي پيكنه نيني سه رگه رمى دلسوزيمان نه دا . هه روهاش به ماتيت مات و به گريانت دل ته نگو و به نه خوشيت تيك ده چووين به تاييه تى (دايكت) به خوشيته وه پيشره وى هه موومان بو . وه له نه خوشيشدا ، يه كه م چاو بوو كه دلوپه ي مرواريني فرميسكى زور گه رمى بو نه باراندى چون خوت دپته به رچاو ؟ ئايا چهن د كه سيك كه سه رچاوه ي خوشيان مندا ليك بى چونى ته ماشا نه كهن ؟ نه م پرسياړه نه بى له خوتى بكه ي ... تو مندا ل بوويت .. كچم ... وه كو په روانه ي دايك و باوكت له ده ورت هه ل نه سووران ... له هه موو شتيك تويان به سه ر سنگى خويانه وه نه نا له سه رمادا جيگه ي گه رميان بو ته ئمين نه كردى و خويان نه دايه به سه رما ، له گه رمادا جيگه ي فينكيان بو تو ره چاو نه كرد خويان گه رميان هه ل نه بژارد . له نه خوشيدا شه و نخوونى تا به ياني له پشت سه رينه كه ته وه دائه نيشتن و ئيشكيان لى نه كيشاى . هه رچهن د جاريك نكه ت به اتبايه له به ر نازاريكى دهره وه نه وان له

ژووره وه جه رگیان له زیرکە ی ئەدا ، چیت بو بلیم ... ؟ بو پاریزنتی تو هەرچی
 عەزاییکی که تال بووایه به بی بوونگانه وه هلیان ئە کوتایه سەر . تاتویان گه وره
 کردو توپان گه یانده ئەم راده یه ، ئیستا گه وره بوویت ، ئەم نامه یه بگره ده ست ،
 بچۆره پیش ناوینه گه وره که ی ماله وه سهیری خۆت بکه . خۆت ئە بینی ؟ که
 کچیکی به ژن باریکی تازه هه لچووی ؟ هه موو ئازای له شت به ره و گورینیکی
 ناشکار ده چی بو پاگه یشتن بو جوانی کچایه تی بو ژیان نه رویت کچم .. له دوی
 ئەم عومره ت و له و ته مه نه و به و دوواوه ئە بی کێ بتهاریزی ؟ ئایا هه ره کو
 مندالیت پاریزگاری خۆت ئە خه یته ملی دایک و باوکه وه ئە گه ر واشت باوهر
 کرد بوو راسته ئە وان ئە توانن ئەم پاریزگاریه بکه ن ؟ جارن پاریزگاریت شتیک بوو
 که توانای هه موو دایک و باوکیک داهه بوو ، چونکه مندالیکی بچوک بوویت به لام
 ئیستا پاریزگاریت شتیکی تره ، بیجگه له خۆت له توانای که سدا نی یه . مرازم
 له م پاریزیه ، له سه رماوگه رماو نه خوشی و بیماری زهره مه ندو پاریزکردن نی یه .
 ئەم چه شنه پاریزیه به غه ریزه هه موو لاییکمان به رامبه ری ئاماده وه ستاوین به لام
 مرازم پاریزنتی رووحیته میشک خاوین کردنه وه - خووره وشت بالاکردن و خۆله
 نه خوشی گه لایه تی پاراسته . مرازم له م پاریزنته ئە مه یه که هه موو تازه
 هه لچوونیک و هه کو تو دووچاری ئە بی که م که س وایه خوی پی له به ر ده ستی
 رزگارد هکرئ ... تو وا گه وره بوویت ... له مه کته بیت .. ئە توانیت که نووسینان
 بخوینی یه وه زینه هار به هه موو شتیکی که له کتییدا نووسراوه له بابەت
 خوشه ویستی و حه زلی کرده پپی باوهر نه که ی وا من بو ئە مه ی که خوشه ویستیت
 بو به یان بکه م په لاماری چه ند باسیک دده م که له باسی ئیمه به ده ره و
 پیوستیشه ... خوشه ویستی راسته هه یه ، حه زلی کرده یش هه یه .. به لام
 حه زلی کرده بیکی که تووشی بی باکی و روو هه لمالین و حه یا تکاندن درویه . حه ز
 لی کرده یی (مه له که بیکی) چاکه یه که له مندالی یه وه له وشه خسه دا مه وجوو ده ،
 به شتیک ئەم مه له که یه ئە ته نی خاوه نه که ئە باته ئە و جی بلند ی و که ماله وه
 شوره ت و شانیک ی زۆر گه وره ی بو پیکه وه ئە نی .

(٤٨) ئەم نامه یه هه رچه نده به ناو بو (نه سیرینی) برازای ناردوه به لام له راستیا .
 ئاموزگاریه کانی دلداری ئاراسته یه بو هه موو کیژیکی تازه پیگه یشتووی کورد .

«لامارتین»

هاوړې خوشه ویستم (نورالدین بها الدین) له گوډاری که لاریژادا له ژماره ۱۲۹۹ سالی ۱۹۴۱ قه سیده که ی گومی لامارتینی به کوردی ته رجومه و بلاوی کرده وه ، خوا هه لنگری زوری پڼوه ماندو بووه ماندوه که شی به خه سار نه چوو بوو چونکه حه قیقه تی نه ده بی نه م قه سیده به ناوبانگی نه م شاعیره بزورگی فهرنسی به دیارخست . هه ر ته ئسپرو نه شه ی نه مه یه که منیش میژووی ژیانی لامارتینتان و نه ده بیاتیان پېشکه ش نه که م .

لامارتین کی یه ؟

ناوی به ته وای - الفونس لامارتین - ۵ له سالی ۱۷۹۰ له «ماکون» له دایک و باوکیکی زاده گان له دایک بووه . ژیانی مندالی له ژیر چاوه دیری دایکیا له «حیلی» دا رابوردوه . جاری په که م دایکی بو نه مه ی که فیری نووسین و خویندنی بکات ته سلیمی قه شه یکی کرد که ناوی «مونت» بوو ، نه م قه شه یه زور له نه ده ب شاره زاو خه یال په روه ر وورد بوو لامارتینیش به جه وه ره زاخدا . له پاش نه مه ی که هه لاش و باهوش بوو ناردرایه شاری «لیون» که له وی له مه کته ب بخوینتی و هه ر له وینده ریش داخیلی مه عه دیکي یه سوعیه کان بوو سه قافه تی ئیکمال و له فله لسه فه شه هاده ی وه رگرت له سالی ۱۸۰۸ م گه رایه وه لای که سو کاری نه وساکه «ناپلیون بونوپارت» حوکی به سه رفه رهنسه دا نه کرد ، لامارتین زور قینی له ئیمپراتورو حوکه که ی دکتاتوری نه بووه له بهر نه وه له ماله وه دانیشتن و موتالا کردنی به سه ر سیاسه تبارزی و وه زیفه ی حوکه تدا ته رجیح کرد . مایه سه رنه مه که زور به وردی کتیه کانی «روسو ، تاس ، به ترارک ، شکسپیر ، ملتون ، شاتوبه ریان ، ئاسیان ، بخوینته وه له وساکه دا زورچاک فیری

زوبانی ئینگلیزی و ئیتالیایی بوو - تاسبیت - ی خویندو تیی گه یشت . ئەم فورسە ته بو لامارتین زۆر به قیمەت و جیگای مە عەه دیکى ئە دەبى زۆر بەرزى بو گرته وه تیر لە م سەرچاوانە ی خوار دە وه .
لامارتین و دلدارى :

شتیکى زۆر بە دیهیه که عاتیفە و خە یالیکى نازک و خە ساس وە کو عاتیفە و خە یالى «لامارتین» ئە بى له خوشە و یستى و دلداریدا زۆر بە تە وژم بى . له گەنجیدا جارى یە که م بورکانى دلدارى بە سەر کچیکى زۆر دلارامى - مبل - یە وه تە قیوه به لام چ تە قینیک ؟ چە ندبە تین ؟ لامارتینى به تە واوى گۆپى و سیحەت و عە قلو هوشى لى تیک دابوو . روژ به روژ زەرد و ئە بېنیا ، بو ئە وهى که سە بوورى بیت ئە م کێژە ی له بیر بچیتە وه ناردیانە ئیتالیا . بە راستى نازانم که چە ندی له ئیتالیا رابواردوو . به لام وا دەر ئە که وى که ئە م سە فەرە ی زۆر بو باش بووبى سیحەت و عە قلى هاتبیتە وه سەرە خۆ ی به لام ئە م خوش و یستە ی که له دلایا بوو برابوو ، وه یا ئە م ناگرە ی که گە نجا یە تى له سینە یدا هە لی کردبوو کوژابوو ! وایزانم نە کوژابوو به لام تە وجیه ی گۆرابوو . چونکە ئە و وەختە ی که له ئیتالیا گە رایە وه و داخیل سلکى عە سکە رى بوو وه له دواچارا خۆ ی فریدایە ناو که فە لوکە و گیزاوى سیاسەت بازى وازى له شیعرو به دیارخستنى دلدارى خۆ ی هە رنە هینا بوو ، ئە م چۆرە فەرە ی که ئە م له بادە ی دلداریدا فە رى کردبوو وا تە ئسیری تى کردبوو که هە موو دە م بە نە شئە و سەر خۆ شى ئە م دلداریه وه بڑى له سالى ۱۸۱۶ لامارتین تووشى نە خوشى جەرگ هات ، دکتۆرە کان وایان بە باش زانى که بچیتە دەرماناوه ی (اکس) وە خۆ ی به و ئاوه بشوا ، له وى چاوى به ژنیکى رەنگ زەردى به ژن و بالا جوان که وت جى به جى خوشە و یستى ئە م ئافەرە ته ی که و تە دل و خۆ ی لى نزیک کردە وه . ئە م ژنە ش «چولیاشارل» ی ژنى «مسیوشارل» گە ورە ترين زانایانى ئە نجومە نى زانستى فرەنسە بوو . «چولیا» وە نە بى هە ر بە پرەنگى زەردى و بنیان و بى تاقە تى خۆ یە وه عە تف و دلسۆزى لامارتینى بو خۆ ی ئیحرارز کردبى و بە س بە لکو به حە ز له تە نهاى کردن و فیتنە جویى و چاوه کانى و سە قافە تى بە رزو سحرى گفتارە کانى یە وه هە رچە ند کۆنە برینى دلدارى لامارتین که هە یبوو لى کولاندە وه سەر لە نوێ بادە یکى پرى دلدارى دایى لامارتین به دەرچە یک «چولیا» ی خوشە و یست که ئە توانم بلىم خوشە و یستى جارى یە که م به

نیسبەت تەوژم و بەتینی خوشەوێستی «چولیا» شتیکی ناو نەبراو بوو . لە ناو
هەوایکی بۆن خوش ئەم دلداریه تازەیه دا لە سەرگومی (بورجی) که پیروژترینی
شوینانی دلداریه سی حەفته مە ی دلدار ی زۆر خاویڤ و پاکیان نوشی جاری دووهم
لە سالی ١٨١٧ لە پاريس لە مالی مێردیدا «چولیا» و لامارتین گە یشتنە وە یە کتر .
لە دوا ی لێک جودا بوونە وە ییکی که م چوار مانگان لە ناو باغچە ی دلگیرانی پاريس و
سەیرانگاہە دلپەینەکانی زۆر بە خوشی و شادی دلدار ی یە وە رایان بوارد جاری
دووم لە سەر ئە مە ی که لە «سافووی» بگەنە وە یە کتر بە لینیان بە یە کتردا
لامارتین بو . مبل . گەرایە وە که لامارتین لە (اکس) زۆر چاوەری کرد و مودە یە ک
بە سەر ژوانیاندا تێپەری لە هەژمە تان چوو . ماکو . که لە سە بە بی نە هاتنی
«چولیا» بگات لە و ی بی یان ووت که مردن که وتووتە بە یینە وە نە ی هیشوو وە که
«چولیا» بە لینی بە یینتە جی . ئە م خە بەرە چرای شادی و ئاھەنگی لە لامارتین
کوژاندە وە روژی شوڕەت و عەزە مە تی لە ئوقفی ئە دەیدا هەل هینا «چولیا» .
لامارتین و «لامارتین» چولیای بە هە موو عالە م بە ناسیندا .
ژیانی لامارتین :

لامارتین هەروەکو بە دلداریکی مال ویران ناسراو وە نە بی خە یال
پەروەری و شیعەر بازی ئە وە ی لە دنیای واقعی و خەباتی ژیان دوور کردبیتە وە
بە لکو بە عە کسە وە لامارتین خاوەنی دوو شە خسیە تی زۆر بە تیتە . یە که میان
شە خسیە تی ئە دە بی و لە دنیای دلداریدا زە عیم و پێشەرە بوو . وە دوو میان
شە خسیە تی دنیایی که کوشش که ریکی بی پشوو ماندو بوو ، زۆرقینی لە م
که سەنە هە لساوە که بە تەنھا هە ر لاییکی کردبیتە مە سلە ک بە لکو وای لاساغ بوو
که «شیعەر سینبوری» که ری بە تالی و رازینەری ژیانە» وە لە لایە کی تریشە وە ئە لی
مە لائیکە تی ژیان و خواردنی روژی تیکوشین و رەنجدانە لە بەر ئە مە لامارتین دوور
لە واقعی و لە ناو خە یال و ئە دە بیاتیکی موحە دە د نە ژیاو و ئە گەر وابوایە هیندە
مە وقیعی سیاسی لە «پیرج» بە قووت نە ئە بوو که بە بی ئە وە ی لە فەرەنسە بی بە
نائیبی ئینتخاب بکری .

- الطلاسم -

- لیا ابو ماضي -

جنت لا اعلم من اين ولكني اتيت
ولقد ابصرت قدامی طریقاً فمشيت
وسابقی ماشيا شئت هذا ام ابیت
کیف جنت کیف ابصرت طریقي لست ادري

نازانم له کویوه هاتم وهی هاتم
ریکه بیکم له پیش خومادی پندا رویم
که ریمه وی و که نه مه وی هر له رویشندا نهیم
چون هاتم چونم دیت که نه مه ریکه مه نازانم ؟

أجدید ام قدیم انا فی هذا الوجود
هل انا حر طلیق ام اسیر فی القيود
هل انا قائد نفسي فی حیاتي ام مقود
اتمنى اننى ادري ولكن لست ادري

من که نیستا همه ئایا که ونم یا تازهم
ئایا من له کرده و هم سه ربه ستم یا به کوتیکه وه به ستر اوم
ئایا له زیان سهرداری گیانی خوم یا لیم نه خورن
زور چه نه که م که بز انم ، به لام ، نازانم

وطريقي ما طريقي أطويل أم قصير
هل أنا أصعد أم أهبط فيه أم أغور
أنا السائر في الدرب أم الدرب ليسير
أم كلانا واقف والدهر يجري لست أدري

ئەم رینگە یەم چ رینگە یکه درێژه یان کورته ؟
به سه ری ئه که ووم یان لینی دیمه خواری تیی پرووئه چم
ئایامن دهروم یان رینگه دهروا
یا ههردو کمان وهستلوین ، دهم رائه کا ، نازانم

ليت شعري وانا في عالم الغيب الامين
اترانی كنت أدري انني فيه دفين
وباني سوف أبدو وباني ساكون
ام ترانی كنت لا أدري شيئا . لست أدري

بریا ئه ممزانی ئه ووه خته ی که له می نهیننی ئاسووده بووم
ئایا ئه ممزانی که دیمه دی وهیا ئه بيم ؟
ئایا ئه ممزانی که من له نالو ئه م نهینه شاردر او مه وه
یا هیچ شتی کم نه ئه زانی ؟ نازانم

اتراني قبلما اصبحت انساناً سويا
اترانی كنت محواً أم ترانی كنت شيئاً
الهذا اللغز حل أم سيبقى ابدياً
لست أدري ولماذا لست أدري . لست أدري

ئایا له پیش وهی که بيمه ئه م ئلا ده میزاده و بيمه ریزه وه
ئایا هیچ بووم یان شتیك هه ربووم ؟
ئایا ئه م معملیه چه لیکی بو هیه یان تا ئه به ده ر معملیه
نازانم که بوج نازانم ؟ نازانم

«البحر،

«زهرياء،

قد سالت البحر يوماً هل أنا يا بحر منك
هل صحيح ما رواه بعضهم عني وعنك
أم ترى ما زعموا زوراً وبهتاناً وافكاً
ضحكت أمواجه مني وقالت لست أدري

روژێك له زهرياييكم پرسی ئەي زهريا من له تۆم ؟
ئايا ئەوانه ي من وله تۆي تۆي ئەگيرنه وه هيندي كهس راسته ؟
ئايا ئەوانه ي كه وتويان هه موو دروو بوختان وه له بيهست بوون
شه پوله كانى بيم پيكنين ووتيان . نازانم

ايها البحر اتدري كم مضت الف عليك
وهل الشاطئ يدري انه جاث لديك
وهل الانهار تدري انها منك اليك
ما الذي الامواج قالت . حيث ثارت . لست ادري

ئەي زهريا ئەزانى كه چهنده زارانت به سه ردا چووه ؟
روخه كانت ئەزانن كه ئەژنويان له به رتو داوه ته وه
ئايا رووباره كان ئەزانن كه له تۆن و بو تۆش ئەچن ؟
شه پوله كانت چي يان ووت ؟ كه توره بوون نازانم

انت يا بحر اسير اه ما اعظم اسرك
انت مثلي ايها الجبار لا تملك امرك
اشبهت حالك حالي وكما عذري عذرك
فمتى انجو من الاسر وتنجو . لست ادري

تو نهی زه ریا دیلی به لام دیلایه تیت چه ند گه وریه
توش وهك من نهی دلیر خوَت خوَت به دهست نیه
نایا حالی تو به حالی من ناچی وغه درت وهکو هینه که ی من نی به
که ی له م دیلی به رزگار نه بم توش رزگار نه بی ؟ نازانم

قد اکلناک وقلنا قد اکلنا الثمر
ترسل السحب فتسقی ارضنا والشجرا
وشربناک وقلنا قد شربنا المطرا
اصواب ما زعمنا ام ضلال . لست ادري

تۆمان خوارد ووتمان میوه مان خوارد
هه ور نه نیروی ودره خته کانمان نا و نه دهیت
تۆمان خوارده وه ووتمان بارانمان خوارده وه
نایا له مانه ی ووتمان راستمان کرد یان درو ؟ نازانم

قد سالت السحب في الافلق هل تذكر ملك
وسالت الشجر المورق هل يعرف فضلك
وسالت الدر في الاعناق هل تذكر اصلك
وكلني خلقتها قالت . جميعاً . لست ادري

له هه ورم برسی له ناسمانان لیمه رانت به یاده
له دره ختی شینم برسی نایا چاکه ی توی له بیره
له خه ناوکه ی مرواریم برسی نه سلی خوت له یاد ماوه
مهروه کووام هاته به رچاوه موروتیان نازانم

یرقص الموج وفي قاعك حرب لن تزولا
تخلق الاسماك لكن تخلق الحوت الاكول
قد جمعت الموت في صدرك والعيش الجميلا
لبت شعري انت مهد ام ضريح ؟ لست ادري

شه پوله کانت له ره قسن ژیره که ت شورشیکی به رپایه
ماسی ده هیښه دی ، حوتی زور خوړیش خهلق ده که یت
مردن وژیانی زور جوانت له سینه تا کو بووته وه
بریا نه مزانی تو گوړیت یان لانکیت ؟ نازانم

کم فتاة مثل لیل وفتی کابن الملوح
اتفقاً الساعات علی الشاطئ تشکو وهو لیشرح
کلما حدث اصغت واذا قالت ترنج
احفیف الموج سر صنیعان ؟ لست ادري

چه ند کچی وهک له یلاو کوری وهک کوری ملوچی
ساعاته هایان له سه روځه که ت به سکا لاورا زه وه رابوارد
وهختی نه م نه دووا نه وگوئی رایه ل وهختی نه و نه دووا نه م نه هه ژا
نایا خوړه ی شه پهل نهینی بوردنیان سربوو ؟ نازانم

كم ملوك ضربوا حولك في الليل القبايا
طلع الفجر ولكن لم نجد الا الضبايا
الهم يا بحر يوما رجعه ام لافايا
ام هم في الرمل ، قال الرمل اني . لست ادري

چەند قەرالان بەشە و چادريان لە دەورت هەلدا
کە روژبوو بيجگە لە تەم چيتريان لە شوينه وار نه ما
نايا روژیک ئەي زهريا هاتنه وەيان هەيەيان هەروەکو چوون چوون
يان ئیستە لەم لیەدان ، لیم ووتی من . نازانم

فيك مثل ايها الجبار اصداق ورمل
انما انت بلا ظل ولي في الارض ظل
انما انت بلا عقل ولي يا بحر عقل
فلماذا يا ترى امضي وتبقى ؟ لست ادري

تۆش وەکو من ئەي قارەمان سەدەف ولیمت تێدایە
تۆبێ سێبەری من لە ئەرزدا سێبەریکم هەيە
تۆبێ ئەندیشەي من ئەي زهريا ئەندیشە دارم
بوچی من ئەمرم تۆ دەمینیت ؟ نازانم

ياكتاب الدهر قل لي آله قبل وبعد
انا كالزورق فيه وهو بحر لا يحد
ليس لي قصد فهل للبحر في سيرك قصد
حبذا العلم ولكن كيف ادري ؟ لست ادري

ئەي نامەي زەمانە پێم بێ نايا زەریانە وودووايی هەيە
من وەکو قايە غێک تێدا ئەسووریمە وە ئەویش زەریاییکە ئەسووری
بێ مرازم نايا لە سوورانە وەي من زهريا مراژیکي هەيە
ئەزانی ، بەلام چۆن بزانی ؟ نازانم

ان في صدري يا بحر لاسراراً عجباً
نزل الستر عليها وأنا كنت حجاباً
ولقد ازداد بعداً كلما اردت اقتراباً
وارانى كلما اوشكت ادري . لست ادري

له سينه مدا نهينكي سه رسام كه ري تيدايه
په رده ييكي به سه ردا هاتووه ، من نه و په رده يه م
له به روه ي تا لي نزيك نه بيه وه زياتر دوور نه بيته وه
هه روه كو نه مبيني ، ديم شتيكي لي بزانه كه چي نازانم

انني يا بحر بحر شاطنائه شاطنائه
الفد المجهول والامس اللذان اكتنفاك
وكلانا صائتر يا بحر في هذا وذاكا
لاتسلني ما غدا امس ؟ اني لست ادري

من زهيايكم نه ي زهريا روخه كانم روخه كانته
به ياني نه دي و دويني تو يان له باوهش كرتوه
هه ريوكمان لي خورد اوين له مهش وله ويش
ليم مه پر سه كه به ياني چي به ؟ دويني چي به ؟ من نازانم

«الدير»

قيل لي في الدير قوم ادركوا سير الحياة
غير اني لم اجد غير عقول آسنات
وقلوب بليت فيها المنى رفات
ما انا اعمى فهل غير اعمى ؟ لست ادري

«كليسة»

هي يان وووتم له كليسه دا هه ندي كه س هه نه له نهيني ژيان كه يشتون
من بيجكه له ميشكيكي كركاوي چيترم تيدا نه دوزي يه وه
دلي له ثاوات بي به ري وهك نيسقاني مردوو وابوون
من كويز نيم ثايا بيجكه له من كويزن ؟ نازانم

- ناگزووری که لایه تیمان -

«پیش دهستی»

له پیش هه مووشتیکا تکا له خوینده وارانێ خوشه و یست ده که م نه مه نده ی که سه یری شیوه ی نووسینی کوردی په تیم نه که ن چونکه مرازم له نووسیندا ناگزووری که لایه تیمان خسته به رچاوه و به س .. زور له میژه . تا نه توانم بلیم سی چوار سال له مه و به ره وه من هه ول و ته قه لای نه مه نه ده م که به شیوه یه کی ریک و ناشکرا ناگزووری که لایه تیمان «نواقص اجتماعیه» بخرمه به رچاو ، چه ندیم به خوش بوو که کاکه هوشیاریش له سه ره عینی مرازو ریکه دا هه ولی نه دا . تا روژیکیان ئاواتمان بو نه مه خواست که له گوڤاری که لایوژدا جیکاییکی به تاییه تی بو ناشکرا کردنی نه م ناگزووریانه دابنری هه موو قه له م به دهستیکی کورد وهه موو برین له دلیکی تیدا کو بکریته وه .

به راستی کاک هوشیار له پیش هه موومان زووتر په لاماری قه له می دا له ژماره ۱۱ ، ۱۲ سالی ۱۹۴۲ و ژماره ۱/۲ سالی ۱۹۴۳ گوڤاری که لایوژدا ریکه نووسینی له ژیر نه ندیشه ی کومه لایه تی ، بلاوکرده وه من یه که له باره خومدا وام نه هینایه به رچاوی خوم که نه م باسه وه که ئاگریک به تیژی بومباییکه وه بنی ی به م چه شنه قه له م به دهستان رانه په رینی . به لام هه رچه ندیکی نه م نووسینه کورته ی فایق^(۱) بو ته قاندنی بومباییکی باس کردنه وه به س بوو زور به په روشی یه وه نه لیم نه و بومباییه ی که هه ردووکمان چاوه ریی ته قینمان ده کرد به چرووک ده رچوو . چونکه نه م نووسینه به قیمة ته وه کو نوزه نیکی بی هیزانه له قوولایی شیونکا هاتبیته ده ره وه له به ره راهه راوده نگه دهنگی ناوه خومان که س گوی له م دهنگه ژیان نه نگیزه نه بوو . له م روژانه ی پیشو دهسته هاوملیک له شوینیکا دانیشتبوون باسی هه لگیرسانی و نه سبابی جهنگی گشتی - حربی عمومی - دووه ومان ده کرد زورم سه رسورما که نه م لاوانه وه کو سیاسیکی ئینگلیز وه یا که ل په رستیککی نه مان وه یا جانفیداییکی روسیا له ناگزووری سیاسی و ئیقتیسادی ته وازونی دوه لی شاره زابوون . هیندیکیان هینده به شاره زایی خوی بایی بوو که

وهكو پيغمبه ريك هاشه روژى ئەم جهنگه و نه تائيجى سياسى و ئىقتىسادى بو
 ئاشكرا ده كردىن . به لام داخه ناچى له مودهى چوار سه عاتدا كه هه مووى به
 قيره قير و چه ندو چوونمان رابوارد ساتيك خويمان نه كه و ته ياد و نه مه مان نه هاته وه
 بير كه ئيمه كوردىن و پيوسته كه له پيش نه وهى له لاييده وورد ده بينه وه له خويمان
 وورد بينه وه نه مه نه ليم و من حاشا له مه ناكه م هه پيوسته ئينسان ئاگاي له
 ده وړان ده وړى خوئى بى به لام له گيژه لوكه ي هه راهه راي ئيمرو هه ركاميكان
 خويمان له ياد بچيته وه گوناھيكه كه مانه ندى لى بوردن نيه .

هه نديكتان وا نه زانن كه له باس چوومه ده ره وه ، مرازي نه ساسيم له ياد
 كردووه . (نه) مه سته له ي ناگزوورى كه لايه تى هه موو روپكى تيدايه . هه موو
 ئاوازيك ده به خشى ، به لكو كه لايه تى كه ل په رستى به عنى كه م و كورتى ئەم كه لانه
 هينانه به رچاوه .

كه وړه كانم خوینده واران ... برايانى لاوانى خوين گهرم .

هه ره وه كو (كوستاولوبون) له كتيبه كه يدا كه ناوى (روحى سياسته) دا
 نه لى : ئاده ميزاد به ووتارى عاتيقى زياتر له ووتارى نه نديشه ئاميز ديت به ره م
 و لى خورين ئەم ووتاره نايابه ي كوستاولوبولم ليره دا به يان كرد تا - مقدا -
 پيشه كين - جوابى له ووشه ي ئاگرينى نيشتمان په ره وړى زياتر گوئى بو هيچ
 چه شنه ووتاريكى تر كلور ناكه ن . نه مه وئى كه ليره دا حه قيقه تى به هه له چوونى
 خوئانيان تى بگه ينم . نه ويش به ريگاييك ده بى كه نه بى ده ستنى ئەم لاوانه بگرم له
 ئاوينى راستيدا خوئى نيشان بدهم و بئى بليم كاكي خوم تو نه مه يت - ئيمه
 له م حاله دايته ، كه لى كورد ئەم كه له ي كه هه زار ساله و زياتر چه شن چه شن
 ده رد و سه نكه سارى رووى تى كردووه . له له شيدا جيگير بووه وه كونه خوشييكى
 موزمين ميكرو به كانى تيكه ل خوئين بووه وه كه ليك مه زايائى ميلله تى شوړاندووه
 چونكه هه رچه نديكى بو ئيسهاتى هه موو ميلله تيك دووشت كافيه كه نه ويش
 زوبان و سنوورى جوغرافيه به لام بو نه مه ي ميلله تيك بتوانى داواى بى بكات
 زوبانى ده وئى كه ليك شتى نه ووتوى ده وئى كه ئيستاكه ناتوانم بيان ژميرم .
 هه ره وه كو عه رزم كردن ، ميلله تى كورد خاك و زوبانى هه يه به لام له كه ل نه مه ش
 به نه بوودانراوه . ميلله تى كورد مه وجوده به لام نه خوشه ، گيانى تيدايه به لام
 ناتوانى راست بپته وه زوبانى هه يه به لام ناتوانى بدوى چاوى هه يه به لام نابيينى
 گوئى هه يه به لام نابيسى نه توانم كه ميلله تى كورد وا دانيم كه تازه گرانه تاي

بەردابى بەلام لە تەوژمى ئەم نەخۆشى يە مېشكى تىك چوو و چاوى گران و گوى
 كەرو زوبانى لەنگ بووى . ھەروەھاش مېشتاكە لە جىگادا كەوتى و نەتوانى
 راست بېيتەو ، لەبەر لاوازى و بى تاقەتى خوى ، ھەرگەسىك لەم حالەى كە ئەم
 نەخۆشە تىدايەتى داواى ئىش و كارو راپەرىن و جولانەوئەى لى بكات بېشك
 مرازى لە كوشتن زياتر چىترنە .

خويندەوارانى پزىشكە كانمان ئەمە زۆر چاك ئەزانن كە ژيانى نەخوشىكى
 كە لە دەورى چاك بوونەو . نەقاھەت دابى . گەلىك لە ژيانى نەخوشىكى
 نەخۆش خەتەر تر . چونكە چاك بوونەوئەى نەخوشىكى نەخۆش بە دەرمان و
 دەرزى باشەو بەستراو كە ئەوئەى كارى دكتورىكە و بەس . يەلام نەخوشىكى
 لە دەورى نەقاھەت دابى ژيان و ھاتنە سەرەخوى بە خواردنى باش و رىكى دانى
 ئەم خواردنە نىانە بەستراو كە ئەمە لە موراھەبەى دكتور بەدەرە زۆر مومكىنە
 چەشنە خواردنىك بو نەخۆش دانەنى بەلام نەخۆشەكە خوى حەز لەم خواردنە
 ناكات و داواى يەككى تر دەكا . خەزم و كەس و كارى لەبەر خۆشەوئەى و ھەيا لە
 نەزانىنا بە گوى دەكەن نەخۆشەكەى لى ھەلدەوئەى شىتەوئەى بو ئەمە پويستە كە
 دكتور زانى نەخۆشەكەى لە دەورى چاك بوونەوئەى زۆر بە ووردى بى ھىزى
 لەش و مەعیدەى نەخۆشەكە تەقدىر بكات بزانى كە چ چەشنە خواردنىكى سووك
 زووتر و زۆتر ھىزى ئەداتى . ھەرنەوئەى بو چاك كەردنەوئەى نەخۆش بەس نى يە
 بەلكو پويستە كە ئەم كەسانەى خواردن ئەدەنە نەخۆش بزائن كە چ دەكەن
 وزۆر بە دىقەت مىقدارى خواردن و دەم و جەمى بۆرە چاوبەكەن . ھەركامىكەيان لە
 كارى خوياندا درىغيان كەردوبايە بە ھەلە چوونى بېشك ئەم نەخۆشە لە پاش چاك
 بوونەوئەى كوژن و ھەيا دووبارەكى تووشى نەخۆشى يەكەى جارانى و ھەيا نەخوشىكى
 لە ھەين جارانى گرانتر دەكەنەو .

ژيانى مىللەتەك وەكو ژيانى فەرد واپە ھىچ فەرقى نە . ھەرچونىكى ئەو
 بە نەخۆش دەكەوى ئەوئەى نەخۆش دەكەوى . وەبو چاك كەردنەوئەى دكتورى
 دەوى . دەرمانى گەرەكە .

ناگزووری که لایه تیمان

«خیزانداری»

۱ - له سه رووی زه میندا . له مه یدانیکې وابه رین ، زور له میژه ناده میزاد وه کوگیان له به ریکې نه م گیان له به رانه ی که له پېش چاوه نه ژین تا ئیستا زانایانی عیلمی حیات وه عیلمی حیوان نه یان توانیوه نه مه بهاوینه سه ره په ری حه قیقه ت که چوڼ وه به چ جوړیک تیره ی ناده میزاد هاتو ته دنیا وه . که رچی له ناینه کاندا باسی هاتنی ناده میزاد بو دنیا زور کراوه . وه له م دوواییه دا به هو ی نه زهریه ی داروین مه سته له ی داری ژیان - «شجرة الحیاة» ره وشه ن کرایه وه . به لام له حه قیقه تدا بڼه چه ی هاتنی ناده میزاد عیلمیه ن هیشتاکه شتیکی زور په نهانی په هر چوڼیکې ناده میزاد هاتیته سه رووی دنیا باهاتی چ به میکروبی حیات - میکروبی گیان له بهر - وه نه م مه سته له یه به ستراو ویا به ناده م و حه واه لواسرابی با ه لواسرابی نیمه مرا زمان نه مه نیه که له نښه چه ی هاتنی ناده میزاد بو سه رزه مین ناشکرا بکه یین به لکو مرازی هره که وره مان نه مه یه که بزاینن نایا ناده میزاد چوڼ که وته سه روینه ی که لایه تی - اجتماعي .

۲ - لای هه مووزانایانی میژوو - تاریخ - نه مه ناشکرایه که سه ره وختیک بووه که ناده میزاد له سه ر دنیا زور که م بوون و به تا قی ژیاون له وزه مانده دا ناده میزاد له گه ل ورجیکې - حیوان - کیوی - وه حشی - چ فره قی نه بووه فره د به ته نها چووه راوی کردووه و هر بو خوی خواردویه تی له هه رگیرو وهرگیری ته بیعه تدا په نای بردو ته بهر ده ست و بازو تینی تاییه تی خو یه وه . له بهر نه وه ی که زور نیبیتیدائی ژیاوه . نیحتیاجاتیش زور که م بووه وله بهر نه وه ی که هه مووشتیکیش زور بووه وه معاف بووه چ حاجه تی نه مه ی نه بووه که میشکی خوی ماندو بکات لئورد بوونه وه ی به تین بکات له بهر نه مه مه جالی ته فکیریش له دائیره ی نیحتیاجاتی نه نفسی خوی تی نه په ر بووه . که ر به چاوکی مه نتیقی سه یری نه و دوره بکه یین نه بینن که ناده میزاد هیشتاکه (خیزانداری) نه زانیوه - نافرته هینی که س نه بووه . هه روهاش مندا ل باوکی خوی نه ناسیووه ته وه ، به لکو

مندال دایکی ناسیووو دایکشی زور دلسوز نه بووه ، به لکو هر هینده ی پاراستووکه منداله که ی گیشتوتو ده سالان وه یا که متر نه و جا به ره لای کردووو و ته سلیمی دهستی ته بیعتی کردووو . مندالیش له وده وردا زور هوگری دایکی نه بووه به لکو به ه لاش بوونی دایکی به جی هیشتوو به ته نها ژیاوه .

۳ - به دور و دریژی زه مان ئاده میزاد زیاد ی کردووو و دایک مندالی زور بووه و تیره ی ئاده میزاد ههستی لی وورد بوونه وه ی زیاتر بووه به مه ئاده میزاد نه و شوینه ی که لی له دایک بووه له ده وروگری جیاواز نه بوته وه ، به روز چوین راویان کردووو و به شه و له نه شکه و ته کاند و له سر داره کانی به رز نووستون مندالیش له بچوکی و گه وره یی دا له دایکی دانه براووو خوشه ویستی له یاد نه چوته و چاکه ی له بیرنه کردووو ، به مه دایک و رله کانی پیکه وه ژیاون ، پیکه وه چوونه راو ، پیکه وه خوین پاراستووو نه مه نه ساسی نه م (نظریه) به که ده لین خیزان له سر سه ری دایک دامه زراوه . به عنی دایک دامه زرینه ری خیزانه .

له لایکی تریشه وه نه زهریه ییکی تره به یه که ده لین پیاو - نیر - که تووشی ئافرهت هاتوو - می - له دوای به یه کتر گیشتنیان پیاو ئافرهتی بوخوی زهوت کردووو و لی دانه براووو ، هه رکیز له دوای نه بوته وه تا پیکه وه هوگریان گرتوو به مه بناغه ی خیزانداری دامه زراوه . نه گه به ووردی سه یری نه م نه زهریه ش بکه ین سه یر ده که ین دیسان له ئافرهت دورناکه ویتوه ، دیسان بناغه ی خیزان هر ئافرهت بووه . به لام نه زهریه ی به که م له گه ل نه زهریه ی (نشوه و ارتقاء) زیاتر ریک ده که وی .

۴ - به زور بوونی ئاده میزاد ، زیاد بوونی خیزان وه په ره سه ندنیان ولق لی بوونه وه یان و زاوژی به رده وام خیل - عه شیرته - یان هیناوه ته دی نه م خیلانه هه روا نه بی له جیگاییک ژیاون . به لکو به بی زور بوونیان و پیوستیان له یه کتر دورکه و تونه وه . و ابووه چه ند به ره دایک به لایک کوچیان کردووو و له شوینیکا جیگیر بوون . به مه به ره به ره بلاوه یان ساندووو و کومه کیان به ستووو .

۵ - به زور بوونی عه شیرته تان و یه کتر ناسینیان و به زوبانیکی دووانیان . چه ند عه شیرته تیکی که له یه ک به نه چه ک په ید ابوون له شوینیکی تاییه تی ژیاون . به مه (گه ل) یان هیناوه ته وجود له م نووسینه دا سه ر سه ره کیانه ی سه ره وه لمان به دیار ده که وی که ئامیزاد تا گیشتوتو راده ی ئیمروکه چوار مه یدانی برپوه که

مەيدانى يەكەمى ژيانى تەنھايى مەيدانى دووھم ژيانى خيزانداری مەيدانى سىيەم خيلايەتى و مەيدانى چوارەم گەلایەتى يە بەلام وانهبى فەرد لە ژيانى دوواييدا خوئى لەياد چووبیتەو بەلکوسەيرى خوئمان بکەين سەير دەکەين ھەر فەردێک لە ئیمەدا لە ژيانى خوئى مەسنوولە . ئەبى کە گەبشتە عومریکی موعەين لەسەر شانى کەسدا نەژى . خوئى ریکایىکی تايبەتى لە ژياندا بدوژیتەو ئەمە ھەرە پيشتيرينى پيوستى ئادەمیزادیکە . لە دووا جاراً وانهبى ھەر کامیکی ئیمە لە خوئدا ھاتبیتە دى . بەلکولێرەدا سەربە دایک و باوک و برا و خوشکە . ئەمانە کە خيزانن لە دوواى فەردا موباشەرەتەن لە موقەدەرەتاتى يەکتروخوئان مەسنوولن و لە يەکتەر دانابرين ديسان دایک و باوکان دایک و باوک خوشک و برايان ھەيە ئەوانيش ئەوانيان ھەيە ئيتەر ھەر ھەر ھە کومە لە خزمیک کە لە ئاموزاؤ بن ئاموزاؤ پورزا ھاتوتە و جود .

بەرەبابيکیان ھیناوتە دى وە لە چەند بەرە بابيک عەشیرەت ھاتوتە و جود و لە چەند عەشیرەتێک قەوم - گەل - پەیدا بوو ئەمەى کە عەرزەم کردن وینەیکى زۆر موختەسەرى ئەم (نظرية) يە کە چوئى يەتى ھاتنە و جودى گەلانى بىزانراو ھە . ئەم نەزەریە يە لە واقع و مەنتیق دوورنە کە وتوتە وە .

() دلدار بە نیاز بوو بە پێى ئەو پروگرامە لەسەر ھەر بابەتێک لە و بابەتەنەو ھەنبوسى و چارەسەریکی زانستیانەيان بکات .. بەلام بە داخو ھە مەرگ ئەو ئارەزو ھەشى لە گەل ئاواتەکانى تری ھى بردە ژیر خاکو ھە .

- پروگرامی ناگزوری که لایه تیمان -

خیزانداری

-
- ۱ - چون خیزان دامه زرا ؟
 - ۱ - نه زهریه ی دایک ، ب - نه زهریه ی باوک ، ح - نه زهریه ی نه زه لی
 - ۲ - چون گه ل دامه زرا ؟
 - ۳ - گه ل و (تنظیم)
 - ۴ - ته نزمی خیزان
 - ۵ - عه قدی ژن هینان .
 - ۶ - مه وزوعی ژن هینان .
 - ۱ - ئافرهت :
 - ۱ - ئافرهت و گه ل ۲ - ئافرهت له ته ئرخدا ۳ - ئیعتیقات به رامبه ر به ئافرهت و نه سبابی ۴ - حه قیقه تی ئافرهت ۵ - ئافرهت ئه ساسی کومه له
 - ۱ - ئافرهت حيله بازه ، ئه سبابی
 - ب - ئافرهت سپله یه ، ئه سبابی
 - ج - ئافرهت دوو روو فیتنه جویه ئه سبابی
 - ۶ - خیصالی ئافرهت ۷ - ئافرهت له حه قیقه تدا ۸ - ئافرهتی ئیمرو
 - ب - پیاو : ۱ - نه همیه تی پیاو له گه لدا چی یه ؟ ۲ - پیاو له چاوی ئافرهتدا ۳ - ئه سبابی سوئی زه نی ئافرهت له پیاودا چی یه ؟
 - ۷ - ئه رکه کانی عه قدی ژن هینان .
 - ۱ - / ب - / ج - / د -
 - ۸ - ته بیعه تی عه قدی ماره یی
 - ۹ - ئه نواعی ژن هینان ۱ - ژن به ژنی کردن ب - ژن له خوین دان ح - ین پشک د - ناوک برا
 - ۱۰ - نه تائیچی ئه م شیوانه یه ک به یه ک
 - ۱ - / ب - / ج - / د -

۱۱ - شه‌رو شورى خيزان : ۱ - نه‌سبابى كه‌سه‌ر به‌نافرته

ب - نه‌سبابى كه‌سه‌ر به‌خيزانه

۱۲ - نه‌ئسبرى نه‌م شورى به‌له‌سه‌ر مندالدا

۱۳ - قه‌واعيدى عه‌داله‌ت و ژن هينان .

ناگزورى كه‌لايه‌تى - خيزاندارى -

۱ - چون خيزان دامه‌زرا ؟

بو نه‌مه‌ى كه‌چاك له‌م باسه‌ ورده‌ى سه‌ره‌وه‌ كه‌ (خيزاندارى) به‌بگه‌ين زور پيوسته‌ كه‌ له‌ بنه‌چه‌ى خيزاندارى وچونى دامه‌زrandنى بهاويشتريته‌ به‌رچاو . به‌راستى پاسخى نه‌م پرسياړه‌ى سه‌ره‌وه‌ كه‌ نه‌لين - چون خيزان دامه‌زرا -^۲ زورگرانه‌ چونكه‌ بو زانينى حه‌قيقه‌تى نه‌سبابى دامه‌زrandنى خيزان و عه‌واميل كاركرده‌ى په‌نا نه‌بردرېته‌ به‌ر ميژوو - تاريخ - ميژوو نه‌م پاسخه‌ى هاويشتووته سه‌ر شانى خوئ . به‌لام عيلمى ميژوو دوو وه‌سيله‌ى هه‌يه ، به‌كه‌م وه‌سائيل مادى كه‌ موسته‌ نه‌داتى ته‌ئريخيه‌ كه‌ نه‌ويش شوينه‌وارى ئاده‌ميزادانى پيشوو نووسينيان و حاله‌تى ئيجتماعيان و ئاينيان ئاساريانه .. دووهميان نه‌م (نظريا تانه‌يه) كه‌ زانايانى ميژوو په‌نهانى پيش ميژووى - (ما قبل التاريخ) - به‌ئاشكرا ده‌كه‌ن مه‌سه‌له‌ى چون خيزان دامه‌زراوه‌ له‌ به‌شى دووهميدا . وه‌ بو زانينى نه‌مه ئاينه‌كانيش زوبانى پاسحيان تيداسووراندووه‌ له‌ به‌ر نه‌مه‌ پيوسته‌ كه‌ له‌يه‌ك به‌يه‌كيان بدوين .

۱ - نه‌زه‌ريه‌ى دايك :

زانايانى ميژوو عيلمى ژيان پيكه‌وه‌ ئيستاده‌ن له‌سه‌ر (نه‌زه‌ريه‌ى نشوء و ئيرتقاء) نه‌لين كه‌ ئاده‌ميزاد نه‌م نه‌نديشه‌ى و ژيانه‌ى كه‌ ئيستېكه‌ هه‌يه‌تى به‌ دوورو دريژايى سالان و ته‌جروبه‌ بو خوئ پيكه‌وه‌ ناوه . به‌عنى روژيك بووه‌ كه‌ ئاده‌ميزاد وه‌ك ده‌عبايكى كيوى ژياوه . هه‌ركه‌سه‌ بو خوئ بووه‌ ئاده‌ميزاد به‌ ته‌نها چوته‌ راو راوى كردووه‌ و هه‌ر به‌ ته‌نهاش خواردوويه‌تى له‌و زه‌مانه‌دا ، ئاده‌ميزاد له‌ خانواندا نه‌ ژياوئ و هه‌روهاش شوينيكي به‌ تايبه‌تى نه‌بووه ، به‌لكو له‌گه‌ل نيچيركه‌ راوه . له‌ هه‌رگيرو وه‌رگيرى ته‌بيعه‌تدا په‌ناى بردوته‌ به‌ر ده‌ست و بازووتينى تايبه‌تى خوئ .

له و ده ورده دا . ئاده ميزاد خيزانداری نه زانپوه . ئافرهت به تايپه تي هين
كه س نه بووه . بهلكو وهك حه يوان بئ پيره و وبئ نيزام ژيان منداليش له و
ده ورده دا باوكي خوئ نه ناسيوته وه بهلكو هه ر سهر به داكي بووه . داك مندالي
بووه تا كه يشتو ته عومريكي وا كه توانيوپه تي سهر به خو بژي ، چاودير
كردووه و به خپوي كردووه ، كه مندال هه لاش بووه به رهللای كردووه وازی
لي هيناوه . به لام به دووړو دريژايي زه مان به پئي (نشوء و ارتقاء) ئاده ميزاد به ره
به ره به سوورتيكي ته دريجي شپوهي ژياني جارانې فري داووه . خيزانيان
هيناوته دي ئو ویش هه موو گيان له به ريكي (مئينه) هه ر له خوداوه چه شنه
دلسوزيك و خوشه ويستيكي زور به تيني به رامبه ر منداله كانې هه يه ، بيگومان
خوشه ويستي ئافرهت بو منداله كانې له خوشه ويستي باقي حه يواناتي تر زور به
تينتره له هوئ ئه م هيزه خوداوه نديه داك له دووايي ئه م ي كه منداله كانې
ساواي به خپو ده كردو له سهرماو له گه رماو ده عباياني درونده ي ده پاراستن له
گه وره يشدا له خوئ دانه براندن هوئ هه ره گه وره تريني ئه م دانه برانه هه ستي
ئه م خوشه ويپي به به تينه بوو كه مندال به رامبه ر داكي هه ستي پي ده كرد .

وه دوهم : پپويستي ژيان واي ده خواست كه به كومه كي بژين جا ، له
دوواي پيشكه وتن و گوراني ژيان - ژيان خوئ ناگوريت بهلكو وه سائي لي ژيان
له گوران و ئيحتياجاتي زهروريه ي له زيادي به كومه له منداليك له گه ل داكيان له و
شوينه ي كه لي له داك بوون له سهر وينه يكي خيزاني و كومه كي له به ر گوري
خوشه ويستي داك و رولاپه تي و خوشك و براپه تي پيكه وه به سترابوون ژيان
به هوئ ئه م نه زهرپه زاناياني ميژوو ئه لين ، له دوواي كه داك خيزاني
دامه زراندو ژياني ناوه خوواني ريك خست چه ند وه ختيكي پي چوو ئينجا «باوك»
وهك عونسريكي دووه مين هاته ناو خيزانه وه تاواي لي هات خيزان بئ «باوك»
شپوهي خيزانداری نه ده كه وته سهر به مه دووشتيان لي به دياركه وت .
يه كه ميان : مندال : له ژياني پيشوو ئاده ميزاد له پيش نه وه ي كه باوك بناسي
داكي ناسيوه .

دووه ميان : داك بناغه و بنه چه ي خيزانه .

نه زهرپه ي داك - ئه ساسه كه ي ئيستينتاجاتي مه نتيقي (نشوء و ارتقاء)
ئاده ميزاده يه كه م و دوهم ژياني حه يواناتي دهره جه ي دوهم كه (مه يموونه)
بوته قياسيكي عيلمئ ئه م نه زهرپه يه . چونكه مه يمون وهكو ئينسان تي ده كا

وهشتی له فکر ناچی وهتینی لاساگردنه وه و عاتیفه ی زور لا به قوه ته ، زانایانی «عیلمی حیوان» سرنجیان داوه ته ئه مه ی که مه ی مونی ساوا له که وره یشدا هر سر به دایکیانن و هیچ وهختیک باوکیان به پولیک ناکرن ، به لام وانه بی ئه م نه زهریه ماموستای یه که می عیلمی ته ئریخ بی به لکو به رامبه ر ئه م نه زهریه یه نه زهریه یکی تره یه که نه لین (خیزان له سر سر ی باوک دامه زراوه) ئه ویش .

ب - نه زهریه ی باوک

له وهختی که ئاده مینراد بی په یرو بی بهستی (قیود) ژپاوه ئه و وهختی که کهس بېجگه له خوی بو کهس سهری دانه نواندوه تین (قوة) براگه وره ی هه موو لاییک بووه . له وهخته دا ئاده میزاد هه موو پیوستیکی خوی به قوه ت ته ئمین کردوه . ئافره ت و پیوستی تر بو پیاو وه کو یه ک بوون . چون پیاو که برسی بووه له دوای راوگه راووه وه به ده ست و بازووی خوی نیچیری گرتووه و خواردویه تی هه روه هاش پیاو بو دامرکاندن شیهواتی زینده گی - حیوانی - به رامبه ر ئافره ت قوه تی به کارهیناوه له به رئه وه ی که هه لساخان و کینه جوی هه موو ئاده میزادی که هه یه وه ته بیعی له وهخته دا گه لیک توندو تیژتر بووه . شتیکی زور ته بیعی که پیاو به هو ی تینی بازووی خوی ئافره تی بو خوی زهوت کردوه . بو ئه وه ی که له لایه ن پیاویکی تر په لامار نه در ی هه رگیز لیی دانه براوه ، هه رگیز له دوای نه بوته وه ، ئیتر که ئافره ت زاوه و مندا له کانی ساوا بووه ، پیاو گوشت و میوه ی بو هانیووه ، ئافره تیش ئه شکهوت مالین و پیسته دروونه وه و جنیگا چاگردنی گرتوته سه رشان به م گویره یه به دوو رو دریزایی سالان ئه مه بوته عاده ت که پیاو بچی له دهره وه راو بکات و ئافره ت له ماله وه ئیستراحه تی ته ئمین بکات وه ژپانی ژن و میردایه تی به وینه بیکی ئه وتو دابه زرینن که نه گه ر هات و ئافره ت له جغزی ئه م عاده تانه چوو دهره وه تووشی کوشتن و په شمه و ناموس چوون بیی به م گویره یه خیزان دامه زرا . دانه رانی ئه م نه زهریه یه نه فسیه تی ئاده میزادی زینده واری . حیوانی - که حه ساده ت و فیتنه جویی یه وه قوه تیان کردوته دار وه کازی ئه ندیشه یان به هو ی ئه م نه زهریه یه نه توانین که له بی هیزی ئافره ت و که ساسی به رامبه ر پیاو بگه ین به هو ی ئه م نه زهریه یه له دوای ئه مه ی که ئافره ت کاروباری ماله وه ی گرتو سه رشان و به

خپوکردنی منډاله کانی گرته نه ستوی خوی . وه نه م کارانه ی کرده عادت به و هوپه وه زورترین خاسیه تی زینده وړانی ته بیعی خوی که هه بیوو وونی کرد . مه سه له ن : له مه و بهر له هه موو کاروباریکی ژياندا نافرته تیش وه کو پیاو به هو ی بازووی خو په وه دهرچووه ، راوی کردووه . خوی پاراستوه منډاله کانیشی پاراستوه ، پیسته ی بو دروون جینگه ی که رمی بو ناماده کردوون به لام که پیاو زه وتی کردو به کوتی خیزانداری به ستی په وه خاسیه تی راوکردن و خه باتی ژيانی له ده ست چوو . له دووای نه مه ی هه ربه خو په وه نه ژیا . وای لی هات بو پاراستنی خوی په نا بیاته به رپیاو .

مه سه له ی نافرته ون کردنی خاسیه تی خه باتی ژيانی هه ربه زینده وهرانی مالی - حیوانات الالیفه - ده چی . مریشک جاران وه کو باز نه فری به لام له دووای نه مه ی که نامده میزاد گرتی و لاوانزی په وه و ده سته موی کرد . به دووودریژایی سالان فرینی له یاد چوووه . خاوه نانی نه م نه زهریه په نه لین ، نه که ردایک دامه زرينه ری خیزانبایه نه بایه که وره یی و هوکمرانی خیزانی هیندیک بپاراستیایه ، واقع نی شانمان نه دا ، هه تا له ته ثریخیشدا نافرته له کومه لدا وه که نه بووبی وایه ، یا وه که حیوانیکی جوان له ماله وه دانیشتووه و خرمة تی کردووه . تا نیستاکه ش لای هیندی له که لانی دوواکه وتوودا نافرته وه که مه رو بزن و چیل نه کرئ و نه فروشیت به لی نافرته وه که پیاو به تین بووه خه باتکه رو درو لی دهر بووه به لام که سه ری دانواندرا جاریکی تر به رامبه رتین و زور داری پیاو سه ری به رزنه کردو ته وه ، هه تا هاتووه زیاتر که ساستر بووه ، تا ترسنوکی و بی مه قده رته تی و په نابردنه بهر ده ست و بازووی پیاوی لی بووه خاسیه تیکی ته بیعی که به ناسانی لاچوونی له قه و امدا نیه . نه مه ی که عه رزم کردن . که نه زهریه ی باوکه ، نه که رچی به پیی ته حلیلی مه نتیقی و خه سانیسی حیوانی زور راسته به لام وانه بی که زانایه کان دلایان به مه ناوی خوار دینته وه ، به لکو بو ته فسیری نه سبابی دامه زړاندنی خیزان نه زهریه بیکی تریان داناو که نه ویش به نه زهریه ی (نه زه لی) یان (قانونی طبیعی) (Natuil Law) نه ناسری .

کردگار ، وه یا ته بیعت که نه م هه موو زینده گانی په ی هیناوه ته وجود هه مووی سهریان بو قوه تیک دانواندووه که نیزامی ته بیعی به هو ی نه م قوه ته «شتیالی» و زینده وار له زاوژی و زیادیدایه ، و بو زیاد کردنی جنسی هه رچه شنه شته وه سیله یکی تاییه تی خوی هه یه نه م وه سیلانه نیختیاری بیت به لکو

ره غبه تیکی دهروونی هه موو حه یواناتیك ده هاویته سه ر ئه مه ی که (ئیلتیجا) به م وه سیله یه بکه ن . له نه تیجه ی کرده وه یان زاوژی ها توته دی . «سکس ئه ییل» یه عنی (جازیه ی شه هوانی) له ژن و پیاو دا به هو ی قانونی ته بیعه ته وه هه ردووک ی هه ر له نه زه لی یه وه هاویشته ته سه ر ئه مه ی که پیکه وه بژین وه هه رده م له نیزیك یه کترین و له یه ک جودانه بنه وه له به رئه مه ته سه ورکردنی روژیك، که ژن و پیاو به ته نها ژیاوه زور به هه له چوونه به لکو خیزانداری ئیبتیدای نیه ته سه وری ئینسان کردنی پیویسته که خیزانیش له گه ل ته سه ور بکری . نه زه ریه ی قانونی ته بیعی وه ته بیعه تی ئاده میزاد که زینده واریکه له لایه ن هه موو ئاینانی دنیاوه پی لئراوه تا ئاینه کان ئه لین که تیره ی ئاده میزاد له مه خلوقاتی تر به رزتر . و پیروتره هیچ وهختیک وهك حه یواناتی درونده و عادی نه ژیاوه به لکو له گه ل خولقانی ئاین و پهیره و نیزامیشی له گه ل دانراوه به لام ئه م ووتاره له گه ل مه نتیقی عیلم و ته ته وری .

موسته میری شیوه ی ژیانی ئاده میزاد ریك ناکه و ی ئه م سی نه زه ریا نه ی که عه زرم کردن هه رسیکیان جیا جیا چه شته ئیستینتاجیک و نه ندیشه ییک ئه خاته سه ر عیلمی ته نریخ و هه روهاش چه شنه رو ناکاییکی ئاشکرا ئه هاویته سه ر ئه م په نهانیانه وزه واهیرانه وه که له پیش چاومانن . به لام بو زانینی ئه سبابی خیزان دامه زراندن ئیلتیجا به نه زه ریه ییک کردن به هه له چوونه چونکه هه روو کو هه ریه که یان له مه نتیقی خو یاندا زور مه عقوولن به لام له ناتا وایش بی به ری نیه .

دلدارى شاعير

دلداری شاعیر

به راستی دلداری شاعیر یکی هه لکه و ته ی به رزو به هره دار بووه ، هه ر له
روژانی مندالی یه وه شه یدای شیعرو نه ده بیاتی کوردی بووه . وه هیوینی
کاریگری بوونه شاعیری دلداری له پیادداشته که یدا نه وه ی به جوانی بو
روون کردینه وه هه رچه نده زور له نووسه ران له سه ر شاعیریه تی دوواون ، به لام
ئیمه له سه ر ره وشه نایی ده ست خه ته که ی خوی که چاکترین سه رچاوه ی
راستی یه ده لئین دوو شتی سه ره کی و بنچینه یی کاریان کردو ته سه ر بوونه
شاعیریه تی دلداری یه که م ، دیمه نی چاو نه ندازی رازاوه ی کوردستان : که به
پاده یه که هه ست و سۆزو بیرو خه یالاتی داگیر کردوه ، وه که دولبه ریکی نازه نین
خوینی که رمی لایه تی بزواندوه .. سه یرکه چه ند به سۆز رووده کاته به هه شتی
به ر لاله زاری کوردستان .

کوردستانی خوش نیشتمانی جوان
تو قیبله گاهی منی بی گومان

چاوم	پشکو تووی	شاخه کانت
فیری	ژیانی	باخه کانت

دهنگی	شمشالی	شوانه کانت
قاسپی	که وانی	کیوه کانت

خوپه ی	ئاوه که ی	نشیه کانت
ئهمانه	هه مووی	گویان کردمه وه
هیوینی	شیعری	دلیان گرتمه وه

ئىتر ھەر ئەو خۆشە ويىستى يەى خاكى جوانى كوردستان بۆتە ھۆى ئەو ھى
 كە نازناوى خۆى بنى (دلدار)
 لە بەرئەو ھە سەير دەكەين ھۆگرو مەفتوون بوونى شاعىر بو خاكى
 كوردستان لە زۆربەى بەرھەمەكانيا خۆى دەردەخا .. ھەروەھالە يادداشتەكەيا
 باس دەكاودەئى :

» لە دووچار تووشى نەخۆشى مەلاريا ھاتم ئىتر مەلاريا سەرى تىكردم
 رۆژىك چاك و چوار رۆژ نەخۆش بووم لەگەل ئەمەشا رانىەم ھەر لا خۆش بوو ،
 خاسەتەن زۆر مەفتوونى (قولى) بووم ، قولى ئەم كانى يە بەرىنەى ئاورونەى
 بەفراوھە ، ھەموو مەشاعىرى ئى زەوت كردبووم ھەر كە چاك ئەبوومەوھە خىرا
 ئەچوومەوھە سەر قولى ،

كەم كەس بە رادەى دلدار جوانى سروشت لەسەر ھەست و ھۆش و بىرى
 كاريگەر بووھە ، سەيركە چەند بە سۆزو ھەستى ناسك ، باسى گەشتەكەى كويەو
 رانىەمان بو دەكات .. وەك ھونەر مەندىكى بە ھەردارى ئى ھاتوو تابلوى وىنەى
 جوانى سروشتت بو دەكيشى ديمەنى پەر لالە زارى بە ھارى رەنگىنى بنارى كىوى
 ھەببە سولتان و دەشتى بىتوين و چيا سەركەشە بەرزە لوتكە پەر بەفرەكانى
 خۆشناوھەتى و قەندىل و ئاكو ، چەند كاريگەر بووين لەسەر ھەست و خەيالى
 دلدار .. ئەو ھەسفى و نووسىنە بەرزەى دلدار لە شىعرە نازدارەكەى حاجى قادر
 دەچى كە باسى بە ھارى كوردستانمان بو دەكاودەئى :

ووتم بە بەختى خەوالو بەسە ئەتوبى خوا
 لە خەو ھەلستە زەمانى بچىنەوھە ئەولا

گوررەى بە ھارى يە ئىستىكە شاخ و داخى وولات
 پەرە لە لالەو نەسرین و نەرگس و شەھلا

يا وەسفە جوانەكەى ماموستا گۆران لە گەشتى ھەورامانى دا كە دەئى

كۆمەلە شاخىك سەخت و گەردن كەش
 ئاسمانى شىنى گرتۆتە باوھش

سەرپوڤشی لووتکەیی بەفری زۆر سەبی
بە دارستان ڕەش ، ناو دۆلی کەبی

تادوایی ..

دووەم : حاجی قادرو نالی .

لە یادداشته کەیدا دلدار ئەو مان بوو دەردەبری کە شیعەرە نیشتمان
پەرورەری یەکانی حاجی قادری کوێی و ، شیعەرە ناسکەکانی نالی ھۆیەکی گرنکی
کاریگەر بوون لە سەر ھەستو ھۆشو و بیرو خەییالی و بیخاتە دونیای شیعرو
ئەدەبیاتی کوردی .. دەبا دووبارە گوێ لە دلدار بگرین کە دەلی : : لە کتێخانەیی
کاگەم سەعدی دەستم پێکرد کە مۆتالەعات بکەم لە پێش ھەموو شتیگە بە
تەئریخی (سەورەیی) فرانسە و تەئریخی بابان و سۆران مۆکریانێ سەیر حوسین
حوزنیم بە کوردی خوێندەو ئەمانە ھەمووی دروشمی رابوردیان ھێنامە بەرچاو
لە گەل خۆما زۆر مۆجادە لەم ئەکرد مام بەرەبەرە میشکم بکەم ھەو تەقدیری
تەئریخ و تەنفیزی بکەم لەم تەئریخە بوو کە دیوانی نالیم زۆر بە وردی خوێندەو
شیعەرە جوانەکانی نالی لە گەل شیعەرە ئاگرینەکانی حاجی قادر لە میشکدا لە سەر
زەعامەتی ئەدەبی شەریان بوو ... لەم شەرە شتیکیان بە من بە خشی ئەویش بوو
شیعرو ئەدەبیات رواندەمیان ، زۆر خەییالی وام لە میشکدا بوو کە حەزم دەکرد
بە ناو خەلقدا بەرپایان بکەم ، خۆم ئیعتیحاں کرد کە ئەتوانم شیعەر دابنیم ،
شەوێکیان تا درەنگ نەنووستم ، .. قەسیدە یەکی پانزە بە ییتیم دانا کە
تەسەوری دایکێکم تێدا کردبوو . بوو لە لە سەورە کوژراوەکەیی چۆن ئەگریا :
ئەمە یە کەم شیعەر بوو کە دامناوە ئیستا تێ ئەگەم ئایا بوچی قەسیدە یە کەم لە سەر
تیلایی چاوی کچیکی جوان دانەنا ؟ ئایا ئیحساسم نەبوو ؟ یان لاو نەبووم ؟
بە ئی ھەم ئیحساس و ھەم گەنجایەتیم ھەبوو .. بەلام نالی کە بوو دلدار
رای ئەکێشام حاجی قادر کە بوو نیشتمان پەرورەری رای ئەکێشام ئەم دوو شا
شاعیرانە ھەردووکیان جیا جیا تەئسیری خۆیان لە دلم کردبوو بەلام مۆتالەعاتی
تەئریخ ، موحیتە ئاگرینە کەم ، نەفسیەتی بوو خزمەت تێنوم ئەمانە ھەرسێکیان
منیان بەلای حاجی دادا ، ھەر کە ئەمویست غەزەلیکی غەرامی بلێم دەنگی
پیروزی حاجی بەسەریدا ئەقیژاندم و ئەی فەرموو .

باسی زولفی دریژو چاوی به خو
نه‌براهه بووه تری خه‌سرهو

دهستم له قه‌له‌م شل نه‌کرد ، مه‌جرای ته‌فکیرم نه‌گۆراند « .. دلدار هه‌ر
له‌ منادالی‌یه‌وه‌ خولیای زانین و نه‌ده‌ب و فه‌لسه‌فه‌ بووه‌ هه‌ولی داوه‌ شاره‌زایی
په‌یدا بکا له‌ سه‌رچاوه‌ی نه‌ده‌بی کلاسیکی و خوی زۆر ماندو‌کردوه‌ . سه‌یر
ده‌که‌یت له‌ و ته‌مه‌نه‌ که‌مه‌دا ، به‌و لایه‌تی و به‌ده‌م نه‌و هه‌موو نا‌ته‌واری ژیان و
نه‌خۆشیانه‌وه‌ نیشانه‌ی تواناو زیره‌کی و هه‌ستیکی دلسۆزانه‌ی قوول دیاره
دانانی کۆمه‌لێک شیعری به‌ سۆزی نه‌ته‌وايه‌تی و زانست په‌روه‌ری و کۆمه‌لایه‌تی و
دلدارێ و فه‌لسه‌فی و باب‌ه‌تی ریالزمی نیشانه‌یه‌کی تری نه‌و به‌هه‌رو توانایه‌ی دلدار
ده‌رده‌خه‌ن^(٣) ..

مامۆستا ره‌فیع حیلمی له‌ کتێبه‌که‌ی « شیعرو نه‌ده‌بیاتی کوردی » دا
له‌ سه‌ر شاعیرییه‌تی دلدار دوواوه‌ ده‌نی : -

« به‌ لای ئێمه‌وه‌ دلدار شاعیری‌که‌ زۆر بالا نه‌گه‌ر له‌ هه‌ندی شیعریا
ناپوخته‌یی هه‌بی به‌های شاعیرییه‌تی بی‌ناشکێت ، منالێک که‌ هه‌موو ژبانی خوی
به‌ خۆیندنه‌وه‌ رابواردبی و هه‌شتا له‌ خۆیندنی پێویستی « ره‌سمی » رزگاری
نه‌بووبی ناتوانی بیی به‌ شاعیریکی (که‌سبی) و بگاته‌ پله‌ی نه‌وانه‌ی که‌ شیعریان
کردوه‌ به‌ سه‌نعت له‌ گه‌ل نه‌مه‌شا دلدار هه‌ر له‌ مه‌کته‌بی (ئێبتیدائی‌یه‌وه‌)
ده‌ستی کردوه‌ به‌ شیعرووتن له‌م مه‌یدانه‌دا گۆی هونه‌ری بردۆته‌وه‌ ، له‌ به‌ر نه‌وه‌
ئێمه‌ که‌م و کورتی شیعره‌کانی نه‌ومان نه‌گرت به‌ رچاو بروامان هه‌یه‌ به‌وه‌ که‌
شاعیریکی (فطری) و خواداده‌ هیچ گومانی تێدانیه‌ که‌ هه‌لێکی باش و
کۆلینه‌ویکی نه‌ده‌بی ورد دلدار نه‌که‌ ینێته‌ ریزی شاعیره‌ گه‌وره‌کانی کورد ،
نه‌ویش له‌ وی‌بوه‌ستی له‌ لایه‌ن بیری قوول و خه‌یالی وردوه‌ ئێسته‌ش دالدار گه‌نی
له‌ ژوور نه‌و شاعیرانه‌وه‌یه‌ که‌ هه‌ندی وشه‌ی ره‌ق و ته‌عبیری ساردی و
نه‌هه‌وته‌وه‌ نه‌یکه‌ن به‌ (نظم) که‌ به‌ دیمه‌ن و بیستن شیرین و په‌نگین به‌ لام له‌ ماناو
حه‌قیقه‌تا پوچ و بی‌که‌لکن ئێمه‌ ناتوانین لێره‌دا هه‌ندی شیعری دلدار بنووسین
که‌ زاده‌ی بیریکی زۆر قوول و زه‌کایه‌کی ئیجگار تیز و لایشمانه‌وه‌ نه‌و شیعرا
ینه‌یکی روون و ره‌وانی (ته‌فکیری عه‌سری) به‌ به‌لام زۆر جینی داخه‌ که‌
پێوه‌ندی گرانی ته‌قالید ئیمرو ری نادا به‌ بلاو‌کردنه‌وه‌یان زۆرتریشی نه‌و جوژه‌

شاعرانه‌یه‌تی که دلدارو شاعیری‌یه‌تی بلندی دلدار ی به ئیمه ناسی ، نه و شاعرانه‌ی که له هونینه‌وه و دروست‌کردنی ووشه و ته‌عبیری ره‌نگاوره‌نگو ریک‌خستن و یه‌ک‌خستنی قافیه زیاتر کۆلینه‌وه‌ی فه‌لسه‌فه‌ی ژیا‌نمان بیر نه‌خاته‌وه وه چه‌شنی لیک‌دانه‌وه‌ی نه‌م شاعیره‌مان تی نه‌گه‌ینی که به‌ته‌مه‌ن منال و به‌میشک گه‌وره‌وه‌یی گه‌یشتوه .. ،

ماموستا ره‌فیع حیلمی⁽³⁷⁾ هه‌قی خۆی داوه‌ته دلدار ده‌باره‌ی شیعو پایه‌ی شاعیری‌یه‌تی نه‌گه‌رچی له‌کاتی‌کا بووه که شاعیرمان هیشتا له‌دانی‌شگای (حقوق) بووه و خویندنی ته‌واونه‌کردوه ، وه‌پاش نه‌و میژوه‌ش به‌ره‌می نه‌ده‌بی و شیعی‌ی جوان و پته‌وی تری بووه .. شیعه‌کانی دلدار له‌باره‌ی شیوه‌و ناوه‌روکه‌وه په‌یره‌وی شاعیری ناوداری کورد حاجی قادری کۆبی کردوه ، که شیوازی راسته‌وخویی خیتابی و ئامۆزگاری کردن و ریکا نیشان‌دان و چاو‌کردنه‌وه‌یان پیوه‌دیاره‌وه مه‌به‌ستی ده‌برین و کارت‌کردنی بیروباوه‌ره‌که‌ی بووه .. دلدار شاعیری‌کی زاتی نه‌بو ، تا شیعر بو‌ئاره‌زوو خه‌م و په‌ژاره‌و سکا‌لا تاییه‌تی‌یه‌کانی خۆی ته‌رخان بکات ، به‌لکو لای دلدار شیعو خه‌باتی سیاسی و بلاو‌کردنه‌وه‌ی بیرو‌رای نه‌ته‌وایه‌تی و هوشیار‌کردنه‌وه‌ی گه‌لی کورد ، ئامانج و مه‌به‌ستی بنچینه‌یی بوه ..

دلدار خاوه‌نی هه‌ستی‌کی ناسک و دل‌یکی‌پر سۆزو شه‌یدای کورد و کوردستان بووه یه‌چاو‌یکی روشنبیرو دوور بین سه‌یری که‌م و کۆری نات‌ه‌واویه‌کانی گه‌لی کوردی کردوه له‌به‌ر نه‌وه شیعی‌ی کردوه به‌چه‌کی ده‌ستی بو مه‌به‌ستی بیرو‌رای سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی ، جا نه‌گه‌ر له‌هه‌ندی شوینا شیعی‌ی ساده‌و سووک و ره‌وانمان به‌ر چاو بکه‌وێت که به‌رگی هونه‌ری نه‌پۆشیوه‌نه‌وه جیگای گله‌یی نه‌بووه وه له‌پایه‌و توانای شاعیری‌یه‌تی که‌م ناکاته‌وه .. ووتمان حاجی قادر ئاسایی ته‌نیا مه‌به‌ستی ووشیار‌کردنه‌وه‌ی خه‌لکی کوردستان بووه .. چونکه‌ باری کۆمه‌لایه‌تی و دواکه‌وتویی کورد له‌پاش حاجی قادرا چ گۆران‌یکی نه‌وتوی به‌سه‌را نه‌هاتبو مه‌گه‌ر له‌هه‌ندی لایه‌نه‌وه نه‌بی .. جا دلدار ناچار بووه شیعر بو‌چاره‌سه‌رکردنی نه‌و ده‌ردانه‌ ته‌رخان بکات وه‌که له‌شیعی‌ی (نه‌ی کورد) نه‌مه‌ده‌رده‌خا که ده‌لی : -

نهری نهی کورد له نیو که لدا هه تاکه ی مات و دامای
که عاله م سه ره بخون گشتی نه توش په یوه ندی نیو دای

ده سا بیتری له حال خوت بکه و ههستی به زیلات که
به لی دوینیکه راوکه ربوی و نیستاکه به خوت راوی

دلدار له سه ره تاوه له شاعر هونینه ودا په یه روی شاعیره کلاسیکی به -
کانی کردوه^(۱) که بایه خیکی زوریان به ووشه ی فارسی و عه ره بی قه له و قه له و به
تویکل و ئالوزکا و داوه ، خویان خستوته گیژهنی (عیلمی عروض) بو ئه وهی
قافیه ی هه لبه سته که ی به ک پیتی هاوده نگه بی جا له پیناوی ئه وه وه مانا و
مه به ستیان پی شیل کردوه به لام سه یر ده که یت دلدار زوو خوی له و داوه
راپسکاندوه و هاوتوه مه لبه ندی رومانسی و چند به ره میکی سه رکه وتوی
چنیوه .. نه وهش ئه وه ده که پینی که خاوه ندی به هره و توانایکی شاعیرانه ی
وابوو که به وه رازی نه بیته له به رگی کوت و به ندی شیعر ی چاولیگه ریدا
بمینیته وه به ره و ئاسوی کهش و روناکتر هه نگاوی ناوه و ریگای تاقی کردنه وه
داهینانی گرتوته به رو بایه خی به لایه نی هونه ری شیعر و زمان داوه و به ئاشکرا
له م قوناغه دا تابلوی هه ست و وینه ی رهنگینی نوپی پیوه ده بیین^(۲) ئه م هه نگاوی
تاقی کردنه وه و به ره مه نو ی یانهش زورتر له شیعره کانی (مندالی هیوا گولی
سوور ، نه ی بادی شه مال ، خه نده که ی بایی ، کوردستان)

له ناوه مووئه وانه شدا (خه نده که ی بایی) و (گولی سوور) زورتره وینه ی
هونه ری شیعریان گرتوته خویان و زیاتر نیشانه ی به هره و ده سه لات ی
شاعیرانه یان تیدا یه .

خه نده که ی بایی له روی دارشتن و ده ست پی کردن و نه خشانندی وینه ی
دلگیر و تابلوی هه ستاوی و ده ربیرینی تاسه ی شاعیر وته روپاراوی زمان و
لی چوونی چیژدار و ده نگ و موسیقا و رهنگ و به راورد و هه وین و هونه ره ورده کانی
تری شیعره وه پارچه شیعیریکی رومانسیانه ی ته رو برو بالایه ... له روی
ناوه روکیشه وه نه که ر مه به ست هیوا ی مروف بیته له زیاندا^(۳) یان دولبه ریکی

(۲۸) ل ۱۰۸ کاروانی شیعر ی نوی - کاکه ی فه لاح -

شوځو شەنگ بڼت وهك باسو بابەت هەلبژاردەيەكی سەرکەوتوانەيەو
 كەرەسەيەكی نایابی شیعری یە .

خەندەكەي بایی

لە ئافاقی ژبانی ناھومئیدیم خەندەكەي بایی
 فریشتەي ھاكی هیوامی نیشاندام وا كە بیدوینم

پریشكی تیشكی ئەستیرەي جوان نیمشەو بە ئەسپایی
 بە سوژێ ھاتە نیوكونجی دلی تاریكی پرخوینم

دەسا	دەي	مەسدەري	مەستی
دەخیرا		لادەري	پەستی

«وەرە تا من بە رازی تۆنەمامی شادی بروینم، لەكوئایی شیعەرە كە دا
 دەلی :

وەرە نیوئابیدەت تا من لەبەر پڼت دا بدەم ئەژنو
 لەبەرۆه ي نا دلارامی لەبەرۆه ي چونكی بالایی

خودای شیعرۆپەري هیوای بلیسەي مەستی بەرزی تو
 هەوالی ھاوڕەگەو خوینی فرشتەي شوخی میدیایی

لەرووی	چاكەو	وەفاداری
بە	یادی	جامی
		دلداري

«لە مەستی خوێی بمهیل دروشمی خەندەكەي بایی، وە لە شیعەرە
 سەرکەوتوووە رۆمانسی یەكانی دلدار شیعری « گولی سوورە » وە لەم شیعەرە دا
 ناخ و پەرۆشی شاعیر تەنها بو گولیکي ئاسایی هەلپچورکاری بو مەبەستی جارێك
 بۆن کردن فریدراو نیە .. بەلكو بو ئەو گولە سوورەي نەروژە كە رەمزی كچی

(٣٩) کاروانی شیعری نوێ - كاکەي فەلاح

كوردە بىر ئۇندىشەمان دەباتە ۋە سەر مېژۋى بە سەرھات و ژيانى گەلى
كوردەمان ؛ ۋەك لە سەرھتاي ھۆنار ۋەكە دا دەلى :

گولى سۈر ئۇى كچى نە وروژ ئۇرى كام دەس لە باغى ژين
لە بۆيەك دەفعە بۆن كوردن بە ناكامى ئۇتۋى ھىنا

ئە وىستاكەش بە ژاكاۋى

ۋە ھا بى قە درو توژاۋى

لە سەر رىگا فرى داۋى

لە لايەكى تىرشە ۋە^(۴۰) ئە ۋەش دەگە ئىنى كە دلىكى گەرم و پەر لە ئارە زوۋى
شاعىرىكى بە سۆزى ئاۋى حەزو خۇشە وىستى تىنۋى وىلى كچىكى شۇخ و
نازدارى دلرەقى كە بى بە زىيانە خستىە ژىر پى و پلىشاندى يە ۋە ئە و دلەش بە
فرمىسك و زام و شەر مە زارى و بى ھىۋايى دلدارى يە ۋە بە ناچارى گە رايە ۋە ناو
ھىلانە كەى خۋى كە سىنەى شاعىرە ئەمىش لە ئە نجامدا كە چارە نووس ئە و
گولە و بە سەرھاتى دلە كەى خۋى دە بىننىت ۋەك دەلى :

منىش ئۇى گول دلىكم بوو

دلىكى پەر لە ئارە زوۋ

بە سۆزى ئاۋى حەز تىنۋو

لە ناكاو لام فرى بۆلاى كچىكى دولبەر و شىرىن

ئە وىش رىشەى لە دەس گرتو بە بى رەحمى لە ژىر پى نا

بە گىراۋى و برىندارى

بە روو زە وردى و غە مخۋارى

بە بى ئومىدى لە دلدارى

گولى سۈر ئۇى كچى نە وروژ ئۇرى كام دەس لە باغى ژين

لە بۆيەك دەفعە بۆن كوردن بە ناكامى ئۇتۋى ھىنا

(۴۰) ل ۱۱۳ كارۋانى شىعەرى نۆى .

پاشان سه يرد هك يڼ به پي ي گۆپاني باري سياسي و فراوان بووني ئاسوي
 پوشنبيري دلدار ، مه يداني شيعر داناني ده گوري و شور ده بيته وه بو بابيه تي
 رياليزمي و ده كه ويته ويته كيشاني ديمه ني ژياني چه وساوه كان ، شيعري
 (لاله باس) نمونه يه كي راستي نه م جوړه شيعره يه تي كه وهك ويته كيشيكي
 لي هاتوو تابلوي ئادگاري جوتياركي هه ژارو روت و پهريشانمان بو ده كيشي و
 ده لي :

روژيكي پايز له پيش نيوه بو
 لاله باسم ديت زه وي نه دا تو
 روت وزگ والا پيروتك شكاو
 پشتي چه ماوه لوت له سه ره ژنو
 گوچاني ده سي ده سته ندوي جوت بوو
 دهنگي نووسا بوو به هي هي و هو هو

دلدار له م شيعره رياليزمه دا وهك بليي كاميراكي گرتووته ده ست واقيعي
 رووي ژياني لالوي جوتيار هه ژاري بو گرتووين وه له كوتاييدا دپته سه ر
 مه سه له ي ده رووني به كه ش كه ده لي :

ئاگري دلي له هه ردوو چاوي
 بليسي نه دا وهك جوتي هيكو
 وه شيعري (توتنه وان) ويته يكي تري شيعري رياليزمي دلدار نيشان ده دا .
 روژيكي هاوين له قرچي گه رما
 ئاو ديريكي روت تووتني ئاو نه دا

زه ردو بي هيزو لاوازونه خوش
 مال ويران په رهوت به ده م له رزوتا

كه پريكي دارگه ز ناريك دامه رزاو
 به پووش و گه لاي چرو سه رگيراو

بۆ پاریزگاری خۆره تاوو تۆز
به چىخبىكى شرسى دهوړى دراو

چه ركه يكي كوڼ سى گۆزه ي كه رخيؤ
چهند هامانى رهش جاميكي قوپاو

يان كه ده لىت : -

كه هاتم زگم كه وته سهرزهوى
تووتتم چاندو پهنجى شانم دا

نه لىم دار بكره نه لىم داو بينه
نه لىم برسيمه نه لى پاره كوا ؟

من به بى پاره و مندالم برسى
له كوى قوربينم بيكه م به سه رما

به لاي منه وه شيعرى (نهى ره قيب) به نرخترين شيعرى نيشتمانى يه و
دلدارى به هموو كوردستان ناساندو هه تا هه تا يى ناوى له سهر زارو هه ست و
دل و دهروونى نه وه و گه نجانى كورد ده مينى نه م شيعره به سه رهاتى خويناوى
مىلله تى كورد نيشان ده دا ، به دلنكى پر هه ستى نه ته وه په رستى چاوى بريوه ته
ناسوى پوونى دووا روژى كه لى كورد ، برواى پته وو هيو اى سه ركه و توتو تين و
ناوو جوش و خروشى ده خاته دلى هه موو نه وه دليره كه ي كه ده لى : -

با ناچه زانى كورد باش بزائن ئيمه روله ي ميدياو كه يخوسره وين هه رگيزاو
هه رگيز كول ناديه و نابەزىن كورد نامرى و هه ميشه به رامبه ر كاره ساتى
سه ختى پوژگار سه ركه ش وهك كئوى ببيستون ده وه ستى ، چ هيزيك نيه له ناوى

به رێ و هه ر ده بێ بگاته ئاوات و ئامانجی ، جا بهر به دهم روو ده کاته ره قیب و ده لێ : -

ئهی ره قیب هه ر ماوه قهومی کورد زمان
نای پمینی دانهیی توپی زه مان

ئیمه رۆله ی میدیاو که یخوسره وین
دینمان ئاینمانه نیشتمان

کەس نه ئی کورد مردوه کورد زیندووه
زیندووه هیچ نانهوی ئالاکمان

چەند هه زار لاوانی کوردی نه رره شیر
بوون به قوربانی و هه موویان نبژان

ده توانین بڵێن له ناوه موو شیعرێ شاعیرانی کورد که پتر شوینی خوی له
ناوه ست و هوش و ده روونی نه وه ی کوردا گرتیی دوو پارچه شیعرن : -
یه که م شیعرێ (ئهی ره قیب) دووهم شیعره که ی پیره میزدی نه مره که
به بوته ی نه ورۆزه وه دایناوه که ده لێ : -

ئهم دوژی سا لی تازه یه نه ورۆزه هاته وه
چه ژنیکی کوئی کورده به خوشی و به هاته وه

شیعره‌کانی د‌ل‌دار

ئە‌ی ره‌قیب

- که‌رکوک -

ئە‌ی ره‌قیب هه‌رماوه‌ قه‌ومی کورد زوبان
نای رمینی دانه‌یی تۆ‌پی زه‌مان
ئیمه‌ پۆ‌له‌ی په‌نگی سوورو شو‌پشین
سیه‌یری که‌ خویناویه‌ رابوردومان
ئیمه‌ رۆ‌له‌ی میدیاو که‌ی خوسره‌وین
دینمان ئاینمانه‌ نیشتمان
که‌س نه‌ ئی کورد مردووه‌ کورد زیندووه‌^(١)
زیندووه‌ هیچ نانه‌وی ئالا‌که‌مان
چه‌ند هه‌زار لاوانی کوردی نه‌ پرده‌ شیر
بوون به‌ قوربانی وه‌ موویان نیژران
لاوی ئیستاش حازرو ئاماده‌ نه‌ ...
جانگیرانه‌ جانفیدانه‌ جانفیدان
لاوی کورد هه‌ ئسانه‌ سه‌ ره‌ی وه‌ک دلیر
سا به‌ خوین نه‌ قشی ئە‌ که‌ن تاجی ژیان
که‌س نه‌ ئی کورد مردووه‌ کورد زیندووه‌
زیندووه‌ هیچ نانه‌وی ئالا‌که‌مان .

- ئەى لاو -

ئەرى ئەى لاو لە ھېچ وەختى ئەكەى مەئىۋوسى ژىنت بى
دەبى ھەردەم ئەزم دارودەۋاى دەردو برىنت بى
لە مەيدانى تەقەدومدا تەلاش ئەسپى نەجات بى
لغاۋى ئەسپەكەت (فكر) و (علم) و ئاۋزىنگە وزىنت بى
بە ئى دائىم ھونەر مەند بە لە مەيدانى نە بەردىدا
بە ھوى ئەقل و ھونەر مەندىت دەبى تىشكى زەمىنت بى
لە يۈگەلدا ئەبى ئىعلانى جەنگى كەى لە گەل جەھلا
عىلم چەك بى لە ئەم جەنگە ۋەتەن جىگەى كەمىنت بى
لە رىگەى شان و بەرزىدا دوور ئەندىشىكى و رىبابە
مەنەفەى پەرۋەرى مىللەت ئەبى ئامانجى ژىنت بى
ئەكەى بۇ بەرزى ئامانجەت بىرەى خوينىت لە بەندى كەى
بە بەرزى شادو مەسرور بە نزمى ژىنى شىنت بى
لە ۋەختى گەنجى گەنجىدا دەبى رەنجىكى گەنجىن دەى
نەۋەك ۋەختت بىرەنجىنى لە نىۋ جىگەۋ نۆىنت بى
لە دىنيادا ھەقى ژىنت ھەيە تاكونەفەس دانىى
بە لام چاكە ۋە ۋەشتى چاك دەبى ئايىن و دىنت بى
بىرەى تۈنە ھەموو كوردىك ۋەكوۋالەن كە ناچەى كەى
ئەكەى دل پەيس و جۈىندەر بى بە رامبەرىان ۋە پىنت بى
ئەگەر لاۋىكى (كوردى) تۆدەبى دل پاك و بالا بى
نەۋەك دلدارى دل پەرۋەر دل قورئانى دىنت بى

ئیش^(۴۹)

كه ركوك ۱۹۳۹،

دل به دوو نه فسانه كه وت و وای نه زانی وائه بی
ئیشی دنیا په نجی بی ناوی به خوی کوتا نه بی
نه ی ده زانی نه و به (نارهق)^(۵۰) داری ئومید ئاوبدا
كه ره خوین په یینی بكا نه وسا سه مه ره پیدا نه بی
له فزی (نابی) نابی بیزانی كه لاوی كوردی تو
هر به كوشش دیته به رباغی نه مه ل ئیحیا نه بی
(طالع) و (نیقباله) وه همی پایه به ندی بی هونه ر
عه زمی مه ردانه ت بیی هرچیت نیازبی وا نه بی
نه ی برا لاده له فکری کۆن و زووسا راهه ره
كاره كه ت چاریك بخره ، په نجت هه بی خوی چا نه بی
مردنه ژینت به بی کاری ، له سستی لاده
هر به ره نجی لاوی وهك تو ، نیشتمان ئاوا نه بی

(۴۹) له كه لاویژ بلاوكراره ته وه

(۵۰) مه به سستی نارهق ، نارهقه ی ماندرو بوونه

له گهل (جاهد)
يه يه كه وه دايان نلوه

رانپه ۱۹۴۳

شه هبازی يا شه هینى ، شاهى يا شه هلارى تو
بى دلى بى مروه تی عاشق کوژی خوینخواری تو
زالى غاره ت گه ری تالان به ری تو بو گیان و دل
له شکری تاتاریه د دو زولفه که ی تاتاری تو
حاکمیکى مه ست و بى باکی نه به د ره حمت نی یه
مائیل (فتانیه) دوو چاوه که ی سه حاری تو
نه نوه ره بو گشتی عالم زولفه تی دوو زولفه که ت
زولفه ته بو من به ته نه نه نوه ری پوخساری تو
به سیه تی جا نه ی سه نه م با باری میجنه ت لا به رین
که عبه که چ نابى که ساتى بیینه نیو گولزاری تو
مه جلیس مه ستی بیه ستین خوم و خوت نه ی نازه نین
که ی نه بى جار ی بیم من مه ستی شه که که رباری تو ...
قه ت نه که ی (جاهد) مه دهد له م شوخی وا که چ مه زه به
چونکه (دلدارم) نه زانم نایه ته هاواری تو ...

ئومىد

مەۋلىز ۱۹۳۵

چاۋەكانم لىل وويل بوو كوا ؟ ستارەم دەرئەكەوت ؛
دل لە تاوی دەردى گلپەى سەند وەكو ئاۋرونەوت
رۆژە لات و زىندەگى دا گشتى عالەم كەوتە ئىش
چاۋەنۆرى ئوقى دوورم رۆژى من كوا ؟ دەرئەكەوت
ئەى خودا يە تارى نىگبەت كەى ئەبى لاچى خودا ؟ !!
تابەكەى چەنگە چىرى من سا لەگەل تۆمەشت و حەوت
بەسىيەتى دلدار زەمانى شىعەرى بىى مەعنا نەما
هەلسە چارەى دەردەكەت كە بىى (تفكر) پىگە چەوت
بىتوئەسەى چەند نەصیل بىى سواری چالاكى نەبىى
قابىلە دەرچى لە مەيدانى جدال و جىگە رەوت ؟ !!

بو ئه و كه سه ی كه ...

له بن سایه ی چه مه نزاری به هاری
باپیکه وه بین یه ك دل و پوو خوش
دل پوون و خروش با راوی بکه ین سا
هه لیه سته من و تو دلی پر جوش
ته نهایی بیابانیکه پر سۆز ...
جا له ریه وه ئاوازی زه مین سویی سرور
سا به سیه غرور . ساتی ببیه ین سا
من نه ی ده می دل داری و تو دهنگی طیور
خدمه تچی نیازمانه شتومه ك له ژیان ...
توحفه ی ده سی دل داریه بانرخ و به ها ...
په روێزو (معلّا) کاتى بچینین سا ...
من به سته ی به رجوسته و تو نیرگزی شه هلا
پر زه مزه مه باغیکه زه مین تۆم هه بی به ده م ..
خوئش نشووه چه جامیکه ژیان ساغری گلکۆن
تو شعری (مجسم) . من شاعیری (ملهم)
تو (حسن وفسون) من هه مده مه مه فتوون^(*)

- ل -

له گهل (عه ونی) به به که وه دایان نلوه

«کویه»

دل له به بینی ته لعه تی روو زولفه که ی ده یجوورته
گاهن مه یلی شه ونه کات و گاهن مه یلی نوورته

به حری عومانی سروشکم وا به دهم گریان وه
پر له دانه ی گه وه ره هم له علی وینه ی سوورته

باده که ت پر ژه هری مار بی پیم بده ی نوشی نه که م
چونکه ته بعم هیند موتیعه به نده بی مه یسوورته

سا نه زانی چهنده په شیوه نه و دله ی بیماری من
په ی کراوی تیری غه مزه ی چاوه که ی مه خموورته

ناسمانی حوسنی پوخسارت له نه بر و چه رخی پوو
تاقی نه بر و دو هیلال و چه رخی کوله ت خوورته

غونچه که ی نه شکفته بی لیوت له باغی مه قسه دم
تا دهمی پشکو تنی دل بولبولی (منظور) ته

ناره زووی نه م شیعره (دلدار) توله (عه ونی) بو نه که ی
چونکه نه م غه مباره دائیم بو وه تن مه جبوورته

مەي

كهركوك - ١٩٣٨ -

مەي لە بەردەم بێ کە ئیمرو عاده تێکی جاریه
عاده تی چی ؟ ... موئینسی چی .. ؟ پیشه ی بێ کاریه
جامی یه که م فرته کهیت هه سستی دلشادی ده که ی
شاد و نووشی چی بێ یاران ... عیله تێکی ساریه
عیلله ت سیحه ت نه با ، غاره ت گه ریکه ، نیگبه ته
لازمه ته سلیمی که ی ، ته سلیمی که ی ، ناچاریه
هه ر که سی ئیدمانی (مەي) کرد خوی نه خاته داوه که ی
ئاخیری هه ر به نجه پویه هه م له عیزه ت عاریه
فه رقی ئینسان و وولاغ نه ندیشه یه ، نه ندیشه یه
بونه مانی عه قل و ئیدراک مەي دزیکی کاریه
چه ند که سیکم من نه ناسین خاوه نی جاهوشه ره ف
ئیسته مه نکوبی شه رابن پیشه یان غه م خواریه
سیحه ت و مال و شه ره ف پویی له باجی باده یان
عه یش و نووش هه ر زیله ته تا ناخره ت په کجاریه
ئه ی نه که ی گیانه بنووشی نه م نه داته ی موخه ریبه
چونکه ناوی خوش و کاری عه ینی ژاری ماریه

کوردستان^(۵۱)

بەغدا ۱۹۴۰

کوردستانی خوش ، نیشتمانی جوان
تۆ قیبلەگامی منی بیگومان
چاوم پشکووتووی شاخەکانتە
فییری سەیرانی باغەکانتە
دەنگی شمشالی شووانەکانت
زریقو باقی جووانەکانت
قاسپەکی کەوانی قەد کێوہەکانت
خوێی ئاوہەکی نشیوہەکانت
ئەمانە ھەمووی گوئی پان کردمەوہ ...
ھەوینی شیعری دلپان گرتمەوہ
من درەختیکم لەو خاکە پووام
بەخۆشەویستی تۆوہ ئاودرام
بە ئی کوردستان تۆ منت خولقان ...
تۆمنت خولقان پیت بەخشیم ژبان
خۆش ژبانم خوشی ژینتە
نیشی ژینی من پوژی شینتە
چونکە کوردستان ، کوردستانی جوان
قیبلەمی دینمی خوامی بیگومان !

(۵۱) لە گەلاویژبلاوکراوەتەر .

- له مه یانی مجاده له یه کدا -

ړانځه ۱۹۴۳

کسې که س بې له دنیا دا که ساسی دهستی ده ورانه
له ژینا ناکه سی به دکار له جاهی عزهت وشانه ...
کوناهي که سې نه بې چی بې به غه یره ز که سبی سهر به رزی
به قه د خنده ی که سې ناکه س نه وه ندهش نه وله گریان
برا نابې ته عه چوب که ی له وه زعی ناکه س و دوو پوو ...
که وا نه فلاک و گه ردوونیش وه کو پووی نه وله گوران
ته بیعت قاعیده ی وایه له گه ل گوران و برادوسته ...
نوی سابیت بې ساکین بې له به هره ی ژینی حیرمانه

ژیان خه ونیکه نه ی بینین به تیژی دیت و نه روان
له په نهانی نیهانیدا نه وی دانابې نادانه ! ...
له هیچیدا به دی هاتی ، به ره و هیچیش نه پوی غافل !
له به ینی هه ردو هیچیدا خه راباتی بژی گیانه !! ..
عیبادت چی بوو نه ترانی به غه یره ز نیره بیدوشه
سهری خوټ بو دیشینی سه فا نسیانه نسیانه ...
به مهستی خوټ له پهستی عه قل و نه ندیشه ته وه لاکه ...
نه وی پویوه پویوه نه وی نه بووه له په نهانه ...
نه ری نه ی یاری ته نه اییم ، نه دیمی هه مده می پهستی
له گه ل توّم ساقی هه موارو خه لیفه ی پیری مه یخانه ...
ده سا کوا جامه که ی دوینیت که قووتی گیانی تیدا بوو ...
ده خیرا ته ی که بوم چونکه له پهستی مهستی ده رمانه ...
ده سامه ی جامه که ی جامی سهری که ی بې فله لاتون بې ...
بنوشه باوه ریت وایی که له م کاروانه کار ... وانه

«ئەي خودايە»

كەركوك ۱۹۳۷

ئەي خودايە خالى عالم حەقى شايانى نيه
ميحنەت و ئىدبارى زۆر وشە ھدى بى ژانى نيه
سا ئەزانى بۆچ ئەمن وا معرەضى شەكوا ئەكەم
تابزانی قودرەتى تۆحەددى ويجدانى نيه

زامەكەت بى مەرھەم و بۆگشتى عالم ساريە
دەردەكەت زۆر نيشە داروقە تەقى دەرمانى نيه

پىگەيى بەش كوردنى پزقت لە دونيا شاھدن ..
ھىندى كەس ئەفرادى لۆرت و ھىندى كەس ئانى نيه

بۆژى فەرمووت (ليس للانسان الا ما سعى) ...
ھىچ كەس يەكش ھىندى فەللاح نيش و كىلانى نيه

نیش ئەكات و پەنج ئەدات و پوتوقوت وزگ بەتال
ئاخرى بى سوود ئەمىنى سال كە بارانى نيه

پائەمىنى پەنجە روو دەست لە ئەژنوقوبە سەر
پاستە شاھى بى شەرىك باكى گەدايانى نيه

سا لە پىگەي ژين دزىنى مەر ئەكا گيسك ئەبا
چونكە برسى و بى ئەوايە مايەيى نيه

بۆژى ھات و پوھى دەرچوو لاشەكەي كەوتە «ئرى»

لئی ئه دهن به م گورزه گه وده وا که ئیمانی نیه

سا به سایه ی قودرتهت بوو ماله که ی بی به هره ما
خوقه زا بوو سرقه تی کرد راسته گومانی نیه

بوچ له دنیا په نجه پو بی بی نه وایی ناخیرهت ...
چونکه وهك من غائيله ی دل عزه تی گیانی نیه

که ر له نه فلاکا مه بایه حاکمیکي تر به رقه لرار ...
سا نه چووم نه م ووت «خودای من سوودی ئینسانی نی یا

په نکه که م دیده ومه لایان هانی خه لقی وابدن
کوشتنی دلدار خه لاله چونکه ئیمانی نی یه

ئەي نازەنين^(۵۴)

بەغدا ۱۹۴۲

ئەي نازەنين ، پەواي تەونجى نازەنين ، خوتازەنين
بىيستم ئەئى كە بىي وەفام
بىي شەرم و رەنگ پوووە لام ...
لە بانىكا هەزار هەوام
بە لام ئەگەر بەم چەشنە بام
لەم سەنگە ساريە چۆن ئەمام
بەئى لە لاي ناحەز وەهام
بە لام ، بە لام

ئەمن گىرۆدەي داوى تۆم
گىرۆدەي زولفى خاوى تۆم
دەبەنگ و مەستى چاوى تۆم
مەلىكى بال شكاوى تۆم
بە شىئى ناو زپاوى تۆم
خودا پەستى ناوى تۆم

(۵۴) لەگە لاويزدا بلاوگراوەتەرە .

ئەي ، يارى خۇم

كە تيشكى تۆم لە پوو پۇڭا
گۈلى نوميىدى بىي بۇڭا
زوخاوى پەستى لىرۇڭا
عالم لە تاوا بىي ھەڭا
شيت بوو بە جارى تېك قۇڭا
ھەمانەي پەندى ھەلرۇڭا

چ ھەلرۇڭا !!!

جا جارى دا كە سەرسەرىم
لەرەشتى چاك بىي بەرىم
ناوى زىرانوھ بەدەرىم
بىي عەقل و لاملى ، كەرىم
دوو پوو دوو پەشت و زود وەرىم
نیشانەي چاكە و بىي بەرىم

دەربە دەرىم

ئەي نازەنين ، پەواي ئەم تازە نازەنين ، خوتازەنين

کوټره باریکه

به غدا ۱۹۴۲

(۱)

ککو ... ککو ... ککو .. ککو
به سیه نووستن خه والوو
چلو هه لینه هه سته زوو
هه ئی ژینت له ده ست چوو
ککو ... ککو ... ککو .. ککو

(۲)

نیشکی زیرینی پوژ سا
لووتکه ی به فرینی چیا
پوون کردو تاری نه ما
له زهنگی زینده گی دا
ککوو ... ککوو .. ککوو .. ککوو

(۳)

هاو مه لم مه ئی بچووک ...
له خه و پاپه ری چاپووک ...
بو خه بات چوست و لهش سووک
که و ته که پان وه ک مه کوک
ککوو ... ککوو ... ککوو ... ککوو

(٤)

له لای عالم نیوه پو
هیشتا شه وه له لای تو
بی په نچ کی ژیه ناخو
نووستن و ته مبه لی بو
• ککوو ... کوو ... ککوو ... کوو

(٥)

ریگه ی ژیان وهك سه فین
هه ورازو سهخت و به فرین
ناوخوش و بارگران ژین
هه لسه له خه و بانه مرین
ککوو ... کوو ... ککوو ... کوو

(٦)

ککوو ... کوو ... ککوو ... کوو
به سیه نووستن خه والوو
چاو هه لینه هه لسه زوو
هه لی ژنیت له ده ست چوو
ککوو ... کوو ... ککوو ... کوو

قەل و پىۋى (۵۵)

بەك لە پەندە خۆشەكانى «لاڧونتىن» شاعىرى ئىسك سووكى فەرەنسەيە
كردوومە بە كوردى : (دەلدار)

پىۋى	لە	پىۋاندا	قەلى
پاۋەستابوو		لەسەر	چەلى
سەلكى	پەنىرى	لە	دەنووك
گرتبوو ،	بىخو	لە	هەلى
پىۋى	بەلايدا	تىپەرى	
چاۋى	بەقەل	كەوتو	مەلى
	ئەىۋى ،	بەفەلى	لى سەنى
	دەستى	پى كورد	هەلى
ۋوتى	ئەى	بولبولى	زەمان
ئەى	نەغمە	خوۋانى	سەرتەلى
بىستوومە	من	ناۋبانگى	تو
تووخو	گورانىم	بو	بەلى
قەل	ۋەختى	زارى	داپچران
پەنىرى	كەوتە	بن	تەلى
پىۋى	پەنىرى	قۇستەۋە	
ئىنجا	لە	پىش	ئەۋەى
ۋوتى	ئەۋجا	بەسە	نەفام
كويت	لى	بى	پىۋى
	ۋەختى	شتىكت	گرتە
	كەر	مەبە	گورانى
ئەمەش	كەرانبى	كەۋا	
تەفرە	دراۋى	تو	چەلى

(۵۵) لە گەلاۋىزىلاۋىراۋەتە .

ئەي كورد

اربيل - هەولێر ١٩٣٦

ئەري ئەي كورد لە نيوگەلدا هەتا كەي مات و داماي ؟
كە عالەم سەر بە خۆن گشتي ئەتۆش پەيوەندي نيو داي

دەسا بيري لە حاڵي خۆت بکە و هەستتي بە زيللەت کە
بە ئي دوينيکە راوکەر بووي و ئيستا کە بە خۆت راوي

کە مەر بە ستن لە نيوگەلدا بناغە و پيشرەوي ژينه
بە تيري کينه يە ئيمرو لە ژينا فەوت و کوژراوي

دەسا هەلسە بە هوشيارى نە فەوتاي بە يە کجاري
لە نيو بە ندي (مەذبدا) ئەميني قوڤ بە سەر مايي

زەمان ئيمە بە شيشي غەم لە سەر ئاور ئە برژيني
سەري سوڤما لە جەهلي تۆ هەتا کەي هەر نە برژاي

دەمي (بيور) عەدوي (دارە) بە لام کلکي ئە ویش دارە
بە هوئي کورده ئە تۆ غافل کەوا ئيمرو شکانراوي

دەسا غيرەت کە مە و هومي لە بە هرەي ژينا مە حرومي
درينغ و حەيفە مە زلومي ، کە زيندوي پەشمە فەوتاي

جيهان گيراني هاوتيرەت کە دويني هەروەکو تۆ بوون
ئەوا وان بێ کە يشتوون و ئەتۆش هەر کال و هەرخاوي

«پووناکی»

ههولیر ۱۹۳۶

بو کوفاری رووناکی که له ههولیر دهردهچوو دایناوه

پووناکی ناوت چهندهلام خوشه
عالم به سایهت دلی پر جوشه
وا تاری پویی دهرکهوت پووناکی
به عیلم و فهن و پووخساری پاکي
شوعله بهخشی کرد له کیوو بیستان
زیندوی کردهوه عیلمی کوردستان
به موی پووناکی ههستاین لهخه و
به پیمان ییخست نهحسی و شومی شه و
مژدهبی وهتن خاکت رووناک بوو
به سایه شوقی لاوت چالاک بوو
نهحسی و شوم پویی له سهر کیوانت
پووناکی جیی گرت له پووی جوانت
ئومید پهیدا بوو بلاوبیتن فهن
بنوینین خزمهت گوزاری وهتن
میللهت پووناکی مایه ژبانه
نوبه چالاکی لاوی جوانه
ئینجا سهیری کهن هونهری قهلهم
تاگو بهرزی کهین عیراق و عهلهم
خودا پووناکی دوورکهیت له شیقاق
شوعله بهخشی کهیت له خاکی عیراق

موفره دات^(۵۷)

وه لامي پرسيارينكي (عه ونی) كه بوچی خودا له پاش نه وهی (ئاده می)
خسته به هه شت و ده ری هینا ... ؟ نه لیم ..

(روحی) كه نه سووږاوه له نیو باغی سه فا
دل خرم و هیچ نهی بوو شتیك جوری بدا
(خوا) ویستی كه نیشانی بدا (واقعی) تال
هاویشتی نهی (منبعی) سه د جه ورو جه فا

له مه پانی مجاده له یه كدا به رامبه ر لاویك ، كه ئایا نه بی چون خومان به
ئاماله وه هل بوواسین :-

»به ئی خوشه نه مهل كه ربی له سه ر نه م ږیگه یه رهنج دهی
به لام كه ره ر خه یالات بی نه وی هه ت بی نه ویش نه ږوا

كومه له براده ږیك بی یان و وتم كه « » له شوینیکا به خراپه ناوی
بر دووم وام نیشاندا ، و وتم :

»ه رجووی هه جووی نه كه ن بو « »
»چونكه بی حه سیه ته ی مستحقه ، مستحقه ،

»چون به مراوری ووتارم عیزو شه ئنی نه ده می
»شه ئنی نه و بیجكه له «تف» له عنه ت ولیدان و شه قه ،

(۵۷) نه م شیعرانه ی له دیوانه چاپكراوه كانیدا نین وا بو یه كه م جار بلا و كرا به وه

بلی سه ره به سستی

به غدا ۱/۲۴/۱۹۴۴

ئه ی لاو

له ساتیکی وها ته نگه و له کاتیکی وها په سستی ...
که عالم گشتی هه ستاون ئه بی که ی توش له خه وه سستی
به چاوی راسته قینه سهیری خوت که یت و بکه ی هه سستی
که واهه حرومی سه ره به سستی له ژیر ده ستانا ژیر ده سستی
له گه ل لاوی نهینی کورد بلی سه ره به سستی سه ره به سستی

به گور توبی به مه یدان و حقوقی گشتی داواکه ی
به یادی نه وجه وانانی شه هیدان گیانی به رهپاکه ی
به تیشکی هه ق خوراوی کورد دلی تاریکی پووناکه ی
بزانی سا به سه ره چوو و هختی به دمه سستی و به دمه سستی
له گه ل لاوی نهینی کورد بلی سه ره به سستی سه ره به سستی

له چاوی کیژه کوردانی برا کوژراوی مال سوتاو
شه پۆلی نه شکی خوینین دی وه کو جو باری یا لافاو
هه نیسکه قولپه گریانانی هه تیوی پووتی باو کوژراو
نیدا که ی واجبه بو گشت له بو دل تینی نه شکه سستی
له گه ل لاوی نهینی کورد بلی سه ره به سستی سه ره به سستی

«گوئی سوور»^(۵۸)

مه‌ولیر ۱۹۴۶

گوئی سوور ، ئه‌ی کچی نه‌ورۆز ، ئه‌ری گام ده‌س له‌ باغی ژین
له‌ بویه‌ک ده‌فعه‌ بۆن کردن ، به‌ناکامی نه‌تۆی هینا
نه‌ویستاکه‌ش به‌ژاکاوی
وها بێ قه‌درو توژاوی
له‌سه‌ر پیکا فریێ داوی
له‌جه‌ورو زۆلی نه‌وده‌سته‌ پهری زاده‌ی به‌یان له‌رزین
له‌ده‌وری نه‌م چله‌ی لی‌ی بووی په‌هوله‌ی زه‌ردو سوور گریا
منیش نه‌ی گول دلیکم بوو
دلیکی پر له‌ ئاره‌زوو
به‌سۆزی ئاوی چه‌ز تینوو
له‌ناکاوام فری بۆلای کچیکی دولبه‌رو شیرین
نه‌ویش پیشه‌ی له‌ ده‌ست گرتو به‌بێ ره‌حمی له‌ ژیر هێی نا
به‌گریاوی و برینداری
به‌پوو زه‌ردی و غه‌مخواری
به‌بێ ئومید له‌ دل‌داری
که‌پاوه‌ سینه‌که‌ی تارم ، نه‌ویستاش نه‌ی گوئی غه‌مگین
له‌ته‌نهایی سه‌رینت بێ ، ده‌هانی ئه‌م دله‌ ، توخوا !!

(۵۸) له‌که‌لاویژی سالی ۱۹۴۶ بلاقرایه‌وه . دل‌داره .

خه نده که ی بایی^(۱)

به غدا ۱۹۴۴ / ۱۵ مارت

له ئافاقی ژبانی ناھومیدیم خه نده که ی بایی
فرشته ی پاکی هیوامی نیشاندام واکه بیدوینم
پریشکی تیشکی نه ستیره ی جوان نیمشه و به نه سپایی
به سۆزی هاته نیو کونجی دلی تاریکی پر خوینم
ده سا ده ی مه سده ری هه سستی
ده خیرا لاده ری په سستی
وه ره تا من به رازی تو نه مامی شادی بروینم

* * *

جوانی غونچه یی بو ووا که په نجه ی رازی پاکیشای
ده سهیری چهند به وه سلی زولفی خاوت شادو مه سرووره
له بروی راستی نه توش وهك نه و گولیکی چیمه نی دنیای
که چی تاجی دلی هینشتا دلت له م حاله په نجووره ...
به خه نده ی نه رمی دل پاکیت
نه خوم سویندی به پرووناکیت
نه گه ره سستی به ژین وایی له جهرگی راستیا دووره

* * *

(۱) هیوینی ئه م پارچه شیعره به رزه ته قینه وه ی بورکانی ده روونی پر خوشه ویستی و
نه فینداری دلداره بو (بهیه فرج الله) .

ھەمووی نووری ژیاڤه فەيزو نووری ئاسمانی شین
 ھەموو چە پلە ی گوشتادی لی ئە دەن ھە زچی کە ئە ی دینی
 لە سەر ئە م خاکە گەردیکین دە ئیمەش پوولە شادی بین
 فەرامووشی بکەین جاری چە ژێ تالابی غەمگینی
 بە دل پرونی و رووخووشی
 بە خەندە ئە ک بە خامووشی
 نبووشین جامی دلدارێ لە بەرکەین بەرگی نەمرینی
 * * *

دە ھەلسە بابناکەین مەعبەدی پیروزی دلدارێ
 لە تیشکی پوژ لە شەوقی مانگ لە پەنگی پەلکە پەنگینە
 کە ھەر کامە ی بلی پاکی لە کردە ی قودرەتی باری
 نیشانە ی کردگاریکە و بناغە ی پەیرەوی دینە
 لە شوینی پەر لە ھەستی بی
 کە رستە ی خوشەویستی بی
 لە نیو ئە م باغە بی جیگە ی کە تۆم لی دیت لە ھاوینا
 * * *

لە پەلکی تازە پشکووتوی نەژاکاوی گوڵی نەسرین
 کراسیکی سەبی بی گەرد دروستکە شەنگ و دامەن شوپ
 لە بەرکە و زولفی زیرینیت بە سەریا بینە خوار چین چین
 پەری تیم تیم ، بە پازو ناز ، لە بووت بینن بنەوشە ی مۆر
 بە ئاواز و نەوا و تەبجیل
 بەوێن پێچە کە ی ئیکلیل
 ببەن کەنوش بلین : ئە ی شوخ ، پەری زادە ی گزنگی خۆر
 * * *

نه وائیکلی دلسوزی و دلارامیت نه که ین پیشکیش
هر چه پکە ی خەم و مل که چ سروشتی نه وجه وانیکە
نیگاری بوو ، به ناکامی به گریاوی ، به ئیش و نیش
له ژین پویی نه ویستاکه هه وینی داستانیکه
به یادی نه و دلە ی تینو
که چون هات و وهاش ده رچوو
برو نیو ئابیده و سه یری چه پیروز جاویدانیکه

* * *

وهه نیو ئابیده ت تا من له بهر پیت دابدهم نه ژنو ...
له به روهی نا دلارامی له به روهی چونکه بالایی ...
خودای شیعو بهری هیوا ی بلیسه ی ههستی به رزی تو
هه والی هاو په گه و خوینی فرشته ی شوخی میدیایی
له پووی چاکه و وه فاداری
به یادی جامی دلداری
له مهستی خوشی بم هیل دروشمی خه نده که ی بایی

پۆله‌ی تازه

۱۹۴۰

له‌سه‌روه‌زنی - سویت‌ه‌وم - ئه‌ووتری
«دلدار»

من پۆله‌ی کوردستانم	تازه پۆله‌ی کوردانم
تاكو وولات سه‌ركه‌وی	فیدایه روح گیانم
ه‌ی‌و‌یستی مه‌ زانینه	زانین بناغه‌ی ژینه
گه‌ر گه‌لی بی ^(۱) زانین بی	گه‌ر زیندوش بن مردینه
ئیمه به‌یانی گه‌نجین	له‌م خاكه‌دا له‌ په‌نجین
په‌نجدان نیشانه‌ی گه‌نجه	ئیمه‌ش خولقاوی په‌نجین
ه‌ته‌ن باغی جینانه ..	محتاجی بازوو شانه
هه‌ركه‌سی كۆشش كه‌ر بی	له‌م باغه باغه‌وانه
ه‌ته‌ن محتاجی تویه	پینگاكه‌ت جوستو جویه
میله‌تی سست بژیتن	له‌ مه‌یدان وه‌كو گویه

ئەي بادى شەمال^(۶۲)

ئەي بادى شەمال، ئەي بادى شەمال
پۈستەي ھەۋايى دۈلەي پەر زۇخال
دەستم دامەنت ئەچى بۇ كۆيۈندەر
ناچى بۇ كۆيۈ مەئۋاي دولبەر... ؟
ۋەك غارەب دەخىل گەر چوۋى بۇ ئەۋلا
مەۋەستە تاكو بەردەمى لەيلا
مەۋەستە تاكو لاي شۇخى كەۋا
تيرى نىمىنگاي لە دۇدا پۈا
بەيى بىلى، قوربان لەم پىگەۋ بانە
لەم چەمۈ پىشەۋ ھەردەۋ كىۋانە
شەيتىكى ريسۋا پۈۈتۈ قوۋتم دىت
فرمىسكى ئالى ۋەك ياقوۋتم دىت
پۈۈ لە خۇيىن خالى زەغفەرانم دىت
چاۋى لىلۈۋ وىل پەر گريانم دىت

(۶۲) دۇدار ئىلھامى ئەم ھارچە شىعرەي لە سۆزۈ خوشەۋىستى كىژىكى شۇخى خىزمى
ۋەركىتۈۋە .

ههيكه^(١)ى مردووى بهس ئيسقانم ديت
 قهدى چهماوهى وهك كه مانم ديت
 ديتم كه جارجار نه وليو به باره ...
 دهست ههله بریتو توى لى دياره
 چونكه خه يالى به ژنو بالاكهت
 تيشكى پووناكى شهوقى لالاكهت
 نيرگزي شههلاى چاوى خومارت
 خه رمانه ي زولفى ماهى پوخسارت
 فريشته ئاسا ساتى ههزار جار
 خوئ نيشان نه دا خوئ نه دا ههشار
 ئيتر هه جارو نهو مال ويرانه
 نهه كه ژ مهسكه نهو هه ره ي شارانه^(٢)
 هه روا تى ئه كا جه ژنى ويساله
 نازانى «تو» نيت وينه ي خه ياله
 دهست دريژ ئه كا به ناكامه وه
 به جه رگى سووتاو دل به زامه وه
 كه لى وون نه بى بانگ ئه كا «هه ي يار»
 به كول نه گريئ: هاوار هه ي هاوار .

- لاوی کوردان - (٦٨)

١٩٣٨ کەرکوک

تۆنه زانی ئه ی وه ته ن ئیمروکه بۆچی بئی به شی ؟
بۆچی دهستی شه و نیشانی تۆنه دا نامه ی په شی ؟
هیت بلیم نه سبابی گه وره ی زیلله ت و چاره په شی ؟
«گه نجی کوردان هه ر له ده وره ی مه ی نه که ن غیره ت که شی ،

* * *

وه ختی باده دینه مه جلیس ناوی کورد دینه زوبان
ساوهره سهیری فکرکه و ناخ و داخی لاوه کان
دهنگی ناله وا له گوینچکا نه لیتن بئی گومان
لاوی کوردان هه ر له ده وره ی مه ی نه که ن غیره ت که شی

* * *

وا له گه ل دهنگی تهنه و ناگری ده ورانه دا
وا له گه ل ناله ی وه ته ن «وا، دی له نه م زیندانه دا ...
دینه گویم دهنگی به سۆز هاوار نه کا له م ئانه دا
لاوی کوردان هه ر له ده وره ی مه ی نه که ن غیره ت که شی

* * *

(٦٨) دلدار له کاتیگا نه م شیمه ری داناوه که قوتابی سانه وی ده بیته له کەرکوک . شه ویک له مالتیکا کۆپی مه ی خواردنه وه ده بیته و دلداریش له گه لیانا داده نیشی ، نیتر هه ریه که له وان خوی به نه ته وه په رستی هه لده کیشی وگله یی له زه مانه هه ل ده ریژی ، که چی بو سبه ش هه رکه سه به خه یالیکێ تر !! نه و جوژه هه لوێست و گوفتاره بئی په فتاره کار ده کاته سه ره سه ت و هوش و بیری دلدارو به و پارچه هه لبه سته پرمانا جوانه ده ری بریوه .

ئەسلەھە ئەر مەللەتە سا دەست و بازووی گەنجیەتی
 پوژی شوعلە بە خشی ئومید فکروکاری گەنجیەتی
 مەرھەمی زام و برینی کردەووە هەم پەنجیەتی
 لاوی ئیمەش هەر لە دەورە ی مە ی ئە کە ن غیرەت کەشی

✱ ✱ ✱

چونکە مەللەت بێت و لەش بێ لاو پوچی ئەم لەشە
 بێت و ئەم پوچە نە مینی ئەو لە ژینا بێ بەشە
 عەینی دەردە کورد کە کەوتە دەردی کاری داوہ شا
 لاوہ کانی هەر لە دەورە ی مە ی ئە کە ن غیرەت کەشی

✱ ✱ ✱

مەللەتە گەر گەنجی سست بێ مردووە مەللەت^(۱) نیە
 تا کو مابێ نیو دەروونی بێ جەفاو عیللەت نیە
 شاد ومانی تەختی ژین و تاجە کە ی غیرەت نیە
 لاوی کوردان هەر لە دەورە ی مە ی ئە کە ن غیرەت کەشی

✱ ✱ ✱

مەللەتە گەر لاوی چوست بێ زیندووە هیچ نامری
 هیچ بەزیللەت دەست و پایان وا لە بەندی ناخری
 سەد هەزار تیخی زەمانە بێت و ئەستۆی نابری
 لاوی ئیمەش هەر لە دەورە ی مە ی ئە کە ن غیرەت کەشی

✱ ✱ ✱

عەییە عەییە لاوی کوردان سەیری لاوی غەیرە کەن
 فکری بێ باکی بە سەرچوون سا لە کەللە تەفرە کەن
 دەوری نوستنتان بە سەرچوو سەیری ئەم نەو دەورە کەن
 عەییە چیتەر بەس لە دەورە ی مە ی ئە کە ن غیرەت کەشی

✱ ✱ ✱

سهیری ناکه ن لاوی غهیره گشتی بازووی قوه تن
گشتی سود به خشی وولات و مه رکه زی سه د هیمه تن
بو به جی هینانی کاری چون له پیگه ی میحنه تن
عه ییه چیتربه س له ده وره ی مه ی مه که ن غیره ت که شی

* * *

لاوی غهیره دینه سه رخو جانفیدا کاری نه که ن
بوژیانی نیشتمانیان گشتی خوینکاری نه که ن
جا له بو فیه وتانی دوژمن راوی نه غیاری نه که ن
عه ییه نیوه ش هر له ده وره ی مه ی مه که ن غیره ت که شی

* * *

سهیری ناکه ن چهند به تینه دهستی لاوی غهیره وا
بیته ووه ختی قینی هه لسی وکوله مشتی لی بدا
وا له ترسانا نه له رزن گاوی گهردون و سه ما
لاوی کوردان به س له ده وره ی مه ی نه که ن غیره ت که شی

* * *

وا شیعاری عه سری بیسته م هیمه ته هیمه ت بکه ن
میوه یی داریکی هیمه ت خزمه ته خزمه ت بکه ن
مه ره می زام وبرینتان قودره ته قودره ت بکه ن
نیوه تاکه ی هر له ده وره ی مه ی نه که ن غیره ت که شی

* * *

سهیری نه حوالی وه ته ن که ن چون زه بوون و مردوه
سهیری کاری دوژمنان که ن چی به حالی کردوه
سهیری په شمالي زه لاله ت ئاسمانی گرتوه
نیوه تاکه ی هر له ده وره ی مه ی نه که ن غیره ت که شی

* * *

سه يری باغاتى وه تهن کهن وشکه که وتوونه خه زان
 سه يری غونچه ی نه وشکوفه ی چه ند به بى ناز هه لوهران
 شاهیدی بى کارى ئیوهن وا که وا ئاو بى بران
 عه بیه تاکه ی هه ر له ده وره ی مه ی نه که ن غیرهت که شی

* * *

عه بیه ئه ی لاو خاوه نی نه م شاخ و داخى کوردی تو
 خاوه نی ته ئریخی خوینین و دلیری و گوردی تو
 عه بیه بى کارى هه تاکه ی سه يری ناکه ی مردی تو
 عه بیه چیتربه س له ده وره ی مه ی بکه ن غیرهت که شی

* * *

هه لسه ئه ی لاو تیت که یینم میللی یهت مه عنای چى به
 ، تا بزانی لاوی غه یره مه زه ب و پیکای چى به
 یا له بو ئامانج و ژینی کرده وه ی هه منای چى به
 هه لسه ببیه به س له ده وره ی مه ی بکه ن غیرهت که شی

* * *

میللی یهت یه عنی له زره ی توق و زنجیر راپه ری
 ته وقی یه خسیری له نه ستوی خوٚت و میللهت لابه ری
 بى یه سه رخوٚت و بزانی تو له ریگا لاده ری
 هه لسی ئینجا به س له ده وره ی مه ی نه که ی غیرهت که شی

* * *

هه لسه بى کارى هه تاکه ی بى حقوق و به ندکراو
 هه لسه بى کارى هه تاکه ی هه ی له ژیر خاک دازراو
 هه لسه بى کارى هه تاکه ی (معرضی اهداف) پاو
 هه لسه ، هه لسه به س له ده وره ی مه ی مه که غیرهت که شی

* * *

هه ركه سى پشته به كه ردوون به ستنى پشته شكا
 هه ركه سى چاوى له ده ستنى نه جنه بى بوو كويز كرا
 كامى ليدهر بوو له ريگه ي سه ربه خويى دا ژيا
 هه لسه ، هه لسه به س له ده وره ي مه ي بكن غيرت كه شي

* * *

ميلة تنى كه ر خوينى نه پژى ده ست و پى ي ناكرينه وه
 بى كيفاح گوشتار وه سيقه ي ژينى پى نادرينه وه
 باده و مه ستنى مقامى حوريه ت ناكرينه وه
 هه لسه ، هه لسه به س له ده وره ي مه ي بكن غيرت كه شي

* * *

(٦٧) ووشه ي دوو بى نه م به يته له ده ست خه ته كه ي نه ماوه خوراوه . به لام له سه رچاوه ي
 ديكه داچه نكمان كه وت كه به م جوړه يه
 دكوله مشتنى لى بده ،

سزاواری

۱۹۴۴ پانییه

له حه سرهت دهردی بی دهرمانی دوریت وا به شوکاوم
له شیوانی جه فا ئامیزی مه ئوای دل به شیواوم

ئه زانی چی به عه قل و هوئی کردم قه شمهری خه لقی
که ئی جار لیم ئه شیوی خوایه چی بی مه بدهئی ناوم

ئه لین : شیتی وه فای هاو دهردی یاری میهر و دلسوزی ؟
ئه لیم «راسته» ئه لین «کوانی» ؟ له به حری حیره تا ماوم

دلی خۆم خسته سه ر سینی سزاواری و له بوتم نارد
که هاته به رده مت داته ده می سه گ گووایه هه رخاوم

به قیب و موده عیش ئیستا به لاما دین به گالته وگه پ
بزانم تا به زاری فیتنه جوئی و نه جوراوم

له قاقای بیکه نینی فه وزی سه رگه رمی ئه دهن وهختی
ئه بینن دوو دلو په ی پوون وگه رمی ئه شکي دوو چاوم

له ئانی نه زعه تا بووم وشکه سوئی هات و ئی پرسیم
«وه فات» چونه و وتم «بالله» له سه ر عه ینی وه فا ماوم .

«کانی !!»

نه نفیه ت «کانی»، ده لڼ مسک و گولوی تیکه له
دار وه کازیش ت له دارستانی گوندی هه رته له
باش نه که ی ته قلیدی له نجه ی قازی شابازه شه له
مه یل نه شعارت وه کو جارانه نایا نه م حه له ؟

* * *

بیستوبوم ساحیب زه وق بووی سوحیه ت خوش بوو به تام
مه جلیست دانیم به مه ی نه پشانده شه وو روژ بی دده وام
خوش قسه و خوش پوو خوش خوو موزحیک و شیرین که لام
سه د «معاذ الله» که نیستا بووی به سو فی ده رگه له

* * *

با په واند ز جا له مه ولا قور بپیون سه ر به سه ر
کانیکی دو پرگه وه ر وا له نیوی چو پته ده ر
شاری هه ولیرت مونیر کرد نه ی شه بوسا می هونه ر
(ناغه) که لدی چاغر ن نایشوکی ویرسون هه له له^(۲)

* * *

-
- (۶۹) (کانی) خوالی خوش بوو چه بار ناغای دو غره مه چی شاعیره
(۷۰) هه رته ل گوندیکی پر باغ و جوانه له ناوچه ی خوشناو ته ی سه ر به رانيه .
(۷۱) واتا : [ناغه هات بانگی عه یشوکی بکه ن با هه له له لى بدات] عه یشوکی ش له کاتى
خوی دایه نی کانی بووه له دو ایی شدا له که لیاندا ژیاوه .
(۷۲) واتا : [گیانه کم گویم لى بگرن]

جا له نیو پاش هر که شه و دی پاشی ته سبب و سولات
 پرته ده یته داستانی (قه یس وله یلا) و عه سات
 وا ده زانی چاوه دیرن مه جلیسی «پاشا» له رات
 ووشکه پونیت نه ماوه نیستا بوو یته هه روه له

* * *

«نیشدن جانم»^(۱) ده ئی ی (من بعد) قاوه ک فرته که یته
 عه ینه که نایابه که ت نینجا له نیو کیف ده رته که یته
 «دون کیجه بز نیرده قالدق»^(۲) پیت ده لێن ، ده ست بهی نه که یته
 جا له به حری ووشکی فیکرت ده ست نه که یته بهی مه له

* * *

قورپه سه ره مه جنون چ هه تکیکت به له یلا کردووه
 قورپه سه ره له یلا که قه یست سووک و پيسوا کردووه
 قورپه سه ره من تا کو نیستا شاعریت وا کردووه
 تا «فضولی» سولپور «کانی» نه در شو مه هزه له^(۳)

* * *

سه ن ده خی ئاغا بزى بیر بویه مه دح «ریت» شاعری^(۴)
 توله کوئى نینشا له کوئى هه ی کوئه سوئى قادری
 کوئه ده رویشی نه زانم ته قله بازی ماعیری
 شم دیک بستر نه فه ندیم یوقسه چوق قالمش هه له^(۵)

(۷۳) واتا : [دوینی شهو ، نیمه داستان هه که مان له کوئى به جی هیشته ؟]

(۷۴) واتا : [هه تا فضولیش ده ئی : ئاغه نه م گالته جارى به جی به ؟ !]

فضولی : شاعیری ناو داری تورکه و داستانی له یل و مه جنونی به شیعر داناوه و کانى کردوویه تی به کوردی .

(۷۵) واتا : [ئاغه ده توش وه کوئه مه ستایشیکی شاعیرانه مان بکه]

(۷۶) واتا : [نه فعدندی جارى با نه مه نده به س بى ، ده نا هیشته زوری ماوه باسی بکه م]

(۷۷) نه م په راویزو مانا لیدانه وه ی دپره تورکی په کانم له کتییى (کانى) هیشه کی و

لینکدانه وه ی که ریم شماره زا وه رگرتوه ، ل ۸۰ ، ل ۸۱ . «نوسه ره»

«نائیومیډی»

زه دهی تیری نیگامی فیتنه پهردازی نیگاریکم
گیرودهی داوی زولفی مشکباری گول عوزاریکم

نه وی نه یدیی نیشی دل ویا نازاری دلداری
چوزانی من له نیشانی چه سووتان و فگاریکم

له دهشتی نائیومیډی دا به دهم بایی قه دهر هه روهك
په لاشی وام كه هه رساته له گوشه یا كناریکم

به پژ ترساووتا ساوی زرهی کاسه ی شه وی پیشوم
به شه وسه رخوش و مه سستی جامی قه هری پژگاریکم

نهری نهی ده سستی دلسوزم به بی سوز من مه ره نجینه
(سه بر) دهرمانی دل ناكا كه من په یوهندی یاریکم

سه رومایه ی چه وانی خوم له ریگه ی بازی نه و دانا
له دهرگانه ی وه فای هیشتا هه ژارولئو به باریکم

نه بی چون بهشت به دلداریم بیه ستم تاكو نیستیکه
که لی دوورین له یه کتر نه و له باری من له باریکم

شپعارم له ژيانا نه مه یه :

به لی خوشه نه مه ل که ربی له سهر نه م ریگه یه په نچ دهی
به لام که ره خه یالات بی نه وی هه تبی نه ویش نه پوا

(۷۸) نه مه له بهش مویره داتیشدا نو سراهه .

لاله باس^(۱)

بەغدا ۱۹۴۵

روژیکى پايز له پيش نيوه پو
لاله باسم ديت زهوى ئەدا تو
پووت و زگ والا پيرو تىك شکاو
پشتى چه ماوه لووت له سەر ئەژنو
گوچانى دەسى دەستە ندووى جووت بوو
دەنگى نووسا بوو بە هەى هەى و هوهو
هەى ماندو نه بى لالوى جووتياره
ووتى هەربژى پولهى له سەر خو
ووتم کارى جووت ، پەنجى لاوينى
زۆر دوورن له گەل پيرىكى وەك تو
پەسوولهى کوپت پەنجەرى چاکه
زەلامى مل هور ، لاوى جوست وجو
کوا بوچى جووت له باتى ناکا ،
بوچى تونادا ، بوچى نابزى شو
هيندى هەى کەنى ، سەيرىكى کردم
دەستى خستە سەر ، پيشى وەك پەمو
ئاگرى دلى له هەردوو چاوى
بليسهى ئەدا وەك جووتى پشکو

ووتى دله هاوين كىخوا (کاکه سوور)
هاته ماله وه بى ووتم لالو
شايه دى بده زهوى (زيرين دول)
کهوا هين منه قورئانیش بخو

ووتم کاکه سوور ، به م سه رو پيشه
 ثوبالی خه لقی ناخه مه نه ستو
 ووتی هه روه ها به سه ری ئاغا
 نه تکه مه بۆپی به ر چه نگی هه لو
 بوشه و زه لامی هه نارد ه سه رم
 مالیان دامه به ر شیلینگی برنو
 سی مانگام هه بوو به تالانی برد
 منالی هیشتم ، به بی ماست و دو
 هه نده ی بی نه چوو ، عه زه ی سالی ئاغا^(۳)
 له سه ری کردم بو حیسه ی تاپو
 چوومه (خراپه) ووتم ئاغا گیان
 ملکم هین خوومه^(۴) قه یدن له تاپو
 بی ی ووتم (پیره ی سمیل کلکه سه
 یا تاپو بده ، یا بارکه برنو
 دووسی ره شو پرووت ولاغیان هینا
 ده غلیان بارکرد به لی لی ولولو
 کیخوای چه مبه پيشی ، ره سووله ی په ت کرد
 کردی به عه سکه ر ، بردی له بوکو
 له کوپه چوومه لای زابت ووتم
 نه فه ندی عومرم گه ییه حه فتا و نو
 بیجگه له م کوپه ووجاغم کویره
 به منی بیه خشه مه مکه ره نجه رو
 زابت تووپه بوو هه لسا یه سه ر بی
 فری ی دامه ده ر ، به پاله په ستو

 پیم ووت «لاله باس» پاره ت بدایه
 ره سوول معیل بوو به بی گفت وگو

ووتی «پاره و من هه ی خاکم وه سه ر
 بریا نه مزانی نه ی خودایه بو
 نه واهل ساله زهوی نه کیلم
 فه للاحی نه که م هه تاکو ئیمرو
 نرخى عاره قه ی پرونی ماندویم
 تیکه نانیکه ، چه نان ؟ نانه جو
 نه ویش به بی دو
 نه ویش به بی دو

(۸۰) له سه ر نه م هارچه هه لبه سته ژيانى دلدار ده که ویتته مه ترسی یه وه به لام پیاوینکی
 ده سه لاتداری نه وسا به که یین و به یته که ده زانی ولێ ناگه پێ تاوان پووبه ات .

«ته خمیس»

۱۹۴۸ کویه

ته بیب نه یزانی حالی من ، چه جوړه دهرده داریکم
به کام عیله ت گرفتاروله بهرچی شه و بیداریکم
و وتم بهی عاشقی مه نیوس و مات و خاکساریکم
زده دی تیری نیگامی فیتنه په روازی نیگاریکم
گیروده دی داوی زولفی مشکباری گول عوزاریکم

نه مان مردم له داخی دل له بهر گریان و هاواری
دریغ سوو تام له قرچه ی ناگری نیشان و نازاری
ته بیبی چی ؟ چه کیمی چی ؟ به من چی عیلم و گوشتاری
نه وی نه ی دیبی نیشی دل ، وه یا نالامی دل داری
چوزانی من له نیشان و چ نازار و فگاریکم

نه من ته نهاو بی په روا به لای دهوران هه زاران له ک
له نه م ناشو به دا ماوم به بی پیگاوبی مه سله ک
نه جاتم دهی له نه م حاله به لوتفی خو ت خودایی په ک
له دهشتی نا نومیدی دا به دهم بادی قه دهر هه روه ک
په لاشی وام که هه ر ساته ی له گوشه یا کناریکم

چه سوودیکی مه یه بو حالی نیستاکه م که وا چون بووم
چه دهرمانی دلی چاکم نه کا پوژانی رابوردووم
نه زانی چونه نه حوالم له دهستی به ختی نه حس و شووم
به پوژ ترساو تاساوی زرره ی کاسی شه وی پیشووم
به شه و سه رخوش و مهستی جامی قه هری روزگاریکم

نه لاین پیم غونچه ی عومرت به بی هووده مه ژاکینه
نه وی یه زدان بلی ته قدیر نه بی سه فحه ی مه که چلینه
ته که مولکه ، فیغان به س بی ، به گریه خوت مه فیه وتینه
نه ری نه ی ناسیجی موشفیق به بی سوود دل مه ره نجینه
سه بر دهرمانی دل ناکا که من په یوهندی یاریکم ...

نه مه نده یاریکی غه ددارو له ته عزیدانا فه ننانه
له بی باکی و نه تواری زوچاک سه رسام چه یرانه
میسالیکت له بو بینم ؟ نه من نه ی واعیزی دانا
سه روسامانی لاوینیم له ریگه ی رازی نه و دانا
له دهرگانه ی وهفای هیشتا هه ژارولینو به یاریکم

که لی جار بی نه لیم نه ی چاوخه والوی نیرگزی شه هلا
مه پل که چون نه سووتی دل له گلپه ی ناگری مه یلا
نه لی ده خلم چی یه ئایا ؟ مه ویسته سابرو به ولا
نه ری چون پشت به دلداریم بیه ستم وامن وله یلا
که لی دوورین له یه کتر نه وله باری من له یاریکم

مندالی هیوا

مندالی هیوا، کووله‌کە‌ی دلان
تازە غونجە‌کە‌ی نیو باغی گولان
هەرچە‌ندە سەیری نیوجاوت دە‌کە‌م
نابینم گە‌ردی نه زۆرو نه کە‌م!
پوونی چاره‌ی تو وه ئاسمانی ساو
وهختی لیی دابی پرشنگی هە‌تاو
تیشکی ئومیدی سەر دلی تاری
له ئاسمانی رووت ئە‌دا دیاری.
سیوه‌یلی چاوی بریقە‌دارت
رووناکی پاکی وینه‌ی روخسارت،
خە‌نده‌ی بی‌فیلی لیوه ئالە‌کە‌ت
نە‌شنە‌ی دووچاوی مە‌ستو کالە‌کە‌ت
بی‌شک پێ‌شە‌نگی موژده‌ی دلشادین
یا نە‌غمە‌خوانی باخی ئازادین
ئومیدی دوا روژ روڵە‌ی هیوا تو‌ی
خاوه‌نی فیکری بیکرو بالا تو‌ی
هیوام به تو‌یه ئە‌ی تازە منال
به‌یانی ببیه نموونه‌ی می‌سال
ئە‌م قسانە‌ی من کە‌وا بو‌ت ئە‌کە‌م
بزرینگی‌ته‌وه له گویتا هە‌رده‌م
راست گو‌به دایم قە‌ت درو نه‌کە‌ی
وهخت به‌بی سوود تو له‌ده‌س نه‌ده‌ی
تیکۆ‌شه دایم هە‌روه‌کو هە‌نگ به
له مه‌یدانی ژین ئاماده‌ی جه‌نگ به

نهوا هيت نهليم چاكي بزانه
 ژيانى مەردى باري گرانه
 نهك وابزانى وهك ژينى دوينى
 دهخوى و دهنوى له ناو نوينى
 نهوه ژين نى يه كه وهك ژن بژيت^(۱)
 نهبنى هم نازاو هم مەزن بژيت
 بوژى كه هاتو تو پىگەيشتى
 چاوتكردهوه له ژين گەيشتى
 نهبينى ژيان كنيوكى بهرزه
 ريگەى خواروخىچ به ترسو لهرزه
 گشت كەندو كۆسپ ، دوهونه ، داره
 پىر له درندهو دووپشكو ماره
 سەر پىگەت هموى دانهيهو داوه
 نادانو دانا لهوا داماو
 گيانهكەم نهبنى تو لهم پىگايه
 لهم دانو داوهو چەرخو دهزگايه
 گەلى ماندوو بى ئارهق بريژى
 نهم دهردو ئيشه يهك يهك بهيژى
 لهپى سەرکهوتن نهبنى پيشكهوى
 هەتا بكهوى زياتر سەرکهوى
 نيشانى تيرهى خوت بدهى پىگا
 كه پىز ببهستن برون به شوينيا
 تو نهبنى چراى زانستى هەلکەى
 دهستم داوينت ريگا ون نهكەى
 بىرو هوشى خوت بهكار بهينه
 نهم دانو داوه يهك يهك بهسينه
 تاكو دهرکهوى له هموو دنيا
 چەنديان کرد بمرى كهچى كورد هەرما

زولف و نه گریجه ی یار

زولف و نه گریجه ی یار چه نده ته بایه
وینه ی جه مالی یار له دلی من دایه
شا بوی گه دایه
گه داش فیدایه
روح بوی نه مایه
هه ربی وه فایه

چونکه مه شره بی یار جه ورو جه فایه !

* *

سه د ماشه لالا یارم چه نده به نازه !
دلّم ده سووتینی به م چاوه بازه !!
گه رده نی قازه
شه هین و بازه
بو روح دلخوازه
به عیشوه و نازه

لیوی پشکوتوه وهك غونچه ی تازه

* *

هه لسه چاوه که م یار وه عده ی جارانه
ئاسمان وه کوو من نه سیری تابانه
شایی و سه یرانه
له ناو ره زانه
رووی چه نده جوانه
وینه ی گولانه
به هاره نه مپوکه جه ژنی عاشقانه

(۱) - توتنه وان -

۱۹۴۷ - ۱۹۴۸ کۆیه

دۆڭىكى ھاوين لى قىرچى گەرما
ئاودىرىكى پووت توتنى ئاۋىدا
زەپدو بىھىزو لاوازى نەخۇش
مال ويران ، پەرپووت ، بەدەم لىزۇتا
لى چوار سەر خىزان خۇيۇ مىندالى
ھەر ئاۋيان ھەبوو ھەلسابوۋ گۇيا
سەپكەيى بىكا ، گۆزە ئاۋ بىنى
توتن ئاۋىدا ، مىندال بەخىوكا
بە لىزە لىزۇ ھانكەي مىندوۋىي
ھەۋلىكى ئەۋلاۋ ھەۋلىكى ئەملا
مىنىش لى تاۋى گەرماۋ مىندوۋى پى
بەتەمەي چۆپىك ئاۋى سارد لامدا
«سلام عليك، ھۇ كاكەي ئاۋدىر
«عليك السلام، پىادەيى تەنيا
وۋىم «تىنۋومە، ئاۋى سارد ئەبى
وۋى «نازانم ماۋمانە يان نا!
برۇ ژىر كەر لىنىو گۆزە
ئاۋى تىدا بوۋ بىخۇۋە ... ئەمما
نەخۇشى لىنە ، گەر تىنۋيان بى
بەخىرى باۋىكت ، ئاۋيان پى بەدە !!

(۲) - که پری ئاودیر -

که پریکی دارگه ز، ناپیک دامه زراو
به هووشو گه لای چروو سه رگی راو
بو پاریزگاری خوړه تاوو توژ
به چیخیکی شپ سئ دهوری دراو
ناو مالی ئاودیر هر زاله یی چوک
دوو پارچه به پری شپو مه لزاو
جه رکه یکی کون، سئ گۆزه ی که رخیو
چهند هامانی رهش، جامیکی قوپاو
سیلنکی تهنک، خوانه یی بچوک
له ولاش مه نجه لیک سهرنخون کراو
دوو لیفی شپری چلکنی کون کون
سئ بیاله ی چاو قوریکی شکاو
ئافره تیک له ولا، لالوپال که وتو
بی هوش له بهر تا، له برسا ژاکاو
مندالیککی له پ عومری شش سالان
له په و پوکه وتوو، بی مل، په شوکاو
مندالیککی تر ساواو بی په روا
به دوو پارچه، جل له ملا داپوشراو
ووژه ی بای گهرمو گژه ی پوئی میش
تیکه ل بوون له گه ل دهنگی «باوه ! ئاو»

(۳) - دووسوار -

ئام کرد وەدەم مندالی ساوا
ماندوویی و ئیشی خۆم لەیاد ئەما
حالی ئەم مالهێ هەژارو نەخۆش
نەرکی سەرشانی ئاودییری تەنها
منیان هاویشته گێژی سرنجدان
لەکاروباری ناپیکی دنیا
ئەم هەموو نەرکەو ئەم هەموو پەنجە
گۆیا لوقمەیک نانی جو ئەخوا ؟
من لەو خەيالەو دوو بارگیرسوار
هاتن لە ژووردا ، بزووت و خیرا
بپنەو لەبەردەم ، دەمانچە لە قەد
سمیل قیت و قنج چاو کشت و وریا
موهیا لەبۆ شەپو جنیودان
تووپە ، شەپانی ، بی ئابرووحیا
هاتن دابەزین بی سەلۆ کردن
یەکیکیان ووتی «ئەی کوانی عەولاً ؟»
ووتم ئەوا هات فرموونە ئێرە
من لەو قسانەو عەولاً لەژیرا
خیرا هاتەو بە پوینکی خوش
ووتی «بەخیرین ... بەخیرینی کوینخا»

(۴) - چه‌ندوچوون -

لیفیکى شرى کون‌کونى دپاو
هیناو رایخست دور له خوره‌تاو
ووتى «ده‌فرمون ... دانیشن ... ئینجا
یاخوا به‌خیرین وه‌سهربانى چاو
کی‌خواکه ووتى : «سه‌لامه‌ت نه‌بی
وه‌کویرایی چاو ... وه‌ملى شکاو
کوا توتن ... کوانى رسته‌ی وشکت
کوانى چوارداخت ... ه‌ی که‌ران‌باوگاو ؟
توتنه‌وان ووتى «بوچی جوین نه‌ده‌ی
نه‌هاتم بو دار ، نه‌هاتم بو داو
ئیس‌تاش چه‌ه‌قى جویندانت ه‌یه
قسووردی خوته ! من چی‌بکه‌م ؟ پیاو !!
«ئه‌ی» کی‌خوا ووتى «چون پیم نه‌وه‌پى
چون خوی گیف نه‌کات ، لیم دیته‌جواو
که‌ی هاتوی ه‌تیو بلای فلان‌که‌س
من داوم نه‌ویت ، ه‌ی ئابروتکاو
توتنه‌وان ووتى «بوژی شاییه‌که
نه‌هاتم لاتو ناردمته‌ ئاسیاو
نه‌م‌ووت مام کوخا داوم پیویسته
نه‌ت‌ووت نه‌ماوه‌ ناردممه‌ بو داو

(۵) - مال ویرانی -

لهو پوژوهه تا هتاكو ئیستا
نه داوم دیتو نه پهحمهتی خوا
من داوم نهبی، کری داو نهگرم
چوار داخ له کوی بوو؟ له کوی بینم سا؟!
ئینسافت هبی، سهیری حاله که
په وشتت چونه، چونت من هینا
هتا ئیقناعت کردم به ئاودیر
خوت کرده نوکر من بووم به ئاغا
که هاتم زگم کهوته سهر زهوی
توتنم چاندو پهنجی شانمدا
ئه ئیم دار بکړه، ئه ئیم داو بیڼه
ئه ئیم برسیمه، ئه ئی پاره کوا؟
من بهبی پارهو مندالم برسی
له کوی قوربینم بیکهه به سه رما
کیخواکه ووتی دهولا گوی گره
پیاو ئه مهتا، شت له یاد نهکا
ئیمه قهولمان نوته دینار بوو
سه دویستت خوارد هتاكو ئیستا
ئیسستاش به روکم ئه گری بو پاره
پاره ی چی، کوړه؟ خوارداشتت نه ما!،

(٦) - حساو -

توتنه وان ووتی «بۆم بکهن حساو
 بزانه و زوو چون هارهم ته و او
 و بووه دوو مانگ هیچتان نه داومی،
 کیخوا ووتی «وه سه ریانی چاو!
 ئا ... مه لا سه عید ده فته رت ده رکه
 سهیری بو عه ولا چی هاتوته ناو؟
 کابرای له گه ل نه م تومه ز مه لا بوو
 مه لایه کی گه نج تازه پش تاشراو
 هه رزه و دلاری له پوو نه باری
 سمیل باریکی چاو کل تی کراو
 مه لا ده فته ری له باغه ل ده رکرد
 ده فته ر چ ده فته ر به ره پووت و گه چلاو
 نه رقامی زلزل خه تی خووارو خه یچ
 ئیملا فارسی به کوردی نووسراو
 نه م دی به پریکی بی فیل نووسراو بی
 نه م دی وشه ییک ساغو نه پئراو
 مه لا ده فته ری سه ره و ژیر ده کرد
 عه ولا مونته زیر ملکه چو داماو
 کیخوا سمیل مشت و مال ده کرد
 منیش بیر له سه د (عه ولای) مال پماو

(۷) - حساوکردن -

سه‌ری مه‌لبری پاش ده‌میک مه‌لا
ئیمه‌ش له‌گه‌ل ئه‌و، گوئی قولاغ ئینجا
ووتی «مام عه‌ولا ئه‌مه‌ حسابت
په‌نجاوشه‌ش دینار له‌ده‌ستی کیخوا
سی دینار گاجووت چواریش که‌رسته
بیست و پینج دینار که‌رسته و ئه‌شیا
دوو دینار جارێک سی دیناری که‌ش
له‌ منت وهرگرت له‌ مالی ئاغا
جه‌معی سه‌دوبیست دیناره‌ ته‌مام
به‌گویره‌ی ده‌فته‌ر سه‌حیحه‌ وه‌لله‌،
توتنه‌وان ووتی «کوێخا ئاوپه‌رهمان
په‌نجاوشه‌ش دینار له‌ کوێنده‌ر درا؟»
کیخوا که‌ ووتی «گوایه‌ !! درویه‌
گوایه‌ من به‌ تو ئه‌که‌م ئیفتیرا؟
ئاخر ئه‌مه‌تا چاکه‌ی ناله‌بار!
له‌عنه‌ت له‌ باوکی خوارو هه‌یج بدا !!
ئێستاش چ حه‌قت لای من نه‌ماوه‌
خوار داشت وهرگرت که‌لێگیش زیا»^(۸)
که‌رپاره‌ت ده‌وی توتن سه‌له‌م که‌
له‌سه‌ر به‌شی خوێ هه‌رچه‌ندی بکا !!!!

(۸۲) زیا : کورت کراوه‌ی (زیاده‌)

نامه ی دلزار

دلدار ۶۳۶ فلسی له مزی گوڤارو روژنامان قه رزاری مه کته به ی
کویسنیق ، که خاوه نه که ی دلزاری براده ری بووه . شه ش حوت مانگ بوو
نه یدابویی دلزاریش له .

۱۹۴۸/۹/۱۲ ئەم نامه یه ی بۆده نیری . (۱)

برام کاک دلدار برام کاک دلدار
ئه دیبی گه وره و شاعیری قه رزار

شه ش سه دوسی و شه ش هوول قه رزاری
خیرا بینیره بۆلای دلزاری

ئومیده وارم ئه ی کاک ی شاعیر
محامی به رزو به ریزو ماهیر

له خرینگ و هوو زرینگه ی فلووس
هه رگیز نه مانکه ی بی به ش و مه ئیووس

(۸۲) ئەم پارچه شیعره ی دلزارم له گوڤاری هه تاوی ژماره (۷۸) هه ولیر ۱۹۵۶ ، ل ۱۲
وه رگرتوه چونکه له دیوانه چاپکراوه که ی دلدار بلاونه کراوه ته وه .

دلزار شعره کەت ، دلزار شعره کەت
دلزار نامە کە ی پەشعورە کەت

کە یشتە دەستم لەوە ختێکی وا
کافر بە حالم نە بیتن خوا

ئە ئێی شەش سەد و کسور قەرزاری
نایا بو پاره زۆر گیانە هاری ؟

زرنگ و هۆری درهەم و پاره
بو من خە یالی خەونی بە هاره !

درهەم بزانی لە جێ یی من هەم
بە گوێ پائەکا لەم جەم بو ئە و جەم

من پیادەم و پاره سواره
پاوکەری ئە وەم لە ئەم دیاره

جار جار لە دۆلێک ئە خە سێتە وە
کە ئە جەمە سەری ئە سەلە مینتە وە

گومبەتە ئە داو بە تاو پائەکا
من بێ (ملجأ) و بێ پەروا ئەکا

بە لام پوژیک دێ دەردەستی بکەم
بە پەت وەکو سەگ دەس پستی بکەم

چە کەمە خە ساری ئە کەم وەکو شیت
پاکیشی ئە کەم ئە یخە مە ژیر پیت

- نامە یەك بو

دلزار^(۱)

کۆبە - ۱۹۴۸/۹/۱۲

(۸۴) ئەم نامە یە وە لاسی

نامە کە ی دلزارە کە لە لە

۱۹۴۸/۹/۱۲ واتا (۶۱)

پوژ پیتش کۆچ کردنی بوی

دە نووسی ، وە دووا پارچە

شیعریەتی لە ژیا نا .

نمونہ کی دستنویسی دلداد

۱۱. "کے پری آوری"

پری دے گے ، ناریک دے زارو . بہ پوئی و گے دے پری پری
 بہ پری گاری خورہ تاوو توڑ . بہ پچھائی شری دے پری دے
 تاو مانی آوری دے زارو پری . دو پری بہ پری شری دے زارو
 بہ رے پری کون ، پری گورہی کہ پری . بہ نہ ہامانی پری ، جامی پری
 پری تے نکے ، ہوانہ پری پری . نہ پری مہ پری ، سر پری
 نہ پری پری پری پری کون . پری پری پری ، پری پری
 آری پری نہ پری ، نہ پری پری . بہ پری پری ، نہ پری
 نہ پری نہ پری پری . نہ پری پری ، نہ پری
 نہ پری نہ پری پری . بہ پری پری ، نہ پری
 نہ پری نہ پری پری . نہ پری پری ، نہ پری

۱۲. "دو سوار"

آرم کرد وہ دے مانی سار . مانی دے پری پری
 مانی نہ مانی دے پری پری . نہ پری پری آوری تے پری
 مانی ہاوی پری پری . نہ پری پری پری
 نہ پری نہ پری نہ پری . نہ پری پری پری
 نہ پری نہ پری نہ پری . نہ پری پری پری
 نہ پری نہ پری نہ پری . نہ پری پری پری
 نہ پری نہ پری نہ پری . نہ پری پری پری
 نہ پری نہ پری نہ پری . نہ پری پری پری
 نہ پری نہ پری نہ پری . نہ پری پری پری

"۴" " ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ "

لينيكي شري کون کوني در راز . هنيار ايجت دور له هوره تار
 دوتی " ده خه مون .. دانیش .. رجا . یا خوا به خیزین ره سر بانی هار "
 کیمو که دوتی " سلامت نه ب . ده کوی رای هار .. ره ملی شلیار
 کوا لوتن .. کوا وانی یسته ی وکت . کوا وانی هوار دخت .. هه ی که آ با و گوار
 نوتنه وان دوتی " بیهی جوی نه دی . نه هاتم بودار ، نه هاتم بودار
 ایما یی هه حق جویانته هه یه . صوری هونه ! من هین بکیم ؟ یار !!
 " نه ی " کیمو دوتی " هین بیم نه دوی . هین هوی کیف نه کات ولیم دینه جوار
 که ی هانوی هه نیو بله ی نه لا که سی . من دایم نه ولیم ، هه ی آ به در کار
 نوتنه وان دوتی " روزی شاییم که . نه هاتنه لات و نار دمه آ - یار
 نه م دت مام ترخا دایم یه یستیم . نه دوت نه مام و نار دمه بود

"۵" " ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ "

له ره روز مه تا هه تا کوا ایما . نه دایم دینه نه ره هه ی هوار
 من دایم نه ب ، کوی دونه گم . هوار داخ له کوی دونه ؟ له کوی بیم سا ؟

سه‌رچاوه‌کان

- ۱ - به‌رگی یه‌که‌م / کاروانی شیعری نویی کوردی - کاکه‌ی فه‌لاح ۱۹۷۸
- ۲ - دیوانی فایق بی‌که‌س - چاپی دووهم - محهمه‌دی مه‌لا که‌ریم ۱۹۸۰
- ۳ - دیوانی پیره‌میزدی نه‌مر - محهمه‌د ره‌سول هاوار
- ۴ - دیوانی حاجی قادری کوئی - عبدالرحمن سعید - ۱۹۲۵ - چاپخانه‌ی (دار السلام) - به‌غدا
- ۵ - به‌رگی دووهمی شیعرو نه‌ده‌بیاتی کوردی - ماموستا ره‌فییق حیلمی ۱۹۵۶ - چاپخانه‌ی (الشباب)
- ۶ - دیوانی گۆران - به‌رگی یه‌که‌م - محهمه‌دی مه‌لا که‌ریم
- ۷ - دیوانی دلدار - چاپخانه‌ی کوردستان - هه‌ولێر چاپی دووهم ۱۹۷۱
- ۸ - دیوانی قانیع - برهان قانع - چاپی یه‌که‌م ۱۹۷۹
- ۹ - گۆفاری هه‌تاوی ژماره (۷۸) هه‌ولێر ۱۹۵ ل: ۱۳
- ۱۰ - زمان و نه‌ده‌بی کوردی بۆلی چواره‌می ئاماده‌یی - چاپی ۱۹۷۵
- ۱۱ - دیوانی کانی - کوکێرنه‌وه‌ی موه‌فه‌ق ئه‌که‌رم کانی و پێشه‌کی و لێکدانه‌وه‌ی که‌ریم شاره‌زا به‌غدا ۱۹۸۰
- ۱۲ - که‌س و کار و دوستانێ شاعیر

- (۱) له دواينه دهست څه ته كې دلدار به م جوړه ی خواره وه نووسراوه
 دكس نه ئی كورد مردووه كورد مردووه،
 دزیندووه هیچ نانه وی نالاكمان،
 به لام چونكه شیعره كه به شیوه ی سهره وه بلاوېوته وه بوی یمهش وامان هیشته وه .
- (۴) مه به سستی دلدار له زمانه كه دا لكه شیوه ی دهر به ندی یاخود باجه لانی په كه سهر به
 شیوه ی گورانن .
- (۶) مه لا نه فهندي : ۱۸۵۷ - ۱۹۴۲ .
 به مه لا كچكش ناوبراوه - ناوی نه بو به كركوری مه لا عومره ، له پیاوه هره
 دهوله مندو دهسه لاتداره كانی نه وسای هه ولیر بووه ، زانایه کی ثانینی زور شاره زا ،
 دوستیكي خوشه ویستی مه لای گهره ی كویه بووه له شانشین به غداش ریزو شوینی
 تاییه تی خوی هه بووه ته نانه ت شافه یسه لی په كه م سالی (۱۹۲۱) له كوشكي باداوه لای
 نه و میوان بووه وه له جوولانه وه كه ی ره شید عالی سالی ۱۹۴۱ دا شافه یسه لی دووه م
 دایكي بو خوده ربازی وسه لاهه تی دینه لای نه و هاش ماوه په ك ده گه رینه وه به غدا .
 پیره میړد سالی (۱۳۶۱ك) به بونه ی كوچی دوایی به هارچه شیعرېك شیوه نی بو ده كا
 كه سهره تاكه ی به م شیوه په : (ثانینی نیسلام دهری خستوه - دوای مردن گیانی
 وه لی زیندوه) .
- (۸) عبدالخالق قوتب :
 پیاوړیكي لیوه شاوه ونوه په روه ره ، له بنه ماله ی (خادم السجاده) په چند سالیك
 ماموستا بووه ، هاشان له كویه بوته (مودیر ریژی) واته به ریوه به ری (نینحیسار) .
 ماوه په کی زور له كه ركوك ونیستاش له شاری به غدا نیشته چی په .
- (۱۰) له وگفتوگویه ی نیوان دلدارو ناسه لی برای له هه ندی شتی تریش دوواون كه
 كه به رچاونه خرا .

(۱۱) عوسمان سه عید به گ :-

له سالی ۱۹۱۶ هاتوته دنیا - په ك له دوسته خوشه ویسته كانی سرده می مندالی دلداریووه ، تا پولی شه شه می سره تایی خویندووه پاش نه وه پوته سهریازودوای (۲۶) سال به پایهی (نائیب زابت)ی له سالی ۱۹۶۱دا له سوپا دره چوه وله وساره له شاره کي رواندوز نیشته چی په خه ریکی وینه گریه .

(۱۲) نازام : گیانم - له شم .

(۱۴) كاك عوسمان عونی حبیب : له سالی ۱۹۱۴ له شاری کویه هاتوته دنیا شاعیریکی

به تواناو به هره داره ، به ره می شیعی زوره به لام که می به چاپ راگه یاندوه وه نیستاش هر له شاری کویه نیشته چی په .

(*) مه به سستی له بآبه شیخی سید محمد بنوه .

(*) له ناو له قیانداریسته که به مجوره به کارده هات : «ضرب زید عمرو» .

(۱۵) زه کی نه محمد هه ناری : نوسه رو شاعیر ، زمانزان و پیاویکی لی هاتوو بوو - به ره می

نه ده بی بلاو کراوه ی زوره ، کتیبی (ده ناك) یشی داناره وه گولستانی سه عدی شبیرازی له : فارسی په وه وه ریگریاوه ته سر کوردی وله چاپ دراوین - سالی ۱۹۶۷ له ته مه نی (۵۷) سالی دا له کویه کوچی دوایی کردوهه .

(۱۶) نه وسه ته نیا قوتابخانه ی سره تایی له کویه هه بووه پاش نه وه ده بووایه قوتابی بو

ته واو کردنی خویندنی بچیته یاریزگان .

(۱۷) هه بدول رحمان شه رف - ۱۸۸۹ - ۱۹۵۳

زیاتر له پانزده سال ماسوستاو به ریوه به ری قوتابخانه بووه پیاویکی لی هاتوو به ریوه به ریکی سرکه وتوو بووه - له ریگای قوتابخانه و بلاو کردنه وه ی خوینده واری په وه خزمه تیکی زوری نه ته وه که ی کردوه که نه وسه به شویشینی کومه لایه تی داده ندرا - له سالی ۱۹۳۷ پاش نه وه ی دوره ی (نیداره) ته واو ده کا ده گریته مودیر ناحیه وله ویشه وه ده بیته قایمه قام - له سالی (۱۹۵۳) دا کوچی دوایی کردوهه .

- (۱۸) فتاح جه بار (خه سروه) :
- سالی ۱۹۱۷ هاتوته دنیا ، په ک له دښته خوښه ویسته کانی سه رده می قوتابی په تی دلداری بووه ، تا پولي شه شه می سانه وی خویندووه و نیستاش هه رله ښاره کی هه ولیر نیشته چی په و خه ریکی کشتو کال و به ناو هینانی مولک و زوی و زاره که په تی .
- (۱۹) برهان جامید په ک له ناشناو براده رانی مندالی دلداریه شاعیریکی به رهم زودو ناسراوه له سالی ۱۹۱۸ له شاری هه ولیر له دایک بووه ، له ژيانا وهک خوی ده لی زود ناگزودی و نه شکه نجه و مه پنه نی چه شتووه نیستاش له کتیبخانه ی هه نکاوه دا موچه خوږه به داخه وه که دووچار چاوم پیکوت پریشانی و نابوتی تندرستی وپیری زود پیوه دیار بوو «نوسره» .
- (۲۰) مه به سستی نازل و گیانداراته .
- (۲۲) کاک مه جید رؤوف ده لیت : دلداریه دهرسینکی ماموستا (عبدالمجید عباس) له پولي دووه مدا ماوه ته وه له دهری دووه میشدا خستوویه تی له پال نه وه شه وه غه ره زینکی شه خي تیدابووه نه ویش له بهر نه گونجانی هه لوپست و بیرو رای سیاسی دلداریه کگل ماموستای ناو براودا .
- (۲۵) نه م شیمره کاک نه نوهر سه ید نه همه د بوی ناردم شایانی سوپاسه .
- (۲۸) دوو پرسیاره کی که من له کاک عه ونیم گرد بوو نه مانه بوون :
- ۱ - نیوه دښتاپه ټینکی تاپیه تیتان له کگل دلداری شاعیردا هه بسوه داخو جهون - وه کی - نه و ناشناپه تی په له نیوانتان په یرابوو . ۲ .
- ۲ - بیرو پاتان به رامبه ر دلداریه ک شاعیرو وهک مروف چی په . ۲
- (۳۱) ده بی بومیلوش نه وه بگوتی ، هه ندی زانای ناینی هه لکه و ته ی کورد به دل و سوزو توانای زانیاری خوږه و خزمه تی زماني کوردی کړدوه و هه سستی نه ته واپه تیشی بلا و کړد و ته وه .

(٢٣) دلداری وەك خۆی له ووتاره عەرەبییە دەست خەتەك یا باسی دەكەت كە بەهۆی « بهیه فرج الله » وە توانیویەتی زۆر شت دەربارەی بەهانیەكان بزانی .. ئەو خوشكە كوردییکی میسری نشین و بە مامستایی لە خویندنگای ماموستایان (دار الملمات) لە بەغدا دامەزراوە - دلداری بۆیەكەم جار لە (١٥) ی تەموزی ساڵی (١٩٤٠) دا لە شەقلاوێ ناسیایوی لەگەڵ پەیدا دەكاولە مانگی كانونی یەكەمی هەمان ساڵدا لە بەغدا چاوی پێ دەكەوتێ وە ئیتر لەو بەدواوە دوستانەیی و سەردانی دلداری بۆ مالی ئەو خوشكە بەردەوام دەبێت ... دلداری پەشت و پایەیی پۆشنیبیری و شارەزایی ئەو خوشكەیی زۆر بەدلا چوووە بە چاوی پرێزەوێ سەیری كردووە . زۆر كتیپی فەلسەفی پرسیویدی ئی وەردەگری و دەیی خویننێتەو ، هەر لە پێگای ئەو خوشكەوێ نامە یەكی جوانی فەلسەفی بە عەرەبی ئاراستەیی چەند پێشەوایەكی بەهانیەكان دەكەت .

(٢٤) بۆتیف : لاویکی خوین گەرم و شاعیریکی بلیمەت و شورشگیریکی نیشتمان پەرەوری بولغاری بوو .. لە ساڵی ١٨٤٨ لە دایك بوو . لە تەمەنی (٢٨) سالیا لە كۆری جەنگی دژ بە عوسمانی یەكێكە دەكوژی ، بەرەمی شیعری لەبیست پارچە شیعەر تیئەپەری ، بەلام لە بەنرخترین گەنجینەیی ئەدەبی بولغاری دەژمێردی ... پەیکەریکی بالا بەرزی لە قورقوشم داریژراویان لەسەر شەقامیکی پەرداوردەخت بۆ دروست كردووە .

(٢٥) ابو القاسم الشابی : شاعیریکی گەنجی ئازادی خۆای تونسێ بە بلیمەتێك بوو لە بلیمەتانی شیعرو ئەدەب تەنیا (٢٥) سال ژیاوە .

(٢٦) ماموستا رەفیق حیلمی شاعیر و ئەدیب و میژو نووسی بەرزی كورد لە ساڵی ١٨٩٨ ی زاینی لە شاری كەركوك لە دایك بوو بەواوکی صالح ئەفەندی كۆری عەبدوللا ئەفەندی بینیشی بەناوبانگە دایکی (خەلاوەخان) ی مەرف ئاغا یە لە بنەمالەیی هەمزەیی مەسەرەفە . رەفیق حیلمی قوتابخانەیی روشدی یەیی عەسكەری و مولکی لە سولەیمانی و بەغدا تەواو كردووە . وە لە ئەستەمبۆلیش خویندویەتی تا ساڵی ١٩٢٠ ئنجا گەراوەتەوێ كوردستان ماوێ چل سال زیاتر لە دەوری شیخ مەحمود بە ماموستایی و بەریوەیەری ئیشی كردووە . گەلیك بەرەمی ئەدەبی لە پاش بەجێماوە وەك « یادداشته كانی - شیعرو ئەدەبیاتی كوردی دوو بەرگ » گەلیك لە ووتار و وەرگێران لە رۆژنامە و گۆنارەكاندا نووسیویەتی لە ساڵی ١٩٦٠ كۆچی دوایی كردووە .

- (٤٢) به داخوه به شی دووایی ئەم ووتاره به نرخه وون بوو هەر ئەوە ندهی ماوه .
- (٤٧) له ژماره ٨٧ سالی ٢ تەموز وئابی ١٩٤٢ له گەلاویژا بلاوکراوه تەوه .
دلدار .
- (٥٠) مەبەستی ماموستا فایق هوشیاره .
- (٥٢) - تری : خاک ، خول .
- (٥٣) . کیش و موسیقایی ئەم هونراوه یه شیواوه .
- (٥٦) کۆیه : ١٩٣٧ .
- (٥٩) له ژماره ی پینجه می گەلاویژی سالی پینجه م دا بلاوکراوه تەوه .
- (٦١) له دیوانه کە ی - چاپی کوردستان نووسراوه :
پێویستم به زانینه
- به لام له دەست خه ته کە ی دلدار وهك سه ره وه نووسراوه ، پێویستی تاییه تی شاعیر .
- (٦٢) ٢٠ حوزه یران ١٩٤٠ کوی سنجق .
- (٦٤) له کوتایی دیره شیعره کاندا ، له دیوانه چاپ کراوه کە ی دا (چاپخانه ی کوردستان)
نووسراوه «دی» که چی له راستی دا کوتایی به «دیت» هاتوو .
- (٦٥) له گەلاویژ بلاوکراوه تەوه .
- (٦٦) له دیوانه چاپ کراوه کە ی نووسراوه (عیلله ت) . دیسان هه له یه .
- (٧٩) له گەلاویژ بلاوکراوه تەوه .
- (٨١) مەبەستی دلدار له ژبانی ئافره تی سه رده می زوو بووه .

سو پاس

سو پاسی زورم بوخوشکه شه هلا عومەر حەبیب که بە شداریه کی زوری له
نووسینه وهی ئەم کتیبە دا کرد وه کاک لوقمان مهحمود که ریم د هیوا سوله یمان
عه لی هه ریه که یان به جوریک به شداری نووسینه وه یان کرد وه هونه رمه ندی
لیهاتوی کورد کاک محمد عارف که نه خشه و نیگاری به رگه که ی کیشاوه .
وه خوشنوو کاک محمه د عوسمان عه زیز زاده به رگه که ی نووسیوه
- هیوادارم کورد له وینه ی ئەمانه ی زور بیت .

کهس مافی له چایدانه وهی نیه

تنبیینی

له به رهوی هونه ری یه شیکی زوری په راویزه کان خسترانه به شی
دوواوهی کتیبه که «نوسه ر»

بابه ت	پیرست	لاپه ره
پیشه کی		۵
یادداشت		۱۰
موزه که راتی یونس ره ثوف		۱۱
له دایک بوونم		۱۳
خویندنی له شاری که رکودا		۶۰
کویه و دوواوه وار		۷۴
کوچی دووایی		۷۶
خووره وشتی دلدار		۸۲
بیرورای سیاسی دلدار		۸۸
پایه ی زانستی دلدار		۹۱
دلدار ی نووسه روئه دیب		۹۵
زوبانی کوردی و نه ده بیات		۱۰۰
نه دهب به خواری ته ماشائو کریت		۱۰۷
نووسینی کوردي		۱۱۳
ووناری له وروژ		۱۱۷
عومه رخه یام		۱۲۰
سه رکیش		۱۲۸
کچم نه سرین		۱۳۷
لامارتین		۱۳۹
الطلاسم		۱۴۲
ناگزوری که لایه تیمان		۱۴۹
خیزانداری		۱۵۲
بروگرامی ناگزوری که لایه تیمان		۱۵۵
خیزان چون داحه زرا		۱۵۶
دلدار ی شاعیر		۱۶۳
نه ی ره قیب		۱۷۴
نه ی لاو		۱۷۵
		۱۷۶

	نیش
۱۷۷	له گهل جاھد
۱۷۸	نومید
۱۷۹	بوئنه وکه سه ی که
۱۸۰	له گهل عه ونی
۱۸۱	مه ی
۱۸۲	کوردستان
۱۸۳	له مه یانی مجاده له یه کدا
۱۸۴	ئه ی خودایه
۱۸۶	ئه ی نازه نین
۱۸۸	کوئره باریکه
۱۹۰	قه ل وریوی
۱۹۱	ئه ی کورد
۱۹۲	رووناکی
۱۹۳	فره دات
۱۹۴	بلی سه ربه سستی
۱۹۵	گولی سوور
۱۹۶	خه نده که ی بایی
۱۹۹	روله ی تازه
۲۰۰	ئه ی بادی شه مال
۲۰۲	لاوی کوردان
۲۰۷	سزاواری
۲۰۸	کانی
۲۱۰	نائومیدی
۲۱۱	لاله باس
۲۱۴	ته خمیس
۲۱۶	مندالی هیوا
۲۱۸	زولف وئه گریجه ی یار
۲۱۹	هوتنه وان
۲۲۶	نامه ی دلزار
۲۲۷	تامة یه ک بو دلزار

رقم الايداع في المكتبة الوطنية

بيغداد ١٦٠٣ لسنة ١٩٨٥

دِلدار

الشاعر الكردي الثائر
عبدالخالق علاء الدين

DILDAR
THE KURDISH
REVOLUTIONARY
POET

Written by

ABDUL - KHALIQ ALADDEN

ساعت الامانة العامة للنقل والشباب على طبع هذا الكتاب

طبع في مطابع دار آفاق عربية للصحافة والنشر

نرخى دوو دينار

السعر ديناران